

ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಲ್ಪ.

හි කූ මි ල ය.

ශ්‍රී කලා නි වං ශි ක

ඉදුක්වත්තේ මෙබඳුකරාසන ක්‍රමානුකූලයන්ගේ
සිතාමු

දෙමවල සබඳතාවයට අනුකූලව අවධානයෙන්
ලබාගෙන සිටින අයුතුකරාසන සාමාන්‍යයන්ගේ
විසිත් ස මා දි න ය.

අ.ම. බමරන්හ ලක්විණියන් කතා මහත්මිය
පිසිත්

සිතාමුකලානුකූලයන් ප්‍රතිපාදනයයි.

රා ම කූ නි කා ශි ක
දෙවැනි කාරක සඳහා සහායව පිළිගන්නා ලදී.

හ ල ක් සේ
බඳුමාදය බොධ පාඨශාලාවේ අවධානය
කොන්දගමගේ දුටු ප්‍රකාශය ලපාසකවන
මාමසිත්

කොළඹ ප්‍රකාශ සහායකයෙහි
ප්‍රකාශකරවන ලදී.

බු: ව: 2436.

ක්‍රි: ව: 1893.

හි කළ ශි ල ය.

ශ්‍රී ක ලා නි වං ශි ක

ඉදිකවත්තේ මෙබ්බකරාසහ කාමපාදයන්ගේ
කපාදි

දොඹවල සබම්භුපාපිරිවෙණ ආවායීඳුරන්සිර
ලඞ්ගමපල සුවණ්ණපොනාසහ සාමන්තාන්සේ
විසි ත ස මපා දි ත යි.

ආම්. බම්බරන්ත ලක්මණිපහන් කතා මහත්මසා
පිසින

සිඞ්චත්තාවලොකුනායෙන් ප්‍රතිපාතිතයි.

රා ම ඤාඤා හි කා සි ක

දශවම් කාරක සඬ්ඝ සභාවට පිළිගත්වනලදි.

ග ලි කි ස් සේ

භිමොදයාබොධි පාඨශාලාවේ ආවායී
කොන්දගමගේ දුමින් ප්‍රණාන්දු ලපාසකවත
මාච්ඡිත්

කොළඹ ප්‍රකට්‍යකාශ සත්‍යාලයෙහි
මුද්‍රණසකරවනලදි.

බු: ව: 2436.

කු: ව: 1893.

සමාජ සේවක සංගමය

හි සෑයු කිල මුද්‍රා බහාණ සමාගමේ
සමාජික මහතුන්ගේ (අපට ලැබුණු මගබල) නාමලේඛණය.

- 1 කොළඹ නිදොරිස් ප්‍රණය මුද්‍රාලි මහත්මයා.
- 2 " ඇම්. මානිරිස් ප්‍රණය මුද්‍රාලි මහත්මයා.
- 3 " මර්සෙලිස් ප්‍රණය මුද්‍රාලි මහත්මයා.
- 4 " බබ්ලි. ඒ. දෙත් මානුවෙල් ලියන මහත්මයා.
- 5 කපුකර බබා මුද්‍රාලි මහත්මයා.
- 6 " එලියෙස්සාම් උපාසක මහත්මයා.
- 7 පානදුරේ දෙත් වෙලුන් ජයවර්ධන ආරච්චි මහත්මයා.
- 8 හස්සවාපොල සිසුවිඳප්පුහාම් උපාසක මහත්මයා.
- 9 ඩී. ජේ. අයි. අහසවර්ධන කාස්බාවේ ස්කෝල්ස් මහත්මයා.
- 10 ගල්කිස්සේ ඇස්. ජී. සී ගෝමිස් ඔපිසර මහත්මයා.
- 11 " සී. ඩී. ප්‍රණය උපාසක මහත්මයා.
- 12 සරියන නිමානිස්පේර වෙදප්පුහාම්.
- 13 දඹුල්ලේ. සිසුවිඳප්පුහාම් උපාසක මහත්මයා.
- 14 කපුකර ඇල්. ඩී. බෙන්තෝ උපාසක මහත්මයා.
- 15 මොව්ලුන්තේ රණවිර ජයවර්ධන විද්‍යාආරච්චි මහත්මයා.
- 16 නාපගොඩ ඩී. ඩී. ආර්. ජයතුන්ගප්පුහාම්.
- 17 මිරිගම ජී. සී. සෙයානාසක රළුහාම්.
- 18 පානදුරේ ඩයස් මහත්මයා.
- 19 වලානේ මනිමේල්කුරේ මහත්මයා.
- 20 වැකඩ මත්තෙස්පේර රේන්දමහත්මයා.
- 21 පානදුරේ ප්‍රත්සිස්කු ප්‍රණය මුද්‍රාලි මහත්මයා.
- 22 පොරේතුඩුවේ මාන්දිස්කුරේ මහත්මයා.
- 23 තෙජපතාවේ ගරමානිස්ප්පු මුද්‍රාලි මහත්මයා.

කොටස් බාගසගෙවී මහත්වරු.

- 24 පානදුරේ මත්තෙස් ප්‍රණය.
- 25 උඩුගමපල දෙත් කැරෙලිස් ඉණවර්ධන රෙජිස්ටර් රුලුහාම්.
- 26 " දෙත් බස්නිස් ඉණවර්ධන ප්‍රණය.
- 27 උඩුගමපල වෙලුන් පෙරේර අමරසිංහ ස්කෝල්ස් මහත්මයා.

මෙම සමාගමට සම්මාදන් වශයෙන්ද

කිසි දෙනෙකුගෙන් මුදල් ලැබී නිබන්.

ඇත්. ඇස්. ප්‍රණය වෙලද මහත්මයා විසින් මෙම සමාගමට කරදසි රිමන් ප්‍රදානරු ලදී. විමලසුරේසු මුදියන්සේරුලාහාම් විසින් මෙහි අත්නායක සොදු සිබෙක සොගාවර සිසිම කපාදීමෙන් උපකාර කරණලදී.

ලැබුණු මුද්‍රා මුදල රුපියල් 355 ගත 18 සි. කන්තෝරු ගාස්තුව රුපියල් 198යි. කරදසි විසදම 175 සි, ගත 99 සි. පොත්බැඳීම් ආදි සුදු විසදම් රුපියල් 26 සි.

සං. ද්‍රෝ. ප. නි. ය

හිසුසිලනාවල මෙම ප්‍රකරණය වනාහි හිසුසිලනාව දේශනාකර වදාලා වූ සප්තාපනතියකාන්ධයකින් සමන්විත වූ හිසුසිලනා පද සිලයයි කියන ලද ප්‍රාචීනමොක්ඛ සංවරාදී සතර සංවරසිලය විසාරකොට කරණලද මාහැඬි ප්‍රශස්ත විනයග්‍රන්ථයකි. ලඛිකාවිපයේ පැහැර පවත්නාවූ රුමකුණුකායේ කාරකසංකසභාවේ දෙමහාසථවිරයන් වහන්සේලාට අනුගතව වැඩවිසූ සචරෙය දෙශනාතරයේ පනත් කලාණ කීර්ති දෙහබාරි වූ සකල්සාධුජන නායකරසායුත්තර වූ ශ්‍රී කලාණ වංශික ඉථස්වත්තේ මෙධංකරාස භ සාමිපාදෙහනමයානන් වහන්සේගේ බමිනොනවාසි වූ දෙබ වල සබමිගුප්පන පිරවෙණ අවායසි වූ ගොරවනිය උඩුනම්පල සුමණිණිකොට්ඨාසභ සාමිපාදයන් වහන්සේ විසින් මෙම ග්‍රන්ථය සම්පාදන කල බව ප්‍රාරම්භ කරායෙහි පෙනේ. මෙකල ලඛිකාවිපයේ පණ්ඩිත සමමත බොහෝ හිසුසිල විනය බමිය සචරිතය මිකාරණයක් විවාලකල්හි “අනුපසම්පන්නයන්ට විනය කියාදි ඔහු නගනමිය”යි කියමින් නිසුසාමණේරයන් වහන්සේට ප්‍රථම කොට විනයපිටකය පාබමිනොකෙරෙව් කාරණයභා මිලිපුපන “පාචිමොක්ඛදෙසො” යනාදියද ඊට උදාහරණ කරති. * එයින්

* සාමණේර නැත්තට මුලු විනයපිටකයෙහි පිළිපැදීමක් නැති හෙයින් සූත්‍ර අභිබමියන් කටපාබමි කරවති. උගත් සූත්‍ර අභිබමියන් ඇති මහලු පැවිදි නැත්තට වනාහි සියලු විනයපිටකයෙහි පිළිපැදීම ඇති හෙයින් මුලු විනයපිටකය පාබමි කරවති. මෙය වනාහි ත්‍රිපිටකය ඉතුරු නොකොට ඉගැන්වීමෙහි වාර්තයකි. ත්‍රිපිටකබරවනු කැමති නිසුසාමණේරයන් වහන්සේටද එසේ පැවති වාර්තයෙන් හෙරණ පැවිදි කල්හි සූත්‍ර අභිබමි පිටකවය උගත්වා උපසම්පන්නකාලයෙහි විනයපිටකය ඉන්වුයේය. දන් ත්‍රිපිටකය ඉතුරු නොකොට කවරෙක් උගත්වත්තේද? මෙයින් උගත් සූත්‍ර අභිබමියන් ඇති සාමණේර නැත්තට විනයපිටකය ඉගැන්වීම හෝ වුවමනා විනය පදයන් ඉගැන්වීම හෝ නගනමිය යි කෙසේ ප්‍රකාශවන්නේද; නැත්තේමය. නො එසේ නම් නාගසේන කුමාරයන්හට ප්‍රථමකොට අභිබමිය උගත්වා පසුව සූත්‍ර විනය බමියන් ඉගැන්වූ හෙයින් සූත්‍ර පිටකයන් අනුපසම්පන්නයන්ට ඉගැන්වීම නගනමියයි කියසුතු බවට නොපැමිනෙත්තේද? විනය පරිවර්තනවාදයෙහි නනායාසයන් “විනය අපරිවර්තන භාවවිනිවර්ජය, පානදුරේ අභිනවවාද” යන පොත් රැගෙන බලා නගනාහි හෙයින් ඒ ගැණ මෙහි අති ප්‍රචල නොවෙමු.

සිංහලයේ සුප්‍රතිපත්තිය මේය, දුෂ්ප්‍රතිපත්තිය මේය, සිංහලයේ දත්තානු බොහෝ බොබයෝ වනිමානකාලික සිංහලයේ දුෂ් ප්‍රතිපත්තියම සුප්‍රතිපත්තියකොට ගනිමින් අසානායෙහි පැහැදි මාදි සතර මහාදෙපයෙහිගැලී අපායමාගියට පැමිණ සිටිති. අපායමාගියම සාධිමාගියයි ගනිමින් මුලාව සිටින්නාවූ තෙරු වත් සරණ පරමකොට වසන සැඟවනුන්ට මෙම ප්‍රකරණය තෙම භික්ෂු බමිය දැනමට අසහාය සාධිදායියක් වැනිවේ. තමහට වැඩකැමති බුඩාගමිකාර අපසහෝදර සභ්‍යයන්ට මෙයින්ඇති මහත් ප්‍රයෝජන සංහතිය දක්නාවූ මෙහි පහත නම් පෙණෙන අප විසින් භික්ෂුශිල මුද්‍රාධිකණ සමාගම වෙනුවෙන් මෙම පොත අදිනුයේවා ප්‍රසිධිකරණලදී. පොරුණික පොත් පත්වල ලිපිදෙපා පහරණයෙන් හා සත්ත ලිපි මෙන්ද සකස්කොට මුද්‍රණය කරවනලද සොත් පත්හි ඇත්තාවූ නොයෙක් දෙස් ගැණ පත් මගින්වාදකරණබැව් මෙකල දක්නාලැබේ. එසේ ඇතිකල මෙබදු ග්‍රන්ථයක් අමුතුවෙන් සම්පාදන කිරීමේදී වැරදි ඇතිවීම අරුමනොවේ. කවරනම් පාඨය් පත යෙක්තෙම-පරමගාමිහර ධම්මජනය සමිනතවූ මෙබදු ග්‍රන්ථයක් සම්ප්‍රකාරයෙන් තිදෙස්කොට සම්පාදන කරන්නේද? නොහැක්කේමැයි. ලොකශාසනාභිවාසිකාමියම්උත්තයෝ විද්‍යමානවූඅභිබාධක දෙපයන් ප්‍රකාශකරන්නම් ඒ සියල්ල ශුඛකොට යටිකි සමාගම වෙනුවෙන් නැවත මුද්‍රණය කරවීමෙහි අදහස් ඇතිබවද, නැවත මුද්‍රණකරවීමෙහි අධිති වාසිකම අපවෙනම තබාගත් බවද මෙයින් දතයුතු. මෙම පොත විකිණීමෙන් ලබනලද මුදලනම් තමන්ගේ මෙලොව ප්‍රයෝජන පිණිස විසදම් නොකොට ප්‍රවේශමිකර තබන්නම් මෙම පොතමහෝ පොරුණික උතුම් ප්‍රශස්තවෙන යම් විනය ග්‍රන්ථයක් හෝ මෙසේ ප්‍රසිධි කරවන්ට හැකි බවද, මුද්‍රිත පොත්වල අත්තා ප්‍රමාණයෙන් මෙහි වටිනාකම ශත 87 නමුත් ලාභාපෙක්ෂායෙන් මෙම පොත මුද්‍රණනොකරව් හෙයින් මෙයින් පොතක් ශත 62 කට වැඩිකොට නොවිකිනිය යුතුබවද භික්ෂුශිල මුද්‍රාධිකණ සමාගමේ අපසමාජික මහතුන්ට සතුහිසුරසුරව මෙයින් දන්වමු.

මේවගට,

කොත්දහමගේ දවත් ප්‍රණන්ද

උපාසක.

ප්‍රා ර මි භ ය.

නමෝවහයා පවිත්‍ර සබ්බමමසා.

යොගි ජිනොති දමෙති නිව්වා'කාරෙන වෙනෙයො
තංසුගතං පණ්ණාසා ආරම්බා ලිඛායතෙ අයම්.

මේ (විනය) බමියතෙම නානාප්‍රකාරවූ විශේෂත්ව ඇති හෙ
යින්ද, කායවාස විඤ්ඤාත්මයෙන් ප්‍රකොපයන් හික්මවනහෙ
යින්ද; විනයාභි දන්තාවු ප්‍රාඥයන් විසින් “විනය විනය”යි කිය
නලද්දේය. එහෙයින්කිහ අභිකථා වාය්‍යයෝ.

විවිධ විශේෂ නයනා විනයනතො වෙච කායවායානා
විනයන්විද්වන් අයං විනයො විනයො’ති අකඛාතො.

ඒමේවිනයතෙම සංවරවිනය පභාණ්ඩිනයයි ප්‍රභේදවිසින්
දෙකෙක්වේ. එහි සංවරවිනයවනාහි, සීලසංවර, සතිසංවර, ඤා
ණසංවර, ඛනතිසංවර, මිරිසංවර, යයි පඤ්චවිධවේ. පභාණ්ඩිනය
ද: තදඛනාභ්‍යාන, විකම්මානාභ්‍යාන, සමුච්චේදනාභ්‍යාන, පටි
පාසාභ්‍යාන, නිසාරණාභ්‍යාන, යයි පඤ්චවිධවේ. එහි
“ඉමිනාපාතිමොක්ඛ සංවරෙන උපෙතොගොති සමුපෙතො”
යනාදියෙහි සීලසංවරය කියනුලැබේ. “රක්ඛිතචක්ඛුඤ්ඤා චක්ඛු
ඤ්ඤා සංවරං ආපර්ජන” යනාදියෙහි සතිසංවරය කියනු ලැබේ.

යාතිසොතාති ලොකසුඤ්ඤා සති තෙසං නිවාරණං
යොනානුං සංවරා බ්‍රාමි පඤ්ඤායෙ’තෙ පි වීරයෙර.

යනාදිතන්හි ඤාණසංවරය කියනුලැබේ. “උපානාං කාමම්
තකකං නාඤ්ඤායෙහි” යනාදිතන්හි විසේසසංවරය කියනුලැබේ.
පඤ්චවිධවූ මේ සංවරවිනයතෙම තමතමන් අසිතිවූ සංවරකව
සුනුවූ හික්මවියයුතුවූ කායවාග් දුග්ගතාදින් සංවරකරණහෙ
යින් සංවරයයිද; හික්මවනහෙයින් විනයයිද කියනුලැබේ. ශ
භානවිනයෙහි: විදුශිතඤ්ඤාතෙතම කෙලයයන් තදඛනවශ
යෙන් ප්‍රතිනකරණ හෙයින් තදඛනපභානා යයි කියනුලැබේ.
කෙලයයන් විකම්මානකරණ හෙයින් සමාධිතොමෝ විකම්මා
නපභානා යයි කියනුලැබේ. කෙලයයන්වුල්ලිඤ්ඤා උපද්‍රව්‍යහෙ
යින් සතරමාගියෝතුමු සමුච්චේදනා නම්වෙන්. මාගියමු
වර්තන කෙලයදුරවයන් සංසිද්ධවනහෙයින් සතරඵලයෝතුමු

පවිජ්ජසංඝදිව්ජපහාන නම්වෙන්. සඵසංඝාරයන් තෙරෙන් තිස්
මහියගෙයින් නිව්ණයනෙම නිසාරණ්ණපහාන යයි කියනු ලැබේ.
පවිච්ච්ච මේපහාන විනයනෙම කෙලෙසයක් හරණ අභියෝගෙන් ප
හානයයිද; හික්මවන අභියෝගේ විනයයිද; කියනු ලැබේ. තද
ඛාදාද ඵ ඵ ප්‍රහානයන් ඇත්තාහව කෙලෙසප්‍රහානයයි කියනලද
ඵ ඵ විනය ඇතිවනගෙයින්ද, මේසියිද ප්‍රහානයෝ පහානවින
යයි කියනු ලැබෙත්. මෙයේ දශප්‍රකාර විනයන් අතුරෙන් භි
ක්‍ෂුණ්ණිණීආදි පස්සහදම්යන්ගේ කායාදි ප්‍රකෝපයන් හික්මවන
පිණිස උපත්‍රපත්වරදව අනුරූපපරිද්දෙන් පණ්ඩාවද, ලොච්ඡු පුඤ
ජනිකක්‍ෂාසංකතවු ඵ සීලසංවරය ප්‍රධානකොට විනයපයසාප්තිය
නෙම සථාපරාධසංඝන යයිද කියනු ලැබේ.

“සීලනී පතියානිති සීලං”යි නිව්වනගෙයින් ඒ ඒ ප්‍රඥප්ති ශිෂ්‍යාපදයන් සමාදරයෙන් ගැනීමෙහි උපදෙස කාමාවචරඤාසලව නතසම්ප්‍රසන්න වෙතනානොම සමාබ්භදී උත්තරිමනුෂ්‍ය බමියන් ව ප්‍රතිෂ්ඨාගෙයින් සීලයයි කියනු ලැබේ. “භිණ්ණකිලෙසනා භික්ඛු; කිලෙසෙ භිඤ්ඤානිවා භික්ඛු”යි, නිව්වනගෙයින් මාගී ඤානයෙන් බිඳිනලද කෙලසයන් ඇතිගෙයින් තත්තද් ගුණධායෙන් ඒ ඒ අගුණධායෙන් බිඳිනුයියන අටියෙන් හෝ භික්ඛුනම් වේ. කායවාන්සංසමයෙහි යෙදී ප්‍රචිත්තාවු බාහිත සමිත ගෙදිත් වූ පාපයන් ඇති වසත්‍රාභරණයෙන් සැරනුනු ගෘහස්ථතෙමේද බ්‍රාහ්මණ, ශ්‍රමණ, භික්ඛු යන නාමවලින් ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. එගෙයින් වදලුග—බමමපදයෙහි.

අලංකරයා චෙ'පි සමිං චරෙය්‍ය

සමනතා දමනතා නිසංසා බ්‍රහ්මචාරී

සබ්බසු භූතසු නිබ්බසු දුෂ්ඨං

සො බ්‍රාහ්මණෝ සො සමණෝ'ආ තිත්ථි.

“හික්කුනං සීලං හික්කුසීලං”යි තිථිවනාහෙයින් හික්කුන්ගේ සීලය හික්කුසීලයයි කියනු ලැබේ. හික්කුසීලය ප්‍රකාශවනාහෙයින් තත්ප්‍රකරණයද කරණයෙහි කායෙහි පාරයෙන් හික්කුසීලයයි කියනු ලැබේ. හික්කුසීලය යනමේ නාමයනෙම සාමක්කුනාම වී උපසන්ධියෙන් අතුරෙන් සාමක්කුනාමය. ක්‍රියා, ගුණ, ජාතී, යදි ව්‍යුත්පන්න, නාමයන් අතුරෙන් ගුණ නාමය. උපේම සාමක්කුනාමය, කි නතිම, ඔපපාතික, නීතියන් අතුරෙන් ගුණ නාමය. අවනතික, ලි ඩිතික, නෙමිතතික, අභිවිච්ඡන්ධි නාමයන් අතුරෙන් නෙ මිතතික නාමය. අනිකුසුත්තමයන්ද වේ. සමහර ග්‍රන්ථකර්මයන් ව නාතිකදි වශයෙන් නම් ලබති. ඇතම් කෙරෙහි අනන්ත වශයෙන් නම් ලබති. මෙම ග්‍රන්ථය ආදි නාම වශයෙන්ද හික්කුසීලයයි නම්

ලැබිය. භික්ෂුසිලනම්වූ ඒ මේ ප්‍රකරණය තෙම පානිමොක්ඛ සංවර නිදෙදස, පානිමොක්ඛ සංවර පරිසිට්ඨ සංඛත නිදෙදස, පානිමොක්ඛසංවර සිලප්පතනිදෙදස නිදෙදස, ඉන්ද්‍රියසංවරසිල නිදෙදස, ආර්ථපාරස්සුඤ්ඤි සිලනිදෙදස, පච්චයසත්තසංඛත සිලනිදෙදස, මසාතසංඛත නිදෙදස, චූලසිලාදී නිදෙදස, දුස්සිලාදී නව නිදෙදස, සාමණේරසිලි නිදෙදස, යයි පරිච්ඡේද දසකයින් සමන්විතවේ. එයින් ප්‍රථමපරිච්ඡේදයෙහි පාරාජිකාදී සත්‍යාපනනිසාංගය සංකෂ්පයෙන් දක්වනලදී. දෙවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි සිංහාපදයන්ගේ සතලොස්භාධාරණ ලක්ෂණ විනිශ්චයනා දුක්ඛවාපතනිකතව විසාර දක්වනලදහ. තුන්වෙනි පරිච්ඡේදයෙහි ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවරසිලය විපතනිවනපරිදි හා දුස්සිලව විසි මෙතිදෙදස දක්වනලදහ. ඡාතරවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි වක්කුරුදී ඉන්ද්‍රියයන් සංවරකරණපරිදි හා අසංවරකව විසිමෙතිදෙදසද; පස් වනපරිච්ඡේදයෙහි භික්ෂුත්වයින් දිව්වැවැත්වියයුතු පරිදි හා වර දවා ජීවත්වීමෙහි දෙදසද; සවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි දුනුමිත්ලබනලද විවරාදී ප්‍රත්‍යය ප්‍රයෝජන ගන්නපරිදි හා වරදවා ප්‍රයෝජන ගැනීමෙහි දෙදස දක්වනලදහ. සත්වන පරිච්ඡේදයෙහි භික්ෂුත්වයේ පරිභොග විභාතය හා සතරවිරතී, සතරධූර, සතර සුඛි, සිලානිසංස, දුර්ධවු භමච්ඡිදිනා භාවනාක්‍රම, එයින් ලැබෙනපුද්ගල විභාග, යන මෙතෙක් දෙය සංකෂ්පයෙන් දක්වා චනය ඡාය ප්‍රධානකොට භික්ෂුසිලය නිමවනුලැබුයේය. අව වෙනි පරිච්ඡේදයෙහි සුත්‍රනයින් චූලසිල, මජ්ඣිමසිල, මහාසිල, යන ත්‍රිපිට භික්ෂුසිලය දක්වනලදී. නවවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි දුස්සිල භික්ෂුත්වයෙන් ලොකසාසන දෙකට සිදුවන මහත් වූ අනාභිභාව, සිල්වතුන්ගෙන් ලොකසාසනවැනි මහත්අභිභාවී දක්වනලදහ. දසවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි පස්අකාරයකින් සාමණේරසිලය දක්වා ඉක්බිති ඒ සිලයාගේ මිසකසංග්‍රහ, විපතනිදෙදස, ආනිසංස, සිල්ලක්කසුතුපරිදි, දක්වනලදහ. තදනනතර ව ග්‍රන්ථසෙත්‍රාත්‍රයද, ආර්ථ නිදිනාදිය සහ කතී අසිංසන දක්වා ග්‍රන්ථපරසමාප්තිය කරණලද්දේය.

(1) ප්‍රථම පරිච්ඡේදයේ “සිලංවතුබ්බිධං” යනාදිය සබ්මමොපාසනයෙහිය. “ඉබ (හිතබව) භික්ඛු” යනාදිය විසුඛිමාගීයෙහිය. දෙවෙනිපිට 1 වෙනි අධ්‍යාය පටන් 21 පිට උදකදුන්නාතය අවසන්කොටඇති දෙසියවිස්සක් ශික්ෂාවෝ විභංගමාතීකා යයි කියනලද භික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛයද, කඛ්ඛාපිතරණී නම්වූ එහි අටුවා වද, විනයන්ටමක්කුසා නම්වූ එහි විකාවද, අශ්‍රයකොට කියනලදහ. ප්‍රථම පරිච්ඡේදය අවසන්කොට තත්භිතන්ති කියනලද විසාර හා අබොලිපි වලිත්කියනලද අබික්ඛිසාරයෝ උතය

විභවනයයි කියනලද පාරාජිකා, පවිති පොත්දෙකද; දෙවිසිව
නඩනයයි කියනලද මහවග, සුලවග, පොත්දෙකද; (සොළස)
පරිවාරපාඨයද, යන විනයපෙළ පොත්පසුහා, සමන්ත පාසාදි
කා නම්වූ විනය මහ අටුවාවද, සාරත්ථිපති නම්වූ විනයමහවි
කාවද, විමතිවිනෝදනී නම්වූ අනුට්ඨකාවද, වරජිබ්බි නම්වූ දෙ
වෙනි අනුට්ඨකාවද; බෙහෙවින් ඇසුරුකොට කියනලදහ. එ
හෙත් 14වෙනි පිට “ලිඛිත සංඝෙය ගණකසමි” යනාදිය බුද්ද
සික්ඛායෙහිය. 25 පිට 7 අඩකය අවසන්කොට ඇති සමසතප්ප
දුභාෂිත සිංහාලෝ පවිති ජාතෙහි ඕමසාවද සුත්තවිභවන පා
ලිය ඇසුරුකොට අප විසින් විතරින් කියනලදහ.

(2) දෙවෙනි පරිවේදයෙහි (28 පිට) “නිදානාසුග්ගලං” යනාදි ස.
වි සිංහා සාධාරණ සතලොස් විනය ලිංගිකය කාමධාමිනරණීය
හා, එහි විකාවද; 31 පිට “තරුංගිමුලං” යනාදිය විනය විනිවිජ
ය හා විනයන්ට සාරසන්දි පනිනම්වූ එහි විකාවද; ඇසුරුකොට
කියනලදි. එහිම 1 වෙනි අඩකය පටන් 44 පිට 57 වෙනි අඩකය
අවසන්කොට ඇති “අනුජනාමි භික්ඛුවෙ දුටුවානෙත්ත” යනාදි
සිංහාලෝ යටති සුදුවන මහවන හා තදභික්ඛා විකාවන් අශ්‍රය
කොට කියන ලදහ. එහෙත් 34 වෙනි පිට “තසසපාසාදිකං” ය
නාදිය විසුඛිමාගීය සෙයයි. 42 පිට 37 වෙනි සිංහාපදය පාරජිකා
පොතෙහිය. 44 වෙනි පිට 53 වෙනි අඩකය පටන් 46 වෙනි පිට
71 වෙනි අඩකය අවසන්කොට ඇති “විනාඛානං වජ්ජනසං” ය
නාදිය බුද්දසික්ඛාව හා සුමංගලප්පසාදනී නම්වූ එහි විකාව ඇසු
රුකොට කියනලදි. 72 වෙනි 73 වෙනි අඩකය අවසන්කොට ම
නොරථපුරණි ලිහන්ට වණ්ණනා නම්වූ අඩකතර විකාවද;
74 වෙනි අඩකයේ “යොනවංගච්ඡනාති” යනාදිය, දිනමාගින්න
සංගහයද, “යංපනාගද” යනාදිය අවස්ථාඩකතරයේ පහාරාද
සුත්තයද ඇසුරුකොට කියනලදි.

(3) තුන් වෙනි පරිවේදයෙහි (48 පිට) 1 වෙනි අඩකය පටන් 5
අඩකය අවසන්කොට ඇති “යොධ සෙවනිදුස්සිලෙ” යනාදිය වි
සුඛිමාගීය හා පරමන්ටමසුසා නම්වූ එහි විකාවද; 6 අඩකය අ
වසන්කොට පරිවාර පාඨයද; 7 අඩකය අවසන්කොට සාරසංග්‍ර
හයද ඇසුරුකොට කියනලදි. එහිද, 48 පිට “ඉත්ඨියාලිඛිත
සෙව්ව” යනාදිය අග්නිකම්බොපම සුත්‍රය ඇසුරුකොට කියන
ලද්දක්යයි සිතවු. 51 පිට “අනුමසො දුඛසාසිතමපි” යනාදිය
මනොරථපුරණියෙහිය. “සාපන්නිකසං” යනාදිය සාරත්ථිපති
ඥාති ජා විසින් දක්නාලදි. 52 පිට “යසසඅවචනාදුස්සිලං”
යනාදිය ධම්මපදයද; 10 වෙනි 11 වෙනි අඩකයන් අවසන්කොට
විසුඛිමාගීයද; 12 අඩකය, සුමංගලවිලාසිනී නම්වූ දීක්ඛසි අටුවා

වද ඇසුරුකොට කියනලදී. එහිදී, 53 පිට “දැනොනාම” යනාදිය ආරභාසනාසිති නම්වූ සංස්කෘතසඟි අටුවාහි. “සෙවනංදිගර නතා” යනාදිය පුද්ගලප්‍රකාරණ අටුවාහි.

(4)සතරවෙනි පරිච්ඡේදයෙහි (56 පිට) 1 අඩකය විසුච්ඡායීය හා එහිවිකාවද, 2 අඩකය බුද්ධාසනාවද, 3 අඩකය පටන් 5 අඩකය අවසන්කොට ඉන්ද්‍රිය සංසුතතකයෙහි අදින්නපටිසාය සූත්‍රයද, 6 අඩකය අත්තනගද්‍රවංශයද ඇසුරුකොට කියනලදී.

(5)පස්වෙනි පරිච්ඡේදයේ (60 පිට) 1 අඩකය පටන් 8 අඩකය අවසන්කොට විසුච්ඡායීය හා එහි විකාවද, සන්තයද; (8-1) අඩකය අවසන්කොට සමමොහවිනොදනිනම්වූ විභවිතප්‍රකාරණ අටුවාවද; (8-2) අඩකය ණන් පාරජිකා පොතේ කුලසුභන සුතතවිභවනයද; (8-3) අඩකය පටන් (8-5) අඩකය අවසන්කොට සමනතපාසාදිකාවද; 9 අඩකය අවසන්කොට ථේරගාමාවද; 10 අඩකය අවසන්කොට පාරජිකාපොතේ උත්තර මනුසසබමම සුතතවිභවනයද; 11 අඩකය අවසන්කොට පපමසුදනි නම්වූ මැදුම්සති අටුවාවද; ඇසුරුකොටකියනලදී. 12 අඩකය “ච්චිතසුච්ඡාය වෙමො” යනාදි අවයසී වචනයද; 13 අඩකය පපමසුදනියද, ඇසුරුකොට කියනලදී. එහෙත් 63 පිට 16 පෙළ “පෙට්ඨකානා” යනාදි ගාථාව පූජ්‍යවයසී වචනයකි. එහිම 29 පෙළ “කැපකරුච්ච පසථානකිරිමෙහි” යනාදිය චතුක්කඩගුත්තර අපනාකවගී යෙ මනිසු සූත්‍රය ඇසුරුකොට කියනලදී.

(6)හවෙනි පරිච්ඡේදයේ (66 පිට) 1 අඩකය පටන් 6 අඩකය අවසන්කොට විසුච්ඡායීය හා නිකඩගුත්තර අපනාකප්‍රතිපද, සූත්‍රයද, 7 අඩකය අවසන්කොට දම්පියාවහා සඳුමොපායනයද, 8 අඩකය අවසන්කොට මැදුම්සඟියේ නිවාසසූත්‍රය හා තදනිකාවද, 9 අඩකය අවසන්කොට “කන්තාරෙ සුතතමංසව” යනාදි පොරුණික වාක්‍යයද; ඇසුරුකොට කියනලදී.

(7)හත්වෙනි පරිච්ඡේදයේ (71 පිට) 1 අඩකය පටන් 3 අඩකය අවසන්කොට විසුච්ඡායීය හා සමනතපාසාදිකා සාරභද්දිපනි විමතිවිනොදනි රූපිපටිසහණ ශික්‍ෂාවන්තාවද, 4-5 අඩකවය අවසන්කොට සඳුමොපායනයද, 6 අඩකය අවසන්කොට කුදුසිකද; 7 අඩකය අවසන්කොට සඳුමොපායනයද, 9 අඩකය අවසන්කොට විසුච්ඡායීය හා අඩගුත්තරනිකායද; 10 අඩකය අවසන්කොට දම්පියාවද; 11 අඩකය පටන් 17 අඩකය අවසන්කොට සඳුමොපායනය හා අභිධම්මන්ථසඩ්ධගයද; අභිධම්මන් විභවනි නම්වූ එහි විකාවද; සන්තයද ඇසුරුකොට කියනලදී. එහෙත් 71 පිට 11 පෙළ “අනිතයෙහි විතද්ධ” යනාදි

පස්විසි මහඟය “ජනිතර චක්ඛි චූතිවසොකො” යනාදී පුරාණ
යනි වචනය ඇසුරකොට කියන ලදී.

(8) වූලසිලාදී නිදහස නම්වූ පරිච්ඡේදයේ සාමකෘතිය පිළිබඳව හා තදනීතිරිව; සුමධනලව්වාසිනී ලිඛිත වර්ණනා කළ යුතු බව; අනුගතයට කියන ලද්දකි.

හි ඒ සුත්‍රවිකාවද; අශ්‍රයකොට කියනලද්ද. (9) නවවෙනි පරිච්ඡෙදයේ (91 පිට) 1 අඩකය පරමන්ධජෙනිකා නම්වූ සුත්‍ර නිපාත අවුච්ඡාදන වූ ඥානවර්ණනාවද; 2 අඩකය පටන් 5 අඩකය අවසන්කොට අවතුනාර වතුකකතිපාතය හා තදනික වාද; කොකාලික සුත්‍ර අවුච්ඡාදන: 9 අඩකය පුද්ගලපුකරණය හා තදනික වාද; අශ්‍රයකොට කියනලද්. 7 අඩකය ආවායෙහි පරපුරෙන් අසනලද “යෙනෙ හිකබ්බෙතිකඤ්ඤා” යනාදී පාඨානුසාරයෙන් කියනලද්. එහි කුතලපස්සය මැදුම්පති අවුච්ඡාදන ආකාරයෙන් සුත්‍රවර්ණනායෙහි බුදුන් විසින් වදාළබව ප්‍රකාශව න හෙයින් එයද ආදරකවස්තුමය. 8 අඩකය නිකබ්බුතනාරයද, (9) අඩකය සඤ්චිතනකයද; 10 අඩකය පරමන්ධජෙනිකා නම් බුද්දන්තවිකාව මධ්‍යලසුත්‍ර වර්ණනාවද; අශ්‍රයකොට කියනලද්. 99 පිට “නතෙපසංසන්න” යනාදිය හා 18 වෙනි 17 වෙනි අඩකයන් වතුකබ්බුතනාරය ඇසුරුකොට කියනලදහ. 100 පිට 22 අඩකයේ “මහාරුප් ගොථෙව යඤ්ඤං” යනාදිය බ්‍රාහ්මණබමික සුත්‍ර අවුච්ඡාදනයෙහිය. (10) දසවෙනි පරිච්ඡෙදය විනය සබ්බුත නම්වූ පාලිමුත්තක විනිවජ්ජයෙහි පබ්බජිත විනිවජ්ජයද, විනයාලංකාර නම්වූ විකායෙහි තත්වර්ණනාවද, අශ්‍රයකොට කියනලද්. එයින් ඉතිරි කාරණයෝ ඒ ඒ තත්ත්ව ම ම නම් පොතෙහියයි කියනලදහ. 112 පිට අධොලප්පිය දුබ්බව සිසාපද වර්ණනාව ඇසුරුකොට කියනලද්දේය.

එහිමානකාලයෙහි ලබනාච්චාරී ඇතම් භවතුන්ගේ “චිත්තය පාලිබ්භූතිය සාමරණයදී අනුපසම්පත්තියත්ව නියාදීම අගමේ නන්තමිකරනිබේ” යන දුර්මතයෙන් ගැහැටි පිදිනු ලබන්නා වූ චිත්තය පාලිබ්භූතිය අසාදනයනු කැමති ශුබ්බ උපාසකාදීන් ගේ කණගාටුව දැනවෙද්දී ශ්‍රීකලාණ්ඩංගික ගොවරනියඋගත් ප්‍රසිඬ ගණ්ඩායම් දුලබ්භවත්තේ මෙධංකරාසන ස්වාමීපාදයානන් බිහන්සේගේ අනුමතය ලද්දේ මෙහි පහත නම් පෙණෙන මා විසින් ශාසනාසථිතිය සදහා මේ ප්‍රකරණය සම්පාදන කරණලදී. කොත්දහමගේ දුච්ඡන් ප්‍රණන්ද උපාසකමහත්මයාගේ අරුධනා වෙන් මෙහි දසවෙති පරිවේදය ලියනලදී. උයනකුමාරගේ හරමිනිස්අප්ප මුදලාලි මහත්මයාගේ අරුධනාවෙන් මේ ග්‍රන්ථ මුබයෙහි පුස්තක නාමයෝ දක්වන ලදහ. මෙම ග්‍රන්ථසම්පාදනයෙහි ශුබ්ධ පිණිස ගෞරවණීය ඥාණන්දසහ ස්වාමීන්ව

හත්සේද ඇම බමරන්ත ලක්මණි පහන් කතීමහත්මයාද අවසානය දක්වා හිතෙහිව උපසම්භවුබව සතුති පුට්ඨාඛමව ප්‍රකාශ කරමිහ.

මෙහි විරුධාභාව බොධ වචනයෝ සුඛපත්‍රයෙක්හි යොදන ලදහ. “ප්‍රයෝජන වේදනා ඔමක” යනාදිතැන්වල දිසිවයෙදීම සාමාන්‍යජනයාව කියවා ගැනීමෙහි පහසුව පිණිස බව දත යුතු. පාළුවාසනම්වල ඇතමනැන හල්අකුරයෙදීම මුද්‍රාලයේ අසාරථ්‍යතාවය නිසාය. ශ,ඤ,ස,ල,භ,ණ,න,යන අසාර විසමවයෙ දී නිබ්බන්තැන් සහ හුස්ම නිබ්බන්ත දිසිවියයුතු නැත්ද; දිසිව නිබ්බන්ත හුස්මිය යුතුනැත්ද, එයින් බලවත් අභිවිරෝධයක් නැති හෙයින් සුඛි පත්‍රයෙහි ඇතුලත් නොකළෙමු.

සම්ප්‍රකාරයෙන් නිදේශිත මෙපමණවිශාල ග්‍රන්ථයක් සමපාදන කිරීමෙහි ඇතිදුෂ්කරතාව එහි තාවය දන්නාවූ පණ්ඩිත ජනයෝම දනිති. ශාසනසේවිකාමී යම් යම් උත්තමයන් විසින් මෙහි අපගේ ප්‍රමාදහුමයෙන් ජනිතශාන්තාගම විරෝධතැන් අපවෙන දක්වා එවන්නම් එය සතුටින් පිළිගනිමු.

යථාභූතං අජ්ඣන්තා වායමන්තාපි යොතිතො

විසුද්ධිං නාබ්බවජන්ති සුද්ධිකාමාපියෙ ඉධ.

මේ ශාසනයෙහි කෙලශශුක්ලීය කැමතිවන්නාවූ යම් යොහාව වර කෙණෙක් තත්වූ පරිද්දෙන් නොදන්නාහු ව්‍යසම්කරද්ද; ඔව්හු කෙලශවිශුද්ධියට නොපැමිණෙත්. එහෙයින් ගිණිගෙයින් නික්ම යසුන්වැද මහණදම් පුරන්නාවූ සියලු පැවිදි තැන්හට සිංහලය ඉහණීම පිණිස මෙම ප්‍රකරණය හඤ්ඤාසාර වසතුවක් සමණයයි සිතමු.

යාවගිධිනති සුත්තනනා විනයො යාව දිපපති

තාව දතබ්බති අලොකං සුරයෙ අබ්බධිතෙ යථා.

යම්තාක් සුක්ඛබ්බියෝ සිව්පිරිස අතරෙහි දැනීම වශයෙන් පවතිද්ද; විනයබ්බිය යම්තාක් එසේම බබ්ලාද; ඒ තාක්කල් මොහානධකාර විභූතියෙන් ප්‍රඥලෝකය දකිත්; කෙසේද? සුයසී උද්වූකල්හි (වක්ඛවිභූතිය ලැබීමෙන් සමවිසම මාහි යන් දක්නේ) යම්සේද; එමෙනි.

සුත්තනනෙසු අසනෙසු පවුට්ඨ විනයවිහිව

තමො භවිසුහි ලොකෙ සුරයෙ අබ්බධිතෙ යථා.

සුක්ඛබ්බිය නොදැනීමවශයෙන් නැතිවීහිකල්හි; විනයබ්බිය එසේම මුලාවගි කල්හි; ලෝවැස්සාකෙරෙහි මොහානධකාර වන්නේය; කෙසේද? සුයසී හඤ්ඤාපච්චතයට ගියකල්හි යම්සේද; එමෙනි. බ්බිවිනයදෙක ඉහෙනු ගැනීමෙහි ඇත්තාවූ මහත් අභිශංසයෝ මෙසේ දතයුතුහ.

තවද, බණ්ඩාරවිටු සච්ඡන්ද්‍රාචාර්යාණන්වහන්සේ සියලු සාහසිකයන්ගේ බණ්ඩාර උගන්වනු සඳහාම පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රධාන ලේකම් බව සුදන්තනම ගෞරවයෙන් වැඩ කරනු ලබනු ලබනු ලබන බණ්ඩාරවිටු සච්ඡන්ද්‍රාචාර්යාණන්වහන්සේට පිරිනිවීම පිණිස කළාවූ මාර්ග ආරාධනාව පිළිනොගෙන වැඩවිසූ බව පිළිගැනීමට සූචනයෙන් ප්‍රකාශ වේ. උපාසකාදීන්ගේද බණ්ඩාරවිටු විනයධර්ම මෙකල සමහර සිසුන්ට අනුමතවනු ලබන තරානතයන්වහන්සේට අසීමිත බැව් මෙසේ ප්‍රකාශවනු ලබන්නේ උපාසකාදීන් විසින්ද රජයේ විනයධර්මය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රචලිතව පවතිනු ලබන බැවිනි.

මේවගට—ශ්‍රී වික්‍රම ශාසන විරසිතිකාවිල,
සුවසේ ජනපතය.

සොගාවවරො.

සුදන්තන රාමඤ්ඤානාසිකානං.
සුදන්තන කිම්බෙදසවන්තිකානං.
ගතං ඉමං ගිහිකු පද්ධි සිලං.
කතානසුපෙම් සුසුන්න පත්තං.

හි ක්‍රම ලිය.

නමො නාමා හමවනො අරහතො සමා සමබ්බසං.

- 1 කරුණු පුණ්ණාදයං බුද්ධං බුද්ධාදි සෙවිතං,
 ධම්මං අරියසංඝං ව ච්ඡිත්වා වඤ්ඤාතං.
- 2 මෙධකරාසනං නාම ථෙරංවා, වරයං මම
 වඤ්ඤා නිරතං ධම්ම නස්සං, නුමනියා අහං.
- 3 සාසනො කුලපුත්තානං රතනාහරණපමං,
 භික්ඛුසීලං පවත්තාමී සීහලාය නිරුතනියා.

- 1 සීලං චතුර්ඛිධං පාතිමොක්ඛො ඉන්ද්‍රියසංවරො
 ආජිවපාර සුද්ධිව සීලං පවසනිස්සිතං.

මෙහි භූවය: “භික්ඛුසීලය වනාහි, ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවර සීලය, ඉන්ද්‍රියසංවරසීලය, ආජිවපාරකුච්ඡිසීලය, ප්‍රත්‍යයසන්තිශ්‍රිතසීලයයි සිව් වැදූරුම් වේ” යනුයි. එහි ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවරසීලය, “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරන් අචාරගොච රසමෙපනො අනුමනෙනසු වජේසු හසදස්සාමී සමාදය සික්ඛන් සික්ඛාපදෙසුන් එවංවුත්තමිදං පාතිමොක්ඛසංවරසීලංනාම” යනු වෙත් දක්වනලදී. මෙහි භූවය. “මහණෙනිමේ ශාසනයෙහි සසරභයදක්වා සැදූහැරෙත් පැවිදිවූ කුලපුත්‍රයෙම සික්ඛාපද සීලයයිකියනලදප්‍රාතිමොක්ඛසංවරයෙත් හෙවත්කායවාක්කමයත් අරභියා පණ්ඩිතලදී සික්ඛාපදයත්ගේ නොබිඳීමයි කියනලද සංවරයෙත් සමත්විතවූයේ වාසය කෙරේද, කායික අවිතික්කම, වාචසික අවිතික්කම කායිකවාචසික අවිතික්කමයයි කියනලද ත්‍රි විධ ආචාරයෙත් හා ආරක්ඛගොවර, උපනිස්සයගොවර, උපනි ඛබ්බගොවරයයි කියනලද ත්‍රිවිධගොවරයෙත් සම්පුණ්ණයේ, සිත නැතිවත්පැමිණියහැකි ඇතමිසෙබියා ඇවිත් පැමිණීමහා අකු ශල විනොත්තාත්පාද මාත්‍රයයි කියනලද සවිලපවරදෙහිද හස දක් නාසුලුවූයේ නොගොත් දුක්ඛානුද්විතාපත්තිත් සතර පාරුජ් කාපත්තිත් මෙන්ද සතරපාරුජ්කාපත්තිත් මහාමෙරු පටිතය මෙන්ද සැලකීමෙන් හසදක්වා සුලුවූයේ වාසයකෙරේද, සප්තාප

තනිකානව සම්බන්ධයක් යම්පමණ ඝෂණපදයෙහිවෙද්දී එ සියලු ඝෂණපදයන් මනාකොටගෙන ඝෂණපදයන්හි හික්මේද, (හෙතෙම සිලසම්පන්නයයි) මෙසේ වදාලනු ලද සිලය ප්‍රාග් භෞත සංසාර සිලයන් මේ 'යනුයි' මෙහි අදහස: බෙහෙවින් කය වච්ඡාදක සම්බන්ධව පණවා වදාලා සප්තාපර්ණකානව යයි කියනු ලද ඝෂණපද සිලය කය වචනයෙන් නොඉක්මවා (නොබිඳ) වාසය කිරීම ප්‍රාග් භෞත සංසාර සිලය බවයි.

එහි සප්තාපර්ණකානවයෝ නම්: පාරාජිකාපතනිකානවය, සංසාදිසෙසාපතනිකානවය, ධුලලව්වයාපතනිකානවය, පාචිතනියාපතනිකානවය, පාචිදෙසනියාපතනිකානවය, දුෂකාතාපතනිකානවය, දුෂාභිතාපතනිකානවය යන මේ සතයි.

1 එහි පාරාජිකා පතනිකානවය කවරේද? :- උපසපත් භික්ෂු හට මෙම ධුරානගයෙන් මනුෂ්‍ය මනුෂ්‍ය තිරයෙහි සත්‍යයෙන් වච්ඡාදන මානසික මානසික වශයෙන් තුණක් තුණක් බැගින් දක්වන ලද නව මානසික, මනුෂ්‍ය මනුෂ්‍ය තිරයෙහි උපතොබ්‍යතකයන්ගේ යථොක්ත නව මානසික, මනුෂ්‍ය මනුෂ්‍ය තිරයෙහි පුරුෂයන්ගේ වච්ඡාදන මානසික වශයෙන් දෙකක් දෙකක් බැගින් දක්වන ලද මානසික සංද, එසේම පණකයන්ගේ භවි මානසික, යන මෙකී සමන්විත මානසික තමා නිමිති ප්‍රවේශයෙන් හා, මෙම මානසික ප්‍රවේශකරවන කල්හිත්, ප්‍රවේශන, ප්‍රවේශ, ස්විති, උදාරණ යන සතර ඝෂණයන්හි ඉවසීමෙන්ද, සිදුවන (මෙම ප්‍රතිඵලය) පාරාජිකා පතනියද: - මනුෂ්‍යයෙක් අයත් පුරාණ නිලකම්පණයෙන් සතරෙන් කොටසක් a අන්තරාඩු හිමියන් විසින් නොදෙන ලද යම් කිසිවක් පස්පිස් අවහාරයෙන් b යම් කිසි අවහාරයකින් සොර සිහින් ගැනීමෙන් සිදුවන (අදහ්නාදන) පාරාජිකා

a මේ කාලයෙහි ඊට රිදිපහයයි ව්‍යවහාරකරති.

b ආදියන, හරණ, අවහරණ, ඉදියාපරි විකොපණ, ධානාචාරික, යන නානාගණක පමකයද - ඔව්හුම ඒක ගණකවශයෙන් ඒක ගණක පමකයද - සාහසික, ආණන්තික, නිසංගතික, අත් සාධක පුරතිමකව යන සාහසික පමකයද - පුබ්බපයොග, සහපයොග, සංවිද්‍යාවහාර, සංකෙතකම්ම, නිමිත්තකම්ම, යන පුබ්බපයොග පමකයද - ඵෙය්‍ය, පසය්‍ය, පරිකප්ප, පරිච්ඡන්ත, කුසාවහාර, යන ඵෙය්‍යාවහාර පමකයද - යන මෙකී පස්වැදෑරුම් පමකයෝ පස්පිස් අවහාරයෝයි.

පත්තියද—ප්‍රතිසන්ධි විභාගයෙහි කලලරූපයටත් ^a මනුෂ්‍යප්‍රාණයක් මරණ විතරයෙන් දිවි තොරකිරීමෙන් මෙරමාලවාතොර කරවීමෙන් සිදුවන (මනුස්සමිත්තං) පාරාජිකා පත්තියද—නමා සතන් නූපත් ප්‍රථමධ්‍යානාදි ප්‍රභේදගත උතුරුමිනිස්දම් පාපෙව්‍ය නායෙන් වචනය තේරෙණි මිනිස්සභවනමා කෙරෙහි ඇතිබව ප්‍රකාශ කිරීමෙන් සිදුවන (උත්තරිමනුස්සමිත්තං) පාරාජිකාපත්තියද—යනමොහු සතරයි.

පණ්ඩක, ථේය්‍යසංවාසක, තිස්සාකකන්තක, තිරව්‍යානගත, මහිතුසාතක, පිතුසාතක, අරහන්තසාතක, ලොකිතූපාදක, හි ක්‍රමණීද්‍රසක, සංඝපොදක, උපතොබ්‍යාසාදක, යනාමෙකි එකොලොස් දෙනාගේ හික්මුණාවයට අභව්‍යභාව සංඛ්‍යාපාරාජිකා එකොලොසද—වසාදා යමකින් වසනලද හෝ ගොවසන ලද ස්වාභාවිකය එබඳු නමා, වසමග මුවමග, ප්‍රවේශකර ගැනීමෙන්ද, එබඳු මෙරමා අතදය. එබඳු නමා මුවයෙන් ගැනීමෙන්ද, එහි නමා වසමගට ප්‍රවේශවන අන්දමට ඉඳිමෙන්ද, සිදුවන අනුලෝම පාරාජිකාපත්ති සතරදයි යන මේ පිසලොස් පාරාජිකාවෝද ^b පාරාජිකාපත්ති සතරකයෙහිම සාග්‍රහවටයෙහි.

2 සංඝාදි සෙසාපත්ති සතරකය කවරේ?—උපසථන හික්මුණට එකොලොස් අසාදයන් අතුරෙන් ^c මොවනාසාදයෙන්

^a ප්‍රතිසන්ධියෙහි පටන් විත්තසෂණ සතලොසක් ඉක්මෙන තුරු කම්ප රූපානුෂ්‍ය පවත්නා හෙයින් ඒ අතර මරණයක් නැතත් සත්‍යය යන සංයුතවද, වධක සිතවද, උපක්‍රමයටද, අරමුණු විසඟැකි බැවින් මෙසේ කියනලදි.

^b “කිලේසාදි පරාජිකාදො, පරාජිකිත්ථාතිවා පාරාජිකො” යනු නිව්වනහෙයින් “ඉකලෙස් සතුරන් විසින් (එම ජාතියෙහි නැවත උපසම්පන්න බවට අභව්‍ය බැව් කිරීමෙන්) පරදවනු ලැබෙනුයි පරදවනලදනුයි හෝ පාරාජික නම්වේ—ඒ පාරාජිකා වූ හික්මුණ නමුත් ගිහියෙක් හෝ සාමණේරයෙක් හෝ විනැවත සරණාගතයාපවත් ඒ ඒ සිල්ලක මනාව පිළිපැදීමෙන් අගිත් මාග්ගිඵලය හැර සෙසු මාග්ගිඵල ලබන්ට භව්‍ය වෙයි.

^c මොවනාසාදය, මුවනාසාදය, මුක්තාසාදය, මෙමුත්තාසාදය, කැසිමෙති ආසාදය, අභිසිමෙති ආසාදය, දභිනාසාදය, ගිඤ්ඤමෙති ආසාදය, කථාකිරීමෙති ආසාදය, ගෙනසිත ආසාදය, වණ්භඩ්‍යාසාදය, යන මොහු එකලොස් අසාදයෝයි:—එයින් කිය.

“මොවන මුවන මුක්තාසාද-මෙමුත්ත ආසාදනි එස්සසාදො”

“දස්ස ගිහිජන වාචස්සාද-ගෙනසිතෙ වණ්භඩ්‍යාසාදො”

හෙවත් මොව්‍යය කරණුකැමැත්තෙන් හසනාදියම් කිසිව
 තිත් උපක්‍රමකොට ශුක්‍ර මොව්‍යය කිරීමෙන් සිදුවන(සුත්තමය
 විසිකා)සහ වෙසෙසද-කාය පරාමසිතයෙහි ආසාවෙන් මනු
 භූ සත්‍යයකගේ හසනපාද කෙසෙකලාපාදී ශරීරාවයවයන් ඇල්වි
 මෙන්සිදුවන(කායසංසග්ග) සහවෙසෙසද-කාමය පිළිබඳ කපා
 කිරීමෙහි අදහසින් හොඳ නරක වචන තේරෙණ මිනිස් මාන
 මක් සමග වචිස්මාහි මුත්‍රමාශීන් පිළිබඳ ගුණදෙස කීමෙන් සිදු
 වන(දුට්ඨල්ලවාචා)සහ වෙසෙසද-මෙමුත් රාගයෙන්සුකතව
 “මව මෙමුත් නම්මියෙන් උපසානාකරව”යි යනාදී වශයෙන්
 මිනිස් මානමකට කීමෙන්සිදුවන(අත්තනාම පාටිච්ඡිස) සහවෙ
 සෙසද-සත්‍යපුරුෂයන්ගේ කාම පිළිබඳ හසුන් ගෙණගොස් පුරුෂ
 සත්‍යත්වදී පිළිහසුන් ගෙණවූත් ඔවුන්ට දීමෙන්සිදුවන(සංච්ඡිත්
 න)සහ වෙසෙසද-කරදෙන දායකයෙක් නැතිව සුගත වියනින්
 දිග දෙළොස් වියනකවද, පළල සත් වියනකවද, වඩා රැගෙණ
 ලොකු ගෙයක් නමත්ව විසිම පිණිස කුටි වසනු නොදෙසා කිරී
 මෙන්සිදුවන(කුමිකාර) සහ වෙසෙසද-කරදෙන කෙනෙක්
 ඇතිකල්හි යථොක්ත ප්‍රමාණයට වඩා මහත්කොට භග්නැති න
 මුත් ඵහාර වසනු නොදෙසා කරවීමෙන්සිදුවන(මහල්ලක මිහා
 රකාරාපන)සහ වෙසෙසද-ක්‍රොධසිතින් සිල්වත් භික්ෂුවක්හට අ
 මුලිකපාරාජිකා ඇවතකින් සම්මුඛයෙහි වොදනාකිරීමෙන්සිදු
 වන(අමුලිකවොදනා)සහ වෙසෙසද-එළු බැටලු ආදී අත්කිසිවෙ
 කුගේ මෙමුත්සංසගියක් දැක ඒ ලේශයෙන් භික්ෂුවක් හට යට
 කී ආකාරයෙන් වොදනාකිරීමෙන් සිදුවන(කිංචිදෙසලෙස) සහ
 වෙසෙසද-යන මේ විකුම් කෙණෙහි නොගොත් ඒ එ බුබුදුඥ
 ජාය කඩකලු කල්හිම සිඛවත්තාවූ සහ වෙසෙස් ඇවැත්තව
 යද-සමහි සංසයාගේ බිඳිමට උත්සාහකරණ භික්ෂුවට එය
 අත්හරවනු පිණිස සෙසු භික්ෂූන් විසින් තුන් යලක් අවවාද ක
 ල කල්හිනොහරිනම් ඉන්පසු තුන් යලක් සමනුභාෂණකමීය
 කළයුතුයි, එය කරණතුරු නොකැර සිටීමෙන්සිදුවන(සංඝ
 ශෙද) සහවෙසෙසද-ඒ භික්ෂුවටම අනුවතීක භික්ෂුගණයට
 එසේම සංසයා විසින් අවවාදකොට සමනුභාෂණකමීය කළයු
 තුයි. එය කරණතුරු නොහැර සිටීමෙන්සිදුවන(ශෙදනු
 වන්ගක) සහවෙසෙසද-භික්ෂූන් විසින් පව්විට ප්‍රාතිමො

කොට්ඨාසයට a ඇතුළත් යම්කිසි සිසුපදයකින් අවවාද කරණුලැබ තමන්ට අවවාදකිරීම ප්‍රතිකෘෂ්ටකරණ ඒ නොකි කර හික්‍රමව සෙසු හික්‍රම විසින් ද්‍රව්‍යව්‍යාප්ත හරවනු පිණිස තුන් යලක් අවවාදකොට නොහරිනම් ඉන්පසු තුන් යලක් සම නුභාෂණකමය කළයුතුයි. එය කරණතුරු නොහැර සිටීමෙන් සි දුවන (දුබ්බම) සහවෙසෙසද-පුණ්‍ය දානාදියෙන් කුලසංග්‍රහකර ණ හික්‍රම සෙසු හික්‍රම විසින් ඒ විහාරයෙන් බැහැරකරණු පි ණිස කරණු කියනකල්හි “හික්‍රම ජනදායයෙන් අගතියවිය”යි කියානම් ඒ දුග්‍රාහය හරවනු පිණිස සෙසු හික්‍රමවිසින් තුන් ය ලක් අවවාදකොට නොහරිනම් ඉන්පසු තුන් යලක් සමනුභාෂ ණකමය කළයුතුයි. එය කරණතුරු නොහැර සිටීමෙන් ඒකුල දූෂක හික්‍රමව සිදුවන (කුලදූෂක) සහවෙසෙසද b යන මේ තුන්වන සමනුභාෂණ කමයාගේ c අවසානයෙහි සිඬවන සහ වෙසෙස් ඇවැත් සනරද, යන නෙලෙසසංඝාදි සෙසාපනතිසා නයය නම් වේ.

“3 ථුලලට්ඨයාපනතිසානගය කිවරේද?—අදත්තාදාන පාරාජි කාදි පාරාජිකා පත්තින්ගේද, සුක්කවිසට්ඨි ආදි සංඝාදිසේසාපත් තින්ගේද, සාමනනාපත්ති වශයෙන් සිඬවන තුලැසි ඇවැත්ද, ප්‍රථම පාරාජිකාපත්තිය සහිත එකී ආපත්තින්ගේ ම අඩක අසම් පුණ්ණයෙන් සිඬවන්නාවූ තුලැසි ඇවැත්ද, පුණ්‍යාරාම ඵලාරාමා දි ආරාමද, ආරාම වතුද, විහාරද, විහාරවතුද යන මේ ථාවරදාද, ඇද පුටු කොට මෙහි ආදි සැතපෙන හිඳිනා දැද, ලොභො සැලි ලොභො කවාරම්, මහලොභො සැලි, ලොභො කලගෙ

a නිදාන, පාරාජිකා, සංඝාදිසෙස, අනියන, විහාරද්දෙස, ය නමොනු පස්දෙන පමොද්දෙසයෝයි.

b “සංඝො ආදිමහි වෙව සෙසෙසු ව ඉවර්තබ්බො අසානි සං ඝාදි සෙසො”යි නිව්වන ගෙයින් (සංඝාදි සෙස ඇවැත්ව පැමිණි සිලවිපනන ඒ හික්‍රම විසින් පිරියයුතු) ආදියෙහි කියනලද පිරිවෙ සෙහිද, සෙසයෙහි කියනලද මානන, අබ්‍යානකමයන්හිද, සංඝ යා කැමතිවියැනුවූයේ මේ ආපනතියටනුයි සංඝාදි සෙසනම්වේ. ඒ දුෂිතසිල්ඇති හික්‍රමයේ සුඛිය පිණිස කළයුතු වන, මානන, අබ්‍යාන යන කම්තුණට සංඝයා ම උවමනාබැවින් සංඝාදි සෙස නාමය දක්වනලද බව මෙහි භාවයි,

c ඤාත්තිය සහරවෙතිකොට ඇති විනය කමයක්,

හි, කෙවෙරි, මහවැ, පොරෝ, හුදලු නියමි යන මේ දෑද, වේවැල්
 අදි වැල්ද, හුණ බට අදියද, ඉඵප්ආදි ගේවල් සෙවිලිකරණ
 තණද, තල්කොල තලකොල අදිකොලද, මුදු තණද, බඩුක්
 තණද, මැරිද, ලිබඩු හා මැටිබඩුද යන මේ පස් රැසකින් ^a දක්ව
 නලද පස්විසිවැදැරුම්වූ සකසතුකොටදෙනලදහෝ සකසතු
 බිම උපත්තාවූහෝ පාණ්ඩුයන් බෙදාගන්නා හික්කුහට සිදුවන
 තුලැසිඇවැත්ද, පරහටදෙන්නාවූ හික්කුහට සිඛවන තුලැසිඇවැ
 ත්ද, මිනිමස් අනුභවකිරීමෙන් සිඛවන තුලැසිඇවැත්ද, ලිහවෙණ
 දනයෙන් සිදුවන තුලැසිඇවැත්ද, හිතාණගොතාකල, නියදවැහි
 රෙත්තල, පුවරු නොතා කල සිවුරද, මිනිකෙස්වලින් හා අස්
 ලොම්වලින් කල සිවුරද, බකමුහු පිහාටු නොතාකල සිවුරද, අසු
 න් දිවිසම්ද, යන මෙකිසිවුරු ඇඳීමෙන් හා පෙරවීමෙන් සිඛවන
 තුලැසි ඇවැත්ද, එකසිමාවතුලහෙද අදහසින් පෝයපවාරණදි
 යකිරීමෙන් සිඛවන තුලැසි ඇවැත්ද ^b යනාදී ආපත්තිහු ථූලලව
 යාපත්තිකානධය නම්වේ.

4 පාවිත්තියා පතතිකානධය කවරේද?—උපසපත්තික්කුහට
 අනුලොම් සහිතවූ බොම කොසෙයහදි ^c යම් කිසි සිවුරක් නො
 ඉවා නොවිකපා දශදවසකව වඩාකල් තබාගැනීමෙන් සිදුවන

^a විහාර විහාර වතු ප්‍රථම රැසයි. ආරාම ආරාම වතු දෙවෙනි
 රැසයි. ඇද පුටු කොට මෙට තුත්වෙනි රැසයි, ලොහො සැ
 ලි—පෙ—නියම් සතරවෙනි රැසයි: වේවැල්—ආ—ලී බඩුහා
 මැටි බඩු, පස්වෙනි රැසයි. එහෙයින් වැළඹ.

“ඉති පඤ්ච හි රාසිති-පඤ්චනිමමලලොචනො”

“පඤ්චවිසම්ඛං නාථො-ගරුහණ්ඛං පකාසයි”

^b ථූලො ව කො අවමකො වෙනි ථූල්ලව්වකො”යි යනු නිව්වන
 ගෙයින් “මහත්වුයේත් ඵමය වරදවුයේත් ඵමතුයි. ථූල්ලව්වය
 නම්වේ.” හික්කුපාවය හරවා මතු ලජ්ඣබ්මියෙහි පිහිටවන නො
 හොත් සහමොක් දෙක ලැබීමට නව්සකරවන පාරාජිකාපතනිහු
 ද, වත, මානත, අබ්භානායන ත්‍රිවිධ විනය කම්මයෙන් උට්ඨාන සු
 ඞ්මයෙන් සුඛවන සහ වෙසෙස්දි හැර, දෙශනාසුඞ්මයෙන් ගෙවත්
 ආපනතිදෙසිම් විනයකම්මයෙන් සුඛවන ඇවැත් අතුරෙන් මහ
 වරද තුලසියයිදක්වනලද බව මෙහි පාවයි.

^c බොමනම්, වෘක්ෂවැහරින් කලවයා, කාමිකොෂ හුයින් කල
 වයා, කඳුහුයින් කලවයා, සනවැහරින් කලවයා, බොමනුආදී

වසනුට නිස්සජ්ජනය කටයුතු වූ (අතිරේක විවර්ධන) නිසඟි පවිතියද—සංඝාටිආදිනාමයෙන් ඉටා a පරිගණය කරනු ලද තුන්සිවුරෙන් එකැයකුදු විශේෂ විසීමෙන් සිදුවන (විවරවිජ්ජ වාස) නිසඟි පවිතියද—කසිණය නොඅතුළු කළ ඉල්ලාසෑයෙන් සෙසුමාසයන්හිද අතුළුකළ ඉල්, උදුවප්, දුරුවා, නවම්, මැදින්ද න යන පස්මාසයෙන් අනික් මාසයෙක්හිද උපන් බොමාදි සිවුරු වසනුයක් පිළිගෙන ප්‍රත්‍යයාසාව ඇතිවද මාසයකට වඩා කල් නබාගැනීමෙන් පැමිණෙන (අකාල විවර්ධන) නිසඟි පවිතියද—නො නැ හික්ෂුණියක්ලබා වරකුදු ප්‍රයෝජනයෙන් පරණ සිවුරක් සේදවීම පසුපෙවීම ඇපිල්ලිම් කරවීමෙන් සිඛවන (පොරාණ බොවන) නිසඟි පවිතියද—නුවමාරු කිරීමක් හැර අඛියානියට සැහෙන වස්ත්‍රයන්ක් දිග ඇතිව සිටියනක් පළල ඇති පඟිම සිවුරක් නවුදු නොනැ හික්ෂුණියක් අතින් ගැනීමෙන් සිඛවන (පාදි වච්චක) නිසඟි පවිතියද—සොරුන් විසින් සිවුරු පැහැරගත්කාල යි සිවුරු දැගියකාලය ආදි කාලභාර අත්කාලයෙක්හි නොනැ නොපැවැරුවෙකුගෙන් සිවුරු ඉල්වීමෙන් සිඛවන (විවරවි ක්ෂුණ්ති) නිසඟි පවිතියද—එබඳු කාලයක් නොනැ නොපැවැරුවන්ට සිවුරු උවමනා බව ඇත වූ පසු ඔවුන් විසින් උවමනා තරම් සිවුරු ගැනීම පිණිස බොහෝ සිවුරු දෙනු ලබන්නේ එයින් අදනය පොරෝනයට වඩා ගැනීමෙන් සිඛවන (නදග්නිසාදිසන) නිසඟි පවිතියද—නොනැ නොපැවැරු ගෘහපතියෙකු විසින් තමන්ටදීමට සුදුනම්කරණලද ඝිවුරෙහි සොදුරු මාහැඬි බැව්

සියල්ල හෝ සම්භරක් හෝ මිශ්‍රකොට කළ වසන, සිංහවක්ෂාදි වක්‍රලොම් හැර සෙසු ලොම්වලින් කළ වසන යන මේ සඳහා ජාතිවශයෙන් අනුදන වදාළ කැප වසනුයෝයි. ඒ සියල්ලෙන් සිවුරු කොට මුල්පසු කද පසු ආදි සවැදැරුම් පසු අතුරෙන් යම් කිසි වස්තුවක් පසු පොවා කබිබිත්තු ඔබාගත් කල්හි කැප සිවුරු වෙති— දුගුල් නම්, වාෂ්ඨවැහරන් කළ වසන, පත්තන්න දෙයෙහි උපද නාවසන, සෝමාරදෙයෙහි උපද නාවසන, විනදෙයෙහි උපද නාවසන, පුණ්‍යර්ථියෙන් පහල වූ සිවුරු, දෙවියන් විසින් ඉද නලද සිවුරු යන සවැදැරුම් වූ සිවුරු වසන සුදුසු පරද්දෙන් යට කී සවැදැරුන් වසනු ලැබ අනුලොම්වෙති,

a විනය පරද්දෙන් තමන්ගේ බව සිතින් සලකා ගැනීමයි.

සලකා “මෙපමණ දිග පළල වේවා” යනාදී වශයෙන් අධිකවි
 ධානයට පැමිණ ඉක්බිති එය ලැබීමෙන් සිඬුවන (අස්පමාපින) නි
 සභිපච්ඡිනියද-නාහපති ගිහිනීන් දෙදෙනෙකුත් විසින් එසේ සුදු
 නම්කරණලද සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණ එය ලැබීමෙන්
 සිඬුවන (දුනිසඅස්පමාපින) නිසභි පච්ඡිනියද-රජ ඇමති ආදී කෙ
 ණෙක් විසින් භික්ෂුවක්හට යවනලද සිවුරු මුදලින් භික්ෂුවගේ
 දෑස්වීමෙන් මුදලලැබූ ආරම්භාදී කෙණෙක් විසින් නිපදවනලද
 විවරය තුන්වාරයකින් මතු “ඇවැත්නි මව සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන
 ය” සිසිනිකරවාහෝ, සවරකින්මතු ප්‍රදෙසා සිටහෝ ලබාගැනී
 මෙන් සිඬුවන(රාජ) නිසභි පච්ඡිනියද-එකම කෝසෙය්‍ය ක්‍රමි ක්‍රය
 කින්ද මිත්‍රකොට හිඳිමසැනපිම පිණිස ආසාරණයක් කිරීමෙන්
 කරවීමෙන් සිඬුවන (සන්ඨන) නිසභි පච්ඡිනියද-අන්‍ය වර්ණයෙන්
 අමිත්‍ර කළු පිළුලොම්වලින්ම එසේ ඇතිරිල්ලක් කිරීමෙන් කර
 වීමෙන් සිඬුවන (සුඛසන්ඨන) නිසභිපච්ඡිනියද-හුදු කළු පිළුලොම්
 දෙපායකට වඩා රැගෙණ සුදුබිඳ කිඹුල්වත්වූද, පිළුලොම්දෙ
 පායක් නොගෙණ අන්‍යවර්ණ මිත්‍ර කළු පිළුලොම් ඇතිරියක් කිරී
 මෙන් කරවීමෙන් සිඬුවන (නවසන්ඨන) නිසභි පච්ඡිනියද-ආසා
 රණයක් කළතැන් පටන් සාවුරුද්දකින් මැන පායගෙයහි සංඝ
 සම්මුතියක් නැතිව අනික්ආසාරණයක් කිරීමෙන් සිඬුවන (අනු
 වස්සක සන්ඨන) නිසභි පච්ඡිනියද-වරකුදු හිඳිමෙන් පරණවූ
 හිඳිනා ඇතිරියක් ඇති භික්ෂුවෙකින් එයින් සුගත භික්ෂුන් පමණ
 රෙදිකඩක්ගෙණ නොඅල්වා අලුත් හිඳිනා ඇතිරියක් කිරීමෙන්
 සිඬුවන (සුරාණසන්ඨන) නිසභිපච්ඡිනියද-ගෙණි ශ්‍රත්තෙක් නැති
 කල්පිද තුන් යොදුනෙකින් මත්තෙහි එළලොම් ගෙණයාමෙන්
 සිඬුවන (ලොමහරණ) නිසභි පච්ඡිනියද-භොග්‍ය භික්ෂුණියක් ල
 වා පිළුලොම් සේදවීමෙන් පඬුනැස්වීමෙන් අවුල්හැරවීමෙන් සිඬ
 වන (බොධන) නිසභි පච්ඡිනියද-රන් රිදි මසු කහවනු තමාසතු
 කොට ගැනීමෙන්ද අනුන්ලවා එසේම ගැන්වීමෙන්ද තමන්
 වෙනුවට තඹණලද්ද ඉවසීමෙන්ද සිඬුවන (රුපිසපච්ඡිගහණ)
 නිසභි පච්ඡිනියද-නානාප්‍රකාරවූ රන් රිදි මසු කහවනු ගණුදෙහි
 වටු පැමිණීමෙන් සිඬුවන (රුපිසසංවොහාරක) නිසභි පච්ඡිනියද-
 ධානාදී කැපවස්තූන් සමන්තවද “මෙය රැගෙණමෙය දෙව”
 යනාදී වශයෙන්, නානාප්‍රකාරවූ හුවමාරුවට පැමිණීමෙන් සිඬ
 වන (කසමික්කස) නිසභි පච්ඡිනියද-නො ඉටු නොවිකසු ඉවිමට

කරමිටු^a පාත්‍රයක් දඬදවසකවටබාකල් නබාහැණීමෙන් සිබව
න (සත්තනිදහන) නිසඟ්පවිතියද—පිළියම්පසකින් අඩුපාත්‍රය
ඇතිකල්හි අනික් දිලුන්පාත්‍රයක් ඉල්වාහැණීමෙන් සිබවන
(උපනපමබකන) නිසඟ්පවිතියද—හිතෙල්, වෙබරු, තලතෙල්අදි
තෙල්, මිපැහි, උක්සකුරු, යනාදිවිධවෛෂ්ණයන්පිළිගෙණසත්
දවසකව වැඩිකල් නබාහැණීමෙන් සිබවන (සෙසස්නිදහන)
නිසඟ්පවිතියද—ග්‍රිහමසාතුවෙහි අනතිම මාසයෙන් මෑතභාග
යෙහි වැසිසලුසිවුර සෙවීමෙන් අඩබසකින් මෑතභාගයෙහි අඩි
පයින්නකොට හැදගැන්මෙන් සිබවන (මසකසාපික) නිසඟ්
පවිතියද—උපසපත් හික්කුවක්හට සිවුරක්දි නැවත කිඳුනුසිත්
ඇතිව නොසතුටුව සවසඤ්චෙන් එයකඩාහැණීමෙන් කඩවා
ගැන්වීමෙන් සිබවන (අවජ්ඣන) නිසඟ්පවිතියද—තමත්විසින්
ඉල්වාගන්නාලද අනුලෝමිසඟිත සවැදුරුම් නූල්වලින් පෙහෙ
රත්ලවා සිවුරක් වියවීමෙන් සිබවන (සුභනවිඤ්ඤානි) නිසඟ්
පවිතියද—තමත්ව පිදිමපිණිස සිවුරුවියවන නොහැර නොපැ
වැරුවත්ගේ පෙහෙරන්කරා එලඹ “මෙයාකාරයෙන් දිගුපිල
හා ගණකම් කරව් ඊට අපිත් යමක් කුලීවශයෙන් දෙන්නෙමු
යයි” යනාදි අධිකවිධානලෙක් නූල්වැඩිකොට කරවනලද
සිවුරලැබීමෙන් සිබවන (නනනව්‍යාස) නිසඟ්පවිතියද—පෙර
වස්වැස පවර්ණයට දඬදවසක් නිවියදි දෙනලද ඉක්මන් සිවුර
පිළිගෙණ නොයිටා නොඵකපා විවරකාලය ඉක්මවීමෙන් සිබ
වන (අවෙවකවිවර) නිසඟ්පවිතියද—පෙරවස්වැස පවර්ණය
කොට ඉල්මසතුල ඉඩු තුත්සිවුරෙන් එකක් ඇතුළුගම නබා සැ
කසනිතභයසුඟිත අරණ්‍යසෙනාසනයෙහි වසන හික්කුහට සදව

^a පාත්‍රයනෙමේ උත්තාභවපාත්‍රය මධ්‍යමපාත්‍රය ඕමකපාත්‍රයයි ත්‍රි
විධවේ—එහි උත්තාභව පාත්‍රයනෙම මගධනැලියෙන් දෙනැලි
යක් සහලෙන් පිසනලද බතද, එයින් සතරෙන් කොටසක්
ව්‍යජනදගණී, මධ්‍යම පාත්‍රයනෙම එයින් අඩියක් ගණී, ඕමක
පාත්‍රයනෙම එයින් අඩියක් ගණී—එහි උත්තාභව පාත්‍රයනෙම උ
ත්තාභව උත්තාභවපාත්‍රය උත්තාභව මධ්‍යමපාත්‍රය උත්තාභව ඕ
මකපාත්‍රයයි ත්‍රිවිධවේ, මධ්‍යමපාත්‍රයනෙමේ, මධ්‍යමඋත්තාභව
පාත්‍රය මධ්‍යමමධ්‍යමපාත්‍රය මධ්‍යමඕමකපාත්‍රයයි ත්‍රිවිධවේ—ඕම
කපාත්‍රයනෙමේ ඕමකඋත්තාභවපාත්‍රය ඕමකමධ්‍යමපාත්‍රය ඕම
කඕමකපාත්‍රයයි ත්‍රිවිධවේ, මෙකීනව වැදුරුමසාත්‍රයෙන් උත්
තාභව උත්තාභවපාත්‍රයද, ඕමක ඕමකපාත්‍රයද යන දෙකහැර
මධ්‍යයෙහි පාත්‍රසත අධිජයානයට තරම්වේ, නොගොත්සැඟේ.

සකටවඩා ඒ අරණ්‍යයෙහි සිටිමින් ඉ
වත්ව විසීමෙන් නොහොත් අරුණකැමීමෙන් සිබවන (ජායන්ත
විජ්ජාස) නිසඬපවිතියද—සඟනව පිරිනමනලද විවරාදිලාභය
දැන දැන තමන්ට පිරිනැමීමෙන් සිබවන (අනාපටිනාමන) නි
සඬපවිතියද—යන මෙකී සමතිස් පවිතිආරතනිහු නිසඬගතිය
විනයකම සඟිතහෙයින් නිසඬ b පවිතිනමුවෙති.

4-2 උපසථන් හිඤ්ඤාව දැන දැන බොරුකීමෙන් සිදුවන (මුසා වාද) සුද්ධපච්චිසද-හිතොථාකාමව වශයෙන් දක්වනලද ජාති, නාම, ගොත්‍ර, කම්ම, ශීලප, ව්‍යාධි, සණ්ඨාන, කෙලශ, ආපත්ති, ආක්‍රොෂ, යන දශපදයෙන් යම්කිසිවකින් ගවාඋපසන් හිඤ්ඤාවකට සම්මුඛයෙහි බිණීමෙන් සිදුවන (බ්‍රහ්මසවාද) සුද්ධපච්චිසද-උපසම්පන්නයෙක් විසින් උපසම්පන්නයෙක්ගේ අසම්මුඛයෙහි කියනලද යථොක්ත දශපදයෙන් යමක් පිළිබඳ වචනයක් ගෙන ගොස් හෙදකරවන අදහසින් එම හිඤ්ඤාව කීමෙන් සිදුවන (පෙසුඤ්ඤාදර්ශ) සුද්ධපච්චිසද-සාමග්‍යොරාදි අනුපසම්පන්නයන්සමග බුද්ධභාෂිත, ශ්‍රාවකභාෂිත, දෙවභාෂිත සාමිභාෂිත, යන පිටකත්‍රයෙහිමයන් කීමෙන් සිදුවන (පදසොධමම) සුද්ධ

b “නිසංගතෙතිසුත්තා නිසංගතිසා”යි නිව්වනගෙයින් මේ
 අපතනිය “වසතුතිසංජිජනගෙහි යෙදුනේනුයි., නිසංගතියනම්
 වේ, මෙකී නිසංගතිය ඇතිවුවලට පැමිණි භික්ෂුන්ගේ නමනමන්ව
 අකැපවූ ඒ ඒ වසාන අලයභාර සංඝයන් පුද්ගලයන්වදී, ඉන්
 බිහි භික්ෂුවකගේ පාවුල අපතනිය දෙසීමෙන් රූපියපටිගහගේ
 රූපියසංචොභාර උනපඤ්චබන්ධන යන අපතනිකුනභාර සෙ
 සුසියපු ඇවිත් නැගීමවෙයි-නිසංගතියට සංඝයාවම නිසං
 ජිජනගකොට සංඝසම්මුතියෙන් නියමකරණලද භික්ෂුවකගේ
 පාවුල ඇවිත්දෙසීමෙන් එකී ඉතිරි ඇවිත්තුණේත් නැගීමවෙ
 යි-“සෙසුතිසංගතිය ඇවිත්වලින්මෙන්ම ඒ ඇවිත්තුණේනුත් නැ
 ගීමවේ”යයි ඇතම්හවතුන්ගේ කල්පනායි-“ලිංගසංඝය
 ණෙකස්මිං චතුර්ධාපත්තිවුමිති”යි යනුවෙන් “ලිංගපරිවර්තීන
 යෙන් සංඝයාකෙරෙන් ගණයාකෙරෙන් පුද්ගලයාකෙරෙන්
 යයි සතරාකාරයකින් ඇවිත් නැගීමවේ”යයි-දක්වුගෙයින්ද-
 “චනාතිදිනිසං පත්තං සංඝසංඝසාති ලබ්භරෙ”යි යනුවෙන්
 මේ “රූපියපටිගහගේ රූපියසංචොභාර ඇවිත්දෙකද දුතිය
 ප්‍රතයයි කියනලද උනපඤ්ච බන්ධන ඇවිත්ද යන තුණ
 සංඝයාකෙරෙන්ම ඇවිතෙන් නැගීමවේ”යයි දක්වුගෙයින්ද ඒ
 හවතුන්ගේ කල්පනා මතිමානුයි. චනාතිතිසංඝා බලනු.

පවතියද—උපසපත්හි ක්‍රමවත්ගැර අතිකෙක් සමග සියල්ලවස
නලද සියල්ලවටකරණලද; සියල්ලවසනලද බොහොමයක්
වටකරණලද, සියල්ලවසනලද අභියක්වටකරණලද, බොහො
මයක් වසනලද සියල්ලවටකරණලද, බොහොමයක් වසනලද
බොහොමයක් වටකරණලද, බොහොමයක් වසනලද අභියක්
වටකරණලද, අභියක්වසනලද සියල්ලවටකරණලද, අභියක්
වසනලද බොහොමයක් වටකරණලද, අවවැද්දුම්කුටියෙක්හි
පිටපිටතැන්යක් හිරුලද්විමට ප්‍රථම යෙත්තනින රක්‍ෂිතවැටෙ
නතුරු සයනයකොට සතරවෙනිදිග එහි සයනයකිරීමෙන් හි
රු අසනගමයවූ තැත්පවත් උපසපත් අනුපසපත් දෙදෙනාගේ
ප්‍රයෝගපාසා සිඳුවන(සහසෙසා) සුඛපච්චිතියද-එසේම එදවස
උපත් මිනිස් මාගමක් හිමුත් එකී අවවැද්දුම් කුටියෙහි හිරු
අසනගමයට පසු සයන ඉරියව්ව පවත්වද්දී භික්‍ෂුවක් විසිනුත්
සෘණයකුටු එසේ පැවැත්වීමෙන් සිඳුවන (මානුෂාමසහසෙසා)
සුඛපච්චිතියද--සබ්බසබ්බානෙසුල් දත්තා මිනිස්සුරුගෙයක්
නැතිව මිනිස්මාගමකට වචනපසකින් සයකින්මුතු යටකි පිට
කාත්‍රයබව්වය දෙසීමෙන් සිඳුවන(උත්තරිකප්පකස්වවා) සුඛප
ච්චිතියද—උපසපත් හි ක්‍රමවත්කෙරෙන් අතිකෙක්හට නමාකෙ
රෙහි විද්‍යමාන ධ්‍යානාදී ප්‍රභේදගත උතුරුමිනිස්දම් ප්‍රකාශකි
රීමෙන් සිඳුවන (අනායොගත) සුඛපච්චිතියද--එසේම උපස
පනක්නුගේ සහවෙසෙස් ඇවතක් ආපනතිවසතුදෙකගවා සා
සසමමුතියක්නැතිව අනුපසම්පන්නයෙක්හට කීමෙන් සිඳුව
න(දුට්ඨල්ලාරොගත) සුඛපච්චිතියද—උච්චතපාත්‍රපවනාදියෙන්
නොදනලද හුදුමැටි හුදුපස් පොළොව බොහෝමැටි බො
හෝ පස් පොළොව වැසිවැස හාරමසක් ඉක්මුණුපස් රැස් මැටි
රැස්ද, යනමෙකි ජාතපාවිට්ඨි යටත්පිරසෙයින් පොළොව සම
කරණ පිණිසි කුරුමුසුන් ආදියකින්හෝ ගව්මින් කැණීමෙන්
කැණවීමෙන් සිඳුවන (පඨවිබණ්ඩ) සුඛපච්චිතියද—උදකට්ඨ
ඵලට්ඨවසයෙන් දක්වනලද වැඩුනාවුද නිල්නතියට පැමිණ වැ
සිගණයන්නාවුද භූතගාමසංඛ්‍යාත සියලු වෘක්‍ෂභාණ්ලනාදීන්
ගේද-පැලවෙනගතිය ඇති සියලුම මුල්, පුරුක්, අතු, ගෙඩි, ඇ
ව, යන පස් වැද්දුම්බිජු ග්‍රාමයාගේද-මුල් හා නිල්පාව කොපු
ද ඇතිවූකල්හි කැපීම, කැඩීම, බිඳීම, පැලීම, ඉහිලීම, ආදියකිරී
මෙන් සහ මෙය කපව, කඩව, පලව, බිදව, උගල්වව, යනාදී
අකැපව්‍යවහාරයෙන් සිදිම ආදිය කරවීමෙන් සිඳුවන (භූතගාම
පානව්‍යාන) සුඛපච්චිතියද—"ඇවැත්නි! නොපි, මෙනම් ඇවතුට
පැමිණියෙහිදි" වොදනාවශයෙන් අසනලදකල්හි දියයුතු පිළි

තුරුනොදි අතිකක්කමෙතිද, කිසිවක්නොකියා හිඳිමෙන් සං
 සයාව වෙහෙස කිරීමෙහිද, සංසයාපිති අක්කවාදක විහෙස
 කකමුවය කලකල්හි නැවතත් එසේකිරීමෙන් සිදුවන
 (අක්කවාදක විහෙසක) a සුඤ්චිතියද--නෙලෙස් සමමුතින්
 අතුරෙන් b එකක් හෝ බොහොමයක් හෝ ලද්දවූ භික්‍ෂු
 හට අයසක්කරණු කැමතිව උපස්මපනා භික්‍ෂුත්වො ලාම
 කකොට සිතවීමෙන් හා උත්සමිපයෙහි "මෙනෙම ජන්දද
 යෙන් සෙනසුත් පණවන්නෙය" සි යනාදියකීමෙන් සිදුවන
 (උපකාපහක්‍ෂයනක) c සුඤ්චිතියද--සහසතු ඇදුපුටු ආදියක්
 නමා පිණිස හෝ අනුත්පිණිස හෝ අභාවකාශයෙහි පණවා න
 යානොථාබාහෝ නොනබ්බවාහෝ නොපිළිවිස හෝ යාමෙන්
 සිදුවන (අපකාපාසසාරණක)* සුඤ්චිතියද--සහසතු
 කොටමෙටආදී යමෙය්‍යාවක් සම්ප්‍රතිවිජනා වෙහෙරෙන්
 හි නමා පිණිස හෝ අනුත්පිණිස හෝ අනුට්ඨානෝ අතුරවා හෝ
 බැහැර යනකල්හි නයානොනබ්බා හෝ නයානොනබ්බවා හෝ
 නොපිළිවිසහෝ විහාරොපවාරය ඉක්මවා යාමෙන් සිදුවන
 (විහාරසාරණක) සුඤ්චිතියද--සහසතු වෙහෙර වාසයපිණිස
 පළමුකොට පැමිණි භික්‍ෂුහට ඒබව දැනදන පිඩාවනසේ එහිවැ
 ද හිඳිමි සැතපිමිකිරීමෙන් සිදුවන (අනුපබ්ජිතසංඝ) සුඤ්චි
 තියද--සහසතු වෙහෙරෙන් කිසුනුසිතින් උපසපත්භික්‍ෂුවක්
 තෙරපීමෙන් හෝ තෙරපවීමෙන් සිදුවන (නික්කසිමිණක) සුඤ්චි
 තියද--මඩ්‍යමප්‍රමාණ පුරුෂයාගේ හිසනොවැදෙනතරම් අහ
 සෙහිවූ සහසතුකවියෙක්හි හෙවත් උදුමහලෙක්හි තලාදපිට
 තබනලද ආභවිට්ඨපාදයකි කියනලද පාවිදවියල්ලසා ඇනනො
 ගසනලද ඇදුපුටුවෙක්හි හදිසියෙන් හිඳිමි සැතපිමිකිරීමෙන්
 සිදුවන (වෙහාසකුමි) සුඤ්චිතියද--තමන් පිණිසකරණලද
 මහලක විහාරයෙහි දොරබාසහිත උදුවස්සෙහිද, දොරබා
 සහිත ජනෙල්කඩුවවෙහිද, නිශ්චලබව පිණිස උදුවස්සපටත්
 ගාත්පස දොරබාවේ පළලපමණනැන ඉක්මවා මැටිආදියගැසී
 මෙන් හෝ ගැමෙත්ද, ජදනයෙහි දෙනුත්පරික්‍ෂෙපයකින්
 හෝ දෙනුත්පෙලියකින් මගතෙහි සෙවිලිකරවීමෙන්ද, සිඛ

a අක්කවාදකය, විහෙසකයයි පවිත්රදෙකක්දවේ.

b භතතුඤ්ඤක, සෙනාසනගාහාපක, භණ්ඩාගාරක, විවරපටි
 ගාහක, විවරභාජක, යාගුභාජක, ඵලභාජක, බජ්ජාපක,
 අපාඨිතත කවිසාර්ථක, වසසිකසාවියගාහාපක, පතගාහාප
 ක, ආරාමිකපෙසක, සාමණේරපෙසක, යනමොහුයි.

උපකාපනකය, බියනකයයි පවිත්රදෙකක්දවේ.

වන (කුටිලෙපන) සුඛප්තිතියද--දනදන ප්‍රාණීන්සහිත ජලය මැටිවලට හෝ තෘණදියට හෝ වැස්කිරීමෙන්ද, වස්කරවීමෙන්ද, සිඛවන (උදාහරණයක්) සුඛප්තිතියද--හිසුණුවාදක සමුද්‍රිතියක්නොලැබ අපවවාචික, උපසම්පදාව a ලත් හිසුණියක්හට අපවතරුධමයෙන් b අවවාදකිරීමෙන් සිඛවන (අසමනොවාදක) සුඛප්තිතියද--හිසුණුවාදක සමුද්‍රිතියද

a උපසම්පදානොමෝ ජිහ්විකාඋපසම්පදාය, සරණගමන උපසම්පදාය, ඔවාදපටිග්ගනණ උපසම්පදාය, පඤ්ඤාචාරාමකරණ උපසම්පදාය, ගරුධම්මපටිග්ගනණ උපසම්පදාය, දූතෙන උපසම්පදාය, අට්ඨවාචික උපසම්පදාය, ඤාතිවතුන්කම උපසම්පදාය යි අවවාදරුමිච්චි--එහි හිසුණුසංඝයාගෙන් ලැබුණක්විනි හිසුණු සංඝයාගෙන් ලැබියයුතු හිසුණු උපසම්පදා නොමෝ උපසම්පදායෙහි සිටින ඤාතියදෙවරක් සහ අනුශ්‍රාවණය සවරක් අස්වනගෙනින් "අභිසුචාරෙසුචාවං අසංඝෝපිති" යන ගෞරවයකින් "අට්ඨවාචික" නම්ච්චි--සෙස්සෙහි ඵ්ඤාතරුහුන් බාහුලයහිතින් නොදක්වන්නෙකු--එහෙත් අට්ඨවාචික උපසම්පදාව හිසුණුන්ගේ නැතිවීමෙන් නැතිවූබවද, ඤාතිවතුන්කම උපසම්පදාව පන්දහසක් භූමිරුදු ශාසනයෙහි පවත්නාවැඩ්දසෙසුසියල්ල බුද්ධකාලයෙහිම නැවතුනුබවද දනනුයි.

b උපසම්පදාවෙන් ශතව්‍යාසය ඇති හිසුණුවියින් එදවස උපසම්පදාව හිසුණුව වැඩිමුණදිය කළයුතුවද, මසස්පාසා හිසුණු සංඝයාගෙන් පොහෝදින විවාරමට හා අසවගරුධමය ඇසීමට පැමිණීම බලාපොරොත්තුවිය යුතුවද, වස්විසුහිසුණු ය වියින් උපසංඝයා කෙරෙහි "වනත්ස දුකිමෙන් ඇසීමෙන් ගතබ, රස, ස්පර්ශයෙන්, සැකඤ්චිමෙන් (මාවරදකියනු පිණිස) සංඝයාපවරන්තෙමි, සංඝයාගෙම අනුකම්පාපිණිස මට කියන සේක්වා වරදදක්නාවුමම ඊට ප්‍රතිකම කරන්නෙමි" යි පැවරිය යුතුවද, සභවෙලුසස් ඇවතට පැමිණීම මෙහෙණිය වියින් උපසංඝයා කෙරෙහි පසලොස්දිනක් මානනපිරිය යුතුවද, දෙයවිරුද්ධත්ව වූ එල්ලෙහි ප්‍රාණසාන, අදනාදන, අබ්‍රමවරයා, මුසාවාද, සුරාපාන, විකාලභෝජන, යන භවිත්තවේශයන් වෙන්විසු හිසුණුමානාව උපසංඝයා කෙරෙහි උපසම්පදා කළ යුතුවද; හිසුණුසංඝයාවකින් කිසිආකාරයකින් හිසුණුවක්හට ආක්‍රෝශපරිභව නොකළයුතුවද; හිසුණුන්වියින් හිසුණුන් කෙරෙහි වොදනානොකළයුතුව සහ හිසුණුවියින් හිසුණුන් කෙරෙහි වොදනාකළ යුතුවද; යන කරුණු අව හිසුණුන් වියින් දිවිහිමියෙන් නොදික්වියයුතු හෙයින් අපවතරුධමය නම්ච්චි.

සුය්ය්‍යා අසන්නානවුටායිත්පසු අභිගතරුඛමියෙන්හෝ අත්කිසි
 වස්තුවලවාදකිරීමෙන් සිඛවන (අභිගතන) සුඛපවිතියද—මෙ
 ගෙණවරට ගෙවත් භික්‍ෂුණීත්වසනාපත්ඥාලට ගොස් නොගි
 ලත්භික්‍ෂුණීත්ව එසේම අභිගතකිරීමෙන් සිඛවන (උපසංඝ) සු
 ඛපවිතියද—යටකිසමන්තයලද භික්‍ෂුත්ව “භික්‍ෂුහුභමිසයනිසා
 භික්‍ෂුණීත්වඅභිගතකරත්” යයිකීමෙන් සිඛවන (අමිසහෙතු) සු
 ඛපවිතියද—හුවමාරුවන්හැර නොනැඟිභික්‍ෂුණීනියක්හට හැදී
 මට පෙරවීමටපොහෝනා සිව්වරකිරීමෙන් සිඛවන (විවරදන) සුඛ
 පවිතියද—නොනැඟිභික්‍ෂුණීයකගේ සිවුරුමැසීමෙන්හෝ මැස්වී
 මෙන් සිඛවන (සිබ්බන) සුඛපවිතියද—කරතන කණ්ඩායමක්
 සමග එක්වියාදුතු සැකසහිතපයසහිත මානිකයහැර සමග ගිවිස
 ගෙණ එකදිගමාගියකට යටත්පිරසෙසින් තමත්හුත්තමත් අත්
 ගමකටහෝ පැමිණීමෙන් සිඛවන (සංවිධානගමන) සුඛපවිතියද—
 සරස එතරවීමන්හැර උඩුතංබලාගෝ යටගංබලායන නැව්පා
 රුභදයකට භික්‍ෂුණීයක්සමග එකටගිවිසගෙණ පැමිණීමෙන්
 සිඛවන (නාමාගිරාගණ) සුඛපවිතියද—පළමුකොට ගෘහස්ථයන්
 ගේ පටන් ගැත්මක්නැතිව භික්‍ෂුණීයක්විසිත්ම සමපාදනයකර
 ණලද පිණිසපානය අනුභවකිරීමෙන් සිඛවන (භික්‍ෂුණීපිපාපිනා)
 සුඛපවිතියද—හුදකලාවූ භික්‍ෂුණීයක්සමග හුදකලාව හිඳී
 මෙන් සිඛවන (රහොනිසිදන) සුඛපවිතියද—සියලුලටදෙන පි
 ණිස ආවසමණිපාදියෙක්හි පණවනලදපිණිස නොගිලත්ව
 එකදවසකට යැපෙනතරමටවඩා ගැණීමෙන් සිඛවන (ආවස
 ඵපිණිස) සුඛපවිතියද—ගිලානසමයාදී සත්වැදෑරුම්සමයා ගැර
 “ඔදනයගණුව, භොජනයගණුව, බතගණුව” යි යනාදිවශ
 යෙන් නිමත්තුණසකරණලසුවහෝ වික්‍ෂකතනියෙන්හෝ උ
 පත් පඤ්චවිධ භෝජනය b යටත්පිරසෙසින් සතරතමක්ව එක
 ටගෙණ අනුභවකිරීමෙන් සිඛවන (භණ්ණොජන) සුඛපවිතිය
 ද—බොහෝමිසුත්විසින් එකී පස්වැදෑරුම්භෝජනයෙන් ආරාධ
 නාකරණලදින් ආරාධනාපිළිවෙල ඉක්මවාගොස්හෝ සියල්
 ලත්ගේ බත්එකටලදකළහි ලදපිළිවෙලඉක්මවාහෝ අනුභව
 කිරීමෙන් සිඛවන (පරමපරහොජන) සුඛපවිතියද—පවුරුපිණිස
 හෝ මගවියදම් පිණිස හෝ සමපාදනය කරණලද කැවුම්
 අගලා ආදියෙන් කුලයටපැමිණිභික්‍ෂුවට රුචිලෙසගැණීමට

a. ගිලානකාලය, සිවුරුදෙනකාලය, සිවුරකරණකාලය. දිඬු
 මාගියෙහියනකාලය, නැවතගිනකාලය, බොහෝභික්‍ෂුත්ගමන
 සිරණකාලය. සුමුණයෙක් විසින් බගිත්ආරාධනාකලකාලය.
 b. බත්, අනලා, කොවුපිටු, ගොඩමස්, දියමස්.

පත්කලකල්හි පිරුදෙනුත්පාත්‍රයකට වඩාගැත්මෙන් සිඬවන (මග්ගිපත්තපටිග්ගණ) සුඛපච්චිතියද—වලදනකල්හි බෙදන පිණිස අත්පසට ගෙනෙන්නලද පට්ඨක භොජනයෙන් යමක් කයව්වනයෙන් ප්‍රතික්ෂේපකොට නැගිට නැවත අනතිරික්ත බාද්‍යභොජනද්‍රව්‍යයක් අනුභවකිරීමෙන් සිඬවන (පචාරණ) සුඛ පච්චිතියද—ප්‍රතික්ෂේප පචාරණයට පැමිණිහික්කුවක්හට දෙන දෑන “මග්ගිකව්‍යාප්තවකරව”යි පැමිණෙව් අනතිරික්තභොජනය උත්ච්චලකල්හි සිද්ධවන (අභිගම්‍ය්‍යපචාරණ) සුඛපච්චිතියද—හිරු අවරවුනැත්තටත් පසුවද, ඵලිචෙනතුරු බාද්‍යභොජන දියක් අනුභවකිරීමෙන් සිද්ධවන (විකාලභොජන) සුඛපච්චිතියද—තමන් පිළිගත් බාද්‍යභොජනදියක් එකදවසකදුන්නා අනුභව කිරීමෙන් සිද්ධවන (සන්තිකිකාර) සුඛපච්චිතියද—නොහිලත්ව තමන්පිණිස ගිනෙල්, වෙඩරු, තලතෙල්, ආදිතෙල්, මිදැනි උක්සකුරු, දියමස්, ගොඩමස්, කිරි, දිඤ්ඤා, යනමෙයින් මිශ්‍රකර න්‍යලද හැල්, වී, යව, තණ, අමු, නිරිඳු, ගොදුමු, යනසප්තවිධ බා න්‍යයෙන් කරණලද භොජනයක් වාග්විඤ්ඤාප්තියෙන් අභවා ලබා ගෙන අනුභවකිරීමෙන් සිද්ධවන (පනිනභොජනවික්කුණ) සුඛපච්චිතියද—සුඛප්‍රයෝගාද්‍යාදිවිද්‍යාදි අත්කිසිබාද්‍යදියක් දැනු කාම, අභිභාර, ගාන්ධර්ව, ජරණකම්ම, තිබ්බාදන, විධාගාහ, යන පට්ඨකපටිග්ගණයෙන් පිළිගෙනගෙන පරගලගතකිරීමෙන් ගෙවත්වැලදීමෙන් සිද්ධවන (අපටිග්ගණ) සුඛපච්චිතියද—අවෙලක පරිබ්‍රාජක පරිබ්‍රාජිකාදී යමකිසිවෙකුට බාද්‍යභොජනදියක්

උ හිඳිනාහික්කුණගේ අසුත්තෙලවරපටත්, සිටිත්තනුගේ විලුඹ කෙලවරපටත්, සයනයකරත්තනුගේ ඇලය පිටිපසපටත් දෙර යත්වියත් අභිමුඛය අත්පසනම්බේ.

ඳ වලදනකල් අත්පසටබෙදනපිණිස ගෙනෙන්නලද පඤ්චභොජනයෙන් යමක් නොගෙනෙන්නැරිමයි.

උ මෙහිපිළිගත්නාමිද පිණිසපාන ස්වාභාවිකයන්ගේ යාවකාලිකය යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවිකයයි තබාදැලදීම වතුච්චිධවෙයි—පිටිමුල් ගෙඩිබාද්‍යදිය. පිළිගෙන හිරඅවර වනතුරු ප්‍රයෝජනයගතහැකිබැවින් හේ යාවකාලිකයි—අභිලෝමසහිත අභිපැත් දඹපැත්ආදී අපට්ඨකපාත්‍රය පසුවද, ඵලිචෙනතුරු එසේම ප්‍රයෝජනගතහැකිහෙයින් හේ යාමකාලිකයි—ගිනෙල් වෙඩරු ආදිය සන්දවසක්තබා පරිභොගකුලුහැකිහෙයින් හේ, සත්තාහකාලිකයි—කහ, ඉඳුරු, ලුණු, ලුණු, මිරිස්, වදකසා, ආදිබෙහෙත්වහි පිළිගෙන ජීවිතානන්‍යයදක්වා පරිභොගකුලුහැකිහෙයින් හේ යාවජීවිකාලිකයි.

සියතින්දීමෙන් සිඳුවන(අවෙලකදන)සුඛපච්චිතියද—“ඇවැත්
නිළව ගමටහෝ නියමිතමටහෝ පිටුපිණිසයන්තෙමු”යි ගිවිස
ගෙණ මාගමක්සමග හසනාදියක්කරණුසලිකා ඒ හිඤ්ඤාව කි
සියමිභමිසයක්දිගෝ නොදිගෝ පිටත්කරඇරීමෙන් සිඳුවන
(උසොජන)සුඛපච්චිතියද—මෙවුන්දුමිරාගයෙන්රත්වු සත්‍රිසුරු
ජයන්දෙදෙනසනිත සයනිසරයෙහි හෙවත් සැතපෙනකාමර
යෙහි දොරබාදෙරියන්වියන්අත්පස ඉක්මවා ඉඳිමෙන් සිඳුවන
(සහොජනකුල) සුඛපච්චිතියද—මාගමක්සහිතව දැරුකුසිඳාදි
පවරකින් පිරිසත්තෑන ජිඳිමෙන් සිඳුවන(රහොනිසස්)සුඛපච්
තියද—භුදකලාව භුදකලාමාගමක්සමග නොපිරිසත්තෑන නමුදු
පියවිතෙසුල් නොඇසෙනතරමිතෑනආදිමෙන් සිඳුවන (දුතිස
රහොනිසස්) සුඛපච්චිතියද—පඤ්චවිධභොජනය අතුරෙන් යම්
කිසිවකින් ආරාධනාකරණලදුව කුලයන්හි හැසිරීමට සිතටපත්
කල්හි දොළොස්සරයන්අත්පස ඇතිහිඤ්ඤාව“මෙනම් ඇත්තාගේ
කුලයටයන්තෙමි”යි කියාගෝ “වාර්තනංආපුට්ඨාමි” කියාගෝ
නොපිළිවිස ආරාධනාලද බතවලදැගෝ නොවලදැගෝ ආරාධ
නාලද කුලයෙන් අත්කුලයන්හි සිවුරුදෙන සිවුරුකරණකාලය
හැර අත්කාලයෙක්හි මඩකතහකාලය නොඉක්මවා හැසිරීමටපැ
මිණීමෙන්සිඳුවන(වාසිත්ත)සුඛපච්චිතියද—“වහන්ස මෙපමණ
කලක් මුලුල්ලෙහි මෙනම්මෙනම් බෙහෙතින් උවචනාකල්හි
මෙපමණින් මට දුනුන්දුනමැනවැයි” කිසිවෙක්විසින් ප්‍රත්‍යයප
වාරණයෙන් පවරණලදුව නැවතපැවරීමක්නැතිව නිත්‍යපැවරී
මක්හෝනැතිව ඒකාලයගෝ බෙහෙත්හෝ බෙහෙත්ප්‍රමාණය
ගෝ ඉක්මවා විනවීමෙන් සිඳුවන (හෙසස්විඤ්ඤාපන) සුඛප
ච්චිතියද—යාමටසුදුසු කරුණක්නැතිව සුඛයපිණිසනිසමුනු හ
සනකතිකාදි සෙනාවදක්නාපිණිස යාමෙන් සිඳුවන(උසුන්තද
සන)සුඛපච්චිතියද—සෙනාවකරායාමට සුදුසුකරුණක් ඇතිකල්
හිද ගොස් එහි දෙතුන්රැයකටවඩා විසීමෙන් සිඳුවන (සෙනා
වාස)සුඛපච්චිතියද—දෙතුන්රැයක්එහි වසමින් සුඛකරණනැන
ගෝ සෙනාතණන් කරණනැනගෝ සෙනාබ්‍යුහයක්හෝ සෙ
නානිකයක්හෝ 2 දක්නාපිණිසයාමෙන් සිඳුවන (උසොධක)

2. පුරුෂයන් දොළොස්දෙනෙක් සහිතවු එකඇතෙකු හත්
බ්‍යුහනම්වේ-පුරුෂයන්තුන්දෙනෙක් සහිතවු එකඅසවයෙකු හ
යබ්‍යුහනම්වේ-පුරුෂයන් සතරදෙනෙක් සහිතවු එකරථය රථ
බ්‍යුහනම්වේ-(මෙකිනිවිධබ්‍යුහයම සෙනාබ්‍යුහනම්වේ) මේ ල
ක්ෂණයෙන් යටත්පිරිසෙයින් ඇතුන්තුන්දෙනෙකු අසුන්තුන්දෙ

සුඛපච්චිතියද—රහමෙරපානය කිරීමෙන් සිඛවන (සුරාපාන) සුඛපච්චිතියද—ක්‍රියාහිප්‍රායයෙන් උපසපත්හික්‍රියාවකගේ කායසායීයකිරීමෙන් හෙවත් කිහිකැවීමෙන් සිඛවන (අභුලිපනොදන) සුඛපච්චිතියද—කෙළනා අදහසින් යටත්පිරසෙයින් ගොප්ඥව ය හැලෙනාතරම් ජලයවබ්බසීමෙටත් සියලුප්‍රයෝගයන්හි සිඛවන (උදකහසාධමම) සුඛපච්චිතියද—උපසපත්හික්‍රියාවක් වී සිත් ප්‍රඥප්තිහික්‍රියාවයෙන් අවවාදකරණකල්හි ඕහටහෝ සිකපදයවහෝ අගෞරවකිරීමෙන් සිඛවන (අනාදර) සුඛපච්චිතියද—භයඋපදවනුකැමතිව උපසපත්හික්‍රියාවක් සම්පයෙහි භයානක රූපතැබීමෙන් භයානකවිලාසදූස්වීමෙන් එබඳුකරාඥාඥවීමෙන් සිඛවන (හිංසාපනක) සුඛපච්චිතියද—පාත්‍රපිඨම් පහන්දලවීම අදි කාන්තයක්කැතිව හුදේක් තපිනුකැමැත්තෙන් නොහිලත්ව ගිහිදලවීමෙන් මෙරමාලවාදලවීමෙන් සිඛවන (ජොතිසමාදනන) සුඛපච්චිතියද—නැහැමටනියමකල්හැර අඩමසකින්මැනහා ගයෙහි සොනනයකිරීමෙන් මධ්‍යමණ්ඩලවැසිහික්‍රියාව පැමිණෙන (නහන) සුඛපච්චිතියද—ඇඳිමටපෙරවීමට ප්‍රොභෝනා අලුත්සිවුරක් හෙවත් පරිභොගනොකළසිවුරක් නිලාදිවණ්ණයකින් මකුණුපිටපමණහෝ මොණරඇසතරම්හෝ කප්බිඳුනොබ්බා පරිභොගකිරීමෙන් සිඛවන (දුබ්බණ්ණඅනාදන) සුඛපච්චිතියද—උපසුපනක්හු සම්පයෙහි හික්‍රියාවක්හටහෝ හික්‍රියාක් හටහෝ හික්‍රියානාවක්හටහෝ හෙරණ්ණ්හටහෝ හෙරණ්ණ්හටහෝ විකල්පනයකරණලද a අතිරෙක විවරය නොපසුදුරා e පරිභොගකිරීමෙන් සිඛවන (විකල්පන) සුඛපච්චිතියද—උපසප

නෙකු රචනුණක් නොහොත් පුරුෂයන් තිස්හතරදෙනෙක් සහිත ඇතුත්තුන්දෙනෙකු පුරුෂයන් නවදෙනෙක් සහිත අසුන් තුන්දෙනෙකු, පුරුෂයන් දෙලොස්දෙනෙක් සහිත, රචනුණක් පිළිවෙලින් හත්තනික අසානික රථානික නම්වේ—කඩුගත් පුරුෂයන් සතරදෙනෙකු පනත්තනික හෙවත් සෙනානික නම්වේ.

a ඒ අතිරෙක විවරදිය රැගෙන තමන් සාදැස්ව සමත්ත ව්‍යක්ත හික්‍රියාවකගේ අත්පසට පැමිණ උත්කුට්‍රකයෙන්ගිද “ඉමංචි වරා තුගං විකපෙමි”යි තුන්සලක් කියාදීමයි—එය සම්මුඛ අභිර සම්මුඛ පරමුඛ විකපනයයි ක්‍රියාවේ—එහි ප්‍රයෝජනය වන ය නෙව්වරික හික්‍රියාව තුන්සිවුරෙන් යම්කිසිවකින් පසුකැසීමාදි කරුණක් අතිකල්පිතවේත්ව බිසිමටහා සුත්‍රගෙව්වරිකයාහටද පසුකොට්ඨාසවනලද සිවුරු වසනු ප්‍රවේශයක් කරගැනීමටත්, අවකාශදීමයි.

e එමවිකල්පනයලද හික්‍රියාව විසින් ඒ විවරදිය විකප්ප හික්‍රියාව පරිභොගාදිය කිරීමට විනයනසින් අවසරදීම පසුදිරිම නම්වේ.

භාක්‍ෂ සත්තක පාත්‍රයක්ගේ සිවුරක්ගේ නිසිදනයක්ගේ ඉදි
 කළුකුළාවක්ගේ පර්ශක්ගේ යටත්පිරසෙයින් සිතාසෙන අද
 ගසින්වත් සගවානැබීමෙන් මෙරමාලවාසුගවා නැබීමෙන් සි
 ධාන(අසනිධාන)සුඛපවිතියද—පර්ජතුලසිභ්‍යවැත්වලට වසතු
 වූ මනුෂ්‍යදෙවතාදිත්හැර කුඩාවූහෝ මහත්වූහෝ සතක්හු ද
 නදාන දිවිනැලීමෙන් සිඳාවන (පානජිවිතාවොරොසන) සුඛ
 පවිතියද—දනදන නොපෙරුප්ලය පානයකිරීමෙන්සිඳවන(සජ
 පානක)සුඛපවිතියද—දහම්වූපර්ජදෙත් ව්‍යපකමනය කරණලද
 කාන්‍යාධිකරණය “නැවතච්ඡිකිය කටපුතුය”යි දනදන උක්
 කොවදාය කිරීමෙන් හෙවත් විනිශ්චයවගැනීමෙන් සිඳවන
 (උක්කොමනක) සුඛපවිතියද—දනදන උපසන්නික්‍ෂ්‍යවක්හු
 ගේ දුච්ඡ්භ්‍යවතක් “අතිකෙකුට නොකියව”යි වැසීමෙන් සිඳ
 වන(දුච්ඡ්භ්‍යවිච්ඡාදන)සුඛපවිතියද—උනුවිසිවයස්ඇති පුතු
 ලෙක් දනදන උපසම්පදාකිරීමෙන් උපාධිකයතික්‍ෂ්‍යවට සිඳවන
 (උපනිවිසති)සුඛපවිතියද—දනදනසොරගැල්කාණ්ඩයක්සමග
 ගිවිසගෙණ එකදිඝිමාගියට පිළිපැදීමෙන් සිඳවන (ඓසාසන්
 ධ) සුඛපවිතියද—මිනිස්මාගමක්සමග ගිවිසගෙණ එකදිඝිමාගී
 යට පිළිපැදීමෙන්සිඳවන(සංවිධානගමන)සුඛපවිතියද—“හඟ
 වත්තු පිසින් ස්වගිමොක්‍ෂාවරණ්ඩි වදාරණලද අන්තරායකර
 ධර්මයන් සෙවනයකරත්නාහට අන්තරායපිණ්ඩා නොපවත්
 නාබැව් හෙවත් ඒ බුද්ධවචනය වරදබැව් මමදනිමි” යමිතික්‍ෂ
 වක් කියාද, ඒය ඇසු දුටු සෙසුහික්‍ෂත් විසින් දැවිවිපන්න එමහි
 ක්‍ෂ්‍යවට “ඇවැත්නි එසේනොකියව” යනාදිවසයෙන් තුත්යලක්
 අවවාදකළ පුතුයි, එසේද කියනුලබන්නේ දැවියනොහරිනම්
 සෙසුහික්‍ෂත්වසින් එයහරවනුපිණිස දැවියනොහැරීමෙහි උත්
 සෙෂප කමිසකළපුතුයි, එසේකර්ණුලබන්නාහට දැවිය නො
 හැරීමෙන් කමිවකාතවසානගෙහි සිඳවන (දිවිසිඅප්පටිනිසා
 සන)සුඛපවිතියද—නොකරණලද ඔසාරණ කමිසඇති නො
 හොත් නැවත සංසයාවිසින් ඇතුලත්කරන්නාහට එසේ කියන
 සුදු දැවිවිපන්න හික්‍ෂවක් සමග පොහෝපවුරුණු අදි විනයක
 මිකිරීමෙන්අමිසසමොගකිරීමෙන් එකජදනය හෙවත් සෙවි
 නියතුලයනයකිරීමෙන්සිඳවන(උක්තින්නානුවන්තක)සුඛපවි
 තියද—සබ්බාසනගෙයන් නසනලද හෙරණක්හටධර්මාමිසයෙන්
 උපකාරකිරීමෙන් නමත්ව උපසංඛාතකරවාගැනීමෙන් සමග ස
 මොගකිරීමෙන් සමග එකසෙවිතියතුල විසීමෙන්සිඳවන(උප
 ලාලන)සුඛපවිතියද—හික්‍ෂත්විසින් පුඤ්ජනිසික්‍ෂාපදයෙන් “ඇව
 ත මෙසේනොකරව මෙය අකැපයයි” කියනුලබන්නේ “යම්
 පමණ කාලයකින් මම දක්‍ෂබ්‍රහ්මා විනයධරයන්අතින් පිළි

විසිත්තෙමිද ඒකාක්ෂරෙහි නොතික්ෂේත්තෙමි"යි කීමෙන් සිඛවන (සහබල) සුඛපච්චිතියද—පාමොක් දෙසනුලබනකල්හි “මේක්‍රියා නුක්‍රියානිකාපදයන් උදෙසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද? ඒකාත්තයෙන් කුකුස්ආදියපිණිස පත්වනාහුය”යි මෙසේ සිකෂාපදයන්ට නිනුබැණීමෙන් සිඛවන (සික්ඛාපදවිමර්ශන) සුඛපච්චිතියද—යම් භික්‍ෂුවක්තෙම අඛමසක්පාසා පාමොක් උදෙසනු ලබනකල්හි “ඇවැත්නි මේඛමයන් විනයෙහිආයේ විනයටබැසගෙණසිටියේ අඛමසක්පාසා උදෙසීමටඒයයි මමදත්ම දනගනිමි නොහොත් මේකාරණයී විනයට ඇතුළත් සිකෂාපදයක්බව මිත්ඉහත නොදන සිටියෙමි”යි කියත්තේද; ඒභික්‍ෂුව නිනුබොට දහම්වූපරිද්දෙන් සිදුවූඇවැත්නි නැතිසිටීම කළ සුතුසි—මත්තෙහිද නුමුලාව පිණිස මොහාරොපනකමය කළ සුතුසි එසේකළ ඉක්බිති මුලාවීමෙන් සිඛවන (මොහන) සුඛපච්චිතියද—උපසපත් භික්‍ෂුවක්තට කිපුනුසිතින් පහරදීමෙන් සිඛවන (පහාරදන) සුඛපච්චිතියද—උපසපත් භික්‍ෂුවක්තට එසේ පහරදෙන ආකාරදැක්වීමෙන් සිඛවන (හලසත්තික) සුඛපච්චිතියද—භික්‍ෂුවක්තට දඬුනාදිමුල්ලිගත සහවෙසෙස් ඇවැත්නිත් ඉවාදනාකිරීමෙන් සිඛවන (අමුලක) සුඛපච්චිතියද—අපහසුවක් කරණුකැමැත්තෙන් භික්‍ෂුවක්තට “තෝනොපිරුණු විසිවයස් ඇත්තෙකැ යනාදීන් දනදන කුකුස් ඉපදවීමෙන් සිඛවන (කුක්කුච්ඡපාදන) සුඛපච්චිතියද—හටගත් ඛබරකෝලාගලවිවාදඇති භික්‍ෂුත්තේ “රහස්බස් අසන්නෙමි”යි වචන ඇසෙනතැන සිටීමෙන් සිඛවන (උපස්සුති) සුඛපච්චිතියද—දහම්වූපරිද්දෙන් කරණලද අපලොකනාදි චතුර්විකමයන්ට ඡන්දය පසුව අරුතිය ප්‍රකාශකිරීමෙන් සිඛවන (කමමපිබාහන) සුඛපච්චිතියද—සංඝයාකෙරෙහි විනිශ්චයකරාවක් පවත්නාකල්හි ඡන්දයනොදි නැගිටියාමෙන් සිඛවන (ඡන්දදන) සුඛපච්චිතියද—සමතිසංඝයා කැවිට සිවුරක්දි පසුව “භික්‍ෂුහුමත්තාපයෙන් සංඝලාභයබෙදත්” යයි අරුතිය පහළකිටීමෙන් සිඛවන (බිසනක) සුඛපච්චිතියද—සනනටපිරිනමණලද විවරුදිලාභය දනදන දුද්ගලයෙකුට පිරිනැමීමෙන් සිඛවන (ලාභපණිම) සුඛපච්චිතියද—අභිෂෙකලද ඤාත්‍රිසරජක්කුගේ පහවනොගිය රජඇති පහවනොගිය රජදෙව් ඇති අන්‍යාපුරයෙහි ප්‍රථමයෙන් නොදත්වා ඉන්ද්‍රබිලය ඉක්මවා යාමෙන් සිඛවන (අනෙතාපුරජපවෙසන) සුඛපච්චිතියද—නිමියන්ට මුලාවනොස්තිබුනු රත්තකස්තෝ රත්තකයි සමමකලද දෙයක්තෝ ආරමයෙන් ආවාසයෙන් පිටතදි ප්‍රවෙසමකොට තබන පිණිස ගත්තාවුද ගත්වත්තාවුද අණමආවාසදෙක්කින මුත් “මෙය ප්‍රවෙසමකොට දෙව”යි දෙනලද යටත්පිරිසෙයින්

මව්කණ්ණපලදන නාලපත්‍රාදියක් හෝ ප්‍රවේශමකොට නැතිමෙන් සිඳුවන (සමසාමන) සුඛපච්චිතයද—පුකානිකාවා ආසෙනතරම් දුරසිටිනි ක්‍රමවිකල්පය ගම්දිනබව නොවිමාරා ඉක්මන්කටසුත් තක්නැතිව විකාලයෙහි ගම්වැදීමෙන් සිඳුවන (විකාලගාමප්‍රවේශන) සුඛපච්චිතයද—ඇව, දත්, අං, යනමෙයින් හිඳිගෙයක් ගෙවත් ඉදිකටුකළාවක් කරවීමෙන් සිඳුවන බිඳදමාවිනා අත්හැරියකින් දෙසාසුඛවිත නොහැකි (සුඛිකර) සුඛපච්චිතයද—විටම (විසල) පවත් සුගතභූතලෝකවිකල්පයට වඩා උසරුගෙණ ඇදක් හෝ සුටුවක් හෝ කරවීමෙන් සිඳුවන කපාදමාවිනා අත්හැරියකින් දෙසා සුඛවිත නොහැකි (මඤ්චකාරාපන) සුඛ පච්චිතයද—සුලුත්සුරවා ඇදක් හෝ සුටුවක් හෝ කරවීමෙන් සිඳුවන බිඳ සුලුත් ඇදදමාවිනා අත්හැරියකින් දෙසා සුඛවිත නොහැකි (කුලොනබ මඤ්ච) සුඛපච්චිතයද—දිගින් සුගතවිතරිත් දෙවියනකටද පළලින් එක්වියත් හමාරකටද දැවලුවියනකටද වඩා රුගෙණ හිඳිනා සිවුරක් කිරීමෙන් සිඳුවන වැඩිහරියකපාදමාවිනා අත්පරිද්දකින් දෙසා සුඛවිත නොහැකි (නිඤ්ඤනකාරාපන) සුඛපච්චිතයද—දිගින් සුගතවිතරිත් සතරවියනකටද පළලින් දෙවියනකටද වඩා රුගෙණ කස්පිලියක් සිවුරක් (ගෙවත් වුණුවැස්මක්) කිරීමෙන් සිඳුවන යටකිවියෙක් වීනා දෙසා සුඛවිත නොහැකි (කණ්ඩුපච්චිතාදන) සුඛපච්චිතයද—දිගින් සුගතවිතරිත් සවියනකටද පළලින් දෙවියන් හමාරකටද වඩා රුගෙණ වැසියළු සිවුරක් කරවීමෙන් සිඳුවන යටකි වියෙක් වීනා දෙසා සුඛවිත නොහැකි (වස්සිකාසාමික) සුඛපච්චිතයද—බුදුන්ගේ වේසරින් දිගින් නවවියනක්ද උසින් හවියනක්ද ඇති සුගත සිවුරකරමි හෝ ඊට වඩා හෝ සිවුරක් කරවීමෙන් සිඳුවන යටකි වියහැර දෙසා සුඛවිත නොහැකි (සුගතවිටර) සුඛපච්චිතයද—යනමොහු දෙඅනුදෙන a පාමිතනියා පතනිකානධනමිවේ:-

5—පාරිදෙසනියා පතනිකානධය කවරේද?—ඒ තුළ ගමට ප්‍රවිභවු නොනැඟිනු නේයකගේ අතින් බාදු භොජ්‍යයක් සියගින් පිළිගෙණ වැලඳීමෙන් සිදුවන (අඤ්ඤානිකාපච්චිගණ) පිළිදෙස්නි ඇවතද—කුලයන්හි බරින් පවරණ ලදුව වලදමින් සිටි කල්හි “මෙහි වාජනබෙදව මෙහි බන්බෙදවයි” විධාන කරමින් සිටි හිඤ්ඤානියා “නැගතියෙහි යම්තාක් හිඤ්ඤාවලද ද්දප්තාක් ඉවත් වෙයි” නොකියා වලදන හිඤ්ඤානියා හට එකිනෙකා කෙරෙහි පැමිණෙන (වොසාසමාන) පිළිදෙස්නි ඇවතද—ආහො පවාරයට ඇතුළුවීමට ප්‍රථමයෙන් ආරාධනා නොකර

a “පාතනනිකුලං චිත්තනනිපාච්ඡන්තියං” යනු නිව්වනගෙයින් “කුසලච්ඡන්තිය ගෙලා වූයි” පාමිතනිය නමිවේ.

c මධ්‍යම සුරුගෙයෙන් තුන්වියනයි.

භූලද නොතිලත් හික්‍ෂුහව ශෛක්‍ෂසමමතය a ලද කුලයෙහි බාදුභොජ්‍යයක් සියතින් පිළිගෙණ අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (සෙබසමමත) පිළිදෙස්ති ඇවතද—අනන්‍ය උපද්‍රවසහිත අර භූයශ්‍යනාසනායෙක්හි වසනනොතිලත් හික්‍ෂුහව ආරම්භවර්ග්‍ය ආරම්භවර්ග්‍යව හෝ පැහැන යමෙක් විසින් “වහන්සලොනම් බාදුභොජ්‍යයක් ගෙණදෙන්නෙමිසි” නොදන්වනලද බාදු භොජ්‍යයක් ආරම්භතුළදි සවනසනයෙන් පිළිගෙණ වැලඳීමෙන් සිදුවන (ආරක්‍ෂක) පිළිදෙස්ති ඇවතද—යනමොහු සතරදෙනා පාරිදෙසනියාපනතික්‍ෂානධ නම්වේ:—

6-දුක්‍ෂාතාපතතික්‍ෂානධය කවරේද?:-1-උපසපත්තික්‍ෂුහව නැබමඩල දෙදණමඩලයන. නෙමඩුලුවසා පිරමඩුලුනොකොට හදනගැනීමෙන් පිරමඩුලුනොකොට පොරෝනග පෙරවීමෙන් සිදුවන (අපමිමණ්ඩලනිවාසන-පාරුපන) දුක්‍ෂාතවයද—ගණ්ඩය පාසලෙහිනොලා නුවාකෙළවරින්ග්‍රියවනොවසාදෙකොණ සමකොට හකුළා මැණික්කව්වුවදක්වා නොවසා ඇතුළුගමයාමෙන් හා දෙඅත්ල, දෙපතුල, හිස, යනපස්තැනහැර සේසුසියලුකය නොවසා ඇතුළුගම හිඳීමෙන් සිදුවන (සුසම්මිෂනනඅගමණ-අනිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—අතපය ශූකලවමින් (වනමින්) අසංවර්කව ඇතුළුගමයාමෙන් හා එසේහිඳීමෙන් සිදුවන (සුසංවුනඅගමන-අනිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—යටගෙලනලද ඇස්නැතිව වියදඩුමණ දුර්ග්‍රහමවා බලමින් ඇතුළුගමයාමෙන් හා එලෙසහිඳීමෙන් සිදුවන (බක්බින්නවක්වුඅගමන-අනිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—එක අංශය කින්හෝ අංශදෙකින්හෝ ඔසවනලද සිවුරැහිව ඇතුළුගමයාමෙන් හා හිඳීමෙන් සිදුවන (උක්බින්නකාසගමන-නිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—නොලව්වෑනකොට ඔහසිනාවෙන් සිනාසෙමින් ඇතුළුගමයාමෙන් හා හිඳීමෙන් වන (උප්ප්ප්සිකාසගමන-නිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—උස්මහත් ශබ්දකොට ඇතුළුගම යාමෙන් හා හිඳීමෙන් වන (මහාසද්දගමණ-නිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—කයසලසලා, අතසලසලා, හිසසොලව සොලවා, ඇතුළුගමයාමෙන් හා හිඳීමෙන් වන (කාස-බාහු-සිසප්පමාලක ගමණ-නිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—උකුලෙහි අතතබා ඇතුළුගමයාමෙන් හා හිඳීමෙන් වන (බම්හනනගමණ-නිසිදන) දුක්‍ෂාතවයද—හිසවසා පෙරව ඇතුළුගමයාමෙන්

a ශ්‍රඩාවෙන් වැඩෙන වසනුවෙන් පිරිහෙන කුලයෙන් ඔවුන්ගේ ආරාධනාවක් නැතිව පිණිසාතාදිය නොගන්නා ගැඹියට සංඝයාඅතර විනයපරිද්දෙන් නුබාගන්නාලද සමමතයකි.

“පරිදෙසෙනබ්බං පාරිදෙසනියං, සි නිච්චන ගෙසින් නැවත දෙසියසුතු ඇවත (රුප්‍රතිවශයෙන්හෝ) පාරිදෙසනියනම්වේ.

හා හිඳිමෙන් සිදුවන (බහුණිකිනමණ-නිසිදන) දුෂ්කාරය වශයෙන් ඇතිවී ඇත්තේ ඔසවා විලිඛිතයෙන් විලිඛිතය වා ඇතිවී ඇත්තේ ඇතුළතමයාමෙන් සිදුවන (උක්කුමන මෙන) දුෂ්කාරය—පලලත් කාලයෙන් හෙවත් කෙණෙහි සහල සිවුරමැඩ ඇතුළතම හිඳිමෙන් සිදුවන (පල්ලත්තනිසිදන) දුෂ්කාරය—යන මෙකී සාර පාඨවිච්ඡින්න පණවනලද සම්පි දුෂ්කාරාපරාධය.

6-2. “පිටුපිළිගැනීම” යි සිතියනුපදවා පිටුපිළිගැනීමෙන් වන (සක්කවිම අපටිග්ගණ) දුෂ්කාරය—නමින් අධිෂ්ඨාන පාත්‍රයෙහි පාත්‍රසංඥානිව පිටුපිළිගැනීමෙන් වන (පන්තසංඥා අපටිග්ගණ) දුෂ්කාරය—ලබනලද බැවින් සතරෙක්කොටසකට වඩා මුං, මැ, කොල්ල, ආදියෙන් කරණලද අතින්ගෙන් ගිහිකි සුද්ධ නමත් පිණිස පිළිගැනීමෙන් වන (සමසුපක අපටිග්ගණ) දුෂ්කාරය—අධිෂ්ඨානොපග පාත්‍රයාගේ ඇතුළුවුව විට ඉක්මවා පිටුපිළිගැනීමෙන් වන (සමනිත්තික අපටිග්ගණ) දුෂ්කාරය—“පිටුපිලිගැනීම” යි සිතියනුපදවා වැලඳීමෙන් වන (අසක්කවිමහුණ) දුෂ්කාරය—පාත්‍රගත සංඥාවෙන් තොරව වැලඳීමෙන් වන (පන්තසංඥා අහුණ) දුෂ්කාරය—නමින් අභිමුඛය හිටත් පිළිවෙළින් පිණිස නොවැලඳීමෙන් වන (සපදන අහුණ) දුෂ්කාරය—යටිකිපරිද්දෙන් සිමසුපපිණිස නොවැලඳීමෙන් වන (සමසුපක අහුණ) දුෂ්කාරය—මුදුනමැඩ (හෙඳින් පාත්‍රයමැඳි තෙණ) පිණිස වැලඳීමෙන් වන (පුපනොමද්දන) දුෂ්කාරය—නවත් ලබනකැමැත්තෙන් සුපව්‍යජන බැවින් වැසීමෙන් වන (බදන පටිච්ඡාදන) දුෂ්කාරය—නොහිලත්ව නොනැ නොපැවරූ වත්තෙන් බත්ගෝව්‍යජනගෝ ව්‍යාධි අනුභවකිරීමෙන් පැමිණෙන (සුපොදන විඤ්ඤානි) දුෂ්කාරය—දෙස්කියනු කුමැත්තෙන් මෙරමා පාත්‍රය බැලීමෙන් පැමිණෙන (උපකානසංඥා) දුෂ්කාරය—ඉතාම හත් පිටුකොට අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (භිම්බනන්තක ලකරණ) දුෂ්කාරය—පිරිමඩුව නොකොට අහර පිටු අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (පටිමණ්ඩල ආලොපකරණ) දුෂ්කාරය—අහර පිටු මුට්ටු දෙරට නොපමුණුවා මුට්ටුවා කිරීමෙන් සිදුවන (මුට්ටු මුට්ටු) දුෂ්කාරය—හස්තය නොගොත ඇතිව මුට්ටු ලව්‍යවේ ශකරකර අනුභවකිරීමෙන් වන (හස්තමුට්ටුවෙසන) දුෂ්කාරය—අහර සහිත මුට්ටු කඩා කිරීමෙන් වන (බ්‍රාහ්මණ) දුෂ්කාරය—අහර පිටු මුට්ටු ඔසවා දමා (ඉහවත් විසිකරමින්) අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (පිණිඩුක්කවෙසන) දුෂ්කාරය—අහර පිටු කඩකඩා අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (කබලාවෙජ්දන) දුෂ්කාරය—වදුරක් මෙන් හකුපුරව්‍යාධි අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (අවගණ්ඩකාරක) දුෂ්කාරය—අතකසාදමදමා අනුභවකිරීමෙන් සිදුවන (හන්ධ

නිද්ධික) දුක්ඛාත්මක—බන්තුවිසිර විසිරවා අනුභව කිරීමෙන් වන(සිත්ථාවකාරක) දුක්ඛාත්මක—දිවනෙරව නෙරවා අනුභව කිරීමෙන් වන(ජ්වහානිවිජාරක) දුක්ඛාත්මක—වපුච්ඡයන ශබ්දකර මින් අනුභව කිරීමෙන් වන (වපුච්ඡකාර) දුක්ඛාත්මක—සුරසුරු යන ශබ්දකර මින් අනුභව කිරීමෙන් වන(සුරසුරුකාර) දුක්ඛාත්මක—අතලෙවලෙව, පාත්‍රයලෙවලෙව, තොලලෙවලෙව, අනුභව කිරීමෙන් වන(හත්ථ-පන්ත-බිට්ඨ-නිල්ලෙන) දුක්ඛාත්මක—ඉදුල්අතින් පැත්තාජනය කැණීමෙන් වන (ථාලකපච්ඡින) දුක්ඛාත්මක—පාත්‍රයසේදු බිත්තුවසහිත දියත්ත ඇතුළු ගම නොගොත ගෙමිදුවල දමීමෙන් වන(සසිත්ථජ්ඣික) දුක්ඛාත්මක—යනමේ භොජන පුරිසංඝකත සමිතිස්ඤ්ඤාලෝච්ඡ.

6--3. කුඩයක්ගත්තත්තැති, සතරයත් පමණ දණ්ඩක්ගත්තත්තැති, සයන සක්ගත්තත්තැති, අසුඩයක්ගත්තත්තැති, නොහිලනාට දන්තදෙසීමෙන් සිඳුවන (ජන්ත-දණ්ඩ-සන්ථ-ආසුඩ පාණ් 8 මමදෙසන) දුන්නාතසතරද—කාශ්ඨපාදුකානැති, වනත්තැති, නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (පාදක-උපහනාරුක්ඛ 8) දුන්නාතවයද—යානාවට පැමිණි, සයන ඉරියව්වට පැමිණි, නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (සාන-සසනගන 8) දුන්නාතවයද—ආතිත්තෝ වසනාදියකින් හෝ දෙදැව් මුලුලා දිසිවන නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (පල්ලන් ජික 8) දුන්නාතයද—කෙසානතයවසා හිසලා ද සිටින්නා වූද, හිසවසා පෙරව සිටින්නා වූද, නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (වෙතින-බගුණ්ඨනසිස 8) දුන්නාතවයද—බිම්හිද යටත් පිරිසෙයින් පැදුරු කලාල්ආදී මිටි ආසනයක නාවුත් හුත් නාවු නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (ජවාස 8) දුන්නාතයද—එක් මිටි ආසනයක හිද උස් ආසනයක හිද උත් නොහිලනාට දම්දෙසීමෙන් සිඳුවන (නිවාසන 8) දුන්නාතයද—අ-ඉදගෙණු හුත් නොහිල

මෙහි මතමතු “බමුදෙසන” යනාදිය වෙනුවට මේලක
නි දනගනු.

෧. මෙකල සමහර බෞද්ධයෝ මෙම ශික්ෂාපදයෙහි ප්‍රතිපක්ෂතා
 යගෙන බුද්ධකාලයෙහි ඇතම්චර බවුණුතැනු නමනමන්ගේ
 වාශසථානාදියෙහි මිථිපසුන්වලහිද බුද්ධත්වයට පැවැත්වීමාදී
 වශයෙන් සමීපාකල්පාකල්පව දැළවාත්තකරමින් බමුවාගෙන
 උත්තොප්පන්නවීමිථිපසුන් නැගුණිද සඳවිලිලවණයකරති-“සම
 ආසනයෙහිඋන් අයවපවා බණ්ණියනැතිය, එබැවින් බමුදෙශකහි
 සුභව ඵසින්කිසි ඇවතත් නැත” යනාදිය කියමින් ඔවුන්ගේ
 පානායවකී දැළවාත්තය ගබ්බාවක්‍රාන්ති සමයාදියෙහි දක්වන බි
 මුදෙශනා සමයට ගැලපේදැයි නොසිතා සමහර හික්කුදුද එය

නාට්‍ය සිව්ගෙණ දමිදෙසීමෙන් සිදුවන (සාන 8) දුෂ්කාරයද—පසුව
 යමක් පෙරටුවියන නොහිලනාට දමිදෙසීමෙන් වන (පච්ඡකො8)
 දුෂ්කාරයද—නොමගින්නයමින් මගින්නයන ඉතාහිලනාට දමිදෙ
 සීමෙන් වන (උප්පථ 5) දුෂ්කාරයද—සිව්ගෙණ නොහිලන්ව මල
 මුත්‍රපැහැරීමෙන් සිදුවන (කිනක) දුෂ්කාරයද—නොහිලන්ව නිල්
 තැණ සහිත බිම් මලමුත්‍ර කෙලසෙමිසොටු ආදිය දමීමෙන් වන
 (හරිත) දුෂ්කාරයද—නොහිලන්ව පරිභෝග ජලයෙන් මලමුත්‍ර
 කෙලසෙමිසොටු ආදිය දමීමෙන් වන (උදක) දුෂ්කාරයද—යන
 මෙකී එකුත් විසිදුකුලාචෝද්, යන උදෙසාගත පත්සැත්තැදු
 කුලාචෝද්, සාමාන්‍යයෙන් විනය පාලියෙන් නබ්බාදි ප්‍රත්‍යය
 කින් නියමකර වදාලයෙන් නොකිරීමෙන් හා නකාරාදි ප්‍රතිශේධ
 යකින් තහනම්කර වදාලයෙන් කිරීමෙන් සිදුවන උද්දෙස මුක්ත
 ක සියලු දුකුලාචෝද්, දුෂ්කාරාපනතිසාන්තම 8 නම වේ:—

දුෂ්කාරාපනතිසාන්තමය නෙමේ සම්පංග්‍රාහිකවශයෙන් පුච්ඡ
 ප්‍රයෝග, සහප්‍රයෝග, අනාමාස, දුරුපච්ඡන, විනය, ඤාන,
 ඤානති, පරිසංචද්‍රව්‍යකට වශයෙන් අවච්ඡාදරුමිවේ—පාරාජිකාදි
 ඒ ඒ ආපනතිසාධක අතයන්ට පුච්ඡාගයේ කායවාක් ප්‍රයෝගයන්

නිවර්ථයයි කියති—නාමුත් මෙකඳු අනෙකෙහි නික මිත්තමමේ
 ය අසන්නන්ගේ පල්ලිවල නිකාය වාර්තයට එකඟවීමෙන් මි
 ත්තකමේ සමාදානයවයහැකි බැවින් හා බණ ඇසීමට මිනිස්
 ලොවට එන දිව්‍ය බ්‍රහ්මයෝපවා “නිදහැණීමට සිතුවහොත්
 අසුන්පැනනගින හෙයින් ඒගැණ සිතකුදු නුපදවා සිව්ගෙණම
 බණඅසති” යන ආගම හෙයින් එය සාවද්‍ය වේ—එහෙයින් යටකී
 දෙසනා සමයෙන් අනික් කාලවල ඒ ඒ තත්ති මිථි අසුන් නැග බ.
 මේ සාකච්ඡාකළ රජ බමුණු ආදි හුදා වූ දෙසනා සමයෙහි එම වාර්
 ත්‍යය නොපැවැත්වූවෝ:—එතැන්ට වැඩි අදවනතුරු සංඛ්‍යාපාති
 ක්‍රාන්ත රජු රජ මහාමාත්‍යාදී සියලු රට සියලු බෞද්ධයෝම ශරීර
 භූකුමාලතාදී කිසිවක් නිසා භූමි සංඛ්‍යාව ඉක්මනින් අසුන් නැග
 නොහිඳ ක්‍රිස්තවාරයෙන් බමුණොරවයකරමින් බිම් අතුරුණලද
 යම් කිසිවකහිද ම උතුම් නෙකෙහි නික. ශ්‍රී සබ්මිය ශ්‍රවණය කර
 “නි—සම්බාධස්ථානාදියෙහි බ්‍රහ්මවචන කථාකරන්නාවූන්ට පහසු
 වන පිණිස පණවා වදාල විනයශික්ෂානය පෙරළා දෙසනා සම
 යට ගැණීම යටකී ආගම නයට හා ආගම ගෞරවය පිණිස පැවැ
 ත්වුනියම වාර්තයටත් ගැලපේදැයි ආගම ගෞරවය දන්නාවූ ප්‍රාඥ
 යන් විසින්ද ඒ බෞධමහතැන් විසින්ද සැලකිය යුතු. මේ අපමනයි.

2 “දුට්ඨකතං දුක්ඛාවං” පි නිව්වනගෙයින් වරදවා නොගොත්
 නිකුරුකොට කරුණු ලද්ද දුෂ්කාර නම් වේ.

හි සිදුවන අපනතියොමෝ පුළු පුයෝග දුක්ඛානන්තමිච්චේ-ඒ ඒ අපනතියාධික අධිකසතින කායවාස්පුයෝගයන්හි සිදුවන අපනතියොමෝ සහ පුයෝග දුක්ඛානන්තමිච්චේ-දෙවිබරන්ත, සප්තවිධ ඛාන්ත, අසුඛවාණ්ඩ, තුය්‍යිභාණ්ඩ, සත්‍රී රූප, සත්‍රීභාරණ පරමයිකායෙහි සිදුවන අපනතියොමෝ අනාමාසදුක්ඛානන්තමිච්චේ-“මෙය නොකට්ඨතු” යයි පණ්ඩිතලද්දයෝ කීරීමෙහි සිදුවන අපනතියොමෝ දුරුපච්ඡින දුක්ඛානන්තමිච්චේ-සෙසු සත්වැදුරුම දුක්ඛානගෙන් ඉතිරිවූ විනයෙහි පණ්ඩිතලද්දුක්ඛානපනතියොමෝ විනයදුක්ඛානන්තමිච්චේ-එකොළොස් සමනුභාෂණකමිච්චයන්හි^a යමක් “ඤානියෙහි දුක්ඛානග” යි වදුරණලද්දේද ඒ ඤාන දුක්ඛානන්තමිච්චේ-වස්ථසිමි අදියනුණ දෙනලද ප්‍රතිඥාව සම්පාදනය නොකරන්නාහට සිදුවන අපනතියොමෝ පටිස්සව දුක්ඛානන්තමිච්චේ-“අසවල්භික්‍ෂුතෙම සංසලෙදය පිණිස උත්සාහකරු” යයි අසා අභිය (අදහස) දුනගත්කල්හි එයවලක්වනපිණිස එහි ගොස් අවවාදනොකරණ භික්‍ෂුහට සිදුවන අපනතියොමෝ ඤානදුක්ඛානන්තමිච්චේ-අපට දුක්ඛාන විනිශ්චයයි:-

7. දුඛභාමිතාපනතිස්සන්ධය කවරේද?:-හිතභිතික උපසපනක්හට ක්‍රියා අදහසින් සෘජුවහෝ පය්‍යායනෙසුලෙන්නෝ හිතජුතියෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා ලෙවත් සිද්ධවන (හිත හිත ජානොමසවාද) දුඛභාමිතාපනතියද--හිතජුතක උපසපනක්හට ක්‍රියා අදහසින් සෘජුවහෝ පය්‍යායනෙසුලෙන්නෝ උත්කෘෂ්ට ජුතියෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා (හිතපණ්ණින ජානොමසවාද) දුඛභාමිතාපනතියද-උත්කෘෂ්ටජාතික උපසපනක්හට එසේම හිතජාතියෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා (පණ්ණින හිත ජානොමසවාද) දුඛභාමිතාපනතියද-උත්කෘෂ්ට ජාතික උපසපනක්හට එසේම උත්කෘෂ්ට ජුතියෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා (පණ්ණින පණ්ණින ජානොමසවාද b) දුඛභාමිතාපනතියද-හිත නාමික උපසපනක්හට එසේම හිතනාමයෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා (හිතහිතනාම J) දුඛභාමිතාපනතියද-හිත නාමික උපසපනක්හට එසේම උත්කෘෂ්ට නාමයෙන් ගව්‍යබිණීමෙන් අවදනා (හිතපණ්ණින නාම J) දුඛභාමිතියද-උත්කෘෂ්ට නාමික උ

^a භික්‍ෂු ප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි යාව නතියක සඟවෙසෙස් සතරද දිට්ඨි අපාරිතිස්සජන පච්චිතියද භික්‍ෂුණී ප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි උක්ඛිත්තානුවානතියා පාරාජිකාවද යාව නතියක සඟවෙසෙස් සතරද චණ්ඩකාලි පච්චිතියද යන මෙකී අපනතින් අරූපනයකරණුපිණිස කරණලද කම එකොළොස්කි.

^b මත්තතු බමසවාද යන පදයවෙහි වට මේලකුණක් J දතවුතු.

වාබිච්ඡේදනවන(පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-සංකෙල
 සික උපසපනක්ඛව එසේ සංකෙලසිකතායෙන් ගවාබිච්ඡේදන
 වන(ශිනපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-සංකෙලසික උපසපනක්ඛව
 එසේ නිකෙලසිකතායෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන (ශිනපණ්ණාසක
 ස) දුභිමිතයද-නිකෙලසික උපසපනක්ඛව එසේ සංකෙලසික
 තායෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන (පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-
 නිකෙලසික උපසපනක්ඛව එසේ නිකෙලසිකතායෙන් ගවා
 බිච්ඡේදනවන(පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-හිනාපනති
 කඋපසපනක්ඛව එසේ හිනාපනතියෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන(ශි
 නපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-හිනාපනතික උපසපනක්ඛව එසේ
 උත්තාපවාපනතියෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන (ශිනපණ්ණාසක) දුභි
 මිතයද-උත්තාපවාපනතික උපසපනක්ඛව එසේ හිනාපනති
 යෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන(පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-උත්
 තාපවාපනතික උපසපනක්ඛව එසේ උත්තාපවාපනතියෙන් ගවා
 බිච්ඡේදනවන (පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභි මිතයද-හිනාපනති
 කඋපසපනක්ඛව එසේ හිනාපනතියෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන(ශි
 නපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-හිනාපනතික උපසපනක්ඛව එ
 සේ උත්තාපවාපනතියෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන (ශිනපණ්ණාසක)
 දුභිමිතයද-උත්තාපවාපනතික උපසපනක්ඛව එසේ
 හිනාපනතියෙන් ගවාබිච්ඡේදනවන(පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභි
 මිතයද-උත්තාපවාපනතික උපසපනක්ඛව ක්‍රියාදායකත් සා
 ජ්ජලගෝ පරිශාය තෙසුලෙන්ගෝ උත්තාපවාපනතියෙන් ගවා
 බිච්ඡේදන වැම්භෙන (පණ්ණාසකපණ්ණාසක) දුභිමිතයද-
 යන මෙකී ආපනතිනු සමසතප්පිස දුභිමිතාපනතිසත්තය මෙව.

මෙතෙකින් ආබුතික හුද්දිනායාගේ ප්‍රමොදය පිණිස
 කරණලද භික්ෂුසිල නීම් ප්‍රකරණයෙහි පාතිමොක්‍ෂසංවර
 නිද්දෙස නම්වූ ප්‍රථම පරිච්ඡේදය නිමවනලදී.

(ප. අ. 1) එවං සංකොපෙන මාක්‍ෂානාමෙන.
 නිද්දෙසං ඡානානි සොතිකප්පිලෙ
 සත්තාපනතිකානි හෙදෙසපසෙසා,
 අච්චන්තං සො සාප්පනානි පට්ඨන්තං.

ශික්ෂාපදසිලයයි කියනලද ප්‍රාතිමොක්‍ෂ සංවරසිලයාගේ කො
 ශල්‍යය පිණිස මෙහි දුන් පරිච්ඡේද සංග්‍රහයකුළු එළවනුලැබේ:-

(1) සියලු ශික්ෂාපදයන්ගේ වනානි සාධාරණ විනිශ්චයපිණිස

a “දුරාභිකා (පාසිකං) දුර්භාසිකං, යි නිවිච්ඡාගෙනින් නපුරු
 කොට කියනලද වචනයෙන් නැගී ඇතිවන දුභිමිතනම්මේ.

අනතුරුව කියනු ලබන්නේ "නිදනා" යනාදී මෝනොමෝ මාතෘකා වන්නේය.

- (1) නිදනා පුගලයට හසු පසුකුණන්නේ මෙව්ව
ආනතතා පතතා නා පතති ච්ඡතති අඛා මෙව්ව.
- (2) සමුද්ධානවිධි කිරියා සසුනු විතොගි නානතං
වරුකමය පහෙද ව නි කවයවිධි නරා.
- (3) ලක්කමං සතතදසබා සිතා සාධාරණං ඉදං
සුඛා යොජෙය්‍ය ඉමධාචි තත් තත් යථාරතං.

1 එහි නිදනනම් වෙසාලි රාජගහ සාවච්ඡි ආලවක කොසවබ සකක හඟ (නගරජනපද) යන්නෙන් වශයෙන් පුගලයට නා ගෙ වත් ශික්ෂාපදයන් වූ නැති සත්වදුරු මිවේ; මේ වනාහි සියලු ශික්ෂාපදයන්ගේ නිදනායි: 2 පුගලය නම් යමෙක් යමෙක් අරබියා ඒ ඒ ශික්ෂාපද පණවන ලද්දේද ඔහු පුද්ගලයාය; ඒ ආදී කම්ක පුද්ගලයෝ වනාහි සුදුන්ගෙන් තෙවිසිදෙනෙකුයිද සිසුන්ගේ ගෙන් සත්දෙනෙකුයිද කියන ලදී - එහෙයි නිසා.

- (1) පුද්ගලයා බනියො සමබ හුලා වගුවුද නැති කා
සෙය්‍ය සකො උද්ධිවාලවකා ජනා මෙතන්යා.
- (2) දීදවදනන් සස ජිසුතබ්බසු ජබ්බානි යො පනාඤ්ඤා තරොපිච්ඡි
ගතොකොවානුරුද්ධො ච සතතරසමුලපතථකො
නාඤ්ඤාපරෙත තෙවිස භික්ෂුතං ආදිකමිතිකා.
- (3) පුඤ්ඤානා පුලලනානා ජබ්බානි යො ඤානා රපිච්ඡි
විකුසාලි සමබහුලා මෙව් වෙවතිකුණි යො පිච්ඡි
භික්ෂුණි නානා සතොතා ගොනන්තා ආදිකමිතිකා.

3 වසන නම් ඒ ඒ පුද්ගලයන්ගේ අඛ්‍යාපාරය ගෙවත් ඒ ඒ වැරදි ක්‍රියාවකිරීම; මෙසේ නිදන පුද්ගල වසන වශයෙන් සියලු ශික්ෂා වන්ගේ විනිශ්චය දත යුතු: 4 - පුගලයන්ගේ, යනු පුගලයන් අනුප්‍රාප්ත පුගලයන් සම්ප්‍රදායයන් ප්‍රදේශයන් සාධාරණ පුගලයන් අසාධාරණ පුගලයන් එකතොපුගලයන් උභරිතාපුගලයන් වශයෙන් පුගලයන් නව වැරදුරු මිවේ: එහි පුගලයන්ගේ පලමු කොට පණවන ලද්දේ, ඊට අනුව පණවන ලද්දේ අනුප්‍රාප්තය; එහි අනුප්‍රාප්ත පුගලයන්ගේ දෙවන කොට පණවන ලද්දේ, ඔහුගේ මෝ අව ගැබ්බි පුරිග්‍රහ වශයෙන් සිසුන්ගේ නගම පණවන ලද්දේ; ඔහුගේ මෝ සිසුන්ගේ නගම පණවන ලද්දේ නැතහොත් පණවන ලද්දේ සියලු ප්‍රත්‍යක්ෂයන්හිදී ඇති නිසි පණවන ලද්දේ සම්ප්‍රදායය; මධ්‍යම කොට පණවන ලද්දේ, ඒ වැනියි පණවන ලද්දේ ප්‍රදේශ පුගලයන්; එය විනයධරයා පස්වෙතිකොට ඇති ගණනාගෙන් (නොගොත් පස් නමගෙන්) උපසම්පදාකිරීම සතරපරිත් මන්තන කරන ලද වගන්දුරු නිතරන්හි ම සම්ප්‍රදායකරු දුර්වලයන්ගෙන් වශයෙන් වගන්වමිවේ; අනිකුසියලු පුගලයන් (ශික්ෂාවෝ) සම්ප්‍රදායයන්

තෙදයෙන්ද සියලුසිසාවන්හි චිත්තවිෂය දනුනුයි:- 13-නවද සියලුම ආපත්තිහු සම්පන්නත අවිතතයෙහි විතතවශයෙන් දුට්ඨබ්බෙති-යම් ඇවතක්තොමෝ සම්පන්නත සමුට්ඨිතානුණේන්තභිද ඕතොමෝ සම්පන්නතමිච්ඡි, යම් ඇවතක්තොමෝ අවිතතතසමුට්ඨිතයෙන් හෝ අවිතතතමිච්ඡසමුට්ඨිතයෙන් හෝ නභිද ඕතොමෝ අවිතතතමිච්ඡ, මෙසේ මෙයාකාරයෙන් කියනලද දුට්ඨවිතතතෙදයෙන්ද සියලුසිසාවන්හි චිත්තවිෂය දනුනුයි:- 14-සියලුම ආපත්තිහු වද්ධවශයෙන් ලොකවද්ධ පුද්ගලවද්ධයෙහි දුට්ඨබ්බෙති-යම් ඇවතකගේ සම්පන්නත සමුට්ඨිතපසංයමෙහි සිත අකුසල්මවෙද ඕතොමෝ ලොකවද්ධ, යම් ඇවතකගේ සම්පන්නතපසංයමෙහි සිතකුසල්මගේ අකුසල්මගේ අවකාශානුණේන්වෙද ඕතොමෝ පුද්ගලවද්ධ, මෙසේ වද්ධපුතෙදයෙන්ද සියලුසිසාවන්ගේ චිත්තවිෂය දනුනුයි:- 15-සියලු ආපත්තිහුම කායකමම වාක්කමම උභයකමම වශයෙන් ත්‍රිථිබ්බෙති; ඒහි කාය, කායවිතත, සමුට්ඨිතානදෙකින් නභිත ආපත්තිහු කාය කමමතමිච්ඡෙති; වාචා, වාචාවිතත, සමුට්ඨිතානදෙකින් නභිත ආපත්තිහු වාක් කමමවෙති; කායවාචා, කායවාචාවිතත; යන සමුට්ඨිතානදෙකින් නභිත ආපත්තිහු උභයකමම වෙන්, මෙසේ කියනලද ත්‍රිථිබ්බකමම පුතෙදයෙන්ද සියලුසිසාවන්ගේ චිත්තවිෂය දනුනුයි:- “මනොවාරෙ ආපත්තිනාමනත්” යනු වෙන් “මනොවාරයෙහි ඇවතක්තාත්තේ” යි කියනලද මෙය වනාහි නමත් වෙතුවට තබනලද රත්රිද්වුදල් ඉවසීමෙන් රුපිසස මිශ්‍රණය; මෙරමාවිසින් ප්‍රයෝගකරණු ලබන කල්හි ප්‍රවේශන, ප්‍රවිච්ච, සමිති, උධරණ, යනාසනර ඝණයන්හි ඉවසීමෙන් මෙළුනබමම පාරිකාපත්තියද සිඛවනගෙයින් “අනගරාබ්ඞරවනා” යනාදියමෙන් බාහුලයවාදීන්හි කියනලදයයි අවායමිතයි:- 16-17 ත්‍රිකවයවිධිය යනු කුසලත්‍රිකවිධිය වෙදනත්‍රිකවිධිය යන දෙකයි; ඇවතට පැමිණෙන භික්ෂුතෙම වනාහි අකුසලසිත ඇත්තේ හෝ පැමිණෙයි; කුසල සිත ඇත්තේ හෝ අවකාශවිතතය ඇත්තේ හෝ පැමිණෙයි; ඒසේම දුක්ඛවෙදනාවෙන් සුක්කවුයේ හෝ පැමිණෙයි; සුඛවෙදනාවෙන් සුක්කවුයේ හෝ උපෙක්ඛාවෙදනායෙන් සුක්කවුයේ හෝ පැමිණෙයි; මේ ත්‍රිකවයද සැතපිතිරෙබ සමාපත්තියට පැමිණී සිත් නැත්තාවූ වෙනත් නැත්තාවූ භික්ෂුහට (දුට්ඨ) සහසෙයසපත්තිය පැමිණෙනාගෙයින් (යටිකිලෙස) බාහුලයවාදීන්ගේ කියනලදයයි දනුනුයි:- මෙසේ ඇති කල්හි වනාහි සියලුසිසාපදයන්හි අකුසලවිතතවශයෙන් එකසිතෙක; කුසල අවකාශවශයෙන් සිත් දෙකෙක; සියල්ලත්මය වශයෙන් සිත් තුණෙක; දුක්ඛවෙදනාවශයෙන්ද එකවෙදනාවෙක; සුඛ උපෙක්ඛාවශයෙන් වෙදනාවෙක් දෙදෙනෙක;

සියල්ලන්ගේ වශයෙන් වෙදනාවෝ තුන්දෙනෙකමයයි මෙම ප්‍රභේදය ලැබෙයි; අනික්වෙදනාවක් නැත්තෙයි; මේ නිදනාදි වූ වෙදනාත්‍රිතය අවසන්කොට ඇති සතලොස්ප්‍රකාර ලක්‍ෂණය දූත පණ්ඩිතනික්‍ෂ්ණමිථිථි ශික්‍ෂාපදයන්හි සුදුසුපරිද්දෙන් “අස වල් නැතදි මෙනම් පුත්තලයාගේ මෙනම් අධ්‍යාපාරය නිසා මේ ශික්‍ෂාපදය පණ්ඩිතලදි මේය අසවල් ප්‍රඥාත්‍ය” යනුදි වශයෙන් යොදන්නේය:—මෙසේදක්වනලද මේ සතලොස් සාධාරණ ලක්‍ෂණය ඒථි ශික්‍ෂාවන්හිගොද, දත්තාවූ ප්‍රාඥනික්‍ෂ්ණතෙමේ සියලු ප්‍රඥප්තියෙහි ප්‍රචිණ්ඩන්තේය: එහෙයින් නිසි.

(5) තරුණිච්ඡලං නවපත්තමේතං වයධිකුරං සත්තථලොස්සංථං ජාතාහිගොච්ඡානුචං විසාබං ජාතාහිපක්‍ෂද්ධතමසෙසයොසො.

භාවය: නිදන, පුකල, වතද, යයි කියනලද මල්තුණක් ඇත්තාවූ; නවවැදුරුම් ප්‍රඥාත්‍යයි කියනලද පත්තවයක් ඇත්තාවූ; ලොකවද්දය, ප්‍රඥාත්වද්දය, යි කියනලද අධිකුරදෙකක් ඇත්තාවූ; අනතනි, ආපතනි, අනාපතනි, චිපතනි, සක්‍ෂය, වෙදනතනික, කුසලතනික, යයි කියනලද ථලසතක් ඇත්තාවූ; ජ්‍යෙෂ්ඨාතයයි කියනලද මල්සයක් ඇත්තාවූ; චිත්ත, කමි, යයි කියනලද ප්‍රභේදෙකක් ඇත්තාවූ; ක්‍රියා, අධ්‍යායයි කියනලද අතුරෙකක් ඇත්තාවූ; (යව) කියනලද සාධාරණ සතලොස්ලක්‍ෂණ විනිශ්චය සංඛ්‍යතමේවාක්‍ෂය යමෙක්දනිද; ඒ ජ්‍යෙෂ්ඨතම ප්‍රඥප්තියයි කියනලද විනාශපිටකය සම්ප්‍රකාරයෙන්දනි:—මේ සාධාරණ විනිශ්චයයි.

(2) දූත අනන්තරපරිච්ඡේදයෙහි දක්වනලද සත්තාපතනිකානධයන් අතුරෙන් සම්ප්‍රදානුක්‍ෂ්‍යයයි කියනලද දුක්ඛානු භික්‍ෂාපතනි තෙරෙහි නිපුණ්ණගෝචය ඇති කුලපුත්‍රයන්විසින් ම පාරිදේසනීය පච්චි නිසක් ඛලසි සංසාදසෙස පරාජිකාපතනිකානධයන් රක්‍ෂාකරණුඛ්‍යත ගෙයිත් දුක්ඛානුපතනිකානධයෙහි පසදතාවය පිණිස උද්දේශවුකතක දුක්ඛානුපතනින අතුරෙන් ඉතා ස්වල්පයක් සංක්‍ෂේපයෙන් ගෙණ හැරදක්වනු ලැබේ:—

(1) “අනුජානාමි හික්‍ෂවෙද්වෙ පන්තෙ අසොපන්තං මන්තිකාපන්තං.” යි වදනෙහිත් යකඩපාත්‍රය හා මැටිපාත්‍රය ශාසනාවතීණ්ණ කුලපුත්‍රයන්ගේ නියමභාජනය වේ—එයවනාහි . උපසමානන භික්‍ෂුන්විසින් උපසමපදවූ දශදවසක්තුල අවිජ්‍යා නකොට පිළියම්පසක්වනතුරු පරිභොගකලසුතුයි; ස්වණ්මයාදි අකැප පාත්‍ර එකොලොසක් තහනම්කරණලදහ; භානානුදියෙහි මවුග්‍රහයෝ ස්වණ්දිභාජනයෙක්හි ව්‍යජ්‍යාදියදෙද්ද එයල්වන්තාගවපවා දුක්ඛානුපතනිමේ; පලිතු කද, මැටි කස්ලොගො අදියෙන් කරණලද තැටිඅදි භාජනයන් සුද්දලිකපරිභොගයෙන්

පරිභාෂකයින්ගේ දුකලාව, සංසකතාව හිඟිසනාක නාව
 කාලිකවශයෙන්විටි-“නගිකවට පත්තොලග්ගෙනබොල
 ගෙනසාභපත්ති දුක්කටය” යනාදිය වදාලගෙයිත් භික්ෂු බිලා
 දියමිසිනැනන පාත්‍රයප්පවා නබන්තාහව දුක්කටවේ; අද,
 සුදු, ඇක, ජනු, බුලිබිම, පාපිට, යන මෙකිනන්හි නබන්තාහවද
 දුකලාවේ-“අනුජානාමි හිකබවෙවොලකං” යනාදිය වදාලගෙ
 යිත් රෙදිකඩ, පැදුරු, කලුල්, ලාලි, පිරිබඩබිම, යනාදිබුලි
 ආදිය නොවදිනනැනක නබන්තාවටි-පාත්‍රයගත් අත්ඇතිව දෙ
 ර, ජනෙල්කඩව හරින්නාහනි දුකලාවේ; අංශකවශයෙනි එල්වා
 ගෙන වටි-සප මස්මාංශ ඇව ආදිකසලනා ඉදුල්වතුර ගෙවත්
 මුවදෙව්දිය පාත්‍රයෙන්නැරගෙන දමන්නාහවද; නැවතනො
 කණුකැමති මස්ඇවආදිය පාත්‍රයෙනි නබන්තාහවද දුකලාවේ-
 ඉදුල්ඇතිත් සුඛපාත්‍රය අල්වන්නාහවද දුකලාවේ; පාත්‍රයකෝදත්
 නක්‍ර විසිත් පාත්කොටකෝද, රෙදිකඩත්පිය අනපිටනබා මො
 ගොතක්කල් උෂණයගන්නවා යටිකැපහුමියක නැබියුතුයි;
 උෂණයකැත්වීමට අවිවෙතිගෝ හිත්තෙහිගෝ නබන්තාහව
 දුකලාවේ-“භවඋපපක්කං අනාසුච්ඡාචකවිමසංපත්තො දනබ
 බො” යනාදිය වදාලගෙයිත් නමන්ගේ උපාධිකයආවායියත්
 නොව්වාරු භික්ෂුසාමණේරුදි අතිකෙකුහව පාත්‍රවිවරදිණි
 වන්නොදියුතුයි; තමාවිසිත්ද නොගනුතුයි; ගණුදෙනුකරණ
 උපායපක්ෂයවම දුකලාවේ-“උපප්පකංසෙන සඞ්චිනාභිකසං
 පත්තොදනබ්බො” යනාදිය වදාලගෙයිත් උපාධිකය ආවායිය
 යන්විසිත් සඞ්චිනාභිකයන්ට ගෙවත් නමනමන්තිසා වසන්නාවූ
 භික්ෂුසාමණේරුන්ට පාත්‍රයක්දියුතුයි; දීමට වැඩිපාත්‍රයක් නැ
 තිනම් සොයාදීමට උත්සාහකළුතුයි; එලෙස නොකරණ උපා
 ධිකයආවායියභික්ෂුන්ටදුකලාවේ-“බොච්ඡාපත්තංගහෙනබා සා
 ධුකං අනරමානෙනගාමොපවිසිනබ්බො” යනාදිත් හතතාග්‍රවතව
 දාලගෙයිත් පාත්‍රයනැතිවදත් වැලඳීමටයන භික්ෂුහවදුකලාවේ a
 “තත්තනතා එක මනනං පතෙතාතිකත්ථිතබ්බො” “පච්චුන්
 ගන්තොපත්තව්වරං පච්චිගහෙනබ්බො” යනුවෙන් ආගන්තුකවන
 හා නොවැඩිකවන වදාලගෙයිත් පාත්‍රය නොගෙන හැසිරෙණ
 භික්ෂුතිකාධිකරණ මෙම දෙයාකාරවනෙන් පිරිහීමෙන් දුකලාඅ
 වදිත්; සුත්‍රපිටකයෙහිද පක්ෂයෙකුමෙන් භික්ෂුහුහැසිරෙණබව B

a නියමපාත්‍රය හැරදමා ගාහප්පරිභාෂකයින් ආදියෙහි නි
 තර අනුභවකරමින් හැසිරෙණ ලක්දිව්වැසි බොහෝ උපාධික
 යආවායියසඞ් චිතානිකවරු මෙම දෙඇවතිත් කෙසේ නිදහස්ද!

B එයමෙම පරිභාෂකයෙහි මතු විස්තරව ප්‍රකාශවන්නේය.

වදාලගෙයින් සිලවනනබ්බිත්‍රාවකතෙමේ ආනාරවේලාවක් පසුකරණ පිණිස යන සියලුනන්හි සිසාගොරවයෙන් පාත්‍රය රැගෙන හැසිරෙමින් ඒකාණ් පණවා වදාලාවු සියගණන් සිසාවන් මනාව පුරමින් සිසාපිටිපත්තියෙහි අප්‍රමාදවත්තෙය.

(2) “අනුජානාමිඝ්ණිකවෙ නිව්වරං විගුණංසබ්බාපිං ඵකච්චිසංඋනානරාසඝ්ණං ඵකච්චිසං අන්තරවාසකං” යි යනුවෙන් දෙපුවසසාරියද නතිපට්ටනාරාසඝ්ණයද නතිපට්ටනාරවාසකයදයනතුන් සිවුර අනුද නවදාලයේක:- ඵකල්හි සවිවරිනිනහිකුණු අතික්තත් සිවුරකින්ගම්වදිති අතික්තත්සිවුරකින් වෙගෙරසිවිති අතික්තත්සිවුරකින් නැහැමවයෙහි ඵකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ “න භික්ඛවෙ අතිරෙකච්චරංඛාරෙතබ්බං” යනාදියෙන් එයනහ නම්කළයේක:- ඉක්බිති අතිරෙකච්චරය දසාහපරම මාසපරමවශයෙන් වදා “අනුජානාමිඝ්ණිකවෙ අතිරෙකච්චරං විකප්පෙතා” යනුවෙන් විකල්පනයකරන්ව අවසරදුන්නේක:- ඉන්පසු උඤ්චිකයපටන්වසා හැදනැහැමව වැසියඵවන්ද; කායගුත්තිය චිරගුත්තිය සෙනාසනගුත්තිය පිණිස නිසිදනයක්ද; ඇඳපුටු ආදිය සියල්ලවසා හිදිමව එම නිසිදනච්චරය නොපෝනාගෙයින් පව්‍යාචරණයක්ද; කණුවාබාධයවැසිමව කණුවපට්ඨාද ආයක්ද; මුට්ඨිපිනාපිණිස මුඛපුෂ්පයක්ද; පෙරහණ පාත්‍රපසු ඉක් වහන්පසුමෙ ආදිය පිණිස ස්වල්ප වසනකැබලි මුට්ඨනාගෙයින් ජපිණිස පරිකාරවොලයක්ද; උපනුපත් වසනුවශයෙන් අනුදන වදාලයේක:- ඉක්බිති “අනුජානාමිඝ්ණිකවෙ නිව්වරං අබ්බිකාතා නම්කප්පෙතා” යනාදියෙන් තුන්සිවුරසාසාපිභද්ද ඒඒ නාමයෙන්ම ඉටන්වද ඒඒනාමයෙන් නොවිකපන්වද; වැසියඵව වැසියාරමය ඉටන්වද ඉන්මතුමිකපන්වද; නිසිදනසිවුර ඉටන්වද නොවිකපන්වද පසතරණය ඉටන්වද නොවිකපන්වද කස්පිලි සහ ආබාධයහිබෙනතුරු ඉටන්වද ඉන්මතුමිකපන්වද; මුට්ඨිපිනාසිවුර ඉටන්වද නොවිකපන්වද; පරිකාරවොලය ඉටන්වද නොවිකපන්වද; වදාලගෙයින් යවන්පිරසෙයින් සුතන්අඟුලෙන් අවඟුලක් දිගඇති ස්ථාරඟුලක් පලලඇති රෙදිකඩපවා ඉටාපරිහරණ කළයුතුය:- මෙම නවච්චරය තහනම්කළ පඩුවන්මැටි ආදිඅකැපපඩුහැර අනුදනවදාලාවු මුල්පඩුආදියවැදූරම්පඩුවලින් යමකිසිවකින්පඩුපොවාම කබ්බිකුතබාමඅබ්බිකානකොටපරිගොගකළයුතුයි, පව්‍යාචරණ පරිකාරවොලමුඛපුෂ්ප යනතුණ පඩු නොපෙව්වත් කබ්බිකුතොනැබුවත්වටි:- මෙහි ච්චරපරිහරණ ව ඛිට්ඨයෙන් සුත්තෙච්චරකය විනය තෙච්චරකය පරිකාරවොලිකයහි භික්ෂු තුන්දෙනෙකි, ඉටාගත් තුන්සිවුරෙන් පමණක් තෙච්චරකාබාමයෙන් සතුටුවනපුදුම ඉට්ඨිටතරම්අත්කිසිසිවු

රක්ඛවාපරිභොගනොකරණභික්ෂුනෙම සුත්තනෙවිවරිකනම්භේ:-
මෙහියව දුක්ඛුනව්වරය ඒ ඒ නාමවලින්ම ඉවා විධිපරිද්දෙන්
පරිහරණකරණභික්ෂුනෙම චිත්තයනෙවිවරිකනම්භේ:-සංඝාටිආදී
නව්වරයම “ඉමං පරිකාරවොලං අබ්ධියාමි” යි පරිකාරවොල
වශයෙන් ඉවාපරිහරණකරණ භික්ෂුනෙම පරිකාරවොලිකනම්
භේ:-මොහු තුන්දෙනා ක්‍රමයෙන් උත්තංගයට මධ්‍යම මූලකතූණ
අත්තෝචෙති, මොවුන්ගෙන් පළමුවෙනි දෙවෙනි දෙදෙන
පෙළෙහිම ආහෙයින් සිසාකාම චිත්තයටගේ ගරු වශයෙන්
සලකති; එහෙයින් බුඩ්ධාදිප්ඵිය ගරුකොටගෙණවසන බුඩ්ධා
වකතෙමේ සුත්ත නෙවිවරිකනො චිත්තයනෙවිවරිකනො වන්නේ
ය:-මෙසේ අනුදුනවදාලාඩු පාත්‍රය හා සිවුර සිසාගොරවයෙන්
පරිහරණ කරණ භික්ෂුවගේම ප්‍රච්ඡක්ඛමිභිය සඵලවන්නේය; එ
හෙයින්කිහ.

(6) තසසපාසාදිකං හොති පතනවිවරධාරණං.

පබ්බජ්‍යාසඵලාතසස යසසසිලං සුතිමමලං.

නාවය: යම් භික්ෂුවකගේසිලය අනිසයින්නිමිලද ඔහුගේ පා
සිවුරදුරීම දුටුවත් පහදවන්නේවේ; ඔහුගේ ප්‍රච්ඡක්ඛවද සඵල
වේ යනුයි:-රියමැදුරට රෝදදෙකුමෙන් ප්‍රච්ඡක්ඛමිභියට පාසිසුරු
දෙක වුවමනාමභේ; තනිරෝදයෙන් රථයාගේපැවැත්මක්නැති
බවමෙන්ම පාත්‍රයනැතිව සිවුරදුරීමෙන්වත් සිවුරනැතිව පාත්‍රය
දුරීමෙන්වත් ප්‍රච්ඡක්ඛමිභියක් මේඤ්ඤායෙහි නැත්තේමය; විරු
ගයපිණිස පවත්නාභික්ෂුවෙසස සරුතයපිණිස පෙරලාසි වුරෙන්
පමණක්අලංකාරව වසනාභික්ෂුන්ගේසිලයදූෂ්‍යබවද ඔහුගේ ප්‍රච්
ඡක්ඛව සඵලනොවනබවද යටකි ගාථාදේශනාවෙන් පැහැදිලිව
පෙනේ:-තවද යම්සේ වොඩුකුපලදිකුකැමති රාජකුමාරයෙක්
හට කඩනපත්‍රාදී පවරපකකුබහාමය අවශ්‍යයෙන් උවමනා
වේද එමෙන් ඤාසනාවනිණි කුලදරුවන්ට පාත්‍රය හා තුන්සිවුරවූ
වමනාමභේ; එහෙයින් උපසම්පදා මාලකඥයහි “පතනවිවරං අභි
කම්භබ්බං අයානොපගෙනා අයංසංඝාටිඅයං උත්තරුසංඝො අයං
අනතරවාසකො ගච්ඡෙමුහි ඔකාසෙතිට්ඨාහි” යනුවෙන් පාසි
වූරවිවාරම උපසම්පදා කරන්වද අපසු දෙනතුරු ඉල්වාගත් ප
රාපිලිබද පාත්‍රයෙන් සුකකවූවහු උපසම්පදා නොකටසුතුයයිද ව
දාලසේක:-තවද “සෙය්‍යථාපිමහාරජ පකම්භකුණො යෙනගෙ
නෙව ධෙති සපතනහාරොව ධෙති එවමෙවබොමහාරජ භික්ෂු
සනතුබ්බොහොති කායපරිහාරිකෙනවිවරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙ
ණ පිණ්ඩපාගෙන යෙනගෙනෙව පකකමති සමාදායෙව පකක
මති” යනුවෙන් “භිහරජ යම්සේ පසිනෙම යම් යම් නැනෙක්ති

ඉතිලියාද; පක්‍ෂනබතුභිභාරයෙන් සුන්තවම ඉතිලියාද; මහරජ එමෙන්ම භික්‍ෂුතෙම කසින් පරිහරණකරණලබන විවරයෙන් කුසින් පරිහරණකරණලබන පිඬුයෙන් සතුටුවූයේ යම්යම්නැ නැකයයිද අප්‍රපරිඤ්ඤායෙන්ගෙණිමයයි” වදාළහෙයින් “යම් සේ රජවරු කඩුවෙන් කෘතියක් ඇතිකළහි කඩුවරුගෙන්ම යෙද්ද එමෙන්පිඬු සිහිමටසහ වැලඳීමටත් අනුදනවදාළ පාත්‍රය නැතිව ආහාරවේලාව පසුකරණපිණිස ලස්සුණුසිලි ශික්‍ෂාකාමී බුඩ්ධත්‍වයෙන් කිසිනැතකනොයති—පාත්‍රයසොදනැණීමආදී යම් කිසිආදකාලයක නාවකාලිකවශයෙන් අනිකුදුකැපනාපනය ක වලදත්ව අවසරඇති ලෙසයෙන් නියමපාත්‍රයහැරී ගියහිය තත්හි නිත්‍යගිහිපරිභොගෙටු පිභාත්ආදියෙහි හිනින්ලෙස ආහාරඅනුභවකරමින් හැසිරෙන භික්‍ෂුපුත්රුපකයෝ පාත්‍රයහැරුණ පණුවාවදාළු දිනපතාපිරියයුතු බොහෝ ශික්‍ෂාපදයන් නොපුරණ නිතර අලස්ව වසන අඩහදවැනි අභිප්‍රව්‍ර්තයත්බව සැක හැරදනසුතුයි:—

(2—2) මෙහි දක්වනලද අවස්ථාපරිකල්පය “නිව්වර්ති පරෙතො දන්තකට්ඨවෙදදනවාසී එකාසුචි කාෂබනනං පරියාචනනති” භූතවෙන් යටති තුන්සිවුරය ආත්‍රය දුහැටි කපන වැහැය ඉදික වුව පරිය පෙරහණයයි දක්වනලදි:—මෙහි එක එක පරිඤ්ඤා ය කායපරිඤ්ඤා කුට්ඨිපරිභාරවශයෙන් දෙයාකාරයකින් භික්‍ෂුත්ව නිතරප්‍රයෝජනවෙයි; එහිවිසතර සාමස්සදළුපළුනු අවුරායෙන් අ සාබලාදනසුතු:—එයින් දුහැටිදඩු කපාගැණීමාදියට නියමකළවැ හැයවෙණුවට ලක්දිවවැසි භික්‍ෂුහු හිසරුවල් කපාගැණීමට අනු දනවදාළ දූලිපිහිය පරිහරණකරති—එය එසේමනම් “නාහිකක වෙ නහාපිනසුබ්බකෙන චුරහණ්ඩං පඤ්ඤානබ්බං” යනාදිශික්‍ෂා වෙන්, කරනැඹැම්කලයෙන් පැවිදිවූ භික්‍ෂුත්ව දූලිපිහිය කරගල කරකොටුව ආදියියලු බුරහාණයනහනමකළහෙයින් ඒභික්‍ෂුත් ව අප්‍රපරිඤ්ඤායෙන් නොලැබේ:—අවපිරිකර සචිකුලිකභික්‍ෂුත් වම අධිනිගෙයින් ඊටදූලිපිහිය අධිනියයි සිහිම ආනමව්‍රොධ ආ විණි කිලුවක්වේ:—දූලිපිහියට, වාසී යනනාමයන්ද පාලිතාපායෙ හි අවිද්‍යාමානයි; දන්තකසම්පේදනවාසී බුද්ධකවාසී යනනමිබ ලින් දක්වනලද අවපිරිකරවශයත් වැහැයනම් අභිකථායෙහි දක්වනලද දුහැටිදඩු උක්දඩු කසපැත්ආදී කණ්බොණ්දෙයනා මකසකුට්ඨිදඩු ඇදපුටුපා අවයව්‍යාදියද කපාකොටා සැසගැණීම ආදියට සැහෙනගරුහා නොනොවණ යම්කිසිආකාරයෙකි:—ඊබව “සාසකාසවිආකාරාසකනාවාසිකෙව” යනඅභිකථායෙන් මනාව ප්‍රකාශවේ; එයවනාහි සමහරපිත්වතුන්ගේ මිතයෙන් දණ්ඩකස යතුයයිද එයමෙකල ව්‍යවහාරවන ලොකුදුනුවිහියයිද සලකයි.

(3) “අනුජානාමි හික්කවෙ ජන්තං” යනුවෙන් ප්‍රථමිකොට කුඩයක් අනුදනවදාලිගෙයින් එයමයෙහි හික්ෂුහු කුඩාසිලාග්‍රාමනායදියෙහි හැසුරුණාහුය—ඉක්බිති උපාසකයෙකුගේ දෙස්නිමව සතුකොටගෙන “නභිකබ්බෙජන්තං ධාරෙතබ්බං යොධාරෙය්‍යං ආපනදිසුකකටස්ස” යනුවෙන් සියලුහික්ෂුන්ට කුඩඉසලිමිතහනම් කළයෙක:—ඉක්බිති කුඩයක් නැතිව මගබැසයානොගැනී හිලන්හික්ෂුවක් අරබයා “අනුජානාමි හික්කවෙ හිලානාසසජන්තං” යනුවෙන් හිලන්හික්ෂුන්ට කුඩඉසලිමිව අවසරදුන්සේක—:එයමයෙහි නොහිලන්හික්ෂුහු “හිලානාසසව භගවතාජන්තං අනුසුඤ්ඤානං නොඅහිලානාසානි” යනුවෙන් “හිලානාභවම බුදුන්විසින් කුඩඉසලන්ට අවසරදෙනලදී, නොහිලනාට අවසරනොදෙනලදී” ආරාමආරාම උපචාර දෙක්හිද අව්වවැස්සට කුඩඉසලන්ට සැකකළාහුය—:එකල්හි භාග්‍යවත්තෙමෙ “අනුජානාමි හික්කවෙ අහිලානොනභික්ෂුනා ආරාමෙ ආරාමිකවාරෙ ජන්තංධාරෙතං” යි යනුවෙන් ආරාමආරාම උපචාරදෙක්හි පමණක් නොහිලන්හික්ෂුන්ට කුඩ හිසලන්ට අවසරදුන්සේක—: “සෙන වජන්තං කිලජවජන්තං පණ්ණවජන්තනනි තිති ජන්තානි අනුසුඤ්ඤානානි” යනු අනිකථාගෙයින් සුදුරෙදිවලින් සාදනලදකුඩය; හුනසුනුරුවලින් සාදනලදකුඩය; තල්සොලආදියෙන් සාදනලදකුඩය; යන තුණම එහිකැපකුඩයෝයි—“මණ්ඩලබ්බං සලාකබ්බං” යනු සුත්තවිභසාලිගෙයින් එමකුඩතුණම හකුලන්ට සුදුසුවුවාහු මවෙහි, යමෙකුගේවනාහි ශරීරදාහයක්හෝ පිත්තකොසයක්හෝ ඇස්රෝහයක්හෝවේද; කුඩයනොඉසලිමෙන් අත්කිසිනිදනගත ආබාධයක්හෝ උපද්ද මිභවයටකිකුඩතුණ හිසලන්ටවටි—:එහි සැතුවෙතිවනාහි නිතරවැසිපවත්නාගෙයින් විවරගොපනය පිණිස හිසලන්ටද; අරණ්‍යකදියෙහි විචක්ඛාගසාරභය ඇතිකල්හි ආත්මගොපනය පිණිස අතින්ගෙණියන්ටද වටි—: “අහිලානොසවෙතික්ෂු ජන්තංධාරෙය්‍යසුකකටං” යනුකිහෙයින් ලොකසවභාවයෙන්පවත්නා අව්වවැස්ස හිලන්කම් නොවනගෙයින් යටකිහිලන්කම් නැතිව ග්‍රාමාදියෙහි කුඩඉසලනාහික්ෂුහු දුකුළාවටපැමිණීමෙන් නිතර අලස්වෙති—: “එකපණ්ණවජන්තං පනසබ්බන්ථ විචිට්ඨි” යන අනිකථාපාසිය “එකපණ්ණවජන්තනනි තාලපණ්ණාදිනාඵකෙනපණ්ණන කතජන්තං” යන විමතිවිනෝදනී විකාපාසියෙන් එකතලපතින් සාදනලදදක්බව විසාරකලුගෙයින්ද; “එකපණ්ණවජන්තං නාමනාලපණ්ණං” යන විනයගණපදගෙයින්ද; එකතල්කොලයෙන් සාදනලදකුඩය, හිලන්නොහිලන්හි යලුහික්ෂුන්ට ග්‍රාමතුගරාදියිසලනැනට හිසලන්ටවටි—:එය මෙකලු ගොවුඅන්තයයි ව්‍යවහාරකරණුලැබේ—: “තස්සන්තදගණිකන්

කත නති තාලපණ්ණං සහදුරෙකුනච්ඡිදිතා තමෙවජනනද මං
කරෙ නති ගොපාලකාදයොපිය" යනුවෙන් එහි උපන්දුරෙකුත් කර
රණලද එවකටපැවති ගොපලත්ගේ කුඩය මෙහි ඒකපණ්ණවජන
යයි විනයාලංකාරකතීර්ථසිත්තියනලදහෙයින් ² සමහරවිත්වත්
හුඑයින්මමිවනැතිහෙයින් ගොටුඅත්ත ඒකපණ්ණවජනුය නොවේ
යයිකියති; යටකිවිකාගැටපද පාඨවලින් ජනුමිටැණ්ණයමුක් නො
කිහෙයින්ද; පසුවකිපාඨයෙන් "ගොපාලකාදයොපිය" යනුදෙවා
නතකොට විකාකලකාලයෙහිගොපලත්අතර පැවතිසිරිත දැක
කිපමණ්ණිනා එයකියමයක්නොවනිහෙයින්ද; ඒපිත්වතුන්ගේඑ
ම කියමනමනිමානුයි—:ගොටුඅත්ත වනාහි බුදුන්විසිස් තහනම්
නොකලහෙයින්ද තහනම්කලාවූ පමිවණ්ණුල්වලින්මැසිමිආදි
සයාකාරයෙන් එකකුත්එහි නැතිහෙයින්ද; "එවං පාලිව අධි
කරඤ්ච අනුපෙසකිතා අඤ්ඤාතිපි කපපියාකපපියාති වෙදිත
බ්බාති" දැක්වුහෙයින්ද; ගොටුඅත්ත එයින්ම මිවනැතත් ගැම
ලෙසින්ම කැපයටඅනුලෝමිත්‍රමණ්ණ පරිඤ්ඤායක්බව මනාව ප්‍ර
කාසවේ—:තහනම්කල හිනි පරිභොග පටකුඩආදියත්‍රාමාදියෙහි
නිතර හිසලන හිඤ්ඤා අලජ්ඣව දතසුතුයි.—

(4) "න හික්ඛවෙ සඋපාහනෙන ගාමොපවිසිතබ්බො" යනාදි
ය වදාලහෙයින් වහන්සයලාමීම් වදිනහික්ඛන වදාලුවේ—: "අ
නුජානාමිහික්ඛවෙ ගිලානෙනහික්ඛනා ස උපාහනෙන ගාමොප
විසිතං" යි වදාලහෙයින් යම්බදුපාදාබාධයකින් වහන්නැතිව ග
මවයානොහැකිවේද එබදුබලවත් ගිලනාමිසිත් වහන්සනිත්වයා
සුතුයි—: "අනුජානාමිහික්ඛවෙ අජ්ඣාදමෙ උපාහනංධාරෙතං"
යනුවදාලහෙයින් ආරාමයතුල නොගිලනාහට සෙනාසනද්‍රෝ
යවලක්වනුසදහා වහන්සයලත්වටිවි—: "අනුජානාමිහික්ඛවෙ
එකපලාසිකං උපාහනං" යනුවදාලහෙයින්ද— "එකපටලාපන ප
රිභුතතාමාමොතු අපරිභුතතාමාසබ්බාසවටිති" යනු අටුවාහෙ
යින්ද— පරිභොගකරණ්ණලදහෝ නොකරණ්ණලදහෝ එක්සමිප
රිත් සාදනලද්ද භූමිතැනටමවි හෙද එකපණ්ණවජනුයමෙ
හි, ගාහ සථයන්මෙන් වහන්සයලා ග්‍රාමනතරවල හැසිරෙණ්
හිඤ්ඤා අලජ්ඣව දතසුතුයි.

(5) "න හික්ඛවෙ සානෙනසාසිතබ්බො—අනුජානාමිහික්ඛවෙ" හි

² එබදු කුඩයක්ගත් අත්ඇති නොගිලනාවත් බණ නොකිය
සුතුබව දක්වනපිණිස සාදාසිද්ධපතියෙහි කියනලද එම පාඨය
බුදුකටහසුතබ්බක අටුවාහි කියනලද "එකපණ්ණවජනං ප
නසබ්බාසවටිති" යන්නට සමිබ්බකරනිමිව විනයාලංකාරක
වර්ග ඇති සුක්කන්ද කුමක්දැයි සෙවියසුතුව තිබේ.

ලාභසසයානං” යනු වදාලුගෙයින් යානා නැගයන නොහිලන්හි ක්‍ෂුහවදුකුලාවේ—“කවරයානාවක්කැපද? කවරක් අකැපද” යි ක චාට්‍යත්කල්හි “අනුජානාමිහිකබ්වෙ පුරිසස්සිතං හත්ථවටකං—අනුජානාමිහිකබ්වෙ සිවිකංපාවංකිනත්” යනු වදාලුගෙයින් පිපි මිහවයන් යොදනලදයානාද; පුරුෂයන් විසින් ඇදගෙණයන යා නාද; ජ්‍යෙෂ්ඨ උසුලාගෙණයන සිව්ගෙයද; පලුස්කිදවරි—මෙ හිද හිසරුජාආදි ස්වල්පාබාධයක් ඇත්තෙක් නොව පාදබිලාබා බාදි යමිකිසි බලවත් ආබාධයක් ඇතිගෙයින් යානාවක් නැතිව යානොහැකි හික්කුණුම හිලනාබව දනවුනුයි—ගෘහස්ථයන්ගෙන් නිතරයානානැග ග්‍රාමනගරවල හැසිරෙන හික්කුණු අලස්වෙති.

(6) “න හිකබ්වෙ දිසා නවාබාරෙහබ්බා” යනාදිය වදාලුගෙයින් දිස්තියපොතු දරණහික්කුහව දුකුලාවේ—“න හිකබ්වෙ විසති මධංකාරුපෙනබ්බා” යනාදිය වදාලුගෙයින් නියපොතුකුරුදුගු ම නියමල්ඇදිමිආදිය කරණ හික්කුහවදුකුලාවේ—අනුජානාමිහි කබ්වෙ මලමනාං අපකැසීතුං” යි වදාලුගෙයින් නියපොතුඅත රකුණුපමණස්පහකලුසුනුයි—නියපොතුකැපුනැතකොරස ග නියනැතිවනපිණිස මධන්කරත්ව අවසරදුන්සේක.

(7) “න හිකබ්වෙ ඵලිතං ගාහාපෙහබ්බං” යනාදිය වදාලුගෙයින් පැසුනුහිසකේආදිය උතුල්වත්නාහව දුකුලාවේ—බැඹුදසිකා නා සිකාආදියෙහි හයජනකව උසවනැති රොමාදිය උතුල්ලත්වවි.

(8) “න හිකබ්වෙ සමිබ්බාධෙලොමං සංහරාපෙනබ්බං” යනු වදා ලුගෙයින් කොපකිසිලි ආදි හිරිකැපන ස්ථානයන්හි ලොමික පත්නාහව දුකුලාවේ—ආබාධයක්පිණිස වරි.

(9) “න හිකබ්වෙ දිසංදන්තකඝ්ඤා බාදිතබ්බං” යනාදිය වදාලු ගෙයින් මිනිසුන්ගේ ප්‍රමාණඅතලින් අවතලකව වැඩිවූද සතරතු ලකව අඩුවූද දෑහැටි වලදන හික්කුහව දුකුලාවේ—අරුණව පලු මුවහා දවල් දත්වලද දෑහැටි නොවලදන හික්කුහවද මුඛසන්ති සි වශයෙන් පවිනි ආදිඇවැත්වෙති—

(10) “න හිකබ්වෙ ලොකාසනං පටිසාසුණි නබ්බං” යනාදිය වදා ලුගෙයින් නිරුහිකකරුණුළුලින් සුත්තිහික ශාසනහානිරුහින විදුලුගෙණයත්තා හික්කුහවද උගත්වන හික්කුහවදුකුලාවේ—

(11) “න හිකබ්වෙ ලසුනං බාදිතබ්බං” යනාදිය වදාලුගෙයින් දු ඝනු කණ හික්කුහව දුකුලාවේ—ආබාධයපිණිසද ව්‍යජනමිශ්‍රකල් හිදවරි—

(12) “න හිකබ්වෙ අධොනෙහි පාදෙ හි සෙනාසනං අත්තමි නබ්බං” යනාදිය වදාලුගෙයින් සුණුපිරියමිකල භූමියද; ඇදුදුආදි

යද; බුලිසහිත පසින්ගෝ සේදුකල්හි දියසහිතවූ පසින්ගෝ ව
හත් සහිත පසින්ගෝ පානත්තාහව දුකුලාවේ:-

(13) “න භික්‍ඛවෙ පටිකම්මකතාසහුමිසානුච්ඡිග්ගබ්බං” යනාදිය
වදාලගෙයින් සුණ්‍යපිරියම් ආදිය කළ හැමියෙකි කෙළගසත්
නාහව දුකුලාවේ:-

(14) “න භික්‍ඛවෙ පටිකම්මකතාගිත්ති අඵසෙසනබ්බං” යනාදිය
වදාලගෙයින් සුණ්‍යපිරියම් ආදිය කළ හිතති හා දොර, කවච, ගල්,
වැම්, වාෂ්පාදිය සේත්තුවීමෙන් සපයිකරත්තාහව දුකුලාවේ:-

(15) “අනුජානාමි භික්‍ඛවෙ පච්චන්ධිපිට්ඨා භිපජ්ජිතුං” යනාදිය
වදාලගෙයින් සගසතුආදිපුද්‍රව්‍ය ආදිය නමත්සත්තක පසතුරුණු
සිවුර අතුව හිත්දසුතුයි, ඉදින් ඇඟතැවරෙන්නම් ලෝමිහිණිනිත්
දුක්‍ෂාතාපයන්වෙති:-

(16) “දසග්‍රමෙ භික්‍ඛවෙ අවසදිසා” යනාදිය වදාලගෙයින් බාල
උපසම්පන්න, අනුපසම්පන්න, නානාසංවාසක වැඩිමහලු අධිමු
වාදි, මානම, පණ්ඩක, පාර්වාසික, මූලාසපටිකසසනාරහ, මාන
තනාරහ, මානතනවාරක, අබ්‍යානාරහ, යන දසදෙනෙද; නග්‍ය
යා හා මාතුසානකාදී එකොලොස් අනව්‍යසුද්ධලයෝද; යනදෙ
විසිදෙන නොවැත්දසුත්තෝග:- වැඩිමහඵ උපසම්පන්න, නානා
සංවාසකධම්මවාදිවාදි, තථානුක, යනතුන්දෙනා වැත්දසුත්තෝ
ග:- හතතාග්‍ර, යාතුපානාදී තෙලෙස්නැත්ත වැඩිම තහනම්කළ
සේක-මෙකී නොවැත්දසුත්තත්වහා නොවැත්දසුතුතත්හිද ව
දින වැත්දසුත්තත්වද නොවදින භික්‍ෂුහව දුකුලාවේ:-

(17) “න භික්‍ඛවෙ නතාසමානෙන රුතෙතිකාසො උපසංසෙ
නබ්බං” යනාදිය වදාලගෙයින් සනාතයකරත්තනුච්ඡිත් වාෂ්ප
වැම්ආදියෙකිතය නොඉලියයුතුයි, එසේකරත්තාහව දුකුලාවේ-
එකිනෙකා විසින්ද කසින් කම් නොඉලියයුතුයි, උභිවිකයවසන
ජලසාටිකාකොණෙන් හා අනිත්ද කය ඉලියයුතුයි:-

(18) “න භික්‍ඛවෙ මල්ලිකා ධාරෙතබ්බං” න පාමඛෙතාධාරෙ
තබ්බං-න කණ්ණිකාධාරෙතබ්බං-න කට්ඨකං ධාරෙතබ්බං-න
ඔව්චං ධාරෙතබ්බං” යනාදිය වදාලගෙයින්-කණ්ණිහර
ණද, පලභිභුයද, ග්‍රිවාහරණද, නූල්පට්ඨපමණ කට්ඨලදනාද,
අත්පා වලලද, අභුජලදනාද, හස්තාහරණද, මුදුආදී ඇඟිලිප
ලදනාද, දරත්තාහව දුකුලාවේ:-

(19) “න භික්‍ඛවෙ දිකාකෙසුධාරෙතබ්බං” යනාදිය වදාලගෙ
යින් දෙයභුලකව එවා දිස්සියසේ ඇතිභික්‍ෂුහවද, ආබාධයක්
නැතිව කතුරෙත් සියසේ කපත්තාහවද, අලභිකාර පිණිස
කොස්සෙන්, පනාවෙන්, ඉට්තෙලින්, වතුරෙන් මොලොස්

කොට හිසකෙස් සමකරන්නාහටද; දුකුලාවේ—උච්චකෙස් ඇති අයපිනිද, උපන්ගෙන් තැවුණු වහදිය බුලිසනිත හිස ඇත්තාවිසින්ද තෙත්ඇතිත් සමකරන්නටවදී—

(20) “න හිකබ්වෙ ආදසෙවා උදපන්නෙවා මුබනිමන්නං බලො කෙනබ්බං” යනාදිය වදාලගෙසින් ආබාධයක් නැතිව කැබප තෙත්ද; ජලපාජනයෙහිද මුහුනබලන හික්කුහට දුකුලාවේ—ජ රුදුකිනසටවේ—එදවස උපත් මානමගේ පවා සත්‍රිසණ්ඨානයද; පිණිසාන දෙත්තකුගේ මුහුනද බලන්නාහට දුකුලාවේ—

(21) “න හිකබ්වෙ මුබං ආලිමපිනබ්බං—න මුබං මදදිනබ්බං—න මු බං චුණ්ණනබ්බං” යනාදිය වදාලගෙසින් ආබාධයක් නැත්තකු විසින් ජවිතනාදිය පිණිස මුබාලෙපය; මුබමදිනය ගෙවත් දත්මදිම, මුවසුණුහැල්වීම, මුබරජනය; හසනපාදදී ශරීරාවයවරජනය නොකටසුතු—ඒ සියල්ලකිරීමෙහි දුකුලාවේ—

(22) න හිකබ්වෙ උච්චාසසන මහාසසනානි බාරෙනබ්බානි” යි යනාදිය වදාලගෙසින් පුලුන්ගුදිරි කොටවල හිඳිනා සැතපෙන හික්කුහට දුකුලාවේ—මෙහි විසාර මත්තෙහි දක්නා ලැබේ.

(23) “න හිකබ්වෙ නච්චංවා ගිනංවා වාදිනංවා දසසනාස ඥානි නබ්බං” යනාදිය වදාලගෙසින් මවුණ, හත්, අසස, ගො, මහිස, සුනබ, නෑත්තද; යටත්පිරසෙසින් කුකකුට මසුරදිත්ගේ නෑත්තද; දක්නාපිණිස පියවරකුසුයන හික්කුහටද; නටත්තාවු නටවත්තාවු හික්කුහටද; දුකුලාවේ—ගීතයෙහි නෑත්තකාරදිත්ගේ ගීතයද අනිත්තයා පුරිසංසුකත සාවුගීතයද; දම්දෙසනකල්හි සාවුකාර දිම් සංඛතබම් ගීතයද—යටත්පිරසෙසින් දනනගීතයද කරණ කරවන හික්කුහට දුකුලාවේ—ගීතසවරයෙන් බණ්ණියකියත්වද නොවේ—“රත්තත්‍රය පිදිමපිණිස ගෑත්තනිතාදිය කරත්වද? කර වත්වදයි” විවාලකල්හි එය පිළිගත්වද; සාවුකාරවවා දෙවත්වද නොවේ—එසේ විවාලකල්හි “රත්තත්‍රය පුරාලැබියුත්තකි” ය නබ්වපමණක් කියත්වටි—වාදුයෙහි ගෙරිවිණ්ණවාදුද, උදක හෙරිවාදුද, නොවේ—වාදුකරන්නාවුද, කරවන්නාවුද, හික්කුහට දුකුලාවේ—නෑත්තදිසියලල ආරුමාදියෙහි හුත්තැනසිට ශබ්ද කාමාශාවෙන් තොරවදක්නාව අනාපනයි; ඒ පිණිස අසියකුසු යත්තොවේ—වීරියෙහිසිට නමත් පිටිපසකරණ නෑත්තය ග්‍රිව යපෙරප්‍රා බලන්නාහටද දුකුලාවේ—

(24) “න හිකබ්වෙ අප්පට්ඨෙක්ඛිකා මංසංපට්ඨානි නබ්බං—න උද්දසිකං” යනාදිය වදාලගෙසින් පරික්කොනකරණ ලද්දෝ උදෙසාකරුණලද්දෝ මස් අනුභවකිරීමෙන් දුකුලා

වේ:—“අනුජානාමිහික්කංවෙ තිකොට්ඨකපරිසුඛංමංසං” යනාදිය වදාලගෙයින් තමන්නිසා කරණලද්දකැයි, නුදුටු නොඇසූ සැක හෝ නූපත් මස්වලිඳන්ව වරි-a—

(25.) “අනුජානාමිහික්කංවෙ උග්ගහිතපට්ඨගහිතං”යි වදාල ගෙයින් පිළිනොගෙණ ගතදෙය අතික් භික්ෂුවක්ගවපිළිගත්වා නැවත ඒ භික්ෂුව අතින් ගෙණ වලඳන්වවරි: එසේනොකොට තෙමේම නැවත් පිළිගෙණ වැලඳීමෙන් දුකුලාවේ: (26) “න හික්කංවෙ එකභාජනෙ භුක්ඛ්විනිබ්බං” යනාදිය වදාලගෙයින් එකභාජනයෙහි වලඳන භික්ෂුන්ව දුකුලාවේ: (27) “න හික්කංවෙ එකමඤ්චතුවට්ඨිතං” යනාදිය වදාලගෙයින් එකඇඳෙහි සයනයකරණ භික්ෂුන්වද; එකආසාරණය එක පොරෝ නයඇතිව සයනයකරණ භික්ෂුන්වද; දුකුලාවේ: මැදවිවරදිය කින් වෙන්කොටගෙණ සයනයකරන්ව වරි: (28) “න හික්කංවෙ නභාපිතපුබ්බං කෙන බුරහණං පරිහරිතං” යනාදිය වදාල ගෙයින් කරනැවැත්කුලයෙන් පැවිදිවුවන් විසින් දුඝ්ඵිහිය කර ගල කරකොටුව එය දවටනරෙදිකඩ යන සිහලු බුරහාණය නොදුරියක්කුයි; දරනම් දුකුලාවේ: මිහව අනුත්සන්නක දුඝ්ඵි පිඤ්ඤෙන් හිස රැවුල් හරවාගනැව වරි: (29) “න හික්කංවෙ රුකෙඛා අභිරුක්ඛිතං” යනාදිය වදාලගෙයින් ගස්නගිණ භික්ෂු හව දුකුලාවේ: වණසුන්කාදින්ගේ ලුහුබැඳිම් ආදි කෘත්‍යයක් ඇතිකල්හි පුරුෂ ප්‍රමාණයක් නගිත්ව වරි; මම්බුලාවිම්ආදි ආපද වක් ඇතිකල්හි මගබලනුපිණිස රිසිසේ නගිත්වවරි: (30) “න හික්කංවෙ බුබ්බචනං ජංගමොපායං පෙතං” යනාදිය වදාල ගෙයින් වේදගමෙන් බුබ්බචනය සංඝාත පාපාවෙන් වාවනා මානිතයව නගන්ව නොවරි; නැඟීමෙන් දුකුලාවේ: (31) “න හික්කංවෙ පටිභාණවිනිතං කාරෙතං” යනාදිය වදාලගෙයින් සත්‍යපුරුෂ නිරය්නිතරූප සිතියම්ද; යවත්පිරසෙයින් ගැබ්පිලි රූපයකුදු සිතියම් කරණ භික්ෂුහව දුකුලාවේ: ලී ආදියකින් රූප කපන්නාවද; “උපාසකය දොරටුපාල රූපයක්කරව”යි කියන හි

a “හැමලෙසින්ම මාසරසභොජනය තහනම්කර වදාලසේක් නම් මනාය”යි මෙකල සමහරුන්ගේ මතයකි, එසේකලසේක් නම් පරා අයත් දිවිපැවතුම්ඇති ගෙපිළිවෙළින්සිතා ජීවත්වන භික්ෂුන්ව මාසරස අමිත්‍ර ආහාර භික්ෂුවෙතෙහෙයින් ජීවත්විය නොහැකිවේ:—එහෙයින් මෙයදක වදාලාවූ දිඬුදර්ශ්බුද්ධත්වය නිරවද්‍ය මාසරස භොජනය අනුදත්තාලද බව දතක්කුයි-විමානිවිනොදනිනම් විනය අනුට්ඨාස බලනු:—

ක්ෂයවිටද; දුකුලාවේ—: රත්නත්‍රයෙහි ප්‍රසාදජනක සිතියම් කර
වත්වද මාලාකම්මාදි බුද්ධිසිතියම් කරත්වදවර්—: (32) “නග්
කම්මෙ ඵප්පකතෙ භොජනෙහිකුට්ටිකා පෙතබ්බො” යනාදිය
වද, ශ්‍රී ලංකාවේ වලදත්ව පවත්නා භික්ෂුන් නැගුවත්තාහව දුකු
ලාවේ—: (33) “අනුජානාමි භික්ඛො නිවසානාගරෙන සහ නි
සිද්ධිනං” යනු වද, ශ්‍රී ලංකාවේ දෙව්දියකින් අඩුවුණෝ වැඩිවුණෝ
භික්ෂුව සමග එක ඇද දුටුවෙක්හි ඉත්වවර්; ඇද දුටුවෙක්හි එක
ඉරියව්වෙන් හිඳිනා දෙනමකෙපටත් වැඩිභික්ෂුන්ව දුකුලාවේ—:
තුන්දෙනෙකුගේ පටත් ඉත්වගැනි දිසාසනගෙහි මාගම, පණ්
ක, උභයනාමය ජනකයන් හැර සියල්ලන්හව ඉත්වවර්—: (34)
“නග්කම්මෙ අත්තානං පානෙනබ්බො” යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ අ
හරසිද්ධිමාදි යම්කිසි උපක්‍රමයකින් මැරෙත්ව නොවර්—: නමත්
මැරීමෙහිද; ශරීරවයවකපා කොටාගැනීමෙහිද දුෂ්‍යාතවේ; උ
පත්සංචේතයෙන් “අහරසෙවීමත් ප්‍රමාදයයි” සලකණ භික්ෂුහව
අහරසිද්ධිමත් අනාපනතියි—: (35) “නග්කම්මෙ ද්වයං සිලාපටි
පක්ඛිනබ්බො” යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාහිප්‍රායයෙන් ගල් ලී දඩු
ආදිය පෙරලන්නාහව දුකුලාවේ—: චෛත්‍යකම්මාදිය පිණිස
වර්—: (36) “නග්කම්මෙ දුග්ගාභිලම්භෙනබ්බො” යනාදිය වද,
ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාපිණිස වනයෙහිහිනිලන්නාහව දුකුලාවේ—: ස
තුන් නසනපිණිස හිනිලන්නාහව පාදුකා, තුලසි, පව්ති, වේ,
ලී දවනපිණිස හිනිලන්නාහව වරිනාපරද්දෙන් පාදුකාදිය
වේ—: (37) “අනුජානාමි භික්ඛො ද්විපාඨසල්ලියනෙන න වා
රං සංවර්තාපති සල්ලියිනං” යනු වද, ශ්‍රී ලංකාවේ දහවල් දොරගැ
ර නිදන භික්ෂුහව දුකුලාවේ—: “දොර ආරක්ෂාකරව්”යි උපාසකා
දි යමෙකුට නියමකොට නිදත්වවර්—: (38) “නග්කම්මෙ නදහු
පොසරෙ ස භික්ඛුකාආවාසා අජිත්තකො ආවාසොගනනබ්බො”
යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ එ දවස පොරොදින ආරාමය ඉක්මවා සා
සයානැතිව අනන්තයනැතිව යන භික්ෂුහවද; පොරොස නොක
රණ භික්ෂුහවද; දුකුලාවේ—: (39) “නග්කම්මෙ වසංඋපගන්තබ්
බො” යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ වස්නොඵලශ්‍රේණි භික්ෂුහව දුකුලා
වේ—: (40) “නග්කම්මෙ රෙරෙසු භික්ඛුසු උකකුටිකං නිසිනෙනාප
චාරයමානෙසු ආසනෙ අවර්තබ්බො” යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ සථි
රභික්ෂුන් පවාරණ කරමින් උත්කුට්‍රකයෙන් හුත්කල්හි එසේනො
හිද අසුන්හි හිඳින නවකභික්ෂුන්ව දුකුලාවේ—: (41) “අනුජානාමි
භික්ඛො වතසොකපටියභුමියො උසාවනානිකං, ගොන්සාදි
ක්කා, ගහපතං සමුත්තියනං” යනාදිය වද, ශ්‍රී ලංකාවේ අකැප්පි
යෙහි තබනලද එහි පිසනලද යාවකාලික යාමකාලිකය අනුග
වකිරීමෙන් දුකුලාවේ—: (42) “නග්කම්මෙ පබ්බජිතෙ අකප්පි

යෙ සමාදූපෙනබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් සාමණේරුදිත් අකැ
පදෙයෙහි යොදවන භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—: (43) “න භික්ඛවෙ අ
හෙරෙජ්ජායෙපංසුකුලාගගෙනබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් නො
බිදුනුකයෙක් පාංශුකුලගත්තාහට දුකුලාවේ—: (44) “අනුජා
නාමි භික්ඛවෙ පක්‍ෂධං සමන්තාගතස්ස විස්සාසං ගහෙතුං”
යනු වදාළහෙයින් සංද්ධි, සංභක්‍ෂ, ආලපිත, ජීවතිව, ඡන්තක
යන පච්ඡයෙන් යුත් අයගේ විචාරාසග්‍රහණය ගත්වට්ටි—යනම්
විශ්වාසය ඇත්තාහුගෙන් ගැණීමෙහි දුකුලාවේ—: (45) “න
භික්ඛවෙ සඤ්ඤාදෙය්‍යං විනිපාතො තබ්බං” යනාදිය වදාළහෙ
යින් ශ්‍රඩාවෙන් දුන්දෙය මව්පියන් හැර සෙසු නැගත්ව දෙන
භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—: (46) “ඝට්ඨපජ්ජාසොහොති” උපජ්ජා
යෙන යාවජ්චං උපට්ඨාතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් උපාධි
ය ආවායොදිත් ඇතිහිලත්භික්‍ෂුහට ඒ ඒ අය විසින්ද; එසේ කිසි
වෙස්නැති හිලත්භික්‍ෂුහට සංඝයාවිසින්ගෝ සංඝසමමතයලද
භික්‍ෂුවස්විසින් ගෝ, උපසාරාන කළසතුයි—නොකරණ සංඝ ග
ණ පුත්තලයාහට දුකුලාවේ—: (47) “ඉධපනභික්ඛවෙ වස්සංවු
භොහික්ඛු අනුප්පනො විචරෙපකමති සනොථිතිරුපෙතාහ
කෙදාතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් වස්වැස බැහැරගිය භික්‍ෂුව
ඉසිද; උමත්තකාදි විකාරයකුටපත්වූ භික්‍ෂුවගේද; වස්සාවාසි
ක විවරය (ඒ භික්‍ෂුහට දෙනුප්ණිස) පිළිගනුකැමති සුදුස්සෙ
කුට දියපුතුයි—ඔහු භික්‍ෂු භාවයෙන් ඉවත්ව ගියකල්හි සංඝික
වෙයි—: (48) “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානස්සගුලං අගිලාන
ස්සගුලොදකං” යනු වදාළහෙයින් විකාලයෙහි සකුරුකණනො
ගිලනාට දුකුලාවේ—පිපාසාදිය ඇතිකල්හි ජලයමිශ්‍රකොට පාන
යකරත්ව වට්ටි—: (49) “න භික්ඛවෙ නග්ගියං තිත්ථිය සමාදානං
සමාදිතබ්බං යොස්මාදියෙය්‍යං ආපනතිදුලලවට්ඨයස්ස” යනු වදාළ
හෙයින් නිඤ්ඤාතවන සමාදාන භික්‍ෂුහට තුලයිවේ—: (50) “සා
දෙධොවන්තෙන එකෙනාගග්ගෙන උදකං ආසිච්ඡතබ්බං එකෙන
ගග්ගෙනපාදා බොච්ඡිතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් පසින්පයග
වා පාසෝදන භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—දැරැබණොදි යමක පයගවා
සෝදන්ව වට්ටි—: (51) “න භික්ඛවෙ වචංකථාසති උදකෙ න
ආවමෙතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් වචිස්කොට වතුරඇතික
ල නොසෝදන භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—: (52) “නදන්තකම්ඨං
බාදනෙනන වචොකාතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින් වචිස්ක
රමින් දුහැටිකණ භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—: (53) “ආවසෙන භික්
ඛවෙ අනෙතවාසිකො සබ්බගෙනතබ්බං” යනාදිය වදාළහෙයින්
අතවැස්සත්ව සේරුවාරිව ගැසිරීමට ඉඩතබා ක්‍රියාකරණ ආවා
යොග්‍ය සාතිසාරයෝ ගෙවත් වරදකාරයෝවෙති—: (54) “න

ආවේශයෙන් හේමානසය අනන්තරාකාරකරා මපානෙතබ්බා” යනු වදාලගෙසින් ආවායෙයින් කපාකරණකල්හි අනරතුර කපාකර ණ සිෂ්‍ය භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ—“මෙසේ කපාකිරීමෙන් ඇවතට පැමිණේය”යි සිතෙනකල්හි එය කපාකොට වලක්වන්ට වටි— (55) “අනුජානාමි ජික්ඛවෙ භන්තග්ගෙඅනුමොදිතං” යනාදිය වදාලගෙසින් දත්වලදඳුක්බිති දයස්සත්ව අනුමෙවෙතිබ්බණ ව දාලසුතුම්-භික්‍ෂු සම්මතයෙන් හෝ දයස්සත්තේ ආරාධනාවෙන් හෝ අනුමොදනාවට නැවතුනු භික්‍ෂුහට පෙරපසු සතරන මක් නැවතියසුතුම-එයින් අනුමොදකයාගේ අවසර නැතිව ය න භික්‍ෂුහට දුකුලාවේ— (56) “න ජික්ඛවෙ සම්බාධස්ස සාම න්නා වඩකුලා සන්තිකමමංවා වස්තිකමමංවා කාරාපෙනබ්බං” යනා දිය වදාලගෙසින් මලමාගී මුත්තමාගීයන්හි හෝ හාත්පස දෙඅතු ලක් නැත හෝ සස්තුකමම වසතිකමම කරවණ භික්‍ෂුහට තුලසි වේ— (57) “න ජික්ඛවෙ රත්තච්ඡෙනන අධගජ්ජනංජුපිතබ්බං” යනාදිය වදාලගෙසින් රාගසිතින් අධගජ්ජනය සංසිකරණ භික්‍ෂු හට තුලසිවේ— රාගච්ඡනයෙන් අනුපසම්පන්නයන් සංසිකරන් නාහට දුක්කාතවේ— (58) “චිනාබානංවජ්ජන්තස්ස දුක්කාතංපරි සාවනං, යාවමානස්සපඤ්ඤානෙ, අදදන්නස්ස දුක්කාතං” යනුකි ගෙසින් දෙගවුචක්පමණ දුර පෙරහනනැතිව යන භික්‍ෂුහටඤ්ඤා දිසිමාගීයෙහි පෙරහන ඉල්වන්තාහට නොදෙන භික්‍ෂුහටද දුකුලාවේ— පෙරහන නැතිනම් සගලසිවුර පිළිගෙණ එයින් කොණක් පෙරහනවෙහුවට සිතාගෙණ යායුතුයි— (59) “චු ඛංඛමඛඤ්ඤවසංඤ්ඤව, ආරාධන කරණෙදවං, දුක්කාතංපරිසාවාපි, අ ඤ්ඤස්ස උපලාලනෙ” යනු කිගෙසින් රත්තත්තයඅරබයා ක්‍රිඩාකිරීමෙන්ද; අතීක් භික්‍ෂුවකගේ සිෂ්‍යසාමණෙරුදින්ට පාත්‍රාදිය දීමෙන්ද දුකුලාවේ— (60) “චඩ්ඪිංපසොජ්ජෙ ඤාමෙ, භොඤ්ඤානික පචාරිතෙ, අත්තනො පරිනොගහං, දින්නමඤ්ඤස්සනොදදෙ” යනු කි ගෙසින් පොලිකරත්තාහටද; භොනැ භොපැවැවන් ගෙන් (විවරදිය) ඉල්වන්තාහටද; තමන්ට පරිභොගයපිණිය නියමකොට දුන්දෙය පරිභොගනොකොට දීත්තිසිවෙකුට දෙන්නාහටද; දුකුලාවේ— (61) “උද්දිස්සස්සාවනොරකම්, ඤානාඤ්ඤාචරණං, භිවාස්සදණ්ඩතෙ දමඤ්ඤා, සයංදණ්ඩාපනෙපන, දණ්ඩස්සඅග්ගභෙදෙන, ඤායස්සපාරාජිකාදිකා” යනු කිගෙසින් දඩ ගැසීමදනභෝ නොදනභෝ “අපගේ විහාරයෙහි අසවලා විසින්ද අසවලාවිසින්ද පාත්‍රවිවර සොරාගෙණයාම් ආදි මෙනම් මෙනම් දෙයකලාභය-කරත්තාභය”යි විනිශ්චයකාරයන්ගෙන් උදෙසා ආරක්‍ෂාව ඉල්වීමෙහි ඒසොරුන්ට දඩගැසුවහොත් ඒදඩය (ඒ ආරක්‍ෂාවක භික්‍ෂුවිසින්) ගෙවියයුතුවේ— නඩුකාරයන්

විසින් “පාත්‍රවිවර්ධය සොරුගෙණියනු කවුරුදැයි” විවාද කළේ “අසවලා විසිනැයි අපවකියත්ව නොවිවි-එය නොපිම දන ගණිවි හුදෙක් අපි ඉරුකාව පමණක් ඉල්ලන්නෙමු, එය අපට දෙව් ගෙණියබවුද ගෙන්නවාදෙව්” යයි කියවුනුයි-: මෙසේනො වුදෙසා කීමක් ඇත්තේය එයාකියත්වවි-: තමන්විසින් දඩනැස් විමෙහිවනාහි දඩයාගේ ප්‍රමාණයෙන් පාර්ශ්වකාදිආපනනිකු දත සුත්තානුය-කෙත්වත් ගවමහිණාදිත් පිළිබඳ නඩුකීමතබා ඒ පිණිස ආරක්ෂාඉල්ලීමත් නොවි-: (62) “ගරුණෙසුපඤ්චාරං වොරො වොරෙතිභාසිතෙ, අනාඨියෙසංගණ්ණානො, දණ්ඩෙ වාසානතතකං” යනු කිහෙයින් පිරිකර සොරුගෙණියනු කළේ ඔවුන්ට අනාඨ පිණිස “සොරෙක සොරෙකැයි” භික්ෂුව විසින් කිකළේ ඒ අසා විනිශ්චයකාරයෝ යම්පමණ දඩගණිද්ද; එපමණදඩය ඒ භික්ෂුවිසින් ගෙවියවුනුවේ-: නොගෙවිකළේ දඩ ප්‍රමාණයෙන් පාර්ශ්වකාදි ආපනනිකුවෙති-: (63) “විසාසුච්චාර සංඛාර, මුත්තං ජබ්බියාසදුක්කචං, බහිපාකාරකුඨ්ඨානං, චලජේ නාවලොකයං, ගජතෙවාවිච්ඡාදි, නාලිකෙතදිරෙප්පිනං” යනු කිහෙයින් ප්‍රාකාරහිතන්ගේ පිටත නොබලමින් ඉදුල්භාවලද්‍රිත්‍ර කසලාදිය දමන්නාහට දුකුලාවේ-: රෙපනයකරණලද පර්භොග්ගාලිප්‍රිහාසදියෙහිද නාලිකෙතදිරෙප්පිනං පනසාදි වාක්ෂමුලයන්හිද ඉදුල්ආදිය දමන්නාහට දුකුලාවේ-: (64) “රාජාගාරං පොත්ථ රණිං, උය්‍යනං චිත්තගාරකං, කිලංගච්ඡතොදට්ඨං, ආරාමං ජුක්කචංකතං” යනු කිහෙයින් රජසුවරුන්ගේ ක්‍රියාපිණිසකරණලද රාජාගාරයද; ජුක්කරණියද; උයනද; චිත්තගාරයද; දත් නාපිණිස යන භික්ෂුහට පියවරක්පාසා දුකුලාවේ-: (65) “දත්තොසනෙපරමුමුඛා, ආපනනිහිව සත්තහි, භික්ෂුවුපාසකංවාපි, අකුසලනෙව්වදුක්කචං” යනු කිහෙයින් අසම්මුඛයෙහි සත්තාපනනිසානවශෙන් භික්ෂුවක්හටද; භික්ෂුද අත්කිසිවකින් උපාසකාගෙකුටද ආක්‍රොශකරණ භික්ෂුහට දුකුලාවේ-: (66) “අපන්ති සාදනොකාස, කතංඛොදෙය්‍යදුක්කචං, සුඛස්සචආවනුදුස්සී, තථාමිකාසකාරණං” යනු කිහෙයින් “කරොතුමෙ අසත්වාදනං නංචත්තුකාමො” යි අවසර නොගෙණ භික්ෂුවක්හට වොදනාකිරීමෙන් දුකුලාවේ-: එසේකරුණක්නැතිව වොදනාකිරීමට අවාසරගැණීමෙන්ද දුකුලාවේ-: (67) “සංකිඤ්චාපිතුංගන්ථ, කම්මංතදනුසාරතො, ලබංගහෙත්තුංනික්කමම, මයාච්චාපිකප්පති කාරෙතුමාහරපෙත්තුං, යංකිඤ්චාපරසන්නකං” යනු කිහෙයින් වැද්දන්හැර අනිකුසු සියලුදෙනාගෙන් හයනකමුස ඉල්ලීමටද; ඒ අනුසාරයෙන් උන්විසින් දුන්නතරුපාදියපවා ඒ පිණිස ආවිසත්වදවි-: එසේනොව ගෘහස්ථකමුචානායෙහි සෙදසිව්ත්

නවුන්ලමා යම්යම්දෙය කරවාගැනීමාදියෙන් පුකුළුවේ—: නි
 ශාමිසිලිවු විසාසාදිත්ලවා හස්තකම්මියාභුතොකොට යම්යම්
 දෙයකරවාගත්වද; පරසනාක සාරසකතොවන දරනාණවැල්
 ආදි යම්යම්දෙය අරණයෙන් ගෙන්වාගත්වදවි—: (68) “හිනිනං
 ගොපකෙදෙත්තො, ගහෙතංගෙදරියභතකං, ලබ්භායථාපරිවෙජ්
 දං, සංඝෙකවෙතියසනාකෙ” යනු කිහිපයින් ගෘහස්ථයන් සනාක
 දෙය ගොපකයන් විසින් දෙනලද තරම ගත්වවි—: සංඝවෙත්තා
 සනාකදෙය සංඝයාගේ නියමය පරිද්දෙන් ගත්වවි—: එය ගොප
 කදානගෙන් ගන්නාහව වස්තුප්‍රමාණයෙන් ඇවැත්වෙති—: (69) “
 පරිකාමොභාසවිඤ්ඤත්ති, නලබ්භාපවයවයෙ, විඤ්ඤනතියෙව
 නතියෙ, සෙසෙසබ්බමපිලබ්භති” යනු කිහිපයින් විවරපිණ්ඩපාත
 දෙක්හි පරියායකථාවද; නිමිත්තකම්මියද; විඤ්ඤනතියද නොවි,
 ගෞතමසනගෙහි විඤ්ඤනතිය මනොවි, ගිලන්පසෙහි පරියායක
 වාදිසියල්ලවි, එසේලබනලද ගිලන්පස රෙගයසුවු කල්හිගැ
 නීමෙන් ඇවතක් නැතත් සත්තුපවසාවයව නොවි—: (70) “න
 රුහනවිමසෙදනං, පඤ්චණ්ණසහබමිනා, සංඝසෙසවචනාගො
 ති, හිනිනංපනරුහති” යනු කිහිපයින් හික්කු සාමණේර ශික්ෂමා
 නා හික්කුණි සාමණේර යන පස්දෙනාගටම “මගේ ඇවැමෙන්
 මාසත්තකදෙය උපාධිකයාගැනීමා” යනාදිවශයෙන් ඇවැ
 මෙන්දීම ගැනීම නොවි—: එය සංඝයාගටම අයිතිවේ, එසේ
 දෙනලද්ද ගැනීමෙන් පාරජිකාදිය පවා විශ්වාසීය; අවයදන
 ය වනාහි නිහිබමියකි—: (71) “හික්කුචාසාමණේරොවා, කාලං
 කසිරුප්පසසයෙ, හික්කුසංඝොවදායගේ, නත්තෙසෙසපසයංන
 යො” යනු කිහිපයින් හික්කුචක්ඛෝ ගෙරණක්ඛෝ හික්කුතිත්
 ගේ පත්සලෙහි කුලුරියකලකල්හි ඔවුන් සනාකපාසිවුරු ආදි
 යෙහි හික්කුසංඝතෙමම අයිතිවේ—: හික්කුණි ශික්ෂමානා
 සාමණේරින් කෙරෙහිද මෙලෙසය—: “කාලක්‍රියාකල හික්කුසාම
 ඤේරුදිත්ගේ පාසිවුරු පමණක් සංඝයා විසින් විනය පරිද්දෙන්
 ගිලන් උපසථායකයන්ට දියයුතුයි, සෙසු සිංහල ලුහබු සම්බුබසං
 ඝයා විසින් බෙදාගනුයුතුයි—: ගරුබු නොබෙදා පරහට නොදී
 සාංඝික පත්සලකතබා සාංඝික පරිභොගයෙන් පරිභොග කල
 වුතුයි—: (72) “පාරිවාසිකානං හික්කුනං වත්තං පඤ්ඤපෙසසාමි”
 යනාදින් පවත්නෙණ “උපසම්පාදෙනබ්බං-නාජමාය වඩකම
 තෙන වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං” යි බන්ධකයෙහි වදාල පාරිවාසික
 හික්කුන් විසින් ප්‍රකාරී හික්කුන් කෙරෙහි හැසිරියුතු වත් සසැවද;
 දුන්නත්තෙහි “නහික්කවෙ පාරිවාසිකෙන හික්කුනා පාරිවාසික
 බුද්ධිතරෙන හික්කුනා සද්ධිං මූලායපරිකයසනා රහෙන මාන
 ත්තාරහෙන මානතතවාරිකෙන අබ්භානාරහෙන හික්කුනා සද්ධිං

එකවර නොආවැසෙවත්තබ්බං” යනාදී වූ ප්‍රකාරිහික්‍ෂ්‍යව කෙරෙහි
 හැසිරිය යුතු වූම වත් වෙන වෙනම නොගෙණ පාරිවාසික බුද්ධාදී
 පුත්තලයන් කෙරෙහි හැසිරිය යුතු බැවින් ඔවුන් පස් දෙනාගේ
 වශයෙන් එකතුකොට (ඵසියලුවන්) එකක් එකක්කොට ගැනී
 මෙන් ලැබෙනවත් පවකයෝ; උත්තරාශ්‍රයා කෙරෙහි පණවන ලද
 “**නපකනන්තො** භික්‍ෂුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං—පිට්ඨිපරි
 කම්මං සාදිතබ්බං” යන අභිවාදනාදීන්ගේ නොකිරීම යයි කියන ලද
 ද එකද; “**නපකනන්තො** භික්‍ෂු පිට්ඨිපතනියා අනුදාංඝෙන බොධො”
 යනාදීන් කියන ලද වත් ද සයද; යන මේ දෙ අසුවන් ඉක්මවන්නා
 හට එකක් පාසා දුකුලා අවදිත්—(73) “**ආගන්තුකානං භික්‍ෂුනං** ව
 තතං පඤ්ඤා පෙසසාමි” යනාදීන් පවත්ගෙණ වදාළ; ආගන්තුක,
 ආවාසික, ගමික, අනුමේදන, භතතග්ග, පිණ්ඩාරික, ආරඤ්ඤ
 ක, සෙනාසන, ජනනාසර, වච්චකුරි, උපජ්ඣාය, සබ්බිභාරක, ආ
 වරය, අනෙතවාසික, යන තුළුස් මහවත්ති ඇතුළත් සියගණන් ශි
 ක්‍ෂාවන් අනාදරයෙන් ඉක්මවන්නා හට එකක් පාසා දුකුලා අව
 දිත්:—කදුවන් අසුරෙක සියලු අවස්ථාවන්හි නොව පිරිවෙස් විසි
 මාදි කාලවල පමණක් ලැබෙන බැවින් මහවත්ති ඇතුළත් නො
 වෙත්:—මහවත්තිම ඇතුළත් වූ නිතර ලැබෙණ කතිපය ශික්‍ෂා
 ප්‍රද කෙරෙණක් අපවිසින් මේ ශ්‍රීද්දේසයෙහි අවේනිකව දක්වන
 ලදහ:—(74) “**සොගමං නිවේජනානි** න සොරකතිතොගණං, එ
 වං සීලං ආර්භනනො, කිංසොරකතිතය සංචරං” යනුවෙන් “ග
 වයන් මෙතෙකැයි ගණන නොදන්නා වූ ගොපලුනෙම ගවපටිය
 යම්සේ නොරකීද; එපරිද්දෙන් ශික්‍ෂාපද මෙතෙකැ”යි සීලය
 නොදන්නා වූ ඵ භික්‍ෂුනෙම කවර සීලයක් රක්‍ෂාකරන්නේද?
 (නොකරන්නේම යයි) වදාළ හෙයින්ද—**වන්තං නපටි** පුරෙණ
නො, නසීලං පරිපුරති, අසුරෙ සීලො දුප්පඤ්ඤා, දුක්ඛානපරි මු
 චන්ති—යනුවෙන් “වක් නොපුරන්නේ සීලය නොපුරයි අපිරිසිදු
 සිල් ඇති දුප්පාදනෙම සසර දුක්කින් නොමිදෙයි” යනු වදාළ හෙ
 යින්ද; උපත් රුක්‍රය දන බෙහෙත් කරණ වෛද්‍ය වායූයෙක්
 මෙන් උපත් වසනු වශයෙන් පණවා වදාළා වූ අපවිසින් මෙහි සැක
 වින් ප්‍රකාශකළ ශික්‍ෂාවන් කළක නම් තොපාශ්‍රයෙන් විසාරව දන
 ඉගෙන “**සංපහාරාද මසා භික්‍ෂුනං** සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතතං නං ඉම
 සාවකාජීවන ගෙනුපි නාතිකකම්මති” යනුවෙන් එම බාපහාරාද
 අසුරෙ ඥය මා විසින් භික්‍ෂුත්ව යම් ශික්‍ෂාපදයක් පණවන ලද්දේද,
 එයමාගේ ශ්‍රාවකයෝ ජීවිත ගෙනුකොටද නොඉක්මවන්
 (නොබිඳිත්) යයි වදාළ සුභ නොවාදය සිනෙහි එලඹවා තබා ක්‍ෂු
 ද්‍රානු ක්‍ෂුද්‍ර ශික්‍ෂාවන්හි තියුනු ගෞරවයෙන් මහ ශික්‍ෂා පුරණකිරී
 මෙන් මෙසේ ද්‍රාහිමොක්‍ෂ සංචර සීලයෙහි භිට්ඨිය යුතු:—

මෙතෙකින් ආධුනිකතාදී ජනයාගේ ප්‍රමොදයපිණිස කරණ ලද හික්කුලිනම් ප්‍රකරණයෙහි ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර පටිශික්‍ෂංග්‍ර නන්දිදෙස නම්වූ දෙවෙහි පරිවේදය නිමිතලදි:—

(ප. අ. 2.)

එවංඤ්ඤාපනසෙනවුතනං නිද්දෙසි'මංසොමනසිකරෙසා
සොදුක්කවා'පත්තිවිසාරදනනං සම්පාසුණෙනනථපච්ඡිණනඤ්ච.

දුක් කියනලද ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරසීලයාගේ විපතනිහා
විපතනිදෙයයො එලවනුලැබෙත්

- (1) යොධසෙවති දුස්සීලෙ සීල වනෙනනසෙවති
වක්ඛුචිතිකකමෙදෙසං නපසසනිඅවිදාසු.
මිච්ඡාසංකප්පඛණ්ඩො ඉඤ්ජියානිනරකධි
එවරුපසාවෙසීලං ජයනෙහානහාගියං.

භාවය: මේ ශාසනයෙහි යම් අඥායෙක්තෙම දුශ්සීලයන් සෙවනයකරද; සිල්වතුන් සෙවනයනොකරද; නමින්ගේ සිල් පද කඩවීමෙහි දෙයනොදකිද; නව මහා විතකී බහුලවූයේ ඉඤ්ජියෙන් නොරකිද; එබඳු හික්කුලියෙහි සීලය භානහාගියවත්තෙන් හෙවත් පිරිහීමටයන සුලුවත්තෙන් යනුයි:—මෙයින් දුශ්සීලයන් ඇසුරුකරන්නහුගේ සීලයවිපතනිවනබව දක්වනලදි: නවද-ත්‍රිවිධ අනාවාරයෙන් මිත්තජීවයෙන් ඡවිඅණෝවරයෙන්සුත් ත්‍රි විධයෝවර රකින හික්කුලියේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂ සංවරයනෙමේ ස්ථිරතොමේ කලස්තොපවති, පිරිහෙන පක්‍ෂයට යත්තේවෙයි. එහෙයින්—“ආචාරගොවරසම්පනෙනානි අදිපනසබ්බං යථා පටි පනනසස නං සීලං සම්පජ්ජති නම්පජ්ජිපනති. දසෙසතුච්ඡිකතනි වෙදිනබ්බං” යනු දක්වනලදි: (2) නවද—මේ සීලයනෙමේ බණ්ඩුසීල, ජිදුසීල, සබලසීල, කල්මාසසීලය, සි කෙලෙසිම් ව ශයෙන් සතරවැදුරු වේ: යම් හික්කුලිකගේ සප්තාපනතිසක නඩයන් කෙරෙහි මුලහෝ කෙලවරහෝ සික්‍ෂාපදයක් බිදුනේ වේද; ඔහුගේසීලය කෙලවරඉරෙනලද වසතුයක්මෙන් බණ්ඩුසීලයවේ: යම් හික්කුලිකගේ ඒ සීලයෙහි මැද සික්‍ෂාපදයක් බිදු නේවේද; ඔහුගේ සීලය මැද ඉරුනු වසතුයක්මෙන් ජිදුසීලය වේ: යම් හික්කුලිකගේ සීලයෙහි පිළිවෙලින් දෙනුන්සික්‍ෂාපද කෙණෙක් බිදුනාහුද; ඔහුගේ සීලයනෙමේ පොහොරදෙනක මෙන් දුබලසීලයවේ: යම් හික්කුලිකගේ සීලයෙහි අතරතුර සි ක්‍ෂාපදයෝ බිඳෙනලදාහුද; ඔහුගේසීලයනෙම නින් දෙනක මෙන් කල්මාස සීලයවේ: ඒ බණ්ඩුභාවයෝතුමු, ලාභ, කීර්ති, සුභි, ශරීර, ජීවිතයන්ගේ වශයෙන්ද:—ඉඤ්ජියාලිබනන.

සෙවුව සාසදායිකසනංගථා දිවයිනාදිධිගහණං සද්දසස්සව
ණමපිව. ~~සුබ්බසිමනතිසද්ධං කතබ්බසාදිකංසරං කාමානු~~
~~භානානංගහපතිං දිඤ්ඤානථපනාලයං~~ ~~දෙවිඤ්ඤාවනිසසා~~
ය, බ්‍රහ්මවාරසුරකම්මං දෙවෙනෙර්ජනාසනා මෙට්ඨනාතිපවුව
ති” යනුවෙන්—සුඤ්ඤාචාර්යාණිම, එසේ ඇ සමගසිනාසිම,
ඇසෙන් ඇසගෙලාබැලිම, (ඇගේකථා) අබ්දයඇසිම, පෙරසත්‍රිත්
සමග කරණලද කෙලිසිනා ආදිය සිහිකිරිම, පස්කම් සැපවිදින
ගාහපතියෙන් දූෂ එහි ආලයකිරිම, දෙවගනන් ලබනපිණිස
බ්‍රහ්මවයසාවමනාකොට රක්‍ෂාකිරිම, යයි කියනලද මොහුසත්දෙ
න සප්තමෙට්ඨනධර්මයයි කියනුලැබෙත්, යයි දක්වනලද සප්
තමෙට්ඨනධර්මයන්ගේ වක්‍රයෙන්ද සංග්‍රහකරණලදී:— (3) න
වද—ප්‍රකාශ දුර්වලතාදි ක්‍ෂුද්‍රානුක්‍ෂුද්‍ර ශික්‍ෂාපදයන් දූතදූතමදි
නාසකරණ සික්‍ෂාවගේ පාරාජිකාදි මහශික්‍ෂාපදයෝද භානපක්‍ෂ
යවයෙති—එහෙයින් “අභිසමාවාරිකංධම්මං අසුරෙත්වා ආදිබ්‍රහ්ම
වර්යකංධම්මං සුරෙස්සතිති නෙතංඨානංචිජ්ජති” යනු වදරණ
ලදී:— නාවය, “අභිසමාවාරිකධර්මයයි කියනලද ක්‍ෂුද්‍රානුක්‍ෂුද්‍රවත්
නොසුරා නොගොත් කුඩාකුඩා ශික්‍ෂාපද රක්‍ෂානොකොට ආදි බ
හ්මවර්යයයි කියනලද මහශික්‍ෂාපද පුරත්තේය. රක්‍ෂාකරත්
තේය යන කාරණය නොවත්තේය” යනුයි:— එහෙයින්ම අකු
සලධර්මයක් කිරිමහුණ සිත ඉපදවිමද සතර අපායොත්පත්ති
යට ගෙනුයයි වදරණලදී:—(4) නවද—මේ සිලයතෙම අභිජ්ඣා,
ච්ඡෙදලෝභ, ක්‍රොධ, උපනාහ, මකඛ, පලාස, දුස්සා, මච්ඡරිය, මා
යා, සාධේයා, එමහ, සාරමහ, මාන, අනිමාන, මද, ප්‍රමාද, යන උ
පකෙලකධර්මයන් විසින්ද කෙලසනුලැබේ:—මෙහි, අනුත්සන්ත
කදෙය නමත්ව වේවායි සිතිම, අභිධ්‍යානමිවේ, නමත් සතුවස්තු
වෙහි දුර්ව්‍යාභානාමෝ ච්ඡෙදලෝභනමිවේ, කිපෙනලක්‍ෂණය
ක්‍රොධනමිවේ, බැදපවත්නාක්‍රොධය උපනාහ නමිවේ, අනුත්ත
ණ වසනබව මකනිනුමිවේ, අනුත්තේ ගුණහා සමගුණ ඇතිවිය
නොගෙමියන වෙනතාව පලාසනමිවේ, මෙරමාසමිපත් නොඉ
වසනබව ච්ඡෙදනමිවේ, නමත් සමිපත් සහවණ බව මච්ඡරිය
නමිවේ, කලුපව්වසනබව මායානමිවේ, නැතිගුණ පහලකර
ණබව සාධේයානමිවේ, විතතවිකාරයෙන් දුරිච්ඡ අකුසල සිත
එමිනනමිවේ, අනුත්තේ මතුපියනොදෙනු කැමතිබව සාරමහ
නමිවේ, ජාතිආදියෙන් තමා උපිස්සකරණබව මාන නමිවේ, අති
සයින් සියල්ලෙන්තමා උපස්සකරණබව අනිමානනමිවේ, ජාත
දියෙන් සතුවුවනබව මදනමිවේ, පස්කම්ගුණයෙහි සිතබහාලී
ම පමාදනමිවේ, මොහුහැමදෙනම ප්‍රකෘතිසුඛවිතාය කෙලෙ

සනගෙයින් උපකෙලය නම්වෙන්, මොහු සියව්දෙන භික්‍ෂුන් විසින් සියව් දුරයව්වෙහිදීම “මේ සොලොස් උපකෙලයන්වියත් ව පැවිද්දන් සිතනු ලැබු ප්‍රකටව විසීමට අවකාශය නොදිය යුතුයයි” කල් පනාකිරීමෙන් පරිසංඛානප්‍රකාශවශයෙන් පහකට වූත්තානුයයි” දක්වන ලදී:—මෙහි අකුසල චෛත්‍යාසිකයන්ගෙන් ප්‍රකට භික්‍ෂු කෙනු දෙකොණ හිනිනත් මැද අසුවිතැවැණු සතරගුල් දිග ඇති සොහොන් හිනිපෙණෙල්ලට සමානයයි පිඬොලාසුත්‍රයෙහි දක්වන ලදී:—(5) තවද—සීලය නම් ප්‍රාථමොක්‍ෂසංවර සීලයයි මෙහිමතු කියනු ලබන ඉන්ද්‍රියසංවර දිය (වෙන්වශයෙන්) සීලයෝ යයි නොකියන ලදහ:—ඉන්ද්‍රියසංවර ආජීවපාරිසුද්ධි ප්‍රත්‍යය සත්තිශ්‍රිත යන මොහුද ප්‍රාථමොක්‍ෂසංවරයාගෙන්ම සමානිය පිණිස වදා රණ ලදහ:—එහෙයින් ඉන්ද්‍රිය අසංවරයෙන් මිඤ්ඤාත්මයෙන් ප්‍රත්‍ය චෙත්සා නොකිරීමෙන් වසන භික්‍ෂුවගේද ප්‍රාථමොක්‍ෂසංවරය නෙම හානිපක්‍ෂයට පැමිණේ:—(6) තවද—මේ ප්‍රාථමොක්‍ෂසංවර සීලයාගේ සීල, දිට්ඨි, ආජීව, ආචාර, විපතනියයි සිව්විපතනිකොණක් වෙති.—එහි සතර පාරාජිකාපතනියට සහ තෙලෙස් සහ වෙසෙස් ආපතනිත්ව පැමිනීම සීල විපතනිය වේ—දුස්සීල කම වේ:—දිට්ඨි අපාරිතිස්සජනපච්චි ආපතනියට පැමිණීම දිට්ඨි විපතනි වේ:—උත්තර මනුෂ්‍යයන් මේ පාරාජිකාවට සංවර්තන සහ වෙසෙස්, පරියාය තෙසුලෙන් උතුරු මිනිස් දම් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් තුල සියව, පනිත භොජන විඤ්ඤානිපච්චිතයට, සුභෝද්ධි විඤ්ඤානියෙන් දුකුලාවට, පැමිනීමෙන් ආජීව විපතනි වේ:—සීල දිට්ඨි ආජීව යන ත්‍රිවිධ විපතනියෙන් ඉතිරි ආපතනිකානන්ධයන්ට පැමිනීම ආචාර විපතනි වේ:—නොහොත් පාරාජිකාපතනිකානන්ධයට හා සංඝාදි සෙසාපතනිකානන්ධයට පැමිනීමෙන් සීල විපතනියටද (හෙවත් දුස්සීල විවිධය) ආජීව විපතනියටද පැමිණේ:—ධුලලවයාපතනිකානන්ධයට පැමිණීමෙන් ආජීව විපතනියට හා ආචාර විපතනියටද පැමිණේ:—පාච්ඡනියාපතනිකානන්ධයට පැමිණීමෙන් දෑහි, ආචාර, ආජීව, නය ත්‍රිවිධ විපතනියටද පැමිණේ:—පෑටි දෙසනිය, දුක්ඛාන, දුක්ඛාන යන ත්‍රිවිධ ආපතනිකානන්ධයට පැමිණීමෙන් ආචාර, ආජීව, දුක්ඛ විපතනියට පැමිණේ:—මෙසේ මේ සීලයාගේ විපතනි නොමෝ දත වූත්තිය:—දැන් විපතනි දෙයෙහි කියනු ලැබෙත්:—

(7) චතුර්විධ විපතනි නොමෝ ස්වභීමොක්‍ෂයන් වලක්වන පස් වැදූරුම් අනන්තරය කරවීමෙන් අතුරෙන් ආනාචිතිකානම් දෙය වේ—එය වනාහි “සන්තොසානිකං අන්තරාසං කරොන්තිති අනන්තරාසං තෙකමමකිලෙස විපාක උපවාද ආනාචිතිකානම් වශෙන පමිට්ඨා”යි දක්වන ලදී—භාවය: ස්වභීමොක්‍ෂයන්ට අන්තරාස කරත් වූයි අන්තරාසිකානම් වෙන්, මවිඤ්ඤානම් කෙලස විපාක උපවාද ආනාචිතිකානම් දෙය වශයෙන් පස් වැදූරුම් වෙති:— “නන්ධං”

මානන්තර්‍යය බමුනා කමමනතර්‍යයකිනාම නවා හික්කුනිදුසක ක
 මම. තමපනමොකබ්බෙසෙවඅනතර්‍යයකරුනිතසග්ගසු, නියත
 මුද්දාදිඳි බමමො කිලෙසනතර්‍යයකොනාම පණ්ණකතිරව්ජාන
 ගත උපතොබ්‍යජනකානුපරිසතයි බමමො විපාකනතර්‍යයකොනා
 ම අරසුපවාදබමමො උපවාද අනතර්‍යයකිනාම නෙපනගොව අර
 යෙ නබමාපෙනති නාවදෙව නතතොපරං සමිච්චිතිකිකනතා
 සතන අපනතිකබනධා අණවිතිකකනතර්‍යයකිනාම නෙපියා
 වතිකුඤ්ඤාවං පරිජනාති නවුට්ඨාතිවා නදෙසෙතිවා නාවදෙව
 නතතොපරං” භාවය: එහි පවානනතර්‍යකමයෝ කමිනන
 ර්‍යයකනමිවෙත්, හික්කුණිදුසණකමිසද එසේමය; භේදවනාති
 මොක්ෂයාගේම අනතර්‍යයකරයි; සමිච්චියාගේ අනතර්‍යයනොකර
 යි; නත්තික අගෙනතුක අකිරිය යනනියත මිච්ඡදාපටිබමිස කෙල
 යන්තර්‍යයකනමිවේ; පඩක තිරව්ජානගත උපතොබ්‍යජනකයන්
 ගේඅගෙනතුකසුගෙනු න ප්‍රතිසතබ්බමිසෝ විපාකනතර්‍යයකනමි
 වෙත්; (ඔව්නුදමොක්ෂයම අනතර්‍යයකරති) ශ්‍රොතාපත්තාදි අයසී
 ගණයාවදෙයාගෙපණයකිරිම උපවාදඅනතර්‍යයනමිවේ; ඒඅයෙයී
 පවාද බමිමයොවනාහි යමිතාක් අයසීයන් ක්ෂමානොකරද්ද ඒ
 තාක් අනතර්‍යයකරවෙති; ඉන්මතු (පයොගසමපනති පටිබාහිත
 ගෙයිත් අනතර්‍යයකර) නොවෙති; දූනදූන අලප්ථතායෙන් ඉක්
 මවකලද සප්තාපනතිකනතර්‍යයෝ අණවිතිකකම අනතර්‍ය
 කර බමිනමිවෙති; (“අනතමසොදුබ්බාසිතමපි අනතර්‍යයකර
 මෙව” කිගෙයිත් යටත්පිරිසෙයිත් දුභිමිතාපනතියද සමිච්චිමො
 ක්ෂයන්ව අන්තර්‍යයකරමවේ) ඔව්නුදයමිතාක්කල් හික්කුභාවය
 ගෝ දත්ඛිසිද; ඇවනින්ගෝ දෙසනාවුට්ඨාණයන දුට්ඨසුඛි
 යෙන් නොනගීද; එතාත් අනතර්‍යයකරවෙති; ඉන්මතු අනතර්‍ය
 යකරනොගබ්බි, යනුයි:— “සාපක්තිකසු හික්කුවෙ නිරයංවා ව
 දාමි තිරව්ජාන යොතිංවා” යනුවෙන් “මහණෙනි ඇවැත් සහිත
 (හික්කුභව) නිරයගතියගෝකියමි; නිරිසත්යොනියගෝ (කියමි)”
 වදාලගෙයිත් දූනදූන අපනතිවලව පැමිණෙන හික්කුභු යට
 කිලෙස අභුචිත්තම දෙයයට අසුචිමෙන් මරණින්මතු නර
 කාදි සතර අපාය දුකටම පත්වෙතියි;— (8) නවද—කසුප්
 බුදුන් සසුන්වැද ක්‍රියාපරව සිකපද නොසලකා හැසිර මිය පර
 ලොවගිය එක් හික්කුවක්ගැණ ලකබණ සංසුතන අටුවායෙහි
 “සාපක්තිබුති ලාමකගික්ඛු සො කිර ලොකස්ස සඤ්ඤාදෙයකති
 වතතාගෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ඤා කාය වච්චාගෙ අසඤ්ඤානො
 හිණණාප්චො වතනකිලංකිලනොතා විචරිතා නතො එකං භුදා
 නතරං තිරයෙපටිචා පෙතලොකෙ තිබ්බිතොතොතො හික්කු

සදිසෙනෙව අනතභාවෙනතිබ්බතන"යි දක්වනලදී— භාවය: පාපභික්ඛුය යනුලුම්භභික්ඛුච්චි; ඒභික්ඛුතෙමචනාති ලොවැස් සත්තේ ශ්‍රඩාදෙය විවරදී සිව්පසය අනුභවකොට කාවිසිදොර සංයතනුමයේ හෙවත් කයවචනදෙකට පණ්ඩාවද්‍යුලුභික්ඛාපද නොරැක්කේ බිදුනාලද අථවයඇතිතේ මිත්තක්ඛිමාකෙලෙමිත් හැසිර වීයත් සැව එක්බිබුත්තරයක් මුලුල්ලෙහි හෙවත් (පො ලෝසත්තච වැඩෙනතුරු) තිරයෙහිපැසී ප්‍රෙනලොකයෙන් උ පදනේ ගිනිගෙණ දිලියෙත සහලුසිවුරුපාත්‍යධාරීව භික්ඛුතස මාන අත්මභාවයෙන් උපත්තේය— එහිම “පාපභික්ඛුතිඅ භෙදසු ඩානෙසුමුලුච්චිනොනා පාරුජ්කපනොනා පාපභික්ඛුති වුවහි, ඉධපනපාරුජ්කා අනාපනොනා ඉච්චාචාරෙධිතො මුඤ්ඤානුමුඤ්ඤාති සිකාපදාතිද්දිතො විවරනොනා පාපභික්ඛුති අභ පොතො”යි දක්වනලදී—භාවය: පාප භික්ඛුය යනු මෙයින් අත් තැත්හි මුල්සුත්පර් අවත්මගණනුම පාපභික්ඛුයයි කියනුලැබේ, මෙතැත්හිවනාති පාරුජ්කාපත්තියට නොපැමිනිතොමු ඊජ්ජාචාර යෙහි සිව්සාමු ඤානුසංසුද සංඝාදිසෙසාදි භික්ඛාපදයත් මදිත යකොට හැසිරෙමිත්සිරි (භික්ඛුච්චි) පාපභික්ඛුය යනු අදහසි:— (9) තවද— යස අව්වනා දුස්සීලාං, මාලුචාසාලමිචොතතීං, කරුතිසොතථානනානං යථානං ඉච්චතිදිසො— භාවය: යම් ගිනිපැවිදි කෙණේකුගේ දශඅකුසලයෙහි හැසිරිමි සංඛ්‍යත වූද; තෙලෙස්සතෙවෙසෙස් අපත්තිවලට පැමිනිමි සංඛ්‍යතවූද; ඒකානා දුස්සීල බව; ශාලවාක්ඛය වැලඳගෙණ සිටි මාලුචා වැලක්මෙන් (මහු) වැලඳගෙණ සිටියේවේද; සතුරෙක්තෙ ම තමා සතුරට යම්සේ අනාභියක් කරණුකැමිතිවෙයිද; එ පරිද්දෙන් එ ඒ කානාදුස්සීලබව ආමභව සුගතියෙන් බැහැර කොට දුගතියට පැමිනවිමිවශයෙන් අනාභිකරයි සිදුයි:— (10) තවද— “අපිච්චස්සිලො සුත්තලො දුස්සීලාහෙතු අමනාපොහො තිදෙවමනුස්සානං අනනුසාසනියො බ්‍රහ්මචාරීනං දුක්ඛිනොදු ස්සීලගරහාසු විප්‍රාපිචාරීසීලවතංපසංසාසු තායවපනදුස්සීලා තායසානසාවකොච්චි දුබ්බිණ්ණාහොති, යෙබොපනසා දි ට්ඨානුතතිං අපජ්ජනති තෙසංදිසරතනං අපායදුක්ඛාවහණතො දුක්ඛසම්ඵසෙසා, යෙසංදෙය්‍යබ්ඵමංපතිගණ්හාති තෙසංනමහ පථලකරණතො අප්පනොනා මනකවසගණි කගුථකුපොච්චි දු බ්බිසොබො ජවාලාතමිච උභග්ගාපරිබාහිරො භික්ඛුභාවංප රිජුතභනොපි අභික්ඛුයෙව ගොගණං අනුබ්බිතදුගොච්චි ස තභුබ්බිගො සබ්බවෙරිසුරසොච්චි අසංචාසාරගොමනකලෙ චරංචිය සුතාදිගුණිසුතොපි සබ්බචාරීනං අප්පජ්ජගො සුසා

නානිච්ඡිකා බ්‍රාහ්මණිකං අභ්‍යන්තරිකං සංසාරිකං අනෙකං විදානං
 දක්‍ෂණං නිරුපායනං ව්‍යාපාරිකං කුමාරකෝටිකං සු
 බ්‍රහ්මාණ්ඩමිතිකං නොපි දුක්ඛං නොපි අභ්‍යන්තරිකං පරිකාශය
 වුත්තදුක්ඛානං” යනුවෙන් “දුක්ඛං පුද්ගලතෙමෙ දුක්ඛං
 ලබ්‍ධං නොනොකොටගෙන දෙවිමිතිකං අභ්‍යන්තරිකං, සබ්බං
 සර්වං (පිළිකල්ලිමිති) අනුසංසාරාකං වුත්තදුක්ඛං, දුක්ඛං
 යත්ව හරිතාකරණකල්ලි දුක්ඛං, සිල්වත්තං පසංසාදකල්
 ලි පසුතා, විල්ලං පැමිණේ, එම දුක්ඛං පාටියෙන් හනවනුයක්
 මෙන් ගුණවණයෙන් හා ශරීරවණයෙන් දුච්ඡිකං, යම්දායක
 උපස්ථායකාදී කෙරෙණ් පි දුක්ඛං භික්ෂුවගේ ලබ්ධි අනුබවං^a
 පැමිණෙද්දී, ඔවුන්ට බ්‍රහ්මාණ්ඩකල්ලි අපාය දුක්ඛං ලබ්ධිකං
 දුක්ඛං පාටියෙන් දුක්ඛං, යම්කෙරෙණ් දුක්ඛං දුක්ඛං පිළිකල්ලි
 දී, ඔවුන්ට මහත්ඵලං නොකරණහෙයිත් ගෙවත් (අදහස
 නිස්ඵලකරණහෙයිත්) මදක් අගණයි, අනෙකට වඩා වැඩි ගණන
 සහිතව අසුච්ඡිකං මෙන් සෝදනට නොහැකිවුනේය, සො
 ගොත්තප්පෙතල්ලිකං ග්‍රාමාණං යෙන්දී, ගිහිභාවයෙන්ද
 යන දෙකින්ම (බාහිර) පිටත්වත්තේය, භික්ෂුව ප්‍රතිකාරත්
 ත්වද් ගවසමුග්ග ඵලං, කොට්ඨං වෙකුමෙන් අභික්ෂුවම
 වේ, හැමදෙනම සතුරුකොට ඇති පුරුෂයෙකුමෙන් නිරන්තර
 යෙන් උච්ඡිකං (බයට පත්වුයේ වෙයි,) මලාණ්ඩකං සං
 වාසයට සුදුසු නොවෙයි, බහුත්‍රාතාදී ගුණයෙන් සුත්තවුයේද
 බවුණත්ව සොගොත්තීන්තක් මෙන් සබ්බං සර්වං පුද්ගල
 දුක්ඛං, රුපද්වයමෙහි අනධිකං මෙන් විසේසාධිකමයෙහි
 (මායාඵලාදීය ලැබීමෙන්) අභවාය, රුප්වෙහි සැබැව්කො
 ල්ලෙකුමෙන් ප්‍රතිපත්තිප්‍රතිපත්තිකං වඩා වැඩි ගණන අසානාත්තක්
 වෙයි, අභ්‍යන්තරිකං අද්වයනං වෙයි කී දුක්ඛං වෙයි සිටිගෙයිත්

^a පි දුක්ඛං භික්ෂුවගේ විවනකිරීම (අවවාදලෙස ක්‍රියාකිරීම) ලබ්ධි අනුබවං යාමිති මඟලසු අවවාහි පෙණේ.

^b “දුක්ඛං නාමනකස්ස වි නිවාර්තං තෙන දුක්ඛං සංසාරිකං අනෙකං සර්වසම්මතං වෙදානං” යනුවෙන් “දුක්ඛං පාටියෙන් කල්ලි දී යනුයයි” දක්වනහෙයිත් එකිනෙකට මදක් අගනා අනිසංසය නිර්දේශවලැබෙත්තේ සිහා ගෙදරට පැමිණි කල්ලි ආහාරදීය දීමෙන් බවද—දැවැන් ගුහිකං නොව “සෙවනාදි සර්වං අභි තාය දුක්ඛාය ගොති” කිහෙයිත්ද—“සෙවනානි උපසංකම්මං” කිහෙයිත්ද—එබඳු ශ්‍රමාණදුක්ඛං සොයාගොස් ගෙවත් ඔවුන් වෙත පැමිණි විපර පිණිසාතාදීයදීම අපායෙන් පත්වීමට ගෙන අභ්‍යන්තර සංග්‍රහයක් බව නිසැකව දනවුණු.

සැපයීමෙන්ම සිතන්නේද; දුක්ඛයෙන්මද? යයි දක්වන ලද්දෙකින් සිංහලයට පිටිපාසින්න සිංහලයෙකු මෙකිදෙය යෙන් පුනරාවර්තය:— (11) නවද:

සංකසාර සමාවාරො කසබ්බන්තො අවසුන්තො පාපො
අනොප්පාදිති යො නිශ්ශතො ආනලොකගුරු.

භාවය: සැකයෙන් සිතිකවනු පැවතුම් ඇත්තේයයිද; සිල්
වතුන්විසින් දුර්කවනුබැඳීන් කසලසවිභාව ඇත්තේයයිද; ස
දොරවැනෙන රුකදියෙන් තෙත්වූයේයයිද; පාපසවිභාව ඇත්
තේයයිද; ඇතුළත කුනුදුයේයයිද; යමෙකුට නිහඬකරණ තුන්
ලොවට ගුරුගෙමේ වදාලයේයයිද.

බිඤ්ඤා අබ්බසංඝාතය සමස්තයෙන් වෙසබරසා
අසමස්තයට පතනං බතමනානං වනනාසා.

කාලකන්නිවු; ශ්‍රමණජනයාගේ වෙසයදැරුවා; අශ්‍රමණවු;
සාරදම්නලදකසල් මුල්ඇතිතුණ ශරීරය උසුලන්නාවු; ඒ ශ්‍රමණ
දුස්සිලියාගේ ජීවිතයට නිහඬවේවා.

ගුණවිශේෂයන් ම මනුෂ්‍යයාට වර්තමානයන්ට
යානාමසිල්වතො සමෝඛාති ජීවිතංතසා.

යම්සේ ආභරණයෙන් සැරසෙනුකැමති දුර්ගතයෝ අසුවනාකු
ණසන්දර්ශකර්ද්ද; එමෙන්ම මේ ශාසනයෙහි සිල්වත්වූ සත්තු
රුගතයෝ; යම් දුස්සිලියෙක් සේවනාපනාදියෙන් දුරුකර්ද්ද;
එබඳු ශ්‍රමණ දුස්සිලියාගේ ජීවිතයෙන් ප්‍රයෝජන කවරේද?

සබ්බලයෙහි අමුතො මුතො සබ්බෙහි අබ්බමුතො
සුභිතසංඝාතො අපායමනං සමාරුලො.

කරුණයවනුහුනො කරුණිකථිතසංඝාතො
අර්හතදුස්සිලසමො දුස්සිලනාය ඉති බහුවිධදොසා.

ආත්මානුචාරදී සියලුහැකි නොමිදුනාවු; උපවාදදිවූ සියලු
අබ්බමුතො සුවයෙන් මිදුනාවු; මනාකොට පියනලද සම්මදොරුව
ඇත්තාවු; අපායමනවන්තාවු, කරුණැති ජනයාගේ කරුණ
වට භාරනවු; ශ්‍රමණ දුස්සිලියානා සදාශුචි අනික්කෙණින් නම්
කවර්ද? මෙසේ දුස්සිලිභාවයාගේ දොෂයෝ අනේකප්‍රකාර
යෝය යනු දක්වන ලදහ:— (12) නවද—“පබ්බන්තොදුස්සිලො
පමාදකාරණං සිලතො බුඛවචනතො ඝාතතො සත්තප්පයධන
තොවජනිතිනිවජනි” යනුවෙන් “ප්‍රච්ඡින්නතො දුස්සිලිච්ඡේ
ප්‍රමාදකාරණයෙන් සතරසංවරසිලයෙන්ද; බුඛවචනයෙන්ද;
බ්‍රහ්මයෙන්ද, ශ්‍රමා, සිල, භිර, ඔත්තප, සුත, වාග, පඤ්ඤා, යන ශ්‍රී

නායකිඛනයෙන්ද; ^a හානියට පිරිනිමවයයි” කියාද; “පබ්බජිතස්ස අසුකොනාම නාසකත්ති සීලාරක්ඛනං නබ්බද්ධවචනං ගම්හෙතොවෙ ජ්‍යෙෂ්ඨමාදිති ජීවති ජනිතොරවෙති සමනනාගතොති එවං අබ්බුග්ගවජ්ජි” යනුවෙන් “අසවල්නම් පුත්‍රජනනෙම සීල්ලකිත්ව නොහැකිවූයේය, බුඩ්ධවචනය ඉගෙනගත්වනොහැකිවූයේය, වෙදකම් ආදියෙන් ජීවත්වෙයි, බුඩ්ධගුණාරව, බමි, සඬක, ශිෂ්‍ය, පුත්‍ර පතන, අප්‍රමාද, යන සම්පත්තියෙන් සමන්විතවූයේයයි; මෙසේ පුත්‍රජනයාගේ පව්වැඩිකිරීමටදයක් උස්ව පැනනගී” කියාද:- “පබ්බජිතොපි බහුනිකුසුසකතිපතිතාඥස්සං කොවිමමකමංජ නිස්සති අරමෙ උපොසඨමපිපචාරණවපි ධර්මසාමාසාදිකො වාචෙතො නිකකම්පිස්සනති සහයො උපසංකම්පස්සති විසාර දෙහුචාකට්ඨං නසකොකාති එකවෙවාපනදුස්සීලොපි දප්පි තොවිසවරති සොපි අජකාසයෙනමංකුභොති යෙව” යනුවෙන් පුත්‍රජනනෙමේද [දුස්සීලවූයේ] “දැන් බොහෝ භික්ෂුහු රැස්වූවාහු ය; කිසිවෙක් මාගේකමිය (දුස්සීලාත්‍යය) දන්නේද; එකලමාගේ පොභොයකිරීමද; පචාරණකමියද; තබා ශ්‍රමණභාවයෙන් ද පහකොට බැහැරකරන්නයි” හය සහිතවූයේම එලඹෙන්නේය; පහවූහය ඇත්තෙක්ව කරුණුකියත්ව නොහැකිවෙයි; ඇතම්දුස්සීලයෝද දැඩිවූහුත්මෙන් නිසියවූයේත්මෙන් හැසිරෙයි; භූතනෙමේද අදහසින්මකුවීමය මැලිවීමයි කියාද:- “සම්මුල්ලො කාලංකරොතිති තස්සති මරණමෙව නිපතාස්ස දුස්සීලකමෙමසමාදය වතතිතංඨානං ආපාටං අනවජ්ජි සො උමිම ලොකො ඉධලොකංපස්සති නිමිමලොකො පරලොකං තස්සවතනා රො අපායාඋපට්ඨගනති සතතිසනෙන සිසෙ පහරයමානොවිස

^a මිලිකුපුත්තයෙහි “ජනසංසත ඛනපරියෙසනතොපි” යනාදි දුස්සීලවර්ණනාව “පබ්බජිතොදුස්සීලොපමාදකාරණ” යනාදි ඒසු මඛලවිලාසනි දිඬි නිකායාඨිකථාපාඨයට කෙසේගැලපේද? —

මෙයද-මිලිපාලනෙහි “බුඩ්ධසගාරවො” යනාදියටහා “බුඩ්ධමම සංසසරණ ගතායපි” යනාදියටත් කෙසේ ගැලපේද? තවද; මහොරථදුරුණීතමිවූ අබ්බුතතරනිකායාඨිකථායෙහි “ජනි සන්ධාරෙති සද්ධංඳෙවදනෙතොවෙව අසෙසව එවරුපා” යනුවෙන් ශාසනාවරු සඳෙන සහ පාරජිකාවීමෙන් දුස්සීලවූ දෙව දත්තයාද; පාරජිකාවී එයින් නොනැගිට ශ්‍රමණභාවය අගවමින් සිටින එබඳුවූ අනිකුසු ශ්‍රමණ දුස්සීලයෝද; විපයනීය දුකුම්භැති මිහිකදුළුවහුයයි කිහිපයින්ද; ශ්‍රමණ දුස්සීලතෙමේ නිසර්ගන උපාසකයෙකු පමණවත් ගුණවත්තයෙකැයි කවර පාලකයා කථාදියෙක්හි පෙනෙන්නේද?

හොති සොවාරෙථවාරෙථානි චිරවනොනාමරති” යනුවෙන්—
 “සිහිමුද්‍රාවූයේ කාලක්‍රියාකරයි යනු මරණමමකයෙහි හොත්තා
 වූ ඕනව වනාහි දුස්සිලකමයෙහි සමාදන්ව පවත්වනලද කාර
 ණය මනොවාරයට ආපාචනවෙයි; (එලෙසිවි); හෙතෙම ඇ
 සහැර මෙලොවදකි; ඇසපියා පරලොවදකි; ඕනව සතරආපා
 යයෝ එලෙසිවිත්; අඛයවි සියයකින් ඉසපහරණු ලබන්නෙක්
 මෙන්වෙයි; හෙතෙම වලක්ව වලක්වවයි මුරගසමින් මැරෙයි;
 කියාද දක්වනලදහ:—මෙසේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර සිලයාගේ වි
 පතතිනු විපතතිදෙය්‍යයෝ සංග්‍රහස්ථ වශයෙන් දනුපුත්තාහුය:—
 මෙතෙකින් අඩුතික හදි ජනයාගේ පමොදය පිණිස කරණ
 ලද නික්කාමසංයමයෙහි පාතිමොක්ඛසංවරසිල විපත්තිදෙය්‍යනිද්දෙය්‍ය
 නම්වූ තුන්වෙනි පරිච්ඡෙදය නිමවනලද:—

(ප: අ: 3.)

ඉමං නතිසනිද්දෙය්‍යං ලග්ගණ්හෙසොච්චන්ධනො
 විපත්තිසිලෙනද්දෙය්‍යෙ කතනත්ථොගවෙසාසො.

කියනලද ප්‍රාතිමොක්‍ෂ සංවරසිලයෙහි චිරසීරිය පිණිස වද
 ලාවු ඉච්ඡිය සංවරසිලය දැන් මෙහි දක්වනුලැබේ:—

(1) “සංපතසොචන්ධනා රූපදිස්වා නතිමිත්තභගාතිහොති නා
 නුබ්බසුත්තභගාති යන්ධකරණමෙතං චක්ඛුඤ්ඤා අසංවුතං වි
 හරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකාඅකුසලාධමමා අනාසසවෙ
 ය්‍යං තස්සසංවරයපට්ඨස්සති රක්ඛතිචක්ඛුඤ්ඤා චක්ඛුඤ්ඤෙසංව
 රංආපස්සති සොතෙනසද්දංභුතො—පෙ—සාණෙනගතධංසාධිතො—
 ජ්චිහායරසංසාධිතො—කායෙන චොධ්ධබ්බංචුසිතො—මනසාධමමං
 වික්ඛුස නතිමිත්තභගාති හොති ආනුබ්බසුත්තභගාති—පෙ—
 මතිඤ්ඤෙසංවරං ආපස්සතිති වුත්තමිදං ඉච්ඡියසංවරසිලං” යනු
 වෙන් එයදක්වනලද:—භාවය: ඒප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරසිලයෙහි පිහි
 විසාවූ හික්කුතෙම රූපදිස්තයට පොහොසත්වූ උකාසිසිප්‍රමාණ
 චක්ඛුප්‍රශාදය ඇසුරුකොට පවත්නාවක්කුර්විඤ්ඤායෙන් වණ්ණය
 තනසංඛත රූපයදක ලොභාදිකෙලයෙන්ගේ ඉපදීමටහෙතු
 වූ සුත්තිදුර්ගාදි නිමිතිනොනනාසුලුවේද; එසේම ගසනපාද වි
 කාරසිතාගිතිකාවිලොකිතාදි ප්‍රභෙද ආකාරය නොගනනාසුලු
 වේද; යම්ඉච්ඡිය අසංවරයක් හෙතුකොටගෙන සිහිනැමතිකවා
 වගෙන්වක්කුර්වාරය නොපියා වාස්සකරණ ඒප්‍රද්වලයා කාමච්ඡ
 ඥාවකදාදි අකුසලධමිතො ලුහුබැඳගෙද්ද ඒඅසංවරය සමාති
 කවාටගෙන්වසන පිණිස පිළිපදිද; මෙසේපිළිපදිත්තේ චක්ඛු
 ඤ්ඤායරසානෙරේ චික්ඛුඤ්ඤෙහි සංවරයට පැමිණේ:—සිහිත්

නබ්බුද්වන සටහන්ඇති ශ්‍රෝත්‍රප්‍රශාදය ඇසුරුකොට පවත්නා
 ශබ්දශ්‍රවණයට පොහොසත්ව ශ්‍රෝත්‍රවිඥානයෙන් ශබ්දයන්අසා
 ද; එවිකුරයක සටහන්ඇති ස්ත්‍රාණ්ප්‍රශාදය ඇසුරුකොට පවත්
 නා ගන්ධාසාණයට සමන්විත ස්ත්‍රාණ්විඥානයෙන් ගන්ධයන්අසාණ
 කොටද; මානෝලම්බපෙත්තක සටහන්ඇති ජිහ්වාප්‍රශාදය ඇසු
 රුකොට පවත්නා රසාසවාදයට පොහොසත්ව ජිව්හුවිඤ්ඤා
 ණයෙන් රසයන්අසවාදකොටද; කෙස, ලොම, නබ, ශුස්කවම්භි,
 පිත්තකොෂ, යනපස්කැනහැර සෙසුසකලකර්මයෙහි පැතිරපැ
 වති කායප්‍රශාදය ඇසුරුකොටපවත්නාවූ සංකීය විදහැත්මෙහි
 පොහොසත්ව කායවිඥානයෙන් සපයියවිදද; හාදය වදනුව ඇසු
 රුකොට පවත්නාවූ ඛණිජිජනනලක්ෂණ මනෝවිඤ්ඤාණයෙන්
 ප්‍රශාදරූප, සුබ්බරූප, චිත්තී, චෛතසික, නිව්භ්, ප්‍රඥාපති, යන
 සවැදැරුම් ඛණිජිමිමිණියදනද; ලොභාදී කෙලශයන්ගේ ඉපදි
 මට හෙතුවූ නිව්තිනොගත්තා සුලලවේද; (එසේම) ආකාරය
 නොගත්තා: සුලලවේද; —පෙ—(මෙසේ පිළිපදිත්තෙන්) මනෝ
 යෙහි සංවරයටපැමිණේ” යයි යම්සීලයක්වද, රණ්ද්දේද; මෙය
 ඉන්ද්‍රියසංවර සීලනම්වේ:—(2) තවද—“වක්ඛුසොහාදී හෙතෙ
 ඩි රූපසද්දිගොවරෙ, අභිජ්ඣා දෙ, මනස්සාදි, පච්ඡනි චිතිවාර
 ඩියි—නිග්ගණ්ණයාස සකංචිතා, කිට්ඨාදි, මියදුප්පද්ධං, සභ්මා
 සමපජානොව, චරෙසබ්බිරියාපථෙ” යනුවෙන්ද ඉන්ද්‍රිය සං
 වර සීලය දක්වනලදි:— භාවය: වක්ඛු, ශ්‍රෝත්‍ර, ස්ත්‍රාණ්, ජිහ්වා, කා
 ය, මත්ස්, යන සද්දරිත් රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, සංකී, ඛණි, සන
 ඉපවානිභව සාරවුණෙහි උපදනාවූ අභිජ්ඣාදොම්මනසකදී කෙල
 ශයන්ගේ උත්පත්තිය වලක්වත්තේය; නොගෙස්නැතිත් කුඹු
 රවවැද ගොස්ත්කත්තාවූ කුච්ඡොතෙකුචැති නොගෙස් රූපාදි
 අරවුණුබලාද්වන තමාගේ කුච්ඡිත වලක්වත්තේයි; සද්ද, රචිල
 වූ සිහිඇතිවම, නුවන ඇතිවම සියලු ඉරියව්වෙහි හැසිරෙත්තේ
 ය; යනුයි:— මේ ඉන්ද්‍රියසංවර සීලයාගේ විපතතිහා විපතතිදෙ
 ඡය ආදිතනපරියාය අනු නයිත් දනසුතු:—(3) “ආදිග්ගපච්ඡි
 සංචො භික්ඛවෙ ඛම්මපච්ඡිසාසං දෙසියාමි තාසුතාථ කතමො
 ව භික්ඛවෙ ආදිතනපරියායො ඛම්මපරියායො වරංභික්ඛවෙ ත
 තතාය අයොසලාකාය ආදිතතාය සමපජ්ජිකාය සරොහිභුතා
 ය වක්ඛුඤ්ඤං සමපජ්ජිමිට්ඨං තත්තව වක්ඛුමිඤ්ඤායොසු රූපෙ
 සු අනුච්ඡාදනසො නිව්තනානුගො, නිව්තනාසාද ගච්ඡිතංවා
 භික්ඛවෙ විඤ්ඤාණං නිලිමිතානං නිලිමියස් අනුච්ඡාදනසාද
 ගච්ඡිතංවා තස්මිංසමයෙ කාලංකරෙයස් ධානමෙතා පජ්ජති යා
 විරුණං ගතිනං අක්ඛන්තරං ගතීතලෙජයස් තීරයංවා තීරවන්ත
 යොතිංවා ඉමංඛවාහං භික්ඛවෙ ආදිතවංදිච්චා ඒවාචදම්” හා

වය: මහණෙනි තොපට ආදිත්තපරිත්‍යාගනම්බු බම්බිදෙයනා වත් කියතොමි; එය අසව්, මහණෙනි ඒ ආදිත්තපරිත්‍යාග නම්බු බම්බිදෙයනාව කවරේද? මහණෙනි හිත්මුනත් වැලඳගන්නාල ද හාත් සිත් සිතියෙන් දිලිසෙනලද ආලෝකසප්තවු රත්වු ය නුලකන වක්‍රකරණිය පිරිමුදුම හෙවුත් විනිවිදසාර උපුටාගෙලි ම උතුම්බවත්තෙය; වක්‍රවිඤ්ඤායෙන් දුනගතපුතු රූපයන්හි “අත් ගොබණ්ණස් පාගොබණ්ණස්”යි අනුවාජන වශයෙන් යම් නි මිහග්‍රාහයන්වෙද; එසේගැත්ම උතුම්බොවත්තෙයි; (කවර ගෙයකින්ද?) කෙලෙසන්නන් රූපනිමිත්තයාගේ රස විදගැත්මෙ කි ගැලෙනලදුව හෝ “ගසනපාදදි අවයවයෝ සුභගහ”යි ගත් නාලද අනුවාජනයාගේ රසවිදගැත්මෙහි නැලෙනලදුව හෝ සිටින්නාවූ කමුර වක්‍රවිඤ්ඤායන්සිටියේවිනම් ඒ පුත්තලතෙම එ සමයෙහි කලුරියකලෙන්නම් නරකයහෝ තිරිසන්අපාය හෝ යන දෙගතින්අතුරෙන් එක්තරගතියකට උපන්නවිසයෙන් යත්තෙය; යන යමක්වෙද ඒකාරණයවන්නෙය—: මතුපෙයයා ල වශයෙන් කියනලද්දෙහිද විස්තරනම් මෙසේ දනපුතු:—(4) “වරංගිකබ්බෙ නිණ්ණෙන අයොසංකුතා-පෙ-සොතින්ද්‍රියා සමප ලිම්බං—පෙ—තිණ්ණෙනතිබාදනෙන-පෙ-සාතින්ද්‍රියා සමප ලිම් බං—පෙ—තිණ්ණෙනබුරෙන-භෙ-ජීවිතින්ද්‍රියා සමප ලිම්බං—පෙ— තිණ්ණායසත්තියා -පෙ- කායින්ද්‍රියං සමප ලිම්බං නැඟව කාය විඤ්ඤායොසු ථොට්ඨබ්බෙසු අනුවාසන්නසො නිමිත්තතනා හො නිමිත්තසොද ගටිතංවා භිකබ්බෙ විඤ්ඤාණං භට්ඨමානං තිට්ඨස්ස අනුවාසන්නසොද ගටිතංවා තස්මිංසමයෙ කාලාක රෙය්‍ය ධාතමෙන විජ්ජි යංවිත්තං ගතිනා අඤ්ඤාතරංගතී ගවෙස්සා තිරයංවා තිරවජානගොතිංවා ඉමංබවාහං භිකබ්බෙ අ දිතාවංදිසවා පවංවදුම” භාවයන්මහණෙනි තිසුණුයහුලකින් ශ්‍රොත්‍රෙණිය උපුටාගෙලිම-තිසුණුනිසනකින් ස්‍රාණෙණිය උපුටා ගෙලිම-තිසුණුබුරයකින් (කබ්බාත්තකින්)ජීගෙවන්ද්‍රිය ඇදකපා දුම්ම—තිසුණුසත්‍යයකින් කායප්‍රසාදය උලුල්වාලිම්බයෙන් පි රිමුදිම උතුම්බවත්තෙය; කායවිඤ්ඤායෙන් දුනගතපුතුවූ සංඝී යන්හි අනුවාජනවශයෙන් නිමිත්තග්‍රහණය එසේ උතුම්බො වත්තෙය; මහණෙනි නිමිත්තාභවාදයෙහි ගැලෙනලදුවහෝ අ නුවාජනයාභවාදයෙහි ගැලෙනලදුවහෝ සිටින්නාවූ කායවිඤ්ඤාණය සිටියේවිනම් එසමයෙහි(පුද්ගලතෙමේද)කලුරියකලේ නම් නරකයහෝ තිරිසන්අපායහෝ යනදෙගතින් අතුරෙන් එක්තරගතියකට යත්තෙය—: (5) “වරංගිකබ්බෙ සුත්තං සුත්තං භොජ්‍යාහං භිකබ්බෙ ජීවිතානං වක්‍රකංවදුම අපිලංජීවිතානං වදුම හඟෙව්වහන්සුරූපෙ විතකෙක විතකෙකස් යථාරූපානං

විතකතානං වසංගතො සඤ්ඤානං ඉමංඛවාහං භික්ඛවෙ
 ආදිනවංදියවා එවංවදාමි” භාවය: මහණෙනි හෙව ශයනයකිරී
 ම උතුම්වන්නේය; මහණෙනි හෙව ශයනයකිරීම වනාහි ජීවිත
 යන්ගේ වදකමයයිකියමි; ජීවිතයන්ගේ නිස්ඵලකමයයිකියමි; යම්
 බදු පාප විතකීයයන්ගේ වසංගතවගියේ සංඝභෙදය කරනුගේද;
 එබදුටු කාමවිතකීයාදි පවිටුවිතකීයත්කල්පනානොකරන්නේය;
 (කවරභෙයකින්ද? කාමවිතකීය නවමහා විතකීයත් a කල්පනා
 කරණ සුද්ගලයාගට සංඝභෙද ආචාර්‍යන්ගේයවා සිදුවීමෙන් මර
 ණීන්මතු අතුරුකපක් මුළුලෙහි අවිච්ඡින්නානරකයෙහිදුක්විඳිත්
 ව වනබැවිනි) මහණෙනි මේ දෙපය දූක බමයේ හෙව ශයනය
 කිරීම උතුම්යයිකියමි(වදාළියේක):—(6)මෙසේ ආදිත්තාරියාය
 සූත්‍රයකින් ඉන්ද්‍රියඅසංවරයෙහි දෙපයක්නා ශ්‍රාවණා කුලසුත්‍ර
 යෝ වක්ඛෙරන්ද්‍රිය නැලවීමෙහි ඇලුනාවුප්‍රගැටියාගේ අතියිත්
 දිලියෙන පහත්දුල්ලෙහි වැටී විනාසවීමද; ශ්‍රාවණන්ද්‍රියයේ සැ
 පයට අනුවයෙදුනාවු තරුණුවන්ගේ මුවවැද්දැවිසින් පවත්ව
 නලද මිනිගෙහි ශබ්දයට ආසාදීමෙන් භිපහරට සම්මුඛවී
 මද; ස්‍රාවණන්ද්‍රිය නැලවීමෙහි තත්පරවු මධුකරින්ගේ හෙවත් මී
 මැස්සන්ගේ මදවැහිරෙණ ඇතිකත්තල පැහැරීමෙන් විනාසවී
 මද; ජ්‍යෙෂ්ඨන්ද්‍රිය සතුටුකිරීමෙහි ඇලුනාවු මසුන්ගේ බිලියෙහි ඇ
 ම අනුභවකිරීමෙන් විනාසවීමද; කායෙන්ද්‍රිය නැලවීමෙහි ලොල්
 වු තරුණගයනිත්‍රගේ ඇතිත්තියත් කෙරෙහි බැඳීමෙන් විනාසය
 ව පත්වීමද; බලත්වා:—මෙසේ ඉන්ද්‍රියසංවරශීලයාගේ විපතර්භා
 විපතර්ඥය දෙපයක්නා කුලසුත්‍රයන්වසින් ඉන්ද්‍රිය අසංවරයෙන්ම ජි
 තකදි සියලු ආංසාරදුක්කද; අවමහානරකාදි සියලු අපායදුක්කද; පැමි
 ණෙනබවසලකා අනාදිමත් සංසාරයෙහි ඉපදානිත්තව රූපාදිසාර
 මුණෙහි හිපුවහිව හැසිරෙමින් ආකුළුගොණෙකුටැති මේවිතනය
 සමානිතැතිත් කායගතාසනි භාවනානැමති වැගෙහිබැඳ සියලු
 ඉරියව්වෙහි සමපජාභාකාරීව යම් ඉරියව්වෙකහි යම්බදුලොභාදි
 කෙලශයෝ උපදනානුවෙද්ද; ඒ ඉරියව්ව පෙරළීමෙන් ඒ කෙල
 ශයත් පරිසංඛාන ප්‍රභාණදියෙන් ප්‍රතිනකරමින්වාසයකලසුතුයි.
 මෙතෙකින් අධුනිකකුදි ජනයාගේ ප්‍රමොදය පිණිස කරණල
 ද භික්ඛුසීලයෙහි ඉන්ද්‍රියසංවරශීල නිද්දෙස නම්වු සතරවෙති පර
 ර්වෙඡදය නිමවනලදි:—

a කාම, ව්‍යපාද, විහිංසා, සැති, ජනපද, අමර, පරාක්‍රමයනා
 ප්‍රතිසංයුක්ත, ලාභසත්කාර ශීලොක ප්‍රතිසංයුක්ත, අනවඥානිප්‍ර
 තිසංයුක්ත, විතකීයෝය. පරමානු ජෙනිකා අබ්බායෙහි බලනු.

(C: 4.) -

සෞම්නියාඥවෘත්තනිථිනං ඉන්ද්‍රසංවරභිලච්ඡිභාගං

ကုန်သွယ်ရေးနှင့် အခြား ဝန်ဆောင်ခံရမှုများကို ဖြေရှင်းပေးရန် အထူးအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းပေးခြင်း၊

ඉන්ද්‍රියසංවරපිලයාගේ සම්පාදනයෙන් යම් ශිල්පයක් රක්ෂාකර
සුභවේදී, එහෙයින් දැන් ඒ අර්ථපාරසුඛිතිලය දක්වනු ලැබේ-;

(1) “සෘණවිෂයෙහි පඤ්ඤත්වනානං ඡන්තංඝිකත්වාපදනං අවිතිකක මසස කුහණං ලපනා තෙමිකතිකතා නිපෙපසිකතා ලාභෙන ලාභා නිජ්ඣිංසනතාති එවමාදිනඤ්ච පාපවමානං වසෙන පච්ඡිකතා මිථිසා ඒවා භිරහි, ඉදං ආජිවපාරිසුඛිථිපුං” යනුවෙන් එය

දත්තවලදී—: භාවය: අප්ඵය හෙතුකතාවයෙන් පණ්ඩිතලද
සිසිපාපද භවිකය නොසිත්වනනනුයේ කුහණ, ලපනා, නෙම්
නකිකතා නිලෙසසිකතා, ලාහෙනලාහා නිජිනිසනනා, යන
මේ අද්දි ලාමකස්වනා වයයෙන් පැවති මිත්තඅප්ඵයෙන් යම්
වැලක්මක්වේද; මේ විරහිවෙතසිකයනෙම අප්ඵපාර්ස්වසිල

නමිනි:- (2) එහි අර්ථය නිසා පණවන ලද ශික්ෂාපදයක් වන්නේද? :- අර්ථය නොනොකොටමත් එය කරුණු කොටමත් කාණ්ඩයෙන් මධ්‍යම පාලන, නිකායාගාර, ප්‍රකාශකරණ අංශයේ ඇති සිසුන්ට පැමිණෙන මේ ප්‍රකාශයේ ප්‍රථම නිර්දේශයෙහි නියත ලද උපායමිත්‍රයක් වන පාරාජිකාපනියද, සංවිධාන

සබ්කාදිලයසාපතනියද; “යමෙක් තොපගේ වෙහෙරවෙළෙඳ ඒ
 ඩිසුනෙම රහත්” යයි පර්යාය වශයෙන් උතුරු මිනිස්දම් ඇත
 වීමෙන් වන පුළුලම්වසාපන්තියද; පණිනභොජන ඩිසුසුන්ති
 වෙති ඇවතද; d සුපොදන ඩිසුසුන්ති දුන්නාතයද; විසුසුනති
 යෙන් පුණිත භොජනයන් ලැබි ඤානවකරීමෙන් හිසුනිත්වව

[illegible]

ද “සාමන්තප්පක” කොහොත්වන්නේ හෝ; ගරුකාරකැමැත්තාඩි පව්ව් අදහසගේම ඇතිබව හෙතෙකොටගෙන “මෙයේ අර්ථයෙකැයි ලොවැසිනෙමේ දැනගනිවා” යන අදහසින් විසාපඨ ධජයාදි වැනගේත් කරණ්ද් කොහොත්වන්නේ; හෝ; භෞමිකිත්වයෙහි (1) අභිමතකොටති විරෝධය;

ලාභයා විස්මයත්කිරීමයි:—(4) එහි ලපනාභ්‍යාම කවරෙදී:—

[illegible]

d. මෙහි පාරිඥිකය ඇවත හිසුණින් පිළිබඳ හෙයින් අප

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ

၁၂။ မိမိ၏ ပြုမူပေလျက် အကုန်အစုံ ဖော်ပြပါ ရှိသည့်၊

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

ලාභාදිය ඇසුරුකලාවු පටිටුඅදහස් ඇති ඉවජාවෙන් මඩනාලද්ද
 හුගේ වෙහෙරට පැමිනි මිනිසුන්දක “පිත්වත්ති කුමන්පිණිය
 අවිද, ඉදින් දන්පිණිය හිසකුන්ට ආරාධනාවට අවිච්ඡි මම හි
 සුන්දරියෙණ එන්නෙමි” යනාදිවශයෙන් පළමුකොට කථාකී
 ර්ම සංඛ්‍යත ආලපනහා ලද්දා සමුල්ලපනාදියකිරීමයි:—(5) එහි
 නොමිනතිකතානොම කවරේද?:—යටකියනලද අදහස් ඇතිනහු
 ගේ දයකයන් ඉදිරියෙහි බඩනිණිදක්වන පිණිය කුසපිරිමැදිමි
 අදි කායකමිසද; බත්මදව් එය අගවනපිණිය “අදවෙහෙරබත්
 වැහිරිගියෙය” යනාදිවාක්කමිසද; කිරිමි සංඛ්‍යත නිමිත්තකමි
 භ්‍යාසාදිය කිරීමයි:—(6) එහි නිපෙපසිකතානොම කවරේද?:—
 ලාභාදිය ඇසුරුකලාවු පටිටුඅදහස් ඇති ඉවජාවෙන් මඩනාලද්ද
 දහුගේ සිව්පසය නොදේන්නාවූත් “භයනත්වා ප්‍රත්‍යයලබමි”
 යන අදහසින් දශ විධආක්‍රොශයෙන් ආක්‍රොශකිරීම හා වම්භන
 ගරහණ බිජනාදිය කිරීමයි:—(7) එහි ලාභෙනලාභා නිජ්ඣිය
 නතානොම කවරේද?:—යථොක්ත අදහස් ඇතිනහුගේ සිල්ප
 ලාභයෙන් වැඩිලාභයක් වත්වාකොට ගැනීමෙහි කැමැත්
 තෙන් එකකුලයකින්ලද ප්‍රත්‍යයගෙණ අනික්කුලයකට ගොස්
 එහි අගයකියා දැවත්හටදි එතනින්ලද ප්‍රත්‍යයගෙණ තවත්තැ
 හිකටගොස් එසේකොට ගැනීමිවශයෙන් ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය
 වැඩිකිරීමයි:—මේකුහණදි පදයන්ගේ අනිසංසෙසපසි විසාර
 කැමැති අයවිසින් විසුඛිමාදියෙන් අසාබලා දනවුනු:—(8) ඒ
 මේ මිත්තආජිවයනෙම “ඵචමාදිනක්ඛ පාපබමමානං වසෙන පච
 නනා” යන්නෙහි ආදිග්‍රහණයෙන් දක්වනලද හසනපාදදි අවය
 වයන්තිසා පැවති අතවිද්‍යාය, සකුණිරුවාදි නිමිත්තෙන් ප්‍රවෘත්ත
 නිමිත්තආද්‍යාය, උල්කාපාන දියදාහ භූමිවාලාදියෙන් ප්‍රවෘත්ත
 උත්පාතවිද්‍යාය, සම්ප්‍රයානගේ ගුණ ගුණ දක්වන සම්ප්‍රයාන
 සත්‍යය, සත්‍රිපුරුෂ ලක්‍ෂණ දක්වන ලක්‍ෂණසාසත්‍යය, මියන්විසින්
 කනලද වසාදියෙහි ගුණගුණ දක්වන මුසිකසාසත්‍යය, අග්නි
 ගොමයෙහි ගිණිවතුයෙන් ගුණගුණ දක්වන අග්නිගොමසාසත්‍ය
 ය, යානසැකුනු ගුණගුණ දක්වන දබ්බිගොමසාසත්‍යය, යනාදි
 බ්‍රහ්මයමෙන් පිටත් නානාප්‍රකාර හිරුචිතවිද්‍යාවන්ගේ වශයෙන්
 ද, එක්විසි අනෙකන, අභිකුලද්‍රෂ්‍යන වශයෙන්ද, විකුකුතති, රූපි
 ය සංවොහාර, කයවිකකයවශයෙන්ද, පැවැත්ගත්වේ:—(8-1) එ
 හි එක්විසි අනෙකන කවරේද?:—“වෙඵද්‍යනං සුඵඵද්‍යනං පත්ත
 ද්‍යනං ඵලද්‍යනං දන්තකට්ඨද්‍යනං මුඛොදකද්‍යනං සිනානද්‍යනං වූ
 ණ්ණද්‍යනං මනතිකාද්‍යනං වාටුකමයනං මුග්ගසුප්පනං පාණ්ඩ
 කනං පඬ්ඤපෙසනියනං වෙජ්ජකමුමං දුතකමුමං පගෙණමුම
 ණං පිණ්ඩපතිපිණ්ඩා ද්‍යානාසුප්පද්‍යනං වත්ථුච්ඡා තඤ්ඤානවිජ්ජා

අඩවිප්පා” යනුවෙන් දක්වනලද නොපණන්දෙය කිරීමයි:- එ
හි හාමියා: උපයෝගකාරීන් සතුටුකොට ප්‍රත්‍යයලබ්‍ය් අදහසින්
වෙහෙර උපත්තාඩු හෝ අරණ්‍යදියෙන් ගෙණ එන ලද්දකු
හෝ සක්‍යයන් පුද්ගල නමක් සත්තකඩු හැර දමුවීම, එසේම පුටු
ගුමල් සපුමල් අඳි මල්දීම, තාමිලනාලපත අඳිපතුවීම, තල්පොල්
කොස්දෙල්අඳි එල්වැසීම, දහැරිදමුවීම, මුවපොතාපැන්දීම,
තහනපැන්දීම, මහරජුණු කෙළිදසුණුඅඳි සුණ්දීම, ප්‍රකා
තිමැටි පව්වණ්ණමැටි අඳි මැටිදීම, උපයෝගයෙන් විෂයෙහි
නමන්ද සයෙක්මෙන් පවත්වානලද නිවැරැත්තියකි කියනලද
වාටුකමයනය, ක්‍රිඩාමයේ ජනයා සිත්ගැණීමපිණිස සැබැමද
කොට බොරු බොහෝකොට කියන මුත්තප්පනය, කුලයාඅ
යන් දැවත්ව වසනාදියදී අලංකාරකිරීමෙන් කැවුන් කෙසෙල්
ගෙඩි දෙමින් හිස අතගාමින් නැලවීම සංඛ්‍යතපාරිභවකතාය;
ග්‍රාමානාර දෙසානාරදින්හි ඒ ඒ ගෘහස්ථයන්ගේ හසුන් පිළි
හසුන්ගෙණ යාමිරීම සංඛ්‍යත ජක්‍යපෙසනිය; පැමිණි නොපැ
මිණි සියලුදෙනාට වෙදකම් කිරීම, ගෙන්ගෙට ගිහියන්ගේ ප
නිව්ඛනීම් සංඛ්‍යතදුනකමීම, කෙත්වත් අරන්ආදියට මෙහෙ
වර පිණිස යන පහෙණ ගමණය, තමාලද මනාප්‍රත්‍යය කුල
යන්ටදී උත්තෙන්ලද දෙයගැනීම සංඛ්‍යත පිණිස ප්‍රතිපිණිස;
ලාභාශාවෙන් අල්ලස්අදියදීම, ලිත්බිම් ගෙබිම් අදිය දක්වත්
නාඩු වසනුවිදුය, තිවිහොර නක්‍යග්‍රවිසි දක්වත්තාඩු නක්‍ය
ත්‍රවිදුය, අතප්‍රත්‍යයලක්‍යන් දක්වත්තාඩු අතවිදුය, යනුයි-මේ
එක්විසි බව්මයෝ පැවිද්දන්විසින් නොසෙවිය සුතුගෙයින් නො
හොත් නොකලසුතුගෙයින් අනෙසනගෝ නම්වෙති:- (8-2)
එහි අපටකුල දූෂණය කවරේද? :- “කුලදූෂකොති, කුලානිදූෂ
කි පුපෙඵනවා එලෙනවා වුණේණිනවා මනනිකායවා දනනක
වෙයිනවා වෙඵයාවා වෙජ්කායවා ජක්‍යපෙසනිකෙනවා” යනු
වෙන් වදාල (අනෙත්තයෙහිම කි) පූජාදියෙන් කුලයන්සංග්‍රහකී
රීමෙහි වෙනනාවෙයි:- මොව්හු ලජ්‍ය ප්‍රියභිලි භික්‍ෂුන්කෙරෙත්
කුලපුත්‍රයන්ගේ ශ්‍රඩාව දූෂකරණගෙයින් කුලදූෂණනම් වෙති:-
එයින් කෙසේශ්‍රඩාවදූෂාවෙදයත්? යමිකිසිභික්‍ෂුවක්තෙම “පැහැ
දිගුසුතුනැන, නොපැහැදියුසුතුනැන, ලජ්‍ය සවිතාව, අලජ්‍ය සවිතා
ව ගුණකියසුතුඅය, ගුණනොකියසුතුඅය, මේමේය” යි දැයකාදින්
ව කියානොදී එහි මූලාකොට නමන්කෙරෙහි පහදවාගැනීමට
පමණක් යටකි පූජාදියෙන්සංග්‍රහකිරීමෙන් උත්තෙන්සිත්සතුටුක
රවාද, භික්‍ෂුවමේය කුමක්දැයි නොදන් ඒ දැයකාදිහුද අභවියට
ලොල්ලු නිලමැස්සන්ගේ අසුවියක්වැනි ඒ කුලදූෂක අලජ්‍ය
කෙරෙහි මූලාවීමෙන් පහදිති:- ඉක්බිති ඒ අලජ්‍ය භික්‍ෂුතෙම න

මත්භේ ස්වභාවයෙන් වෙන්ව වසන ලැස්ත්‍රියශිලි ශික්ෂාකාමී සෙසු
 භික්ෂූන් කෙරෙහි “ඔව්හු කුහකයෝය සිලවන්තයෝ නම් අහසින්
 යති දුස්සිල අලැස්ත්‍රියෝයත්වබැරිය විනයපටිවජ්ජනාය අහිත්ඛ
 ජයට (සිවුරට) පැහැද පරමපරාධ අදහා දන්දීමෙන් බොහෝ ආ
 නිසංසය” යනාදි ලෙමානුශාසනෙණ බණිනිමෙන් දැයකයන් අප්‍ර
 ශන්තකරවයි:- කිවාගිතිකථාව මිව සාධකයි: එසේ අලැස්ත්‍රියබන්ධ
 නයට අසුච්ඡාදයකයන්ගේ ශ්‍රධාදායීය වූල්සිදීමෙන් ලැස්ත්‍රියශි
 ලින් කෙරෙහි ආගම පරිද්දෙන් නොපැහැදීම මෙහි ශ්‍රධාවගේ
 දුෂ්ඨත්වයයි දතයුතු:- ගැරඬියාගේ වෙලිමක්වැනි අලැස්ත්‍රියශිලි
 වෙළුනායෙත්වෙළුනු ඒ දැයකයෝද අගුණකියයුත්තාගේ ගුණකී
 ම, ගුණකියයුත්තාගේ අගුණකීම; නොපැහැදිය යුතු නැත පැහැ
 දීම; පැහැදිය යුතු නැත නොපැහැදීම, යන සිව්මහාදෙයට පැමි
 ණීමෙන්. මරණීත්වතු අපායභාගිවෙති:- (8-3) එහි වික්ෂේපන
 නොමෝකවරේද?: ශිලිත්තාලයෙහි බෙහෙත්ගැර සිව්පසය පි
 ලිබදදෙය නොනැ නොපැවැත්වත්ගෙන් ඉල්වාගැනීමයි:- එහි
 නොනැගෙන්නම් කවරහුද?:- පෙට්ඨභාතා කුතීටෙඨාව, ත
 ථා භගිණියොදුච්ච, වූලමාතා වූලපිතා, මහාමාතා මහාපිතා; මා
 තුප්පා මාතූලොවෙති, දසමෙ ඤාතයොමනා- යනුවෙන් කිය
 හිලද වැඩිමහත් සභෝදර, ආභෝදරී, බාලසභෝදර, සභෝ
 දරී, සුළුපියා, මහපියා, සුළු මව, මහ මව, නැනද, මාමා, යන දස
 දෙනාගේ සත්කුල පිරමිපරාගත නැගිත්ගැර සෙසුලෝකයායි:-
 එහි නොපැවැත්වෙන්නම් කවරහුද?:- “වදහනෙත පච්චසෙන” ය
 නාදිවශයෙන් “වහන්ස සිව්පසින් උච්චතාකල්පිතව දැනුත්දුන
 මැණවැයි” සාමාන්‍ය ප්‍රත්‍යයනාමයෙන් හෝ, “සිවුරෙන් ප්‍රයෝ
 ජන ඇතිකල්පිත මටකියව” යි යනාදි විශේෂවශයෙන් ඒ ඒ ප්‍රත්‍යය
 නාමයෙන් දිවිහිමිකොටගොද්වස් මාස අවුරුදුවශයෙන් කාලප
 රිවේෂදකොටගොත් ආරාධනාකොට කප්පියකාරකනොවූවෝයි:-
 මෙහි සංඝයාට කැපකරු වූවෝය පුද්ගලයාට කැපකරු වූවෝයයි
 කැපකරුවෝ දෙකොටසකි:- කැපකරුවී උපස්ථානකිරීමෙහි වි
 ශේෂ ආනිසංසද ඇත්තේය:- එය උපඋපත්තැන වෙලිදෘමිආදි
 යෙන් වසනු සපයනකල්හි පෙරජනිවල සංඝයාහටගෝසුත්ගල
 යාහටකැපකරුවී උපස්ථානකලනොකල විධිවශයෙන් සතරකා
 රයකින් ඒ ඒ දැයකයන්හට වසනු ලැබෙන නොලැබෙනබව ආන
 ඤසථර මාහිමියානත්වනත්සේව වදාරනිබ්බේ:- (8-4) එහි රූපිය
 සංවොහාරය කවරේද?:- දුක්ඛාන වසනුවෙන් දුක්ඛානවසනුවක්
 ගෝ නිස්සංගිය වසනුවක්ගෝ කැපවසනුවක්ගෝ, නිස්සංගියව
 සනුවෙන් නිස්සංගිය වසනුවක්ගෝ දුක්ඛාන වසනුවක්ගෝ කැප
 වසනුවක්ගෝ, කැපවසනුවෙන් දුක්ඛානවසනුවක්ගෝ නිස්සංගිය

ය වසනුවක් හෝ පෙරළීමයි හෙවත් නුවමාරු කිරීමයි— එහි අත
ගැමෙන හා පිළිගැනීමෙන් දුකලාභාවත් අවදනා මුතු, මැණික්,
වෛද්‍යයී, සස්, ගල්, පැළ, මැසිරිගල්, රතුකැට, යන මොහුරු, ය
වකියනලද සජ්ඣායානාද; බෙර, විනා, දඩුල්, නම්මැට්ටත්, ක
ඩිපු, ආදි සියලු තැන්පාන; කඩු, තෝමර, කිරිඳි, තුවක්කු,
දල්, අකුලු, කරගෙඩි, ආදි සතු හිංසාවලින් සාදන ලද සිය
ලු අක්ෂර හා කලා; සියලු සතුරු පද; සත්‍රී ආභරණ; සත්‍රී, කුමාරකා
දය, දසි, අර, එළක, කුක්කුට, සුකර, කුක්කුර, ඇත්, අස්, ගව, මහිය
වතුපිරි, ගම් කුඹුරු, පලදරණි වාක්ෂ, ගස්වලින් බෙරන සියලු අමු
ගෙඩිවැස්සන් යනාදිය දුකැන වස්තුන්— රත්, රිදි, මසු, කනව
නු, යන මොහු නිසාගත වස්තුන්— : බොම කොසෙයකදි සිවුරු
පිළි, පාත්‍ර, වහා, බත්, සහල්, ගිනෙල්, සිත්, සුකිරි, හකුරු, පැනි, ආදි හි
ක්ෂණික කැපවස්තුන් මෙහි කැපවස්තුන්— : (8-5) එහි කයවිකාය ක
වරේද? :— යටිකිළි කැපවස්තුන් පස්සහදම්යන් හැර සෙසු අය සම
ග යටත්පිරසෙයින් මාතෘ පිතෘත් සමගවත් “මේ විවර්දයගෙන්
තොපසන්තක ඔයපාත්‍රාදියමට දෙවිය” යි ගණ්‍යදෙනු කිරීමයි— : රු
පියසංචොහාරය, දුකැන නිසතිකැපවස්තුන් පිළිබඳය; කයවිකා
ය, කැපවස්තුන්ම පිළිබඳය; මේරුපිය සංචොහාර කය විකාය
දෙදෙනාගේ වෙනසයි— : මෙහෙකියනලද අකැප ආකාරයෙහි
උපත්දෙය අනුභවකිරීමෙන් භික්ෂුන්ගේ ආර්ථ පාරිසුඛිසිලය වි
පතතිවේ— : දැන් ඒ ආර්ථවිපතතියෙහි දෙ, අදක්වනු ලැබේ— :

(9) පුබ්බෙහනනි අත්තානං පවජානනනි සොපරෙ
සුභතංගනනි අත්තානං විතංසෙනෙව පකඛිමා.

භාවය: දුස්සිලවු ඒකුහක භික්ෂුගෙම පළමුකොට නමත් (අ
නධිකාරයෙන් අනධිකාරයට විනිශ්චිතයෙන් විනිපාතයට පමු
ණුවමින්) නසයි; පසුව (නමත් ආයතීයෙකැයි සලකා ප්‍රත්‍යයදෙ
න) දයකයන් (ඔවුන්ගේ අදහස නිස්ඵලකිරීමෙන්) නසයි; ප
සුවැදිගෙම විතංසපක්ෂියා කරණකොටගනු පක්ෂින් මරන්
නාක්මෙන් කුහංචාතතියෙන් නමත් මනාකොටම නසයි—

(10) තවද ~~නිණ්හෙන ගොවිකත්තෙන~~, වරං කුච්චිදුරණං,
අභිකුඤ්ඤා ලභලාගෙන, නතුකුච්චිදුරගෙ ~~භාවය~~ : තිසුණු
කොට මුවහත්තබනලද ගෙරිමස්සාපන කැත්තෙන් බබැළීම
උතුම්වත්තෙය; තමාකෙරෙහි නැතිරහත්බව නොහොත්ලෝ
කෝත්තරබවය ඇගවීමෙන් ලිඛණලද ලාභයෙන් බබනො
සුවර්තිය— : (11) “සෙපනඅනෙසනාය ජීවිකං කප්පනති
තේජිමකං කප්පනං යකඛි තතංවා පෙතතතංවා පඤ්චරගො
වාමානුඤ්ඤා නිබ්බන්ධියානති නිරයෙවා පටිසන්ධිං ගණ්හියානති

අනෙසනාය උපනතපිරිසපාතො ආදිත්තලොහගුලසදියො
 ගලාහලවිසුපමො අනෙසනංගිනාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධ අග්ග
 සාවකෙහි කර්ණතං” —: භාවය: යම් භික්ෂුකෙනෙක්ස් වනාහි
 එක්විසි අනෙසනායෙන් දිවුපවත්වද්ද; ඔව්හුවනාහි (එසේ) දිවි
 සවතො යක්ෂබවවගෝ ප්‍රේතබවවගෝ පැමිණ උපදිත්, ගැල්අ
 දින ගවගෝවගෝ උපදිත්; අවිවිමහානරකාදි අවමහනරකයෙ
 හි ප්‍රතිසන්ධිගණිත්; අනෙසනායෙන් උපත් පිණිසපාතය ගිනිගෙ
 න දිලිසෙන ලොහොගුලිසමාණය; ගලාහල විසයකව උපමා
 ඇත්තෙය; අනෙසනාය වනාහි බුද්ධප්‍රත්‍යයක බුද්ධ අග්ගාවක
 සත්විසිත් ගනීකරණලදි: — (12) තවද, — ජීවිතක්ඛ අධමෙමන,
 බමෙමනමරණස්සවයං, මර්ණං බමිමිකංසෙයෙක, නොවෙජ්වෙ
 අබමිමිකං —: භාවය: යම් අධමිමිජීවිකායෙන් ජීවත්වීමක්වෙද; බ
 මිමිජීවිකායෙන් ජීවත්වනු නොහැකිවීමෙක්යම් මියයාමක්වෙද;
 (එයින්) බමිමියෙන් ජීවත්වනු නොහැකිවීමෙන්වන බාහිමික ම
 රණය උතුම්වත්තෙය; අධමිමිජීවිකායෙන් ජීවත්වීම උතුම්නො
 වත්තෙය: — (13) තවද; “අනාඤ්ඤාහි භ්‍රමස්මිං සාසනෙ පබ්බජි
 නොදුගෙය්‍ය පගෙන ගමණං ඉවජති වෙස්සකමමං කඤ්ඤා සංඝ
 භෙදය වෙතිසභෙදය පරක්ඛමිති වෙඵදානාදිහි ජීවිකංකපෙප
 ති සකලමිදිඅනාචාරං අගොචරං පරිපුරෙති අයමස්ස අනාච
 රය පරිපතතිදුග්ගති සොනත්ථිනො, කායස්සභෙදා නිරයමිපිග
 වජති නිරව්ජාන යොතිමිපිතවජති පෙතතිවිසයමිපි ගවජති ස
 මණ්ණයකෙබ්බානාම භොති සමණපෙතො, ආදිනොති සංඝාරි ආ
 දිහි සමපස්සලිතකායො අධිස්සරංකඤ්ඤොනො විවරති” භා
 වය: මේ සඵඤ්ඤාසනායෙහි පැවිදිවූ අනාචාරක (භික්ෂු) තෙම
 වනාහි (අභිජ්ඣාචිසමලොභාදි උපකෙලයෙන් විසිත්) මොන
 වට කෙලසනලද සිත්ඇත්තේ (යවකියනලද) දුගෙය්‍යපගෙ
 නගමත් රුවිවෙයිද; වෙදකම්කරයිද; වෛද්‍යගෙදයක් වැනිසං
 ඝභෙදය පිණිස උත්සාහකරයිද; වෙඵදානාදි (කුලදුෂ්ට)යෙන්
 ජීවිකාවකරයිද; සියලුම අනාචාරඅගොචරයන් සම්පූර්ණකරයිද;
 මේ ඔහුගේ අනාචාරකප්‍රතිපතති දුගීනතියයි, ගෙනෙම ඒ දුගීනති
 ප්‍රතිපතතියෙහි සිටියේ ශරීරයාගේ බිදීමෙන්මරණින් මත්තෙහි
 (පිරිවරසනිත සංජීවාදිඅවමහා) නරකයටයයි; තිරිසන් අපාය
 වදයයි; ප්‍රෙතලොකයවදයයි, ශ්‍රමණයක්සයෙක්දවෙයි; ශ්‍රමණ
 මහාප්‍රෙතයෙක්දවෙයි; (එහි) ගිණිගෙන දිලිසෙන සංඝාරි ආ
 දියෙන් මනාභාව දිලිසෙනලද ශරීරඇත්තේ උස්වූ ගිණික්
 ගබ්මත් හැසිරෙයි: — මෙසේ ආජිවිපතතිදොෂෙහි දොෂ දක්නා
 ශ්‍රඩාවනන කුලපුත්‍රයත්විසිත් අධමිමියෙන් උපත්ප්‍රත්‍යය නපු
 රුවිසයක්මෙන් සලකා දුරත්ම දුරුකිරීමෙන් පිණිසපාතයෙන්

හා සංසභනන උදෙසා භාග්‍යාදී තුදුස්සත්තද නමින්ගුණයෙහි පැහැදිලිවූත් විසින් දෙනලද බන්ධනයෙන්ද දිව්‍යවත්තවත්ත අපි වපාරිසුඛිසිලය සම්පාදනය කටයුතුයි:—

මෙතෙකින් අධුනික හුදිජනයාගේ ප්‍රමොදය පිණිස කරුණු ද සුදුසුසිලයෙහි අපිවපාරිසුඛි සිලනිද්දෙස නම්වූ ජීව්‍යවත්ත පරිවර්තනය නිවනලදි:—

(ප: අ: 5.)

ජානාකේවං බ්‍රහ්මාමෙතං මසාසො

නිද්දෙසං අපිව සුද්ධිජ්ජ කාසං

මච්ඡාපිට්ඨෙ භිරුකො සො ඛිනිමා

සුඛාපිට්ඨො හොති අච්ඡන්තාමෙව.

කියනලද අපිවපාරිසුඛිසිලයාගේ සම්පාදනයෙන්ම යම් සිලයෙක් රක්‍ෂාකටයුතුයයි වදාලේද, එහෙයින් දැන් ඒ ප්‍රත්‍යය සහති ශ්‍රිත සිලය කියනුලැබේ:—(1) “පටිසංඛාසොනිසො විවරං පටිසෙවති යාවදෙව සීතස්ස පටිසානායාහි අදිනාපනනයෙන වූනෙතා පටිසංඛාණ පරිසුඛො චතුපච්චයපරිභොගො පච්චයසනුරුසිකා සිලානාම” භාවය: නුවතින් පරික්‍ෂාකොට සිවුරුවැලූයෙන්ම ය; යම්තාක් සීතපිඛානසන පිණිසයයි යනාදී කුලයෙන් කියනලද ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාවෙන් පිරි සිදුවනලද සිව්පස ප්‍රයෝජනයන් ම(තථාප්‍රවෘත්තඅනවද්‍යවෙනනාව) ප්‍රත්‍යයසන්නි ශ්‍රිතසිලනම්මේ යනුයි:—අපිවය කරුණුකොටගෙණ පණවා වදාලූ භික්‍ෂාපදසය නොසික්මවා යවති කොහොත්වතින්ද; නානාප්‍රකාරනිරශ්විනවිද්‍යවන්ගේ වශයෙන්ද; අනෙසනාදිගේ වශයෙන්ද; රුපියසංඛොභාගදී වශයෙන්ද; විශ්කූන්විසයයෙන්ද; පැවතිමිත්තඅපිවයෙන් තොරව දැකුමෙන් සෙමෙන්ලිඛනලද විවරදී සිව්පසය “පටිසංඛායොනි සොවිවරං පටිසෙවති” යනාදී වශයෙන් වදාලූ විවරපරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාය, පිණිසාන පරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාය, සෙනාසනපරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාය, හිලානපච්චය පරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂායයි සිව්ආකාර ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂායෙන් සිවුපසය ප්‍රයෝජනිතැණිමෙහි උපදනා අනවද්‍යවෙනනාව, ප්‍රත්‍යයසන්නි ශ්‍රිතසිලය නම්මේ:— යනුභාවයි:—(2) එහි විවර පරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා තොම කවරේද?:—“පටිසංඛාසොනිසො විවරං පටිසෙවති, යාවදෙව සීතස්ස පටිසානාය උණසස්ස පටිසානාය, ඛංසමකස වානා තුප සිරිසප සමථස්සානං පටිසානාය, යාවදෙව ගිරිකොපින පරි

a ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරුණ භික්‍ෂුව විසින් “පටිසෙවති”යි කියනු. මතු “පිණිසානං පටිසෙවති” යනාදියද මෙලෙසයි.

ව්‍යාදනාං” යි වදාලලෙසින් “යම්නාක් අඛ්‍යාත්මික බාහු කිපිම්
 වශයෙන්ද බාහිරසාහු පෙරප්‍රිමාදි වශයෙන්ද උපත්සිතලන
 සන පිණිස; (එසේම උපත්) උප්‍රණය නසන පිණිස; බැහැරලේ
 බොණ මැස්සෝය බිදලේ බොණ මැස්සෝය සරප් අරජාදිවා
 නය අව්වය, දැඩිපුට්ටිවිප්‍රභූති දිසිප්‍රතිකසපියෝය යන මො
 වුත්ගේ සපයියන්නසනපිණිස; යම්නාක් (සියලුකල්හි) ලජ්‍යාකි
 පෙනනැත් වසනපිණිස; යයි මෙසේ නුවතින් පරික්‍ෂාලකාව සි
 වුරුවැලදගණි” යි ප්‍රයෝජනගැණීමක් පාසාසැලකීමයි:—මෙ
 සින් ලිලාඅලකාර සැරසිලිආවමබරපිණිස හැඳිම්පෙරවිමාදිය කි
 රිමප්‍රතික්‍ෂෙප කරණලදි:—(3) එහි පිණිස පාතපරිභොග ප්‍රත්‍යවෙ
 ඥානොමෝ කවරේද?:—“පටිසංඛාසොනිසො පිණිස පාතං පටි
 සෙවති නෙවදවාය, නමදාය, නමච්ඡිකාය, නවිහුසනාය, යා
 වදෙව ඉමස්සකායසසිතියා, යාපනාය, විනිසුපරතියා, බ්‍රහ්මව
 රියානුගහාය, ඉතිපුරුණඤ්චවෙදනා පටිභංගාමි නවඤ්චවෙ
 දනංනඋප්පාදෙය්‍යාමි, යාත්‍රාවමෙහවිසස්ති අනවජ්ජතාව ඵාසු
 විනාශෙවාති” යි වදාලලෙසින් “ගම්දරුආදීන්මෙන් නොම ක්‍රිඩා
 පිණිස; මුට්ඨිමලාදි යෝග්‍ය භවයන්මෙන් නොම බලමද පුරුෂම
 ද වඩනාපිණිස; අන්‍යා පුරවෙසෙන්නන්මෙන් නොම අගප්‍රත්‍ය
 භයන්ගේ වැඩිමපිණිස; නවන නවවන නෘත්‍යකාරයන්මෙන්
 නොම පුසන්න ජිව්ව ජිණ්‍යස්පිණිස; (පිණිස පාතය ප්‍රයෝජනන
 ගිණි) යම්නාක් මේ වතුමහාහුතික රූපසමූහය සමබන්ධ ජිවිතෙ
 ඥියයාගේ පැවැත්මපිණිස; විහිංසාසංඛ්‍යාත බඩසය ව්‍යපසමණ
 යකරණපිණිස; (වුණලෙපයක්මෙන්ද සිනොප්‍රණාදිය ඇතිකල්
 හි ඊටකරණ ප්‍රතිකාරයක්මෙන්ද මේ පිණිස පාතය ප්‍රයෝජන
 ගිණිමි) ආසනබ්‍රහ්මවය්‍යාවට අනුග්‍රහ පිණිස (හෙවත් අධිසි
 ල අධිවිත්‍ය අධිප්‍රඥයනත්‍රිශික්‍ෂායෙහි අනුයෝගවශයෙන් භව
 කාත්තාරයෙන් එතරවනුපිණිස; (කාත්තාරයෙන් එතරවණු
 කැමති අමුසැමිදෙදෙනා විසින් අනුභවකරණලද පුත්‍රමාංසයක්
 මෙන්ද; නදියෙන් එතරවනුකැමැත්තහු විසින් නගිනලද පසු
 රක්මෙන්ද; සමුද්‍රයෙන් එතරවනුකැමැත්තහු විසින් නගිනලද
 නාවුකාවක්මෙන්ද; සලකානෑප්‍රණාවෙන් නොහිපුව නොමුලාව
 මේපිණිස පාතය ප්‍රයෝජනනිමි;) මෙසේ මේපිණිස පාතපරිභො
 ගයෙන්භොජනයට පුච්ඡාලික බැවින් පුරුෂයා කියනලද ක්‍ෂු
 ඛාවේදනාව නසමිකියාද; අභරහන්ත, අලංසාවක නත්‍රාවටක,
 කාකමාසක, හුනතවමත, බමුණත්සෙසින් ක්‍ෂුඛායනිප්‍රමාණයට
 අධිකකොට අනුභවකිරීමෙන් උපදනා අලුත්වේදනා සංඛ්‍යාත
 හත්තමුච්ඡාව නුපදවත්තෙමි, කියාද; (මේපිණිස පාතය ප්‍රයෝජ
 නනිමි, මෙසේ පස්විකාගැත්මෙන්) මාග්‍ය ප්‍රත්‍යයප්‍රතිබ්ධිප්‍රවා

නතිඇති මේ ශරීරසම්බන්ධ සතර ඉරියව්වගේ නොසිදුවැත්ම
 යයි කියනලද යැපීමවත්තේය, බුබුනිඤ්ඤාමිත්තථිවශෙන් ප්‍රත්‍ය
 ය සෙවීම, පමණ නොදන්නාහෝ විනිපාතනය පිණිස පිළිගැනීම
 නොපස්විකාවැලඳීම; යනමේ අසුන්තපරිශේෂන අසුන්තප්‍රතිශ්‍රුත
 න් අසුන්තපරිභොගයන් දුරුකිරීමෙන් බව්වශෙන් ප්‍රත්‍යයසොයා
 බව්වශෙන් (දයක, දනවසතු, ප්‍රතිශ්‍රාශකප්‍රමාණයෙන්) පිළිගෙන
 පස්විකාවැලඳීම සංඛ්‍යාතනිර වද්‍යාවද; සතරපස් ආලෝපයක් ප
 මණ උත්තකොට වැලඳීමෙන් සතර ඉරියව්වගේ යොන්‍යබව සප
 යන බැවින් පමණ දන වැලඳීමෙන්ම ඇතිවන පහසුචිහරණයද
 වත්තේයයි නුභූතින්සලකා පිණිස පාතය ප්‍රයෝජනනමිති” මෙ
 සේ පිඩක්-පිඩක් පාසාප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීමයි—මෙම පිරිසිදුපාන ප්‍ර
 ත්‍යවෙක්‍ෂායෙහි දක්වනලද නොවදවාය, නමදය, නමණ, නාය,
 නවිභූසනය, යන සතර අගයෙන්ම අයෝගියො ප්‍රතිපත්ති සං
 බන්ධයීය ලු මිත්තප්‍රතිපත්තින්ගේද; අන්තස්සවලලිකානුයෝගයයි
 කියනලද වසතුකාමකෙලකාම දෙකෙහි කරණලද ඇලීමගේ
 ද ප්‍රත්‍යාණකිරීම කියනලදයි දක්වනලදි— යාවදෙව ඉමසාකාය
 යස සිතියායාපුතාය, විහිංසුපරනියා, බ්‍රහ්මවරයා, නුග්‍රහ හාය, ඉති
 සුරාණසුවච්ඡෙදනං පරිහංඛාමි, නවස්සුවච්ඡෙදනං න උප්පාදෙසසා
 මි, ගාත්‍රාවමෙහවිසසති අනවස්ථතාව, චාසු විහාරොව, යනමේ අ
 වටෙදෙන් භොජනානිසංස අප්‍රවිශිත දක්වනලදි— මෙසේමේ
 ප්‍රත්‍යානව්‍යභසතරන්ද ආනිසංසඅප්‍රවිහයෙන්දැයි වාදසාතයෙන්
 සමන්විත පිණිස පාන ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාව දනසුතු:—(4) එහි සෙනාස
 න පරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂානොම කවරේද?—“පටිසංඛාසොනි
 ඥාණෙනාසනං පටිසෙවති, යාවදෙවසිතස්ස පටිසානාය උණ්හ
 සං පටිසානාය බංසමකස වානානප්‍ර සිරංසප සමථසානං පටිසා
 නාය යාවදෙව උතුපරිසංස විනොදනං පටිසලානානමත්තං”යි
 වදාලෙයිත් “යම්නාක් අබ්‍යන්තිකානු කිපිමි වශයෙන්ද බාහි
 රසානුපෙරලීමාදි වශයෙන්ද උපත්සීමෝපණයත්” නසනපිණි
 ස, බැහැලේ බොණමැස්සෝය විදලේබොණ මැස්සෝය සරජ
 අරජදිව්‍යාය අවිච්ඡාද, දැඩිපුට්ඨවිප්‍රඥා දිසිප්පික සප්තියෝය, ය
 න මොවුන්ගේ සපයියන් නසනපිණිස, යම්නාක් (සියලුකල්හිම)
 ශරීරපිඛාමිතන වික්‍ෂෙප යන මොවුන් ඇතිකරන්නාවූ යම්සිතො
 ඡණදි නොසැපසානුවක් ශෙනසුත් වැලඳගැනීමෙන් දුරුකව
 සුතුවේද; ඒ නොසැපසානුව දුරුකරණපිණිස, සිංහවක්‍ෂාදිප්‍රක
 ව උපද්‍රවය සාරමුණෙහි රක්‍ෂනදුස්සනවශයෙන් පවත්නාගත
 වෙහෙදි අප්‍රකව උපද්‍රවයයි දක්වනලද දෙවදුරුමිවූ යම් උපද්‍රව
 කෙරෙහි යම්විවාදාගත වාක්‍ෂමුලාදියක හුත්තොකුට අසංවා
 නවාර් ඇතිබැවින් අසංපාය රූපදශිනාදියෙන් අබාධකරද්ද,

එය සෙනසුන් වැදලන්නකුට නොවනබැවින් ඒ ප්‍රකට අප්‍රකට පරිශ්‍රවයන් නසනපිණිස; නානාලව්‍යයෙහි පිහිටුවන්නාවූ තනය එයින් හඟුළුවා කමටගත්වූ එකඟරමුණෙක නැවැත්වීම සා බ්‍යක්ත පරිසලලානාශීමය පිණිස; යයි කුවතින් සලකා සැනපෙණ හිඳිනා සෙනසුන් ප්‍රයෝජනගති"යි මෙසේ ප්‍රයෝජනගැන්වක් පාසා කල්පණකොටගැනීමයි:—(5) එහි, හිලානපවයපරිභොග ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂානොමකවරේද?—“සමිසංඛාසොති සො හිලානපවිව සහසජ්ජපරිකාරං පටිසෙවති යාවදෙව උප්පන්නානං වෙය්‍ය බාධිකානං වෙදනානං පටිසානාය ඉබ්‍බපජ්ඣපරමනාය”යි වදාල ලෙසින් “යමිතාක් උපන්නාවූ බාහුක්‍ෂාහලක්‍ෂණ දෙකුළුව පිළි කාදි නානාප්‍රකාර වෙදනාවන්ගේ නැසීම පිණිස, තිදුක්ඛිව පරම කොට; (හෙවත් යම්පමණ කාලයකින් ඒ සියලු දුක ප්‍රතිණ වෙද ඒතාක්) කුවතින් පරික්‍ෂාකොට; හිලන්හුගේ රෝගය සාසි දුවන්නාවූ වෙදහු එයින් අනුදන්නාලද හිතෙල් වෙඳා අදි ජිවි තපර්වාර බෙහෙත් සමහාරය; ප්‍රයෝජනගති"යි මෙසේ ප්‍රති ලබ්ධපරිභොග කාලයන්හි) සැලකීමයි:—(6) මෙසේ කියනලද සිව්පස ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂානොමෝ වනීමාන ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාය; අනිතප්‍ර ත්‍යවෙක්‍ෂායයි දෙවැදූරුමිවේ:—එහි ඒ ඒ ප්‍රත්‍යයන් ලැබුණුකල් ජීද පරිභොගකරණ කල්හිද යටදක්වූ ක්‍රමයෙන් කුවතින් සල කා ප්‍රත්‍යය ප්‍රයෝජනගැනීම වනීමාන ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නම්වේ:— “මසා පවිච්ඡෙක්ඛනා අජ්ජං චිවරං පරිතුන්නං තං යාවදෙව සිතස්ස පටිසානාය—පෙ—හිරිකොපින පටිච්ඡාදනතං, යථාප වයං පවත්තමානං බාහුමත්ත මෙවෙනං යදිදංචිවරං නදුපහු ඤාකොච පුග්ගලො බාහුමත්තකො නිස්සතො නිජ්ඣො සු ඤෙසු සබ්බාතිපන ඉමාතිවිවරානි අජිගුච්ඡනියකති ඉමංසුතිකා යංපඤා අතිථිය ජිගුච්ඡනියකජිජායනති” යනුවෙන් සැලකීම අ නිතප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂානම්වේ:—භාවය: අදමාවිසින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නො කොට යම් සිවුරක් ප්‍රයෝජනගන්නාලද්දේද; එය යමිතාක් සිත නසනපිණිස—පෙ—ලජ්ජාකිපෙණ නැත්වසනපිණිස; (ප්‍රයෝජන ගතිම) යමියම් ප්‍රත්‍යයක් (කුමක්ද?) යමියම් සිවුරක් පරිභොගවය යෙන් පවත්වනලද්දේද එය බාහුමාත්‍රයක; හෙවත් අපො තෙ ජෙවායොපඨවි වණ්ණනනිරසමජ්ජන සුඛාභවකමාත්‍රයක එය අනුභවකුළු පුත්ගලනෙමේද (මමද) බාහුමාත්‍රයක; (සුඛාභවකමා ත්‍රයක) එහෙයින් නිය්‍යාතනය; එහෙයින් නිජ්ඣවය; එහෙයින් සුත්‍ය ය; පිළිකල්කටසුතුටු මේ සියලුම විවරයෝවනානි දෙතිස්කුණප කොට්ඨාස සංඛ්‍යාත මේ කුණ්‍යකයටපැමිණ අතිසයින් පිළිකල්කට සුත්තානුවෙති; (සුඛාභවකය සුඛාභවකයම වැලඳගනි.) යනුයි. මේ අනිත ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂානොමෝ පිණිසානාදියෙහිද මේ නයින්

දනසුතු:- මේ අනිත්‍යප්‍රත්‍යය වෙකොනොම පෙරවරු පස්වරු පෙරයම මැදුම්යම පසුයම යන පස් ස්ථානයෙහි සැලකිය යුතු:- මෙසේ කියන ලද චරිතානු අනිත්‍ය යන දුෂිත ප්‍රත්‍යය වෙකොනොම නොපස්විකා සිව්පසය පරිභොගකරත්තාහව එදවස අරුණු නැගීමෙන් ඉණපරිභොගකමේ:- ආර්ථික ප්‍රත්‍යයෙන් හා තාෂණාවෙන් ගෙති ප්‍රත්‍යය ප්‍රයෝජනගැනීමෙන් ප්‍රත්‍යය සත්ත්විත්‍රිත සිලය විපත්තිමේ:- දුක් ඔහුගේ විපත්ති දෙයෙහි දක්වනු ලබන්න:- (7) යකඩින් නැගැනුම් ලය එසිත්ම නැගි ඒයකඩයම යමසේකයිද; එසේ ම සතරපසද පස් එකා පරිභොගකරණ ප්‍රයුද්භ්‍රණ්‍මුණු සතරපසය නොපස්විකාව ලදන මහණනු, සමකියවූ එමකණ්‍යයෝ ගෙවත් තමාසතත්ති උපත්තාවූ තාෂණාසංඛ්‍යත ඒ අකුසලකම්මයෝ සතරඅපායාදි දුශ්භාවයට පවුණුවත්තානුය:- එහෙයින් වැළුනු අයසාවම ලං සමුට්ඨිතා, නදුට්ඨිතා තමෙව බාදනී, එවං අතී බොණොවාරතං, සකකම්මානිතයනති දුග්ගතිං. උපායෙන් යුක්තවූ මනුෂ්‍යයෝ හිත්තෙන් කවසුතුදෙය, බොහෝ කලකුදු කරත්තානු හිත්තෙන් සිදුවන දුගදෙයට නොපැමිනෙත්, අනුපායෙන් හිත්තට ලැවුවානු හිත්තෙන් පැමිනෙන දුගදෙයෙන් යුක්තවූ වානු හිත්තෙන් කවසුතු කෘත්‍යයකරගත නොනැස්කානු දරුණුදුක්ඛ පැමිනෙත්. විවරදී සිද්ධිපසය ගිහිසෙයින් දනසුත්තානුය; ඒ හිත්තට තුවතිත් ලොවිමසෙයින් ආසාව පෙරදරිතො කොට පස්විකා ආහාරදී ප්‍රත්‍යයන්ගේ ප්‍රයෝජනගැනීම දනසුතුයි. රසතාෂණාවෙන් ගෙතුනාවූ නොපස්විකා වැළඳීමෙහි දෙ, භනොදත්තාහෙයින් මොහයෙන් මුළුවූ අනුත්ථිසිත් දෙනලද ආහාරය (සිව්පසය) ප්‍රයෝජනගත්තාවූ ශ්‍රමණතෙම බැලුන් විසින් වමාරණලද්දක් (බව්වමණයක්) කත්තනුසෙයින් තිත්දක වසුතුයි. ප්‍රත්‍යය සෙවීමෙහි පිළිකැණීමෙහි වැළඳීමෙහි පමණද; පමණදැනීමෙහි ආනිසංසයද; දුරුකවසුතු නොවටනා නොසරුප්දෙයද තත්ත්ව පරිද්දෙන්ම බොහෝ සෙයින් ප්‍රත්‍යය වෙකොනොම (පස්විකා) සිව්පසය ගිහිසෙයින් ලස්වනයකරත්තේය; (ප්‍රයෝජනගත්තේය) එහෙයින් කිහි අගතිනාකරණියානී, කරුණාසුචිරමපිච, අගතිදෙසංනපපෙපානති, උපායෝ පහතාකාරං අනුපායෙහි පහතා, අගතිදෙසෙන අට්ඨිතා, සකන්තසුචි අසාබෙනතා, දුක්ඛං පපෙපානති දරුණං. අගතිවපච්චයාකෙසු යක, අසුසුයෝ පහමොව්ස, සොගපුබ්බමසංඛාය, ආහාරදිතිසෙවනං ගච්ඡොවුච්ඡිතො සනෙතා, භුඤ්ජෙනතා පරිභොජනං සුවාඛතාංව භුඤ්ජෙනතා, සමණොති ජගුච්ඡියො මත්තං ඥානානිසං සසුචි, පහාතබ්බසුචි තං නගො, බහුසො පච්චවෙකඛිට්ඨා, හපෙඅග්ගිච පච්චයෙ: (8) තවද- යමිකිසි ශ්‍රමණබ්‍රා

ගමණ කෙණෙක් විවරදි චතුර්විධ ප්‍රත්‍යයෙහි ලැබෙන්නාවූ ව
ණ්ණ(රූප)ශබ්ද, ගතධ, රස, ඔජාගෙවත් සංඝි, යනමේපඤ්චකා
මය තාෂණාවෙන් ගිහුනාහු; තාෂණාවෙන්මුලාවූවාහු; තාෂණා
වෙහි බැසගත්තාහු; නොපස්විකා වැලඳීමෙහි දෙපනොදන්නා
හු; ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාකරණයෙන් තොරවූවාහු; අනුනවකරද්ද; ඒ ශ්‍ර
මණබ්‍රාහ්මණයෝ නැසීමට පැමිණියාහුය; විනාසවීමට පැමිණි
යාහුය; මාරයාගේ වසගයට පැමිණියාහුයයි; දතපුත්තාහුය:-
එහෙයින් “සෙහිකෙව් හික්කවෙ ඝමණාවා බ්‍රාහ්මණවා ඉමේප
ඤ්චකාම ගුණෙනපිතා” යනාදියවදාලයේක:- (9) තවද, ශ්‍රාවණ
ය විවරදි ප්‍රත්‍යය සෙවනයකරණ ප්‍රවිජිතතෙමේ කානිතාරයට
පැමිණි මානාපිතා:ත්යෙපුත්තමාංස නොජනයක්මෙත්ද; ඊයස
ක සිදුරෙහි තෙල් ප්‍රවේස කිරීමක්මෙත්ද; වුණලෙප ඖෂධ
යක්මෙත්ද; චතුර්විධ ප්‍රත්‍යය සෙවනය කරන්නේය:- එහෙ
යින් “කනතාරෙ පුත්තමාංසංව අනබ්‍යසානඤ්ජනංචය, හෙ
සජ්ජංව වණලෙපං, පච්චයෙ පච්චසෙවයෙ” යනුවදාල:-

මෙතෙකින් අධුනිකහුදී ජනයාගේ ප්‍රමොදයවීමේ ස කරණ
ලද හික්‍ෂුසිලයෙහි පච්චස සන්තිස්සිත සිලනිද්දෙස නම්වූ හවෙ
නි පරිච්ඡේදය නිමවනලදී. 3

(ප: අ: 8.)

බුද්ධකිතාවෙන්වසොමනිවා වුනනමිදං ජසමනිද්දෙසං
පච්චසසන්තිස්සිත සිලස්මා හොතිසසන්තං ගුරුබුධිසො.

කියනලදී සතර සංවරසිලයාගේ කොශලයපි නිස දැන් මේ
හි මිශ්‍රකසංග්‍රහයක් දක්වනුලීමේ:- (1) සිව්පස පරිභොගයෝ ව
නාහි ථෙය්‍යපරිභොග, ඤ්ණපරිභොග දායජ්ජපරිභොග, සාම්පරි
භොග ය, යි සතරදෙනෙක්වෙති:- සමමැද ඉදකත්තාවූද දුස්සී
ලයාගේ සිව්පසපරිභොගය බුදුන්විසින් දුස්සීලයාගේ සිව්පසය
අනුදනනොවදාලගෙයින්දදායකයන්විසින්කොදෙනගෙයින්ද;
* ථෙය්‍යපරිභොග නම්වේ; සිල්වත්තගේ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නොකො
වගැණීම ඉණපරිභොගනම්වේ; ශප්තවිධරෞක්‍ෂයත්ගේ සිව්ප
ස පරිභොගය තෙම දායජ්ජපරිභොග නම්වේ; ඔව්නුවනාහි හා
ග්‍යවතුත්වහත්තේගේ පුත්‍රයෝය; එහෙයින්පියාසත්තකප්‍රත්‍යය
යත්වඅසිතිකාරයෝවී ඒ ප්‍රත්‍යයත්පරිභොගකරත්; රහතත්ගේ
පරිභොගය සාම්පරිභොග නම්වේ; උත්වහත්තේලා වජ්‍යාහි තා

* දූතව අවුනැසී තිබෙන “දුස්සීලසාමිත ගෙදය” නමැති
පොතෙත් මෙහි විසතර බලාගතයුතු.

පණුවටවාලබව ඉක්මෙව්බැවින් ස්වාමිභූවිප්‍රත්‍යයඅනුභවකරනි,
 සිල්වත්හික්‍ෂුත් විසින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාකොට කරණලද සිව්පසප
 ර්භොගය (දයස්පර්භොගයෙහි ඇතුළත් නමුදු ආවේනිකව)
 අනන්‍යපර්භොගයයිද කියනුලැබේ:-මෙහි ඉනපර්භොගය නො
 වරි; ඵෙය්‍යපර්භොගය (වරිද නොවරිදයනු) කියනුමකිම:- එ
 හෙයින් “වන්නාරොහිපර්භොගා” යනාදිය වදාලුයේක.- (2) ල
 ජ්‍ය්‍යපර්භොග අලජ්‍යපර්භොග, බවමිසපර්භොග, අබවමිසපර්භො
 ග, යයි අන්‍යවුද සතරපර්භොග කෙරෙණක්වෙති:- ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුච
 විසින් ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවස්මනකරණලද පර්භොගය; ලජ්‍ය්‍යපර්භොග
 නම්වේ-ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුභිසින් අලජ්‍ය්‍යාසමග කරණලද පර්භොග
 ය; අලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුව විසින් ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවස්මග කරණලදපර්භොගය;
 අලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුභිසින් අලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවස්මග කරණලද පර්භොගය;
 අලජ්‍ය්‍යපර්භොග නම්වේ; එහි අලජ්‍ය්‍යාහව ලජ්‍ය්‍යත්ස්මග කරණ
 ලද පර්භොගයවරි; ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුහව අලජ්‍ය්‍යත්ස්මග කරණලද පර්
 භොගය යමිතාක්කල් නොදනිද ඵ්‍යාක්වරි; ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුව සත්ත
 කබාමිකපිණ්ඩපාතය අනුභවකිරීම බවමිසපර්භොග නම්වේ; ල
 ජ්‍ය්‍යාසත්තක අබාමිකපිණ්ඩපාතය; අලජ්‍ය්‍යාසත්තක බාමිකපි
 ඤ්ඩපාතය; අලජ්‍ය්‍යාසත්තක අබ්‍රහ්මකපිණ්ඩපාතය; අනුභවකිරීමේ
 අබවමිස පර්භොගනම්වේ: එයින් බවමිසපර්භොගය වරි: එහෙ
 යින් “අපරෙසිවන්නාරො පර්භොගා” යනාදිය වදාලුයේක:- (3)
 ලජ්‍ය්‍යපර්ග්‍රහ අලජ්‍ය්‍යපර්ග්‍රහ බවමපර්භොග ආමිසපර්භොග, යයි
 අන්‍යවුද පර්ග්‍රහදෙකෙක්ද පර්භොග දෙකෙක්ද වෙති:- අල
 ජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවක් විසින් ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවක්ලවා සිව්පිරිසටබණ කියවිමි හු
 කතානුමොදනාකරවිමි ඔව්හු කුලයාට අදුන්වාදිමි වූයෙයත් සං
 ග්‍රහකිරීම(බලදිම)ලජ්‍ය්‍යපර්ග්‍රහනම්වේ; එයවරි:- ලජ්‍ය්‍යයෙක් වි
 සින් අලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවක්ලවා ප්‍රෙමයෙන් එසේකරවිම අලජ්‍ය්‍යපර්ග්‍රහ
 නම්වේ:- එය ආපතනිකරවේ:- ඵ අලජ්‍ය්‍යසංග්‍රහයකරණ (අලජ්‍ය්‍ය
 හවබලදෙන) ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුතෙම සඵඥයාසනස්ස පසු බස්වත්තෙක්
 ද; අතුරුදමි කරත්තෙක්දවෙයි; කවරගෙයකින්ද? නයමාඑ
 කො අලජ්‍ය්‍යපි, දුස්සිලො අසමාහිතො, අලජ්‍ය්‍යසත්තසහසසමිසි, ක
 ඤ්ඤතිභිපකාසිතා යනුවෙන් “එසේ බලලද කායවාක් සංවර ර
 හින දුස්සිලවු අලජ්‍ය්‍යතෙම තමත්වැනි අලජ්‍ය්‍යත්ලක්‍ෂයකුදු කරා
 ය”යි කියනලද හෙයින්:- පොහොය පවාරණදිවිනය කමිකිරි
 ම නිසනැණිම බණ ඉගෙනනැණිම යනාදි සියල්ල බවමපර්භො
 ගනම්වේ:- යමි ලජ්‍ය්‍යභික්‍ෂුවක්සමග ආමිසපර්භොගයවරිද! බ
 වමිසර්භොගයත් එහිවරි, එහෙයින් අලජ්‍ය්‍යත්ගෙන් බවමිසඉගෙ
 නත්තනාභික්‍ෂුහුද අලජ්‍ය්‍යමවෙති:- සිව්පසපිලිබදදෙය ප්‍රයෝජ
 නනැණිම ආමිසපර්භොග නම්වේ:- එහෙයින් “අපරෙසිවෙපග්ග

සිලව්‍යනති, විපනතිදෙප, සිලානිසංසයන් දැක සිලයෙහි පිහිටි
 ශ්‍රඩාවන්ත කුලසුත්‍රයන් විසින් “සමාදිනනසිලෙන සොභිතා ධුත
 ඩකසමාදානංකාතබ්බං”යි දක්වුහෙයින් සිලයාගේ වෛදානය (පිරි
 සිදුබව) පිණිස යම්කිසිදු කුසලයක් සමාදන් වියයුතුයි. ඒ ධුතඬු
 යෝග්‍යතාව ~~සංස්කෘතියෙහි~~ සොයාගන්නා, පසුව අභාරුනිසිතා
 එකො විරයසාසුතො, වෙව විවරනිසිතා ~~සියනුවෙන්~~ සෙ
 නාසනගෙහි අල්පවජ්ජනත්වයට පැවැත්වීමට අරඹන රුකක් වූ
 ලික අබ්‍යාසානාසික සොයානික යථාසංවිතිය යන අභ්‍යාසයද, පි
 ඥාපානගෙහි අපිස්සතොස් බැව් පිණිස, පිණිසානික සපදානවා
 රික එකාසනික පනත පිණිස බලපවත්වා ගන්නා යන අභ්‍යාසයද,
 විශිෂ්ටතත්වය නොසැරිකාගෙන, විවරගෙහි අපිස්සතොස් බැව්
 පිණිස, තෙව්වරක පංසුකුලික යන අභ්‍යාසය දෙක ද මෙසේ තෙලෙ
 සක් දක්වා දැල සේක. ගිලානප්‍රත්‍යයද පිණිසානගෙහි ඇතුළත්
 හෙයින් එය පිළිබඳ අභ්‍යාසක් අවෙතිකව නොව දැල සේක. විස්ත
 රවිසුම්මාගියෙහි බලනු ~~(10)~~ බහුමිපිවෙසනිතා භාසමානො,
 නතකකරුණොති නරුපමතො, ගොපොචනාවො ගණ්‍යංප
 රෙසං, නභානවාසාම ඤාඤාසහොති ~~යනුවෙන්~~, “භාවනාවන්
 හි නොගෙදෙන හෙයින් පමුණනයයි කියන ලද සිලවනතහි ඤා
 නෙම, ත්‍රිපිටකබ්බවචනය අනුත්ව බොහෝකොට කියන්නේ
 ද; යම් කමිසරානගෙයෙහි සිතනොබැඳ පවත්නේ වීම, දවස
 කුලියට අනුත්ව ගෙරුරක් නොපොළලෙකු දින බැලියට
 මුත් ගවරසයට හිමි නොවන්නාක් මෙන් අනවැසියන්ගෙන් හා
 දායකාදීන්ගෙන් ලබන වත් පිළිවෙතට හා විවරදී ප්‍රත්‍යයට මුත්
 මහණකමෙහි ඵලය යයි කියන ලද සතරමග සතරඵලයට හිමි
 නොවන්නේය”යි වදාල ගෙයි; සිලසම්පන්න සියලු හිඤ්ඤත්වි
 සින් එයින් සතුටු නොවී ධුතගුණයක පිහිටා සමථකමිසරානභාව
 නාවක් හෝ විදුශිතාකමිසරාන භාවනාවක් හෝ නිතර භාවනා
 කළ යුතුයි ~~(11)~~ දැන සිලවගෙය වුනා, ආනිසංසා අසෙසකා,
 තෙමඤ්ඤාචනායාපී, සංසිද්ධිකන්ති අසංසයං ~~භාවනා බලයො~~
 ගෙන, බුද්ධිභාවාපිසාධිගො, නදඤ්ඤාකානිසම්පනති, භාවනාය
 අසාධිගා ~~යනුවෙන්~~ “දානසිලදෙය්හි යම් පමණ ආනිසංසයක
 ගණක් වදාරණ ලදහද; ඒ සියල්ලම සම්පභාවනාවෙන් ද නිසැ
 කගෙන් ලැබිය හැකිය යිද. බුදුබව පවා භාවනා බලයෙන් සිඩකල
 සුත්‍රවෙයි; එයින් අත්‍යක්‍යවරනම් සම්පතියක් භාවනාවෙන් සි
 ඩකල නොහැකි වේද; සියලු සම්පතිය සිඩකල හැකි වේමය”යි වා
 දාල ආනිසංස දක්නා වූ ශ්‍රඩාවන්තහි ඤාත් විසින් ඒ දුට්ඨ භාවනාවෙන්
 අතුරෙන් සමථ භාවනාවෙහි, පඨවිකසිණ්ඨි දසකසිණ්ද, උචුම
 තකාදි දස අසුනද; බුඩානුයමානි ආදි දස අනුයමානි හද; කරුණාදි ස

තරබුනමහරණද, අගාර පුතිකෘතියෙහිද, සතරධාතූමනසිකාරයද; අනාසානක්‍ෂායනනාදී සතරඅරුපඥෝද්ධි කියනලද සතලිස්කමිසරානායෝද; පරිකමිභාවනා උපචාරභාවනා අපිණ්‍යාභාවනායයි කියනලද ත්‍රිවිධ භාවනාආචාරද; පරිකමිනිමිතන උග්‍රහරුමිතන පුතිභාගනිමිතනයයි කියනලද ත්‍රිවිධනිමිතනයෝද; දතසුත්තානුය. එහි පරිකමිභාවනානොම යටති සතලිස්කමිසරානායෝගිමලැබේ, බුඩ්ධානුස්මිතානි ආදිඅටෙහිද සඤ්ඤා වචනානදෙක්නිදසි දසකමිසරානායෝගි උපචාරභාවනානොමො ලැබේ; සෙසුකමිසරානායන්හි අපිණ්‍යාභාවනාවලැබේ. (12: 1) මේ මතුදක්වන ක්‍රමයෙන් භාවනාකරණ යොගාවචරයාහට පරිකමිනිමිතනාදිහු පැමිණෙති. කෙසේද? පල්ලිකොට වනාහි අනිතයෙහි ජිත්දවු, ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, සොක, යන පස්මහබයද; මතුදිවුලබන්තාවු, ජාතාදි එමපස්මහබයද; දුක්ඛිදන එම පස්මහබයද; සොර, සතුරු, රජ, දිය, ගිනි, යන පස්මහබයද; දරුණු, එකසියසතිසක් අපාය * රොග, ආත්මොපචාද, පරුපචාද, යන පස්මහබයදයි මෙසේ කියනලද පස්විධිමහබයින් † තැනිගෙණ සතරසංචරයෙහි සුඛකොට; අවාසාදී දසවිධපලිබෝධයන් සිදු; ප්‍රියගරුභාවනියාදී ගුණයෙන් සමුත්ති ගතලක්‍ෂණමත්තයෙකු සම්පූර්ණව එලඹ; තමන්ගේ චරිතානුකූලවු යටති යම් කමිසරානායක් ගෙණ; මහාවාසාදිඅප්‍රචාදසම්බවු අනානුරුපවිහාරයන්හැර; නාති දුරනාතකසන්තාදීවු පවාසිතසමන්ත අනුරුපවිහාරයෙහි වසන්තාවු කෙසනමහරණදී ක්‍ෂුද්‍රපලිබෝධයන් දුරුකොට; එක්වියත් සතරභූත් පුළුල්ඇතිව (සාදනලද) වටවු කිසුණු මවුල්ලභනිමුඛකොට; දෙරයන් විශත්තසනපායී ප්‍රමාණයෙන් පණවනුලද විශත් සතරභූත් පමණ උසඇතිඅස්නෙහි සැපසේහිද; “අස්පක්‍ෂාදකාමා බහුදක්ඛා බහුපායාසාආදීනවොගෙනන්තියෙක” යනාදීන්කාමයෙහි දොෂ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාකොට; සියලු දුක් දුරලිමටකාරණවු නොසක්‍රමයෙහි බලවත් අභිලාසයඇතිව; බුබුදුම සංසතුණු කුසමරණයෙන් ප්‍රිතිප්‍රමොද්‍ය උපදවා: “මේප්‍රතිපත්තියොමෝ සියලු බුඩ්ධි අයභිලාභකයන්විසින් ප්‍රතිපත්තාවු නොසක්‍රමය ප්‍රතිපත්තිය”යි හටගත්තොරවැනිව සිත්පිහිටුවා “එකානාගයෙන් මේ ප්‍රතිපත්තියෙන් නිව්‍යාණසැපයට අසිතිකාරයෙන් වන්තෙමි” මෙසේ උත්සාහ උපදවා; සම්මු අකාරයෙන් ඇසඳල්වා කිසුණෙහිවණ්ණ

* ත්‍රියසික්, ප්‍රෙත, අසුර, ලොකනතරික සමග 140 හක්වෙන්.

† ජාති ජර ව්‍යාධි වූනිව සොකො, නෙකාලිකා පච්චසෙවගො නති, වොරාගිරාජු අක පාවකොව, දණ්ණොභගො දුග්ගතිසොර ඥානො, අනානුචාදො ජරානුචාදො, වදෙබ්බො විසතිපස්සි, මෙකයා.

පුතුවෙකුගේ නාමයට ලක්ෂණමානාකාරයකට, වර්ණයෙන්
 හැරම උත්සාහයෙන්, පැහැතිබවයෙන් සිත්පිහිටුවා, එකඟවූ
 හිත් “සංවිසිසි” යනාදී ඒ ඒ භාවනානුක්‍රමයෙන් පවත්නා සිතට
 ඒ අරමුණෙහි නිමිත්තගුණය කරන්නාහට ඒ අරමුණ පිළිබඳව
 නිමිත්තයකි කියනු ලැබේ. ඒ භාවනානාමයට පරිකල්පිතා
 නම් වේ. (12:2) යම් කලෙක හිටිනාහි ඒ පරිකල්පිත නිමිත්ත සිතට
 නාමයට නත්තාලද්දේ වේද; ඇසින් බලන්නක් හටමෙන් සිතට
 අරමුණ වේද; ඇස පියාගෙන් අත්තානිකව ගොස් ගොස් කල්පනා කර
 රන්නාහට කසිණ මණ්ඩල සදාසව මනෝවාරකප්පනයට අරමු
 ණ වූයේද; එසමයෙහි උග්ගන නිමිත්ත උපන්නේ නම් වේ; ඒ භා
 වනාද උපවාර භාවනා නම් වේ; ඔතොම සිත එක අරමුණක පි
 හිටවන්නේය. (12:3) එසේ සමාගිත වූ ඒ යොගාචාරයාහට වනාහි
 ඉන් මන්තෙහි ඒ උද්ගුහන නිමිත්ත විසයකොට පරිකල්පිත සමාසයෙන්
 භාවනා කරන්නාහට යම් කලෙක හි ඒ උද්ගුහන නිමිත්ත සදාසව ඊට
 වඩා පිරිසිදු මරණ ලගන කසිණ දෙයෙහි පහවූ පැහැයකි කි
 යන ලද භාවනාවෙන් නිපත් අරමුණ විතතයෙහි මනාකොට පි
 හිටන ලද්දේ වේද; එකල්හි පටිභාවන නිමිත්ත උපන්නේය කි
 යනු ලැබේ. එනැත්තටත් බාහ්‍යයට සතුරු යයි කියන ලද; කා
 මවන්තදී නිවරණයක් කෙරෙත් විශේෂයෙන් පහවූ කාමාවච
 ර සමාසයෙන් මන්තෙහි ඒ ප්‍රතිභාවන නිමිත්ත උපවාර සමාස
 යෙන් නැවත නැවත; අසෙවනය කරන්නාහට විතකීදිපවා
 ධනයෙන් සමන්විත වූ ප්‍රථම ධ්‍යාන විතතය පිහිටන්නේය. (මේ
 භාවනානාම අපි ණ භාවනා නම් වේ.) ඉන් ඔබ්බෙහි එම ප්‍රථ
 ම ධ්‍යාන විතතය අවස්ථා, සමාපස්ථා, අධිධ්‍යාන, උධ්‍යාන, පච්ච
 වේකම්භා, යන මේ පච්ච සිද්ධියෙන් වසගකොට විතකීදි මා
 දර්ශන අධ්‍යයන් පහකිරීමට විවාරදී සුබුමා ධ්‍යයන් උපදවනු පි
 ණිස මතු මතු භාවනා කරන්නාහට පිළිවෙලින් විතිය ධ්‍යාන දිය
 සුදුසු පරිද්දෙන් උපදින්න. (13) විදුලි නාම භාවනාවෙහි සිලවස්සවි, වි
 තතවස්සවි, දිට්ඨිවස්සවි, කංඛාවිතරණවස්සවි, මනාමග්ගසුන දස්ස
 නවස්සවි, පටිපදාසුන දස්ස නවස්සවි, සුන දස්ස නවස්සවි, යන ස්වභාව
 වස්සවිද; අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම යන ත්‍රිලක්ෂණයද; අනිත්‍ය දු
 ක්ඛ අනාත්ම යන ත්‍රිවිධ අනුපස්සනාවෝද; සමමසන සුන උද
 යබ්බය සුන භවන සුන භය සුන අදිනව සුන නිබ්බද සුන
 මුච්ඡාකම්පනා සුන පටිසංඛා සුන සංඛාර උපකම්පනා සුන අනු
 ලොම සුන යයි කියන ලද දස විදුලි නාම සුන යෝද; සුඤ්ඤාන අ
 නිමිත්ත අප්පනිහිත යන ත්‍රිවිධ විමෝක්ෂයද; සුඤ්ඤානානුපස්සනා
 අනිමිත්තානුපස්සනා අප්පනිහිතානුපස්සනා යන ත්‍රිවිධ වි

මොසෙව්වෙයෝද දනසුනානුය. (14: 1) මෙහි යටිදැක්වූ චතුර්විධ හික්මුණු ලියෙහි ලියවිණි නම් වේ, උපවාරසමාධිය අපිණිසමාධිය හි තනවිසුනි නම් වේ, ලක්කුණ රසපවිද්‍යාවන පදවිසාන වශයෙන් නාමරූප පරිත්‍යාගය දිව්‍යවිසුනි නම් වේ, එම නාමරූපයන්ගේ ප්‍රත්‍යයන් මේ මෙයයි නුවනින් අල්වාගැනීම කංඛාවිතරණවිසුනි නම් වේ, ~~මහාසොපිතිපසු~~ අධිමොහෙනිව පහනගො, සුඛාසුණු මුපට්ඨාන, මුපෙකනිවනිකනතිව ~~යනුවෙන්~~ දක්වන ලද මහාසාදි ද සවිද්‍යානුපකල්පයෙන් මානියව සතුරුයයි සුණයෙන් අල්වාගැනීම (ගෙවත් මහාසාදි දස උපකෙලයයෝ මානියනොවෙති විද්‍යානාවට උපකෙලයයෝමය නත්වනිමිවුක්ත ජිව්‍යතිපනනවු විද්‍යානාසුණයම මානියයි) මෙසේ මානියවහාව නිශ්චයකරනාමු සුණය මනාමන සුණදසන විසුනි නම් වෙයි. යටිකිදසයෙන් උදයව්‍යයසුණයපටත් සතකනුලොමසුණයදක්වා පැවති නවමහා විද්‍යානසුණය ප්‍රතිපදසුණ දැන විසුනි නම් වේ. මෙසේ කියනලද සිල විතත යන මූලභූත ද්විධ සුඛියෙන් හා, ශරීරභූතදිව්‍යවිසුනි ආදි සතරන්දයි සවිවිධ විසුනින් ගේ වශයෙන් ඉපදවියනුවු දුක්ඛාදිචතුරාර්ථ සත්‍යයන් අවබෝධකරණ චතුර්විධමානිවිතතය සුණදැන විසුනි නම් වේ. (14: 2) මෙසේ කියනලද ක්‍රමයෙන් භාවනාකරන්නාවු ජයොගාවචරයා හට විද්‍යානාවගේ මිහිකිරීමට පැමිණ දුන් අපිණිසංඛත ලොකොත්තාරමානිය උපදියයි කියනුකල්හි භවාසවිතතපරමපරව චලන උපවේද ද වශයෙන් සිදුගෙණ උපත්මනොවාරවජින විතතයට අනතුරුව දෙතුන්විද්‍යා විතතකෙණක් සංඛාරපෙකාසුණයෙන් හත්තලද යමිකිසි අතිතකදි ලක්ෂණයක් අරභයා පරිනම්, උපවාර, අනුලොම, ආමයෙන් පවත්නානුය. ඒ අනුලොමවිතතයෙන් ඔබ්බෙහි තුන්වැනිවගෝ සුතරවැනිව භාවනාබලයෙන් නිව්‍යාණය අරමුණුකොට මානියමති පුද්ගලයාගේ පෘථිවිජනව්‍යවහාරය ඉක්මවමින් ආයුර්ව්‍යවහාරයට පමුණුවමින් මානිවිතතයට අනන්තරදි ප්‍රත්‍යයවු ගොනුනුනම් විද්‍යානා විතතය උපදනේය. ඒ ගොනුහු විතතයට අනතුරුව අනවධන ඝමත්විත මානිවිතතයකෙම දුඛසත්‍යය අසමමානගෙන් දනිමින් තෘෂ්ණාසංඛත සමුදයසත්‍යය දුරුකෙරෙමින් නිව්‍යාණසංඛත නිරෝධසත්‍යය ආලම්බණකරණයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකෙරෙමින් සම්ප්‍රසන්න මානිසත්‍යය තමාගා සහ ජන බව්‍යයන්ට සහ ජනාදි ප්‍රත්‍යය වැඩිවිවශයෙන් (එකමච්ඡායාගේ ඒ ක්ෂණයෙහි සතර කෘත්‍යය සිබකෙරෙමින්) සතරවනුවගෝ පස්වනුව ජවනස්ථාන යට බස්නේය. ඒ මානිවිතතයෙන් මත්තෙහි තදනුරූප වශයෙන් ඵලවිතතයෝ දෙදෙනෙක්ගෝ තුන්දෙනෙක් පහකර

ශ්‍රී ලද ගිනිඇතිනන්ති උපයෝගීවීම පිණිස දියඉසීමක්මෙන් යමුවන්නාකෙලයෙන් ඇති සන්නානයෙහි කෙලෙසදරට සන්සිදු වීමටයෙත් ඉපදනිර්බවෙන්. ඉන්මබ්බෙහි විනාශ හවන ශ්‍රෝතයට වැටෙන්නේය. මෙසේ විදැසිනා භාවනාව දනවුන්තිය. දැන් දස විදැසිනායුත්තේ කියනු ලැබෙත්. (15) ඉපද නැතිවීම අනිශේක් අනිත්‍යය; උදයවාසය පිළිනායෙන් එනම් ඉපද නැතිවීමට පෙරළීමෙන් දුක්යහ; තමන් කැමති ලෙස ආනාප වන්නාහෙයින් අනාත්මයයි; භෞතානුක සංඝාර බලියෙන් ත්‍රිලක්‍ෂණයට නගාදන්නායුත්තේ; නොහොත් ඝාතයන්ගේ කලාප සමමයාන සමමසනායුත්තම්වේ. ඝාතයන්ගේ සමපණස් ආකාරයෙන් ඉපදීම හා නැසීම දක්නායුත්තේ; උදය බ්බයයුත්තම්වේ. ඉක්බිති උදයහැරව්‍යයෙහි සඵයංඝාරයෝ බ්බදනාසුලුහයි මවුන්ගේ භිගමානුය අල්වාගන්නායුත්තේ; හස යුත්තම්වේ. හසවයෙයන් විදැසිකයොහාචරයාහට මබ්බෙහි හවතුයමගිනිගෙණ දිලියෙන අතුරුවලුක්මෙන් හසවයෙයන් ඵලබ්බිවිම් දැසිනාය; හසයුත්තම්වේ. එසේ හසවයෙයන් දක්නා හට මබ්බෙහි වණ්ණමාන වන ග්‍රහණයක්මෙන් හවචුයෙහි දෙ, පදැසිනාය; ආදිනවයුත්තම්වේ. මහාමත්තය යෙකැයි අල්වා ගත් සඵයාගේ සෝවැතිදුක සුභවහරණ පුරුෂයෙකුමෙන් නිල කුණුදැකීමෙන් දුටුදෙ, පදැති ආයාහිහට සංඝාරයන් හරිණු කැමතිව උපදනායුත්තේ; මුචිතුකමානායුත්තම්වේ. අත්හැරීමට උපාය පිළියෙලකරණු පිණිස නැවත සංඝාරයන් පරික්‍ෂා කිරීමටයෙත් පැවතියුත්තේ; පරිසංඛානම්වේ. හරණ්‍රද හා යභාවකෙරෙහි මඛසඪවන පුරුෂයෙකුමෙන් දෙ, පදුටු සංඝාරයන් කෙරෙහි මඛසඪවීම; සංඛාරූපෙකතායුත්තම්වේ. හා වනාකරණ ද්‍රෝශාවචරයාහට මුලකිසමස්සනාදි නවදෙනාගේ කෘත්‍යනිෂ්පත්තියටද; මතුඋපභාසතනිස් බොධිපාක්‍ෂික බලියන්ටද; අනුකුලව උපදනායුත්තේ අනුලෝමනම්වේ. දැන් අනුපසන්නාහා විමොක්‍ෂද විමොක්‍ෂමුඛයෝද කියනුලැබෙත්.

(16) එහි භෞතානුකඛ්‍යමයෝ අනාත්මයයි පැවති අනත්තානුපසන්නානොම ආත්මාහිතිවෙස දුඨග්‍රහණයහරන්ති (ආත්මසන්නාසාකාරයම අනුවදන්නාහෙයින්) සුඤ්ඤනානුපසන්නානම්වුම් මොක්‍ෂමුඛයෙහි. හෙවත් පුරිපක්‍ෂයන් කෙරෙන් විමුක්තවයෙත් ආයුභිමාඨිසංඛත විමොක්‍ෂයටද; ඵලසමාපත්තිකාලයෙහි ඵලවිමොක්‍ෂයටද; මාරවන්නේය. යටති සංඝාරබලියෝ අනිත්‍යයයි පැවති අනුපසන්නා නොම අනිත්‍යයෙහි නිත්‍යයයි පැවති විපලාස නිමිත්තහරින්ති (විපලාසනිමිත්තාහරණයෙන්) අනිමිත්තානුපසන්නානම් විමොක්‍ෂමුඛයෙහි. සංඝාරි

රටමුළුයේ පුතකියෙකු පැවති අනුපසංසනානොම “එතං මම ඵ තාසුඛං” යනාදීන් ප්‍රවෘත්තතාපණං ප්‍රාප්තාව පුතකියාකාරදැනියෙන් හරින්නී (ප්‍රතික්ෂිප්තාකාරය දක්නාහෙයින්) අප්‍රතිශ්‍රිතානුපසංසනානම් විමොක්ඛයෙව්. එබැවින් හෙවත් මේ ත්‍රිපිටක අනුපසංසනාවන් විදැනීමාවශයෙන් විමොක්ඛයෙව් යන නාමය ලබනහෙයින්, දිව්‍යානගාමිනී විදැනීමායෙයි කියනලද සත්‍යානුලෝම විදැනීමානොමෝ ඉදින් “අනන්තාඅනන්තා”යි භාවනාකෙරේද; එයින් ලබණ මාගියනොම සුඤ්ඤනවිමොක්ඛනම් යිද; ඉදින් “අනිච්චංඅනිච්චං”යි භාවනාකෙරේද. මාගියනොම අනිච්චතවිමොක්ඛනමයයිද; ඉදින් “දුක්ඛං දුක්ඛං”යි භාවනාකෙරේද මාගියනොම අප්‍රතිහිතවිමොක්ඛනමයයිද; ව්‍යුස්ථානගාමිනීවිදැනීමා හමණ වශයෙන් මේත්‍රිපිටකාමය ලබයි. මාගිචිත්ත පටිසෙසි වනාහි ඵලචිත්තයෝද මගීගමණ භාවනාවශයෙන් ඒ ත්‍රිපිටකාමය ලබයි. (17)මෙහි වනාහි (යොනාවචරතොම) ශ්‍රෝතාපතනිමාගිය භාවනාකොට දැව් විවිකිත්සා සුභාණයෙන් පහකරණලද අපායනෙන් ඇත්තේ, සත්වරක කාම සම්මානෙහි ප්‍රතිසන්ධිග්‍රහණය පරමකොට ඇතිහෙයින් සන්තකධන්වපරම නම්වූ ශ්‍රෝතාපතනනම් අයහිත්‍රාවකවේ. සකාදගාමි මාගිය උපදවා රුහවෙෂ මොහයන්ගේ තුනිකිරීමෙන් මනුෂ්‍යලෝකයට ප්‍රතිසන්ධිවශයෙන් එකවරෙක ජිනස්ථාවාට ඇති සකදගාමිනම් අයහිත්‍රාවකවේ. අනාතමිමාගිය උපදවා කාමරුහවකපාදයන්ගේ සමුච්ඡේද ප්‍රභානගෙන් මනුෂ්‍යත්ම භාවයට ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන් නොඑනසිභාව ඇති අනාගාමිනම් අයහිත්‍රාවකවේ. අහිද්මාගිය උපදවා (ඉතුරු) සියලුකෙලකයන්ගේ ප්‍රභානගෙන් ස්වයංකරණලද චතුර්විධ අශ්‍රවයන් ඇති දෙවියන් සහිත ලෝකයාමිතින් දෙනලද දක්ෂිණාව මහත් ඵලකිරීමට සමත්වූ අහිංසානම් අයහිත්‍රාවකවේ. මෙසේ සුඤ්ඤනවිමොක්ඛාදී නාමයෙන් දක්වනලද සතරමග සතරඵලයෝ හුට්ඨකයෙහි ඵලයහෙයින් සතරශ්‍රාමාණ්ඩලය හයිකියනු ලබත්.

මෙතෙකින් අටුතිකනුදිප්තයාගේ ප්‍රඥාදය පිණිස කරණ ලද නික්කායාසංඝයාගේ මිත්‍යාකාමයන්හිද්දෙසනම්වූ සත්වෙහි පරිච්ඡේදය නිමවනලදි.

(ප: අ: 7.)

මිත්‍යාකාමයන්හිද්දෙසං සො පසානිදං සමසද්ධො පසංඤ්ඤා,
විසති පසංච භසමගා හිතො සන්ත විසුද්ධි හිතො සො හොති.

(ආ. 4) කොසලලක්ඛණ භික්ඛුනං භික්ඛුසීලෙ ඉධාගතො
සුත්තා'ගතං භික්ඛුසීලං පචක්ඛියාමිතොපරං
නිර්වාණායාං සිංචං වජ්ඣා රතනත්තයං.

(මා. 2) නංවුලල මජ්ඣිම මිථා සීලතො නිවිධං භවෙ
පිටිකුච්ඡපගෙදෙහි'නෙකභෙද ගතං මනං.

භාවය: ඒ(සුත්තයෙහිආභික්ඛුසීලය)වුලලසීල මජ්ඣිමසීල මහාසීල
වශයෙන් ත්‍රිවිධවන්නේය. (ඒ එකි එකී සීලය)පිටිකුච්ඡෙද කුච්ඡෙද
දයන(දුට්ඨ)භෙදවශයෙන් නොයෙක් ප්‍රභෙදයට පැමිණියේය
සිද්ධන්තාදී.

(1) එහි වුල්ල සීලය කීවේද?:— (1-1) මේ ශාසනයෙහි
භික්ඛුනෙම ප්‍රාණ්ණාත්මය දුරුකොට ප්‍රාණ්ණාත්මයෙන් වැලැක්කේ
වේද; පර්වපාතය පිණිස දඩුවනාගන්නා ගෙයින් තබන
ලද දඩුවැත්තේවේද; තබනලද ශාන්තාදීත්තේවේද; පාපයෙහි
ලජ්ජාත්තේ මෙමත්‍රිසිත්තේ නවට පැමිණියේ සීලය සත්‍යයන්
කෙරෙහි හිතානුකම්පාඇතිව වාසයකෙරේද; මෙයද ඒ භික්ඛු
හුගේ සීලයවේ. (1-2) නුදුක්දෙය ගැනීම හැර හිමියන් විසින්
දුක්දෙයම ගන්නා සුලුවූයේ; දුක්දෙයම සිතිනුත් ඉවසන සුලුවූ
යේ වාචාරහිතවූ එගෙයින්ම පමිත්‍රවූසිතිත්සුකතව වාසයකෙරේ
ද; මෙයද ඒ භික්ඛුහුගේ සීලයවේ. (1-3)අබ්‍රාමවරියාවහැර ලෙ
සවසරියයෙහි හැසිරෙන සුලුවූයේද; අනාවාරයෙන් දුරුවූයේද;
අසමත්තයෙන් ග්‍රාමවාසීන්ගේ සවිභාවෙන් වැලැක්කේවේද; මෙ
යද ඒ භික්ඛුහුගේ සීලයවේ. (1-4)මුසාවාදයහැර මුසාවාදයෙන්
වැලැක්කේවේද; සත්‍යය කියන සුලුවූයේ සත්‍යයෙන් සත්‍යය ග
ලපාකියන්නේවේද; ස්ථිරවපිණිටියාවූ කථාඇත්තේ ඇදහිලිකව
සුතුකථාඇත්තේ ලොකශාසන විසංවාද නොකරන්නේද; නො
ගොත් වෙනස් නොවන වචන කියන්නේවේද; මෙයද ඒ භික්ඛු
හුගේ සීලයවේ. (1-5)ප්‍රිත්‍යව්‍යාස කර්ණවචන දුරුකොටලෙප
ශූන්‍යයෙන් ගෙවන සේලාමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙතනින් අ
සාමොවුන්ගේ හෙදයපිණිස එතනින් නොකියන්නේවේද; එත
නින්හෝ අසා ඔවුන්ගේ හෙදය පිණිස මොවුන්ට නොකියක්
තේවේද; මෙයේ හෙදවූවන් සමහිකරවන්නේ සමහිවූවන්හට
අනුබලදෙන්නේ; සමහිතන්නී වාසයඇත්තේ; සමහිවූවන්කෙ
රෙහිඇලුනේ; සමහිවූවන් දෑක අසා සතුටුවන සුලුවූයේ; සාමා
ග්‍රිහණය පහලකරණ බස්කියන්නේවේද; මෙයද ඒ භික්ඛුහුගේ
සීලයවේ. (1-6) රථවචන පහකොට රථවචනකීමෙන් වැලැක්
කේවේද; යම් ඒ වචනයක් නිර්දේශද; වාචික මාධුරියයෙන්

කණ්ඩ සැප එළුවන් නිද; අනිමාධ්‍යයියෙන් සකල ශරීරයෙහි ප්‍රේම උපදවන්නිද; අප්‍රස්බලිතව සැපසේ සිතව්වදනා ගෙයින් හෘදයානමද; වාක්‍යගුණයෙන් සම්පූර්ණබැවින් සිව්මැලිද; බොහෝ ජනයාව ප්‍රියවේද, බොහෝ ජනයාගේ සිතව් අභිවෘද්ධිකරයිද; එබඳු වචනකියත්තේවේද; මෙයද ඒ භික්‍ෂුහුගේ ශීලය වේ. (1-7) සම්ඵප්‍රලාපය දුරුකොට (සම්ඵයයිකියනලද අනිය හඟකරණ (පලන) ගෙයින්) සම්ඵප්‍රලාපයයි කියනලද ලොභාදි තෙලශ්‍රජනකවචන කීමෙන් වැලැක්කේවේද; කියසුතුකාලය සලකා කියන සුලුවේද; සත්‍යය කියන සුදුද; දැව්බාහිරික සාමප රුකික අභිනිසිත වචනකියත්තේ නවලෝකොත්තර ධර්මනිසිත වචනකියත්තේ; සංවරවිනය පහානවිනය නිසිතවචන කියත්තේ; සුතතප්‍රාප්ත කාලයෙහි උපමාකාරණ සහිතවූ කෙළවර ඇත්තාවූ අභිවෘද්ධියෙන් යුක්තවූ සිත්හි නිවානයක්මෙන් තැබී ය සුතු බස්කියත්තේවේද; මෙයද ඒ භික්‍ෂුහුගේ ශීලය වේ.

(1-8) තෘණ වෘක්‍ෂ ලතාදීන්ගේ ඡෙදන, හෙදන, විකොපණයෙන් වැලැක්කේවේද; පෙරවරු එක්වේල වලදන බත් ඇත්තේ, රුත්‍රිභොජනයෙන් වැලැක්කේ; විකාලභොජනයෙන් වැලැක්කේවේද; නැවීම, නැටවීම, එයබැලීම, ගිහිම, ගිහියවීම, එයඇසීම, වාද්‍යයකිරීම, කරවීම, ඵයඇසීම, යන විපරිතදක්‍ෂිණයෙන් වැලැක්කේවේද; මල්පැලිඳීමෙන්, සුවදින් සැරසීමෙන්, ඇඟඟානා සුවදින් ඡවිරුනවයෙන් සැරසීමෙන්, වැලැක්කේවේද; සුගත්අගලින් අවගුලවටබා උස්අසුන් වලගිඳීමෙන්, අකැප ඇතිරිළි අතුව ගිඳීමෙන්, වැලැක්කේවේද; රත් රඳි මසු කහවතු පිළිගැත්මෙන්, පිළිගැත්වීමෙන්, තමත්වෙනුවට ඉවසීමෙන්, වැලැක්කේවේද; ශාලිත්‍රිහාදි සපතවිධ ධාන්‍ය පිළිගැනීමෙන්, වැලැක්කේවේද; ආමණ්ණමන්‍ය මාංශයන් පිළිගැනීමෙන්—සුරුහානතරුගත සත්ත්ව හා සුරුහානතරුගත නොපැමිණි කුමාරකාවන් පිළිගැත්මෙන්—දැසිත් හා දැසයන් පිළිගැත්මෙන්—නිරෝලුවන් හා පරෝලුවන් පිළිගැත්මෙන්—කුකුලන් හා හුරන් පිළිගැත්මෙන්—හසති, ගෙර, අසව, වෙල්ලුන්, පිළිගැත්මෙන්—කෙත්වත් අරත්ආදිය පිළිගැනීමෙන්—ගිහිත්ගේ පත්හසුන් භෝ මුවහසුන් ඒ ඒ තැනටගෙණ යන දූතකියාවෙහි හා ගෙත් ගෙව යවනලද පඬුරුආදියගෙණ යාමයයි කියනලද මෙහෙවරෙහියෙදීමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙය රැගෙණ මෙය දෙවයි යන ක්‍රියා මිත්‍රයෙන් වැලැක්කේවේද; කිරුගැනීමෙන් වංචාකිරීම, රත්තලපි හා රත් ගැතලිමිශ්‍රකොට වංචාකිරීම, මැනීමෙන් බිංචාකිරීම, යන මෙයින් වැලැක්කේවේද; අත්ලස්ගැත්ම, ඒ ඒ උපායෙන් මෙර මාංචංචාකිරීම, සමානදෙයින් වංචාකිරීම, යන ක්‍රියා

විල ප්‍රයෝගයෙන් වැලැක්කේවේද; අත්පාභදිය කැපීම, මැරීම, රජුබන්ධන අක්‍රමිකතාවය, භිමයෙන් හා කැලෑභදිය යෙන් සැඟවීයාව වස්තුනැරඟැත්ම, ගම් නියමිතම් භදියපැහැරීම, උමත්තේද වස්තුනැර ගැණීමභදි රෝද්‍රත්‍රියාකිරීම, යන මෙයින් වැලැක්කේවේද; මෙයද (මෙකී සියලු අකතීව්‍යයෙන් වැලැක් මද) ඒ හික්‍ෂුනුගේ සිලයවේ.

මෙතෙකින් පිටසී හෙදයෙන් (8) අවවැදුරුමුටු කුවේහෙද යෙන් (26) සවිසි වැදුරුමුටු වුල්ලසිලය නිමවනලදි.

(2) එහි මජ්ඣිමසිලය කවරේද?-(2-1) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත් වත් මහණ බමුණුකෙනෙක් කම්පල අදහාදෙනලද්ද්වරදි ප්‍රත්‍යයන් අනුභවකොට ඔබ්බු මෙබදු බිජ්‍යාම හුතගාම විකොපණයෙන් හි යෙදුනාහු වාසයකරද්ද; කවර බිජ්‍යාම හුතගාමයෙන් ද?:-කසා හිහුරු වදකසා පිරබුලු ඉවද කුලුරුණ සුවදහොට වම්බුතු භදිබුලබිජ්‍යය; ඇසටු නුග පුළිල දිබුල් කසට ගෙලකිදි භදිබන්ධබිජ්‍යය, උක් හුන බට රඹුක් භදි එදුබිජ්‍යය; අසු නලා දමුනු හිර වේරය භදිඅග්ගබිජ්‍යය; පස්වැනිවු පුබ්බණ්ණ අපරණ්ණාදි බිජ්‍යය යෝමය; මෙබදුබු බිජ්‍යාම හුතගාමයන්ගේ ශ්‍රේදන හෙදනාදි ශ්‍රයන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ හික්‍ෂුනුගේ සිලයවේ.

(2-2) යම්සේ ඇතැම් පිත්වත් මහණබමුණු කෙණෙක් සැදහැයෙන් දුන්බොජුන් අනුභවකොට ඔව්හු මෙබදුබු සන්තිසිකාර පරිභොගයෙන් හි යෙදි වසද්ද; ඔව්හුකවරහුද?:- අද්දවසෙහිලද බජ්, හොජ්, ලෙය්, පෙය්කදිවශයෙන් වතුබිබු භහාරවගීය සෙවදවසට තබාප්‍රයෝජන විඳිමය; අභිපැත් දඹපැත් භදිඅභවිබි පාතවගීය එසේප්‍රයෝජන විඳිමය; සිවුරු පිළිභදිය ලදින් “මේ තුන්සිවුරු දිරුනියකල පසුව භිවුරුවලදිමයි” සිවුරු පිළිභදිය නගා තැබීමය; රථගැල් පුවත් ඉදලු කුනත්භදි යානාවත්ලැබ පරිහරණයකොට තබා ප්‍රයෝජනවිඳිමය; දලහැද වේවැල්හැද භදිය ලදින් බොහෝදෙය් පසුවට තබා ප්‍රයෝජන විඳිමය; ශරීරයෙහි කණ්ඩුහිභදියනියා සදුන් සුවද කසාභදි ඇඟලුම වසයෙන් සුවදලදින් ඇඟනලා රෙහසන් හුන්කල පසුවට තබා ප්‍රයෝජන විඳිමය; ඉතිරිවුසාල් තල උදුමුත් පොල් ලුණු මත්කය, මාංශ හි තෙල් “කුඹල්වලත් භදියගෙන්වා තබවා කැද බත් භදිය පිසවා දවස්පතා ප්‍රයෝජන විඳිමය” යි මෙකී නිල තණ්ඩුලාදිය රැස්කොට තබා ප්‍රයෝජනවිඳිමය; මෙසේමෙබදුබු සන්තිසිකාර පරිභොගයෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ හික්‍ෂුනුගේ සිලයවේ.

(2-3) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණබමුණු කෙණෙක් සැදහැයෙන් දුන්බොජුන් අනුභවකොට ඔව්හුමෙබදුබු විපරිතදශින යෙන් හි යෙදිවෙසෙද්ද; ගේකවරේද?:- නැටීම, ගිනීම, බෙරවැදීම,

රහමුදුසැරයම, පාරන(රාමායන), සීතා(ජාතක) හරණදී පරක
 ථා ඇසීම; කසුනාලමහා අත්තල ආදියලීම; මනුෂ්‍යපට නැසීමහෝ
 නොහොත් මනුෂ්‍ය පිරිමීමෙන් මලමිනිනැස්වා කපාකිරීම, සිව්
 රැස්බෙරගැසීම හෝ කලබෙරගැසීම; නාටකයන්ගේ ඉසිත්
 පැත්විදීමහෝ නොහොත් යනුදුරු සහමකොට රහස්‍යතා ප්‍ර
 තිපාණ බිහිවීමෙන් කිරීම, යටටගෙන ලාලිවසයෙන් කෙළීම;
 (බෝලගැසීම) නොහොත් වණ්ඩලයන්ගේ සනඳ, වුනාකෙළි
 ම; හුනගස්මසවා ක්‍රීඩාකිරීම; මලවුන්ගේ මිනිඇටයෝද, රුසි
 කොටතබා අඩාවලප ර මස් ආදිය අනුභවකිරීම; නොහොත්
 ඉකුරුලයෙන් මිනිඇටයෝද දැකීම; ඇතුන්හා සුබකිරීම් සුබබැ
 ලීම් ආදිය; අසුන්හා සුබකිරීම් බැලීම ආදිය; මවුන්හා සුබකි
 රීම් ආදිය; වෘෂභයන්හා සුබකිරීම් ආදිය; නිරෝචන්හා සුබකි
 රීම් ආදිය; පලෙචන්හා පොරගැසීම් ආදිය; කුකුළුපොරලැ
 වීම් ආදිය; වටුපොරලැවීම් ආදිය; පොලුහරම් කිරීම් ආදිය; තො
 රතුරු ඇතිමිආදී මුට්ටි සුඛය; මලලවිපොර ඇල්වීම් ආදිය;
 සුඛකිරීම්; ඇත් ඇති, අස් ඇති, ආදිය මෙතෙකැයි ගණන්
 කිරීම; පත්මබදුහ සකටබදුහ වක්‍රබදුහ වශයෙන් සෙනාසතති
 වෙසය; (සුඛසෙනාව සිටුවීමය) ඇත් ඇති අස් ඇති ආදිය දැක්,
 මහෝය, මෙසේමෙබදු ශාසන ප්‍රතිපත්තියට ප්‍රතිපක්‍ෂ දැකින
 යෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ සිංහලයෙහි සිලයවේ.

(2-4) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමුණු කෙනෙක්
 සැදුනැගෙන් දුන්බොජුන් වලද, ඔවුහු මෙබදු ප්‍රමාදයට කරුණු
 වූදුකෙළියෙහි යෙදුනාහු වාසයකරද්ද; ගේ කවරේද? - එකී එකී
 පඩිකතියෙහි ගැබ් අවක් බැහිත් සුසැට ගැබක් ඇති දූපෝරු, රජ
 වල්පෝරු ආදියෙහි කෙළීම; එකී එකී පෙල ගැබ්දයෙක් බැහිත්
 අසුනැබක් ඇති දූපෝරු රජවල්පෝරු ආදියෙහි කෙළීම; අටගැබ්
 දසගැබ් ඇති දූපෝරු ආදියෙහි මෙන් ආකාශයෙහි මැඩිසිහින්
 සලකා දූපෝරු රජවල්පෝරු ආදියෙහි කෙළීම; බිම මණ්ඩලව
 ශයෙන් නොගෙස් නැන ඉර ඇද එයින් වැලිහිස සුත්තක් වල
 හා පැනපැන කෙළීම; (නෙරෙන්නිකෙළීමය) එසේකොට තබන
 ලද දූකැටහෝ අකුරුගෝ නොසොල්වා තියයෙන්ම ඉවත්කො
 ටහෝ ගසාහෝ කෙළීම; දූපෝරුවෙහි පසඇට පමණක් ලා
 ගෙණ පසැටිත් කෙළීම; සිංකෙළීම; අලකාපතෙහි පිහිටි
 දිය ආදියෙහි ඉරවුම්විගලානෙමා "තොපට කවරු වක් පාමෝ
 දැයි" කියාබිමි භික්‍ෂු ආදියෙහි ඉරවාමිවනසා ඇත් අස් ආදී
 රූප දැක්වා කෙළීම; පත්දුකෙළීම; පත්කුලල් පිඹ කෙළීම;
 ගම්දිරුවත් කෙලනැකුදුනගුත් ගෙණ සිසුම්වශයෙන් කෙළි
 ම; කරුණත්පිතිව; තල්පත් ආදීත් ඉදිකොට කන්නගුරුවා

කෙළීම, පත්නාලියෙන් වැලිදාය මැන කෙළීම, ක්ෂුද්‍රරථයෙන් කෙළීම, ක්ෂුද්‍ර දුන්නෙන් කෙළීම, ආකාශයෙහි හෝ පිටහෝ අකුරුඇද පැ ඇඳි අකුරුදක්වා කෙළීම, සිහින්යමක් සිතා “මා විසින් සිතූදෙය දකුද?” යනාදීන් දක්වාකෙළීම, කණකොර පිළි ආදිවශයෙන් ඒ ඒ දෙමරුපයොද දක්වාකෙළීමහෝ ය, මෙසේ මෙබඳු වූ ප්‍රමාදයට කරුණුවූ දූකෙළියෙහි යෙදීමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ ජිකුණුගේ ශිලයවේ.

(2-5) යම්සේවනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමණුකෙණක් සැදු හැයෙන්දුන්නොපුත් වලඳු ඔව්හු මෙබඳු උපසුත් මහඥයන්ගේ වාසයකරද්ද; හේකවරේද?:-පමණ ඉකුත්දික්ගලා සුදුසු; ඇරහිදු වහලු පාදය ඇති: පය්ඛිකය, සතරතුලෙන් දික්ලොම් ඇති ඇතිරිය; විවීමෙන් විසිතුරු එළලොම් ඇතිරිය; මාදු වූ සුදු එළලොම් ඇතිරිය; එළලොම්වූ සණපුර ඇතිරිය; තිළිය, නොහොත් රුකු, ලතා, පෝටිකි, යන ත්‍රිවිධ ජාතය; සිංහාදිරුපයෙන් විසිතුරු වූ එළලොම් ඇතිරිය; එක්පිටක ලොම් ඇති එළලොම් ඇතිරිය, දෙපිට ලොම් ඇති එළලොම් ඇතිරිය; රත්කසු කම්කොට කැටි නිහිරිකුඩින්කල පසතරණය; රත්කසු කම්කොට නිහිරිකුඩින්කල පසතරණය; ඉහළුත්සොලොස් දෙනෙකු සිට නැවිය හැකි එළලොම් වූවා අවත් මහ ඇතිරිය; ඇතුත්පිට අතුරණ ඇතිරිය; අසුත්පිට අතුරණ ඇතිරිය; රථපිට අතුරණ ඇතිරිය; ඇදපමණකොට හිවනලද අසුත් දිවිසමින්කල පසතරණය; උතුම් කෙහෙල් වූවසමින්කල පසතරණය; මත්තෙහි බදනාලද රත්වියත් සහිතවූ රතු ඇතිරිය; හිස්දොර පාමුල රත්කත් වඩිත් නොහොත් ඉතු කොට්ටා ඇති ආසනය; මෙසේ මෙබඳු උපසුත් මහඥයන්ගේ වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ ජිකුණුගේ ශිලයවේ.

(2-6) යම්සේවනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමණු කෙණක් සැදු හැයෙන් දුන්නොපුත් වලඳු ඔව්හු මෙබඳු මරණ විනය නයෙක්හි යෙදුනාහු වාසයකරද්ද; හේකවරේද?:-ගතවූණයෙන් ඇඟලීම, ශරීරවයව වඩනා පිණිස පිරිමැදීම, බාල දරුවන්ගෙන් සුගතයා දියෙන් සනානය කිරීම, මල්ලවයන්ගෙන් මුතුරුආදියෙන් අත් පා අඳිය නළා මස්වාඩීම, කැටපත් රිමාණකිරීම, අසුත් තෙල් පරිහරණකිරීම, ගෙතු නොගෙතු සුවදමල්හා යම්කිසි නොරද කොකුත් රත්සසුන් ආදි ජවිතයක් පරිහරණකිරීම, මුහුනෙහි නල කැලල් කුරුලු ආදිය හරණ පිණිස මැටිකල්ක, අබකල්ක, නලකල්ක, කසාකල්ක, යෙන් උලා ජවි වණකිරීම, මුබුණින් ලෙපයෙන් මුහුණ පැහැපත් කිරීම, හසනාහරණ පැලඳීම, කුඩුමිඳිය බැඳීම, ලාඳුල්බැඳි විසිතුරු අලංකාර දඩුගෙණු ඇවිදීම, සත්‍යපාදි රූපයෙන් විසිතුරු බේ

හෙත් නලවල් දසැරවෙහි එල්වා ඇවිදීම, කඩු එල්වා ඇවිදීම, පස්වනක් කුසින්වෙලා මෝරදැනිආදී විතුකම්මාන කරණලද ඡතුදර ඇවිදීම, රත්දිව් විසිතුරු කම්මාන කරණලද මොණර පිළිආදියෙන් වටහිවනලද විසිතුරු වනත් පයලා ඇවිදීම, නලල්පට්ටැවිදීම, කිබාමාණිකා පැලඳීම, විසිතුරු සෙමර වල්විදුනා දැරීම, දික්දහඇති බවල වසතු හැද පෙරව ඇවිදීමහෝය, මෙසේ මෙබඳු ශරීර සැරසීම හා අලංකාර කිරීමෙහි යෙදීමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ හික්කුගේ ශිලයවේ.

(2-7) යම්යෙක් වනාහි ඇතම් පින්වත් මහණබඩුණුකෙණක් සැදු හැයෙත් දුන්බොජුන් අනුභවකොට ගිවිසු මෙබඳු ස්වභාවය මාගියට බාධක කරවෙත්ති යෙදුනාහි වාසයකරද්ද; හේකපරේ ද; :- “මහාසම්මතාදී රජදරුවෝ මෙබඳු අනුභාව බලපරාක්‍රම ප්‍රකාශ සසන්තෙපස් ඇත්තානුය”යි රජදරුවන් අරබයා පැවති කථාය; “වුලදෙව්දියොරු මෙබඳු අනුභාව යොරවියයී ඇත්තානුය”යි චෝරුන් අරබයා පැවතිකථාය; “අසවල් අමාත්‍යයෝ විසිවරු ඇත්තෝය; ප්‍රසාදවහයෝය බලපරාක්‍රම ඇත්තෝය” යනාදීන් ඇමතින් අරබයා පැවතිකථාය; “අසවල් සේනාව සතු රත්මර පුබකළුතිතාව යනනැ”යි යනාදීන් සේනානිත්‍රිත කථාය; “යක්කුනු ප්‍රේත පිශාවාදීන්හා සිංහවකුසාදී වණ්ණමාගයන්හා සොරසතුරු ආදීන්ගෙන් බලවත් හයට පැමිණ මෙබඳු වික්‍රමය කින් හැලවීයමන” යනාදීන් හයනිත්‍රිතකථාය; “භාරතසුඛාදියෙ හිඅසවලා අසවලුන් මෙසේ ඇනමැරිය විද්දෙය කෙටිය යනාදීන් සුඛනිත්‍රිත කථාය; “මෙබඳුපැහැපත් සුවදවත් රසවත් සිතිදුආහාරයක්ලැබ සැපසේකැමිහ පුමිහ” යනාදීරසාඤ්චයයෙන් ආහාරනිත්‍රිත කථාය; අඹ දඹාදී ජීවත්වීමක් ලැබ මෙබඳු වණ්ණයක රසයෙන්පුනත පානවර්ගයක් බිඳුමෝවේද”යි යනාදීන් රසාඤ්චයයෙන් පානනිත්‍රිතකථාය; “මෙබඳු සුවපහස් ඇති පටපිළිලැබ සුවසේ හැදපෙරව ඇවිදීමෝවේද” යනාදීන් වසුනිත්‍රිත කථාය; “දලහැද දලිසුටු ආදියෙහි සැපසේවැදගෙව වැදහිද දවස්අලුමෝවේද” යනාදීන් ශයනනිත්‍රිතකථාය; “දස මින් සිතිද්ද බෝලිද්ද ආදියුවද මල් සැපසේපැලද පුමිහ” යනාදී මාලානිත්‍රිත කථාය; සාක්‍ෂ සුවද කස්තුරු කපුරු ජබාදු සදුන් පිනිදිය ආදි සුවද සැපසේ ප්‍රයෝජන විදපුමෝවේද” යනාදී සුගන්ධනිත්‍රිත කථාය; “අපගේකුනිහ සමභියෝය; යොරවියී ඇත්තෝය පොහොසත්හුය” යනාදී කුනිනිත්‍රිත කථාය; “රට රටේ ලිකුනම් ඇත් අස් ආදි යාන වාහනයෙන් පලවු (ගිහිකාලයෙහි) සැපසේ ඇවිද්දපුමෝවේද” යනාදීන් යානනිත්‍රිතකථාය; “අසවල්ගම්වැස්සේ සමභියෝය” යනාදීන් ග්‍රාමනිත්‍රිත කථාය; “අ

සවල් නියමිතවැස්සෝ බලවන්තයෝය පොභොසත්භූය” යනාදීන් නිගමනිතිතකරාය; “අසවල් නුවරපවුරු පදලං අට්ඨාල වෙරටම මාලිගා වීථි විනාස පිහිටිනියාව යහපත” යනාදීන් නිගමනිතිතකරාය; “අසවල් ජනපදවාසීන්ගේ ගම් බිම් පොල් පුවක් අල කෙසෙල් බුලත් ඉතුරු කසා ආදීන් සැදිපිටිනියාව යහපත” යනාදීන් ජනපදනිතිතකරාය; “අසවල් සත්ත්වයන්ගේ රූපත්‍රිය යහපත කුලආත්තිය ගුණආත්තිය” යනාදීන් ආභවාදවශයෙන් සත්තිතිතකරාය; “නාඤ්ඤා සුරතිර්මලාදි යෝධයෝ මෙබදුවූ බලපරාක්‍රම ආත්තෝය” යනාදීන් යොධනිතිතකරාය; “අසවල් විවිධ ඵස්මහල් දෙමහල් උච්ඡේදවල්ලින් සැදිපිටිනියාව යහපත, අසවල්විවිධ දුරදුරු නැගුණින් පොකුණුවලින් විරලව නොපිහිටියේයි” යනාදීන්ගෙන් “අසවල්විවිධයෙහි ආත්තෝ අභ්‍යන්තරය සමන්තයෝය අසවල්විවිධයෙහි ආත්තෝ නිර්ධනිය (දුප්පත්තුය) අසමන්තයෝය” යනාදීන් විවිධනිතිතකරාය; “අසවල් සවච්ඡේදිකානොමෝ ප්‍රසාදඵලවත්තිය නවත්ව ගි කියත්ව සමන්තිය” යනාදීන් කුමන දැඩිනිතිතකරාය; “ඉතුරු මිහපරලොව ගිය අපගේ නැගෙණ පොභොසත්තමත්තා රුහුණදී සමුඛිත් අනුනව දවස් ඇර පුවෝවේද” යනාදී මලනැගන් අරබයාපැවැතිකරාය; පූර්වප්‍රතිපත්තියෙන් විනිවිදකත අවශෙෂ නානාසව්භාවආදී ව්‍යාප්තකරාය; ලෝකයකවුරුත් විසින් නිව්වානකරණ ලද්දේදැයි කිකල්හි “අසවල්හි විසින් නිව්වානකරණ ලද්දේය”යි කියාගොත්, “ඇටසුදු හෙයින් කපුටුවා සුදුසිය. ලේරතු හෙයින් කොකාරතු විය” යනාදීන් විනිවිදසල්ලාප කරානම්බු ලෝක කබාසික කරාය; කවර හෙයකින් සාගරය සමුද්‍රවේදයි විවාල කල්හි “සගර දෙවියන් විසින් කණනලද හෙයින් සාගරයයි” කියා ගොත්මා විසින් කණනලදයයි හඤ්ඤායෙන් දත්තනලද බැවින් සමුද්‍රයනම්විය” යනාදී ව්‍යාප්තකරාවෙන් සුක්කවූ සමුද්ද කරාසික කරාය; භවනිම් අභිවෘත්තිය, අභවනම්පරිභානිය, භවනම්සාසවනදැරිය, අභවනම්උච්ඡේදදැරිය, භවනම්ආරම්භය, අභවනම්නැතිවීම, භවනම්කාරණය, අභවනම් අකාරණය, යි මෙබදුවූ භවාභවකරාහැර, නිරතීකවූ යම් යම් කාරණයක්දක්වා “මේකාරණයෙන් භවය; මේකාරණයෙන් අභවය” යි පැවැත්තාවූ භවාභවකරාවගොස්; මෙසේ මෙබදුවූ නිරව්‍යානකරාවෙන්වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒභික්‍ෂණයෙන් සිලයවේ.

(2-8) යම් යම් වනාහි ඇතැම් පිත්තත් මහණ බමුණුකෙණක් සැදුහැයෙන් දුන් බොද්ධත් වලද, ඔව්හු මෙබදු දෙයාගාරපණ කරායෙක්හි යෙදිවාසයකරද්ද; හේකවරේද්ද;—තෝ මේ බමුණි නයදෙක නොදන්නෙහි; මම මෙබදු බමුණි නයදනිමි, තෝ මේ

බමුවිනය කුමකැයි නොදන්නෙහි; තෝ වරදවාපිළිපත්නෙහි; මම මොනවා පිළිපත්නෙමිවෙමි; මාගේවචනය සියලු අභි යෙන් සුඤ්ඤා; නාගේවචනය නොසිලිවූය; අභියෝග කරණ යෙන් සුඤ්ඤානොවෙයි; පළමුව කියැවුණ පසුවකියෙහි; පසුවකිය සුඤ්ඤා පළමුවකියෙහි; නාමිසිත් බොහෝ කලක්පුරුදු කිරීමට යෙයන් යමක් ප්‍රගුණකරණ ලද්දේද? ඒ සියල්ල මාගේ එකවචනයෙන්ම පෙරළිවැඩවිටියේය; තවදෙසය අරුතනය කරණ ලදී; තෝ නිග්‍රහකරණලද්දෙහි; දෙසයෙන් මිඳෙන පිණිස කරුණු ඉතෙණීමට ඒ ඒ පණ්ණිත මහණබමුණන්වෙතැයි; ඉතින් යමභියෙහිනම් දැන්ම තෝ චාදයෙන් ගැලවියවයි”හෝය; මෙසේමෙබඳු දෙසාරූපන කරාවෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ සිලයවේ.

(2-9) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමුණුකෙණක් වෙද්ද; ඔව්හු සැදුහැයෙන් දුන් බොජුන්වලද මෙබඳු දුතෙයාප නිතගමනානු යොගයෙසෙහි යෙදිවසද්ද; හේ කවරේද?—රජ ද රුවන්ගේද රජමහඥානින්ගේද ඤාතිය යන්ගේද බ්‍රාහ්මණයන්ගේද ගෘහපණින්ගේද කුමාරයන්ගේද (යමිකිසිවකුගේ) පත්ත සුත් පඬුරුආදියගෙන් “මෙනෙතිත් අසවල්නාමි තැනටයව, එතනින් අසවල්නානටඑව, මෙනතිත් මෙනම්දෙයක් ගෙණයව, අසවල්නාතිත් මෙනම් දෙයක් මෙනනට ගෙණඑවයි” හෝය; මෙසේ මෙබඳු පත්තසුත් පඬුරුහා එගෙන්ගෙට යන කකුල්මෙහෙ ආදියෙහිගෙදිමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ සිලයවේ. (2-10) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමුණු කෙණක් සැදුහැයෙන් දුන්බොජුන් වලද ඔව්හු ත්‍රිවිධකොහොත්වත් ලොකයාවිශ්මපත් කරවන්නෝවෙද්ද; ලාභසත්කාරකාමනිව විසමකරා කියන්නාහුවෙද්ද; ලාභසත්කාර සදහන්කිරීම සම්භාවකොට ඇත්තාහුවෙද්ද; මෙරමාගේ ගුණලාභාදිය නිසා කිම සම්භාවකොට ඇත්තාහුවෙද්ද; සම්ප්පලාභයක්දි බොහෝ ලාභ සොයන්නාහුවෙද්ද; මෙසේ මෙබඳු කුහණලප භාදියෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ සිලයවේ.

මෙනෙතිත් පිටිසිඟෙයෙන් (10) දසවැදූරම්වූ කුච්ඡ්ඟෙයෙන් (147) එකසිය සත්සාමුස් වැදූරම්වූ මජ්ඣිමනිකාය නිමවනලදි.

(3) එම් මහාසිලස කවරේද?—(3-1) යම්සේ වනාහි ඇතම් පිත්වත් මහණ බමුණුකෙණක් සැදුහැයෙන් දුන්බොජුන් වලද ඔව්හු මෙබඳු තීරගමනවිද්‍යාවන් හෙතුකොට මිත්තප්පියෙන් දිවිපවත්වද්ද; හේකවරේද?—හසනපාදාදීන් අතුරෙහි “මෙබඳු යමිකිසි ද්වයවයකින් සමන්විතවූයේ දිඤ්ඤාන වන්නේය; යසම් ඇති

වත්තේය; යනාදී ක්‍රමයෙන් පැවතිසා මුද්‍රිතා ලක්ෂණයයි කියන ලද අඩකභාසාය; ඒ ඒ කාරණා පරීක්ෂාකොට කියන නිමිත්ත භාසාය * අසතිපාතාදීන්ගේ මහත්වැඩිමදුක “මෙබඳු හෙණ වැදීමෙන් මෙසේවූ සුභා සුභයෙක් වත්තේය”යි කියන්නාවූ උපාත භාසාය; “යමෙක් පෙරවරුවේලෙහි ස්වප්නවූයේ විනම් මෙබඳු විපාකවත්තේය; මෙසේවූ ස්වප්නයක්දුටුයේනම් ඔහු මෙබඳු විපාක වත්තේය”යි කියන්නාවූ ස්වප්නභාසාය; “මෙබඳු ලක්ෂණයෙන් සුක්තවූයේ රජවත්තේය, මෙබඳු ලක්ෂණයෙන් සුක්තවූයේ සුවරජ වීත්තේය” යනාදී ක්‍රමයෙන් පැවැත්තාවූ ලක්ෂණභාසාය; අව්නවූ හෝ පරණවූ ඉන් වහා යෙහි මෙතැන් පටන් මෙසේ මියත් කැකල මෙබඳු සුභාසුභයෙක් වත්තේයයි කියන්නාවූ මුසිකභාසාය; “මෙබඳු දරකින් ගිණිදෙවියාපිදුකල්හි මෙනම් විපාකයක් වත්තේය”යි කරන්නාවූ අග්නිගෝමය; මෙබඳු සැන්දකින්වග්ගේ පුත්තලකල්හි මෙබඳු විපාකවත්තේයයි කරන්නාවූ දබ්බිගෝමය; මෙබඳු විපොත්තකින් ගිණිපිදුකල්හි මෙබඳු විපාකයක්වත්තේයයි කරන්නාවූ පුසගෝමය; මෙබඳු කුඛකින් යාගකලකල්හි මෙබඳු දෙයක්වත්තේයයි පැවති කණ්ගෝමය; මෙබඳු සහලකින් යාග කලකල්හි මෙබඳු දෙයක්වත්තේයයි පැවති තණ්ඩුලගෝමය; මෙබඳු හිතෙලකින් යාගකලකල්හි මෙබඳු විපාකවත්තේයයි පැවති සප්පිගෝමය; මෙබඳු තෙලකින් යාගකලකල්හි මෙබඳු විපාකවත්තේයයි කියන්නාවූ තෙලගෝමය; වූබයෙන් අබආදියගෙණ ගින්නෙහිලීමගෝ මනුපිරිවහා යාගකිරීමගෝයයි පැවති වූබගෝමය; දකුණුදසරුවෙහි ලේ ගෙණ යාග කිරීමෙන් පවත්නාවූ ලෝහිතගෝමය; ශරීරආකාරය බලා මෙතෙම කුලපුත්‍රගෝ අකුලපුත්‍රයෝවෙයි; යසශ්‍රීඇත්තෙගෝ නැත්තෙගෝවෙයි; මේ අදික්‍රමයෙන් කියන්නාවූ අඩකවිද්‍යාය; ශ්‍රීවසතු ආරාම උද්‍යාන වසතුආදීන්ගේ ගුණදෙසැලකීම වශයෙන්ද, මුත්තිකාවිශෙෂදූක මනු ජල්පනයකොටද, පොළොව යටින් තිස්සරයනක් පමණ නැතහෝ අහසින් අසුරයනක් පමණ නැතහෝ සියලුතත්හි ගුණදෙස දක්නාවසතු විද්‍යාය; අභිගයා මාස

* පාඨරජතෙමේ මුතුතුණක් මිටමොලවාගෙණ මාඅතකු මන්දයි නිමිත්ත පාඨකබමුණා අතින් විවාලේය. හෙතෙම ඇත මැන බලන්නේ සුනෙකුමැස්සෙක් වැහැගණු පිණිස පැත්තකල්හි ඉහිලියියබවදුක මදුරුවා මිදුනුහෙයින් මුතුවියසුතුයයි සලකා මහරජමුතුයයිකිය. රජ ඒ කියක්දයි විවාලකල ඔබ්මොබ බලන්නේ කුකුලෙකු තුත්විටක් හැඩුය. ඒයඅසා තුණයයිකිය. මෙයාකාරයෙන් කරුණු කියන භාසාය නිමිත්ත භාසායයි.

රක්ෂාදී නිමිතිශාසත්‍යය; සොහොනෙහි වැස යාගකරත්තාවු විද්‍යාවගේ සිවෙල්සුතුරුවිද්‍යය; යක්ෂවිහානාය, යක්ෂ ප්‍රලය කරත්තාවු භූතවිද්‍යය; බිම්ගෙයිවසන්නාහු ඝසිත් උගත සුතු මනත්‍රය; සපිච්ඡ බානා මනත්‍රගෝ සපිච්ඡාන කරණ මනත්‍රය; යම් මනත්‍රයක් පිරෙවිකල පළමුසප්තා කැමෙන් බොහෝකලක් තිබුණු විෂගෝ බසිද අමුතුව විෂගෝ නැගේද විෂබන්ධනය ගෝවේද එබඳු විෂවිද්‍යය; ගෝත්‍රස්සත් ඇතිකල විෂ බානා මනත්‍රය; මියත් කැකල විෂබානාමනත්‍රය; පියා (නටු) ඇතිනැති චිපද චතුෂ්පාදයන්ගේ හඬඅසා දෙපා දෙපා කියත් නාවු සතුණවිද්‍යය; කපුටුවත් හඬ අසා යහපත නපුරකියන්නාවු කපුටුතුරුය; “දුත් මේතෙම මෙනෙක් අවුරුදු මාස් දවස් ජීවත් වන්නෙයයි” මෙසේ පැවැත්තාවු ජරාජීවවිද්‍යය; සුඛාදියෙහි යම් පරිද්දකින් ඇඟදඹුනොවැටෙනම් එපරිද්දෙන් පිරිවහණ මනත්‍රය; සියලු පක්ෂීන්ගේ හා චතුෂ්පාදයන්ගේ හඬදැනීමවශයෙන් පැවැති මනත්‍රය ගෝය; මෙසේ මෙබඳු තිරසවිතවිද්‍යාවන් හේතු කොටගෙන ඝීවිකාව කිරීමෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ ශිලයවේ.

(3-2) යටති පරිද්දෙන් යම්කිසිබාහිර මහණබමුණුකෙනෙක් “මෙබඳු මාණික්‍ය ප්‍රසන්නාය මෙබඳු මාණික්‍ය අප්‍රසන්නායෙහි ගෝ, බලත්තාවු සඬ්ඛයාහට ආරෝග්‍ය ඵලසම්පාදිය දෙත්ව හෙතෙය අහෙතෙයයි “මෙසේ චණ්ඩසංසාරාදී වශයෙන් මාණික්‍යලක්ෂණදැනීමය;” මෙබඳු දණ්ඩකරුගෙන් ඇවිදිකල මෙබඳු යහපතෙක් නපුරෙක්වෙයි” යනාදිවශයෙන් පැවති දණ්ඩලක්ෂණය; මෙබඳු වසත්‍රයෙක් හැඳිකල මෙබඳු ගුණදෙපයෙක්වෙයි යනාදී වසත්‍රලක්ෂණය; “මෙබඳු කඩුවක්ඇල්වූකල මෙබඳු ඉදුපයෙක්වෙයි” යනාදී බඩනලක්ෂණය; මෙබඳු හිසක්ඇල්වූකල මෙබඳු දක්වෙයි යනාදී ශරලක්ෂණය; මෙබඳු දුන්නක්ඇල්වූකල මෙබඳු බත්දක්වෙයි යනාදී බහුලක්ෂණය; කඩුරුදෙකින් පිටත්සෙසු අඩුව ඇල්වූ කල මෙබත්දක්වෙයි යනාදී ආඝ්‍රිත ලක්ෂණය; යම් ගෙයක මෙබඳු සත්‍රියක් මෙබඳු පුරුෂයෙක් වෙසේනම් ඒ ගෙව මෙබඳු වැඩක් ඇවැඩක්වෙයි යනාදී සත්‍රි පුරුෂලක්ෂණය; යම් ගෙයක මෙබඳු කුමාරයෙකු-කුමාරයෙකු-දැසයෙකු-දැසියෙකු-උපත්කල-මෙබඳුඇතෙකු-අයෙකු-නැතිකල-මෙබඳු ගොණෙකු-දෙනෙකු-මිලෙකු-මිලෙනකගෙන් ප්‍රයෝජන විදි කල මෙබඳු ගුණදෙපයෙක්වෙයි යනාදීන් පැවති ඒ ඒ ලක්ෂණය; “මෙබඳු තිරලු පලලු භූතවු වටුවත්ගේ මස්කැම සුතුය මෙබඳුවුවත්ගේ නොකැසුතුය” යනාදීන් පැවති අජුදිලක්ෂණය; “සිතියම් පලදනාදියෙහි මෙබඳු ගොඩනිගන්වන රූපාදියකලකල මෙබත්දෙක්වෙයි”

යනාදියොධාලක්ෂණය; * “පලදනාවෙහි හා ගෘහයෙහි මෙබඳු කෙමියක් (කැණීමෙලක්) ඇතිකල මෙබන්දෙක්වෙයි” යනාදි ක්ෂණිකාලක්ෂණය; “සිතියම් ආදියෙහි මෙබඳු කැස්බෙකු ඇතිකල මෙබන්දෙක්වෙයි” යනාදි කවචපලක්ෂණය; “සියලු විතුප්පා දුජනින් අතුරෙන් සිතියම් පලදනාදියෙහි මේ සත්‍යය ඇතිකල මෙබන්දෙක්වෙයි යනාදි මාහලක්ෂණය”යි මෙසේ ශ්‍රියනලද මෙබඳු නිරුක්තිවිද්‍යාවන් ගෙනුකොටගෙන දිව් පවත්වද්ද; එබඳු මිත්‍යාච්ඡිකාවෙන් වැලැක්කේවෙද්ද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ ශිලයවේ.

(3-3) එපරිද්දෙන්ම යම්කිසිබාහිර මහණ බමුණුකෙණෙක් “අස වල් දවස් අසවල් නැකතින් අසවල් රජුගේ නුවරින් (සුඛාදියව) බැහැරයාවන්නේය”යි කියාද; එසේම අසවල් රජුගේ නුවරට ඊමවන්නේයයි කියාද; ඇතුළු නුවරට පිටතින් අවුත් විරුදාව උත් රජුකර අපරජුරුවන්ගේ පෙරගමන්යාම වන්නේයයි කියාද; පිටතින් අවුත් ඇතුළු නුවර උත් රජුරුවන්ගේ පෙරලා අහිමුවූව ආ අපරජුරුවන්කර දැක්මට ඊම වන්නේයයි කියාද; පිටතින් ආ රජුරුවන්ගේ ඇතුළු නුවර උත් රජුරුවන්කර දැක්මට ඊමවන්නේයයි කියාද; ඇතුළු නුවර උත් රජුරුවන්ගේ පිටතින් ආ රජුරුවන්කර දැක්මට පෞරුශයාම වන්නේයයි කියාද; ඇතුළු නුවර රජහට්පයවන්නේයයි කියාද; පිටනුවරින් ආ රජහට්පරුපයවන්නේයයි කියාද; පිටනුවරින් ආ රජහට්පයවන්නේයයි කියාද; ඇතුළු නුවර රජහට් පරුපයවන්නේයයි කියාද; මෙසේ මෝහව ජයවන්නේය මෝහව පරුපය වන්නේයයි කියාගොස් මෙසේ කියනලද මෙබඳු නිරුක්තිවිද්‍යාවන් ගෙනුකොටගෙන ජීවත්වෙද්දී; එබඳු මිත්‍යාච්ඡිකාවෙන් වැලැක්කේවෙද්ද; මෙයද ඒ භික්ෂුහුගේ ශිලයවේ.

(3-4) එසේම යම්කිසිබාහිර මහණ බමුණුකෙණෙක් “අසවල් දවස් සද රාත්‍රි ගන්නේය, අසවල් දවස් ඉර රාත්‍රි ගන්නේය, අඛාරකාදි ග්‍රහතාරකාවන්ගේ සුඛාදිවශයෙන් සඛගමයවන්නේය; ව්‍යුස්සයී යන්ගේ මාහීයෙහිද අමාහීයෙහිද ගමන්වන්නේය; ග්‍රහතාරකාවන්ගේ මාහීයෙහිද අමාහීයෙහිද ගමන්වන්නේය; අහසෙහි ගිණි සිඵ්විම් වශයෙන් උල්කාපාතවන්නේය; වහණි සිඛා වූම සිඛාවෙන් ආකුලබවක්මෙන් දික්කාලූෂය වන්නේය; පොලොව සැලීමට වන්නේය; අසනිපාත වශයෙන් අවකාශයෙහි

* එක්තරා විහාරයක සිතියමෙහි ගොයෙකු ගිණි පිඹිනා ආකාරය ඇතිකොට ඇත්දහ, එතැන් පවත් එහි භික්ෂුන්ගේ විවාද බහුල විය. එක් අගනතුක භික්ෂුවක් ඒ සිතියම ඇව දැක මැකීය. එතැන්ටත් (ඒ වෙගෙරෙහි) විවාද ව්‍යප්ත විය.

ශුභවලාභකතජ්නාවචනතේය, ව්‍යුස්සයී නක්‍ෂත්‍ර තාරකාවන්ගේ නැගීමද, හසායටයාම(බැහිම)ද, නොපිරිසිදුබවද, පිරිසිදුබවද වන්නේය; ලොවට මෙබඳු සුවසුක් ඵලවත්තාවූ ව්‍යුහණ වන්නේය; මෙබඳු විපාකඇති සුයීග්‍රහණ වන්නේය; මෙබඳු විපාකඇති අභාරකාදී ග්‍රහතාරකාවන්ගේ සහමය වන්නේය; මෙබඳු විපාකඇති ව්‍යුස්සයීයන්ගේ මාග්‍යයෙහිද අමාග්‍යයෙහිද ගමන්වන්නේය; මෙබඳු විපාකඇති ග්‍රහතාරකා වන්ගේ මාග්‍යයෙහිද අමාග්‍යයෙහිද ගමන්වන්නේය; මෙබඳු විපාක ඇති උල්කාපාත දිසාකාලප්‍රභ, පොලොව සැලීම, අවකාශයෙහි ශුභවලාභක ජ්නාව වන්නේය, ව්‍යුස්සයී නක්‍ෂත්‍රතාරකාවන්ගේ මෙඬු විපාකඇති නැගීම බැහිම කිලිටුව පිරිසිදුබව වන්නේය”යි මෙසේ කියනලද මෙබඳු තිරයීනවිද්‍යාවන්කරණ කොටගෙන ජීවත්වෙද්ද; එබඳු ලාමක ජීවිකාවෙන් වැලැක්කේ වේද; මෙයද ඒ භික්‍ෂුහුගේ සිලයවේ.

(3-5) එසේම යම්කිසි බාහිර මහණබමුණුකෙනෙක් “කලට මනා වැසිවස්තේය, කලටවැසි ඉඳුරුම නොවස්තේය; රට සුභික්‍ෂ වන්නේය, දුර්භික්‍ෂවන්නේය, නිර්භයවන්නේය, භයවන්නේය; රතුගවන්නේය; නිරතුරුවන්නේය; ඇඟිල්ල ඇල්ලවීම, තොරුස් පවරාසිවශයෙන් ගිණීම, පුටුගණන; කාව්‍යකිරීම; විනාශශාසත්‍රය ඉගනීමය”යි කියාගොස් මෙබඳු තිරයීනවිද්‍යාවන්ගෙනුකොටගෙන ලාමකජීවිකාවෙන් ජීවත්වෙද්ද; එබඳු ජීවිකාවෙන් වැලැක්කේ වේද; මෙයද ඒ භික්‍ෂුහුගේ සිලයවේ.

(3-6) එසේම යම්කිසි බාහිරමහණබමුණුකෙනෙක් “මේ කුමාරයාගට අසවල්කුලයෙන් අසවල්නැකතින් අසවල්කුමාරකාව ගෙනෙව” යනාදිත් අවාහකරවීම; “මේ කුමාරකාව අසවල්කුමාරයාගට අසවල් නැකතින්දෙව, එසේ ඇති කල්හි ඇට අභිවෘත්තිවන්නේය” යනාදිත් විවාහකරවීම; “අද නැකත යහපත අද සමගි වචස, එසේවූ කල්හි නොපදෙදෙනාගේ විශේශය නොවන්නේය”යි මෙසේ සමගි කරවීම; “ඉදින් තොපිදෙදෙන වෙන්වනු කැමැත්තෝ විනම් අදම වෙන්වව්, එසේ කල්හි නොපදෙදෙනාගේ නැවත එස්වීමක් නොවන්නේය”යි මෙසේ විශේශකරවීම; “තොප පිසින් නයදුන්වසනුව අදරැස්කරව, අදරැස්කල කල්හි බොහොකලක් තහවුරුවන්නේය”යි මෙසේ බනසවයකරවීම; “ඉදින් නයදිම් පොළි පිටලිම් අදිවශයෙන් වසනුව අනුත්ව දෙනුකැමැත්තෝ විනම් අදමදෙව, අදදුන්දෙය දියනුවන්නේය”යි මෙසේ වසනුව විසිරවීම; ප්‍රියමනාප යසශ්‍රි කරවීම; මෑමෙකීදෙයට විපරිතයකරවීම; නස්නාවූගභීය නැවත නොනස්නා පිණිස බෙහෙත්දීම; මනත්‍රයෙන් දිවසොල්වාගතනො

දිනදකිරීම; නොහොත් දිවගුළුවදීම; මුළු බන්ධන මනත්තු පිරිසි මෙන් හඳුනාදකිරීම; අත් පෙරළවන මනත්තු පිරිසිම; කණ්ඩිතිරික රවණ මනත්තු පිරිසිම; මනත්තු පිරිසිමෙන් කැටපත්හි දේවතාරූප ණයකොට ප්‍රශ්න විචාරීම; කුමාරකාවගේ ශරීරයෙහි දේවතාරූප ණයකොට ප්‍රශ්න විචාරීම; යක්දෙස්සන් ඇඟට යකුන් නන් වා ප්‍රශ්න විචාරීම; ජීවිකා ප්‍රවෘත්තිය පිණිස සුයයියා නමස්කාර කිරීම; එසේම මහාබ්‍රහ්මයාහට උපස්ථාන කිරීම; මනත්තු පිරිසිම මුළු යෙන් වහන්සිලාවන් පිටකිරීම; “සිරිදේවිය මෙසේ අඩුත් මාගේ මසනකයෙහි පිහිටාවයි” මෙසේ මසනකයෙන් ශ්‍රීකාන්තාවට අවනාන්තය කිරීම; යයි මෙසේ කියන ලද මෙබඳු මිහිකප්පිකාවෙන් හෙතුකොටගෙන දිවි පවත්වන්ද; එබඳු මිහිකප්පිකාවෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ හික්කුණගේ සිලයවේ.

(3-7) එසේම යම්කිසිබාහිර මහණ බමුණකුකෙණක් දේවාල යානයට නොස් “ඉඳින් මට මෙනම් මෙනම් දෙයක් සමුච්ඡි වී නම් නුබවහන්සේට මෙනම් මෙනම් දෙයකින් පූජකත්කාර හා බලවිධානකෙරෙමි”යි කවසුනු වූ සාන්තිප්‍රතිශ්‍ය කමිසය; (දෙවියන්ව බාරවීම) ඒ ප්‍රාචීනාකලකායයිය සමාවඩුකල්හී කවසුනු පුණ්ඩිකමිසය; (බාරදීම) බිම්ගෙඩිවැස උගන්මනත්තුයාගේ ප්‍රයෝග කිරීම; පණිකයා පූරුණකිරීම; පූරුණයා පණිකකිරීම; පලමු ගෙවල් නොනැසීම ගෙවල් කරවීම; “මේ මේ දෙයගෙනෙවයි” කියාගෙන්වා ග්‍රහබලිච්ඡිධානකිරීම; ජලයෙන් මුට්සුබකරවීම; අනුත් නැහැවීම; ගිණිදෙවියාහට අනුත්ගේ කායයියනියා යාගකිරීම; බෙහෙත් යොගදී වමන කරවීම; එසේම විරෝචන කරවීම; නාභියෙන් මත්තෙහි පිහන ලෙලවීමදී දෙප පහකරවීම; එසේම නාභියෙන් යට දෙපහැරීම; නාශකොට සිහිවිරෝචනකිරීම; කන්වඩනා පිණිස ගෝ කණ්ණිවුණසංසිදෙන පිණිස බෙහෙත් තෙල්දීම; ඇසුරුදු පැහැතිමිඳදී අක්කිසන්තාපයට බෙහෙත් යොදා නාශකිරීම; දෙනුත්පටලයක් කපාගන්නන්ට සුදුසු ස්නායුන් නඉදිකිරීම; සිහින් බෙහෙත් අඳුන්කිරීම; සත්කටුලා කවසුනු වෙදකම; මිනිසෝදී සිරසනබිහැඳින සල්ලවෙදියන්විසින් කවසුනු වෙදකමකිරීම; බාලදරුවන්ට කරණ වෙදකම; නොයෙක් මුල් කොල ආදියගෙන් කකාර කරණ ශරීරවිකිත්සාව; ඊට ඊට සුදුසු තද තද බෙහෙත්දී පැයගන්නක් ගියකල නොමනාබෙහෙත් නැත්වීමයි මෙසේ කියන ලද මෙබඳු තීරණිකවිද්‍යාවන් කරණකොට ගෙන ජීවත්වෙද්ද; එබඳු ලාමකප්පිකාවෙන් වැලැක්කේවේද; මෙයද ඒ හික්කුණගේ සිලයවේ.

මෙතෙකින් පිටිහෙදයෙන් (7) සත්වැදූරුමුළු කුවේච්ඡාදයෙන් (148) එකසිය අවසාලයක් වැදූරුමුළු මහාසිලය නිමවන ලදී.

කියනලද පරිද්දෙන් මෙසේ ත්‍රිවිධසීලයෙන් සම්පූර්ණ භික්‍ෂුනෙ ම වක්‍ෂුරුදී ඉන්ද්‍රියයන්හි වසනලද සමානිචාරය ඇත්තේ අභිකක්‍ෂා න්‍යායී සත් සමානායෙහි සාධක සමපරක්‍ෂා, සප්පාය සමපර ක්‍ෂා, ගොවරසමපර ක්‍ෂා, අසමමානසමපර ක්‍ෂා, යන චතුර්විධ සමපර ක්‍ෂායෙන් සමානිප්‍රඥා ඇතිව; යථාලාභ සන්තොස, ය ථාබල සන්තොස, යථාසාර්ථකසන්තොස වශයෙන් විවරුදි එක එකී පුත්‍රියයෙහි පවත්නා සොළොස්වැදෑරුම් ප්‍රත්‍යය සන්තොසයෙන් පුක්‍ෂානුයේ යම්යම් නැතකයයිද (ඒ සියලුනක්හි යට දැක් වූ උපමායෙන් කුඩාවැහැයයි. කියනලද දැනට අදිය කපන පිහි යද, ඉදිකවූවද, පෙරහනෙහි දීමා එය පාත්‍රයතුල තබා පාත්‍රය වත් අංසකුවයෙහි එල්වා තුන්සිවුර ශරීරය පිළිබඳකොට යන සංභාවයෙන් සලලනුක ප්‍රතිපත්තිය හෙවත් ලැහැල්ලු පැවැත්ම පූරණයකොට යටකි සමථ විදුශිතාභාවනාවත් වඩා සතර ශ්‍රාමාණ්‍ය එය අත්පත් කරන්නේය. මෙතෙකින් අබුද්ධික හුදි ප නයාගේ ප්‍රමොදය පිණිස කරුණලද භික්‍ෂුසීලයෙහි **චුල්ලසීලාදි නිද්දේස** නවවූ අවටෙහි පරිච්ඡේදය නිමවනලදි.

(ප: අ:) **චුල්ලසීලාදි නිද්දේසං සො'මං පසස්සති සාදරො,
සොචුල්ලමර්කම මහා සීලෙසු බ්‍රහබුද්ධිකො.**

යම්ගෙයකින් සීලය දක්නාවූ ශ්‍රද්ධාවන්තයෝ දුස්සීලයන්ගේ දෛශ්‍යා, සිල්වතුන්ගේ අනුසස් දැකීමෙන් සීලයෙහි පිහිටද්ද, එහෙයින් දැන් දුස්සීලයන්ගේ දෛශ්‍යා සිල්වතුන්ගේ අනුසස් මෙහි පහලවන්නාහුය.

(1) විනයනය ප්‍රධානකොට කියනුලද චතුර්විධවූද; ජීවිතය ප්‍රධා නකොට කියනලද ත්‍රිවිධවූද; භික්‍ෂුසීලයට පිටිපා ශ්‍රමණවෙස් ගෙණ වසන්නාවූ කායවාස සංවර රහිත ප්‍රකට ශ්‍රමණ දුස්සීල යෝ තමන්ගේහා තමන් සේවනාදිය කරණ ශිෂ්‍ය දායකාදීන් ගේද; සාමාන්‍ය මාගීයන් දූෂ්‍යකරන්නන් බැවින් මාගී දූෂක යෝයයි කියනු ලබත්. “සො සුග්ගලො අන්තනො ලොකුත්තර මග්ගස්ස පරෙසං සුගතිමග්ගස්සව දුස්සන්තො මග්ග දුස්සීති වෙ දි'හබ්බො”යි යනුවෙන් එම අර්ථය දක්වනලදි.

(2) “සෙසාථාපි භික්ඛවෙ ජවාලානං උතතොපදිත්තං මජ්ඣෙ ගුරුත්තං නෙවතාමෙ කට්ඨස්සං ඵරති න අරකෙක්ඛා දැරුත්තං, න ථූපමාණං භික්ඛවෙ ඉමං පුග්ගලං වදාමි යවායං පුග්ගලො නෙව තඤ්ඤා භිතාය පටිපන්නො නොපරිහිතාය, යනුවෙන් “මහණෙනි දෙකොණ හිනිගෙණ දිලිසෙනලද මැද අසුවි නැවැරුණුව සො

හොත් පෙනෙල්ල යම්සේ ගමෙහි කාචකාන්තා පිණිස නො
 පවතිද යම්සේ අරණ්‍යයෙහි දූවකාන්තා පිණිස නොපවතිද; ම
 හඟේනි යම් මේ පුත්තලයෙක්තෙම තමන්ට හිතපිණිස නොපි
 ළිපත්තේද; අනුත්ව හිතපිණිස නොපිළිපත්තේද; මේ ශ්‍රමණ
 දුශ්ශීල පුත්තලයෙකු රට්ටුපමාකොට මම කියමිසි, වදාලහෙ
 සිත්ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයෝ හිනි හොතයෙන්ද පිරිහුනාවූ මහිණකම
 ද නොපුරනනාවූ උභය හුචයන්බව ප්‍රකාශවේ. (3) තවද “බහු
 සසුනොපිවෙ හොති, සිලෙසු අසමූහිතො, සිලතො නං ගරහ
 නති, නාසස සමපඤ්ඤෙ සුතං” යනුවෙන් දෙව් යමෙක් බහු
 ශ්‍රාතවූයේනමුත් සිලයෙහි නොපිහිටියේද; ඕහට “දුස්සීලයාය
 ය”යි ගනීකරන්; ඕහට ශ්‍රාතා කාන්තායක් නොපැමිණේ”යි වදාල
 හෙයිත්ද; මේනිසාම විසුච්ඡාගීයෙහි “සුනාදි ගුණසුත්තොපි අපු
 ජරහො සුසානගතිවිස බ්‍රාහ්මණානං”යි කිහෙයිත්ද; උභය ශ්‍රම
 ණ දුශ්ශීලයෝ පවා ගනී කටයුතු වූවේබවද; ඔවුන්ට විවර්ද ප්‍ර
 ත්‍යයෙන් නොපිදිය යුතුබවද පැහැදිලිව ප්‍රකාශවේ. නුගත් දුස්සී
 ලයන්හැණ කියනුම කිම. මඩල සුතුයෙහිද “සුචිව පුරනියා
 නං” යනාදිය වදාලහෙයිත් ඒ නොපිදිය යුතු ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන්
 හට විවර්ද ප්‍රත්‍යයෙන් පිදීම අවමභක්‍රයක්බව පැහැදිලිව ප්‍රකා
 ශවේ. (4) “සොනිඤ්ඤං පසංසනී, නං වානිඤ්ඤා යො පසංසියො,
 විචිනාති මුඛෙන සෙය්‍යකලිං, කලිනා තෙන සුඛං නවිඤ්ඤා” යනු
 වෙන් “යමෙක්තෙම නිනා, කටයුතු දුස්සීලයාගට “සිල්වතායයි
 ප්‍රශංසාකරයිද; යමෙක් ප්‍රශංසාකටයුතුද; ඒ සිල්වත්හටගෝ “දු
 ස්සීලයා” යයි නින්දාකරයිද; හෙතෙම කටින් පවරැස්කරයි; ඒ පා
 පිතෙම පරලොව සැපතක් නොවිද”යි වදාලහෙයිත් සිල්පද ක
 ඛකරමින් නොයෙක් නොපණුත් ක්‍රියාවල යෙදී වසන ශ්‍රමණ
 දුශ්ශීලයෝ “ආයඝි පරම්පරාවෙන් පැවතෙන අගිත් බජය දරන්
 නාවූ උතතමයෝය”යි ඔවුන් ගුණවණ්ණා කරමින් යහපත් සිල්
 වතුන්හට “කුහකයෝයයි අනුශාසන පරිභව කරණ දායකාදිහ, ඒ
 ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන්ගේගුණක්මාදිය නිසා අපාගතවන බව ප්‍රකා
 ශවේ. ප්‍රෙතවසනු ප්‍රකරණයේ ගුර්වාදක ප්‍රෙතවසනුව මව සාධ
 කයි. පරමනාදිපනි නම්වූ තදභිකරාවෙහි සැවැත්නුවර එක්තු
 ර උපාසකයෙක් තමන් කුච්චක (පාපි) භික්ෂුවක්භව විහාරයක්
 කරවාදී උපසාන කරමින් ඔහුගේ අවවාදයෙහි පිහිටා වසනී
 තර සිල්වතුන්ට ගනීකලාවූ ඒ පාපි තෙම මයගොස් එම විහාර
 යේ වැසිකිළියෙහි ප්‍රෙතයෙක්ව උපත් බවද; ඒ දායකතෙමුද
 ඒ පාප භික්ෂුවගේ අවවාදයලෙස හැසිර මයගොස් එම වවිස්ස
 පයේ ඒ ශ්‍රමණ මහාප්‍රෙතයාගේ හිසපිට ප්‍රෙතයෙක්ව ඉපිද දුක්
 විදිනබවද ප්‍රකාශව තිබේ. දුශ්ශීල උපසානාය කරණ දායකවරු.

සහ ප්‍රතිශ්‍රාමකයෝත් උද්ධාරි කුරුච්ඡි උපදිනබවට මෙය යහපත් දැවැන්තයකි. (5) “වතුහි හික්බවෙ බම්මෙහි සමන්තාගතො යථා පතා නික්බිතො ඵලං නිරයෙ” යනාදී ශ්‍රීමුඛ පාලියෙන් “නොදූන නුවනින් ගුණය අල්වා නොගෙණ අගුණ කියයුත්තා ගේ ගුණකිම; ගුණ කියයුත්තාගේ අගුණකිම; නොපැහැදිය යුතුනැන පැහැදිම; පැහැදිය යුතුනැන නොපැහැදිම; යනමේ කාරණ සතරින් සමන්විතවූයේ ගෙණ යන ලද බරක් බහා න බන්තාස්මෙන් මරණින් මතු අපායෙහි උපදි”යි වදාලගෙසින් ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන්ගේ ගුණ කියමින් ඔවුන්ගේ දුෂ්ප්‍රතිපත්තියෙහි මිනිසුන්ලොම ප්‍රතිපදාවෙහි පැහැදි වසන දයකාදිහු එයින් අපායනාහි වනබැව් ප්‍රකාශවේ. (6) “සෙබොපනස්ස සෙවන්ති භජන්ති පසිරුපාසනාහි දිට්ඨානු ගතං ආරාජනා තෙසං තංගොති දිසරතනං අභිනාය දුක්ඛාය” යනුවෙන්ද; අනිකරාගෙහි “ජසනථාරෙ සෙවන්තානං මිට්ඨා දිට්ඨිකානං චිය දෙවදානං සෙවනතානං කොසාලිකාදි නං චිය ව සෙව නං දිසරතනං අභිනාය දුක්ඛාය ගොති” යනුවෙන්ද; ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන් සේවනාදිය කරමින් මෝහයෙන් මුලාව පින්සල කායයි උපසාරාන කරණ දයකාදීන්ට ඒ දුශ්ශීල සෙවනාදිය දීඝි කාලයක් මුළුල්ලෙහි අභින පිණිය සතරඅපාය දුක්පිණිය පවත් නාබැව් ප්‍රකාශවේ. (7) තවද “සෙනෙ හික්බවෙ හික්බු දුශ්ශීලා පාපබ්බමා-පෙ-කසම්බුජනා, දසසනං පහං භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං අනාඨා වහංවදම්, සවනං-අනුසසතිං-අනුපබ්බන්ධං-උපසංකමණං-පසිරු පාසනං පහං භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං අනාඨා වහංවදම්” යනුවෙන් ඒ දුශ්ශීල භික්ෂූන්ගේ දැකීමද; එව නඟැසීමද; ඔවුන් සිහිකිරීමද; අනුව පැවිදිවීමද; ඔවුන් සම්පයට පැමිනීමද; (සෙවනය) නැවත නැවත ලගඳුදිම් වශයෙන් ඔවුන්වෙත පැමිනීමද; (භජනය) අපාය දුක් ඵලවන හෙයින් අනාඨ ඵලවායයි ප්‍රකාශවේ. (8) “ඵවරුචො හික්බවෙ සුග්ගලො ජගුච්ඡි තබ්බො නසෙවි තබ්බො නභජි තබ්බො නපසිරු පාසි තබ්බො” යනුවෙන් “මෙබදු ශ්‍රමණ දුශ්ශීල පුන්තලයා අසුවියක් මෙන් කුණපයක්මෙන් කුණුමස් දියැත්තක් මෙන් පිළිකුල් කටයුතු ඔහු සම්පයට නොඵලබියයුතු, ඔහුගේ කිසි ක්‍රියාවකට ඇඳුම් නොකටයුතු, ඔහුවෙත (ලග දෙනැණිම් වශයෙන්) නැවත නැවත නොපැමිණියයුතු”යි වදාලගෙසින් ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන් දුරින්ම දුරුකටයුතුබව ප්‍රකාශවේ. ගෘහස්ථ දුශ්ශීලාදී අනිකුදු දුශ්ශීලයන් “සෙවන භජන පසිරුපාසන නොකටයුතුයයි” වදාලි පමණමුත් පිළිකුල් කටයුතුහයි නොවදාලෙය. ගිහි දුශ්ශී

ලයාවටවා ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයා උතුම්යයි සලකන හවතුන් විසින් එතිරහස කුමක්දැයි සෙවිය යුතුවන්නේ.

(9) මෙසේ තමන්ගේසහ තමන් අශ්‍රය කරන්නාවූන්ගේද සමඟ මොසො මාතිය දූෂ්‍යකරන්නාවූ; සොහොන් පෙණේල්ලක්සේ නිස් ඵලවූ; ගනීතවස්තු වූ; එහෙයින් නොපිදියයුතුවූ; ප්‍රශංසා නොකටයුතුවූ; නොපැහැදිය යුතුවූ; සෙවනාදිය නොකටයුතුවූ; දැඩි නාදියෙන් අනාඨ ඵලවත්තාවූ; පිළිකල් කටයුතුවූ; ශ්‍රමණ දුශ්ශීලයන්කෙරෙහි මුලාවෙන් පැහැදි සෙවනාදිය කරමින් ඔවුන්ට අනුදාන නොවැදුලු විවරදි සිව්පසයෙන් උපසාරාන කරණ දෑයකාදිකු මරණීත්මතු අපාය හාගිවෙති.

දෙවිදන්තෙර කෙරෙහි “මහානුභාවසම්පන්න උත්තමයෙ කැපි ආසාරානගේ පැහැදි ඔහුට උපසාරානකළ අභ්‍යන්තර රජ්‍ය රුවන්ගේ අපාය ගමණ සඳහා ~~සඳහා~~ අසන්නංසො පණ්ණොති, අසන්නා උපසෙවති, තමෙවසාසංකුරුතෙ, ව්‍යග්‍යොසඤ්චකං යවා”යි ~~සඳහා~~ වැදුලු ශ්‍රීවුඛ පාලියෙන්හා තදනිකථායෙන්දඑම අනිය පැහැදිලිව ප්‍රකාශවේ. * දුශ්ශීල උපසාරානාදියෙන් අවැඩ සිදුවනබැව් විසාරව දන ගනුකැමති සුඛිත් විසින් මිට අනතුරුව දුශ්ශීලසංහිත්‍යහඟෙදයෙහි 15 වෙනි පිට පවත් 31 වෙනි පිට දක්වා බැලියයුතු.

(10) තවද, “නෙඅන්තිපදින්තීම්වඅබ්බාරං. අත්තනාදුග්ගහිතෙන අත්තනාඤ්ච, අත්තනොච්චන කාරෙව විතාසෙනති” යනුවෙන් ඒපුරණ කාශ්‍යපාදිහුද, දෙවදන්නාදි ශ්‍රමණදුශ්ශීලයෝද, කකුසද බුදුන්කල දිසී විදැසිග්‍රාහාද; දිලිසෙන ගිණිඅතුරුමෙන් තමන්ගේ දුග්‍රහයෙන් තමන්ද; තමන්ගේ වචනකරණ අවවාදය ලෙස පිළිපදින දෑයකාදිහුද; විනාශකරත්”යි දක්වූ හෙයින්ද, ශ්‍රමණදුශ්ශීලයන්ගේ අවවාදලෙස පිළිපදිමින් ඔවුන්ට උපසාරානකරණ දෑයකවරු නිරයහාගිවන බැව් පෙනේ. එහිම, දිසීවිදැසිග්‍රාහානෙම තමන් උපසාරායක කුලපත්සියයන් කැවූව මහනරකයෙහි පැසෙනබැව් කියා තිබෙන හෙයින් එය ස්ප්‍රවයි.

(11) “අභ්‍යන්තර රජ්‍ය දෙවිදන්තෙරහව උපසාරානකළේ පිත්සලකා නොවෙය, පිත්සලකා කාට උපසාරානකළත් කාගෙන් බණ ඇසුවත් වැරදි නැතැයි” සමහරු කියති. නමුත්, මූලධ්‍යානයෙහි “අථංඛා අජානසත්තු කුමාරො දෙවදන්තස්ස ඉමිනා ඉඤ්චාටිහාරයෙන අභිපාසනො පඤ්චති රථසතෙහි හත්තාභිභාරෙ අභිනග්‍රියති”යි යනුවෙන් “ඉක්බිත්තෙන් අභ්‍යන්තර රජ්‍යතම දෙවදන්නයාගේ මේ සාධි ප්‍රාතිහායියෙක් මනා

* මෙම ගාථාඅටුවා දෙසති විසාර දුශ්ශීල සංහිත්‍යහඟෙදයේ 17 පිට 29 පෙළ පවත් 18 පිට 33 පෙළ දක්වා බලනු.

කොට ප්‍රසන්නයෙන්, රථ පත්තියකින් හතරාහිසින් පමණ වඩු ලැබෙයි” ප්‍රකාශවෙයි. නවද, බලමපද්ධතියකින් “රාජා මහාජනන සාධකය” පසුවලට පාසකයා නිහර්පයා නිසා නසසු “පටිකාං අනමාසි” නාගරාපිසසයලං උපතෙසස සිකිතා මනමපි නද්දංසු” යනුවෙන් අභිනෙයොරජ “දෙව්දත්තෙම පෑපයෙකැ” යි යන මහජනයාගේ කථාව අසා බඳු වසුන් පත්තිය ගෙන්වා නැවතමිනට උපසථානයට නොගියේය, නුව රවුස්සෝද පිටුවිණිය අ මිනට පිණිසාන පමණකුඩු නුදුන්නා කුය” යි ප්‍රකාශවෙයි. මෙයින් ප්‍රථමකොට රජතෙම දෙවදත්ත යාගේ සෘඤ්චානියායෙයින් “මේ ශ්‍රමණතෙම මහානුභාව සම්පන්නයෙකැයි” මිනට මුලාවෙන් පැහැදි පිත්සලකාම උපසථානාදිය කළබවත්, පසුව දෙව දුටුනැන පිත්සලකාවත් කිසි උපසථානයක් නොකළ බවත්, නුවර වැසියෝ පිත් සකලාම දෙන පිණිසාන පමණ වත් නුදුන් බවත් පැහැදිලි හෙයින් ඒ කියමන ඔවුන්ගේ ඉතා දුටු ම නිමානයකි.

(12) දුස්සිලයා බව දැන දැන පිත්සලකා මිනට සිව්පසයෙන් උපසථාන කරණ ඔහුගෙන් බණ අසන දැකවරු ඒ හෙතුවෙන් අපාහන නොවෙත්ය” යන දුස්සිලපසෙයේ කියමන මේ අතරට පැමිණි හෙයින් දැන් එය විභාගකළ බලමු. දුස්සිලයන්ට උපසථාන කිරීමෙහි සහ ඔවුන්ගෙන් බණ ඇසීමෙහි උපදනා දැන වෙනතාව හා ශ්‍රවණ වෙනතාවද කුසල්හෙයින් “කුසලහෙතු යෙන් අපාහන නොවෙත්” ය යන දුටුතයකින් දුස්සිල පසෙය එසේ කියායයි සිතිය යුතුවේ.

(13) යම් දැකයෙක් තෙම දන්දිම පිණිස බණ ඇසීම පිණිස ශ්‍රමණ දුස්සිලයන් සොයා යයිද; එයින් ඒ දුස්සිලයා කෙරෙහි යටකිලෙස අපායෝත්පත්තියට ගොනු වූ පැහැදිමද 1 පිළිකල් නොකිරීමද 2 සෙවනයද 3 හජනයද 4 පිටිරුපාසනයද 5 ඔවුන්ගේ අවවාදය කැමතිවී එහි පිහිටීමෙන් දැවෙනුගතියද 6 නොපිදිය යුතුනැන පිදීමේ අවමසලයද 7 ඔවුන්ගේ ගුණකිමද 8 යන අවවාදය මහාසාවද්ද අකුසලයෝ ඒ දැකයාගේ සිදුවෙද්ද නැද්ද යි අත්මාභිකාමිත්‍ර සිතන්නා. (14) නොවරදවා කියන්නා විසින් “දසසංසංගිකබ්බෙ නෙසං ඡන්දාං අනත්තවහං වදාමි” යනාදීන් “ශ්‍රමණ දුස්සිලයා දැකීම පටන් කොට ඇතිසියල්ල ම අනාඨ ඵලවාය” යි වදාලහෙයින් එසේ දුස්සිලයන් සොයා යෑම ඇතිකල්හි ඒ දුස්සිල දැකය ගැණද; ඔහුගෙන් බණ ඇසීම ගැණද; උපන් දැන වෙනතාව හා ශ්‍රවණ වෙනතාව නිසාම, යටකි පැහැදිමාදි අසට අකුසල වෙනතාවෝ උපදනාහුයයි කිය යුතුවේ. මෙයින් ඒ උපසථානයෙන් සහ බණ ඇසීමෙන් උපන්

සුරිම සුරිම කුසල වෙනතාවෝ පසුව පසුව උපන් පැහැදීමාදි ජ
සියලු අකුසල වෙනතාවන්හට ප්‍රත්‍යයවන බව පැහැදිලිව පෙනේ.
අනන්තනායක සමනා මහාපට්ඨාන ප්‍රකරණයේ පණ්ණාසක
නිවාරණයෙහි “සුචිතා සුචිතා කුසලාබ්‍යො පච්ඡිකානං පච්ඡිකානං
අකුසලානං බම්මානං උප්පතිස්සය පච්චයෙන පච්චයොධි” වදාළ
දෙශනා පාලියෙන් “පළමු පළමු උපදනාවූ කුසල වෙනතාවෝ
පසුව පසුව උපදනා අකුසල වෙනතාවන්හට උපනිස්සය ප්‍රත්‍ය
යෙන් ප්‍රත්‍යයවෙත්”යි වදාළහෙයින් එය සජ්චයි. යම්හෙයකින්
මෙසේ අකුසලයට හෙතුවන කුසලයක් ඇත්තේද, එමෙන් කුස
ලයට හෙතුවන අකුසලයක්ද ඇත්තේය. එබඳු කුසලා කුසල
මිත්‍රකම්යෝ බොධියන්විසින් කටයුතුහයි වාදිත්‍ර මුහුණතෙමේ
නොවදාළසේක. “නාමොපසංසන්ති පච්ඡිකාපඤ්ඤා” යනාදීන්
එබඳු කම්යන් නොකටයුතු බවට උපදෙස්දී වදාළසේක.

(16) නවද, “මන්තානි මානි හික්ඛමෙ කමමානි කතමානි
වතතාරි කණ්ණං කණ්ණවිපාකං, සුක්කං සුක්කවිපාකං, කණ්ණසු
ක්කං කණ්ණසුක්කවිපාකං, නෙවකණ්ණසුක්කං ජකණ්ණසුක්කවි
පාකං” යනාදී දෙශනාවෙන් අකුසල විපාකවූ අකුසලකම්
යක්ද, කුසල විපාකවූ කුසල කම්යක්ද; කුසලාකුසල විපාකවූ කු
සලාකුසල මිත්‍ර කම්යක්ද, කුසලාකුසල විපාකනොවූ කුසලාකු
සල නොවන කම්යක්ද ඇති බැව් වදාළ බැවින් ශ්‍රමණ දුෂ්ශීල
යන්හට පින් සලකා කරණ උපසාරානාය හා ඔවුන්ගෙන් බමිය
ඇසීමට යාම යටිකිලෙස අකුසලයට හෙතුවෙයින් සෙවනාදි
අකුසලයන් සහිත හෙයින් සාවද්දවූ කණ්ණසුක්ක මිත්‍ර කම්යවේ.

(17) “මනුහි හික්ඛමෙ—පෙ—ඵං නිරසෙ, කතමෙස් වතුහි සා
වජ්ජනා කායකමෙමන සාවජ්ජනා විචිකමෙමන සාවජ්ජනා
මනොකමෙමන සාවජ්ජනා ඤාපිකා” යනාදීන් වදාළ දෙශනා
වෙන් “වරද සහිත කායවාග් මනස් කම්යෙන් හා, වැරදි සහිත
දෘටියෙන් අපාය භාගිවන බව ප්‍රකාශවේ. පින්සලකා දුෂ්ශීල
උපසාරානාකිරීමෙහිදී මෙකී සතර කාරණයම ලැබෙනබැව් ය
ථොක්කාමයෙන් පෙනෙනහෙයින් අසේකරණ උපසාරානාදි
යද අපායෝත්පත්තිවීමට හෙතුවැව් දනසුතු. දුෂ්ශීල පක්‍ෂයගේ
යටිකි ජ වාදය වැරදිබැව් මෙසේ සහ ධාර්මිකව ඔප්පුදී දැන්
දුෂ්ශීල පක්‍ෂයට අපවාද දක්වනු ලැබේ.

(18) පින් සලකා කරණ දුෂ්ශීල උපසාරානායෙහි හා ඔවුන්ගෙන්
බණ ඇසීමෙහි ලැබෙනනාවූ දැන වෙනතාව හා ශ්‍රවණ වෙන
තාව “කුසල්හෙයින් එය කිරීමෙන් පිනක්මමිස පායක් නොලැ
බේ”යි කියන්නාවූ දුෂ්ශීලපක්‍ෂයෙහි දන්දෙන අදහසින්මිස
තුන්මරු පින්සලකා මස් දන්දීමෙහිද; දන්දෙන අදහසින්සොර

කම්කිරීමෙන්ද, බොරුකීමෙන්ද, රහමෙර වෙලදාමකිරීමෙන්ද, වසනාව සපයා පින් සලකා දන්දීමෙහිද; උපදනා කුසල දානවේ තනාවෙන් විකස් ආතිසංස ඇතිගෙයින් “එය කටයුතුය” යි කිය යුතු වේ. (19) තවද, ඔකකාක රජකාලයේ බ්‍රාහ්මණයන් විසින් උපදවනලද සාවද්‍යවූ අයුරු මෙම දුර්වලතාවයන් හා සබඳතා සබඳතා සාධන දානයන් දීමෙන් උපදනා දානවේ තනායෙන්ද මුදස් කුසල් ඇති ගෙයින් එබඳු දානයන් දීමද බො රියන් විසින් කටයුතුය යි කිය යුතු වේ. (20) “සෙසො අසොගුලො භුතො, තනො අග්නිසිඛුපමො, යඤ්චභුඤ්චයා දුස්සිලො, රට්ඨපිණ්ණං අසක්කතො” වදාලුලෙස ශ්‍රමණ දුස්සිලයන් හට පරිභොගකිරීමෙන් පරලොභ අපාය දුකගෙන් දෙන්නාවූ සිල්ව තුන්ව අධිග්‍රීව සිව්පසය පින් සලකා ඔවුන්ව දෙන දායකයා හට පින් සලකා පාපයක් නොලැබෙන මිත්‍රයා වෙත නාවෙන් පින් සලකා රසොණ්ඩයෙකුට ලෝකයෙහි කුසලයයි සම්මත වූ * මජ්ඣ දානය දීමෙන් පින් සිදුවේ යයි කිය යුතු වේ.

(21) යටතිලීප සන්ධානාදියකොට පින් සලකා දන්දෙන දායකවරු ඒ ගෙනුයෙන් යම්සේ අපාය ගාවී වෙද්ද; එමෙන් පින් සලකා ශ්‍රමණ දුස්සිල උපසාරානය කරණ දායකවරු ඒ ගෙනුවෙන් අපාය ගාවී වෙත්. (22) පුච්ඡාලොභිති ගෙරමස් කුමෙහි ලොල් වූ බ්‍රාහ්මණයන් විසින් “මහාරාජ ගොමෙධස්ස ඤං සජ්ජස්ස එවං තො බ්‍රාහ්මලොකස්ස මග්ගො විසුද්ධො භවිස්සති” යනුවෙන් හා “එවං හි තෙජසො සන්තකුල පඤ්චවිධා සග්ගො උපපජ්ජස්සති” යනුවෙන්ද, “මහරජ ගවයන් මරා යාගස්ස කර; එසේ ඇති කල්හි තව බ්‍රාහ්මලොක මාතිය සුඛවන්තෙය; එසේ යාගස්ස කරන්නකුගේ සත්කුල පරම්පරාව දක්වා ස්වර්ගයෙහි උපදිත්තයි” කියන ලද වචනය පිළිගත් ඔකකාක මහරජ තෙම “බ්‍රාහ්මලොක සැපලබ්ධි පිණිස සියදහස් ගනන් ගවයන් මරා පින් සලකා ඔවුන් ව දන්දී යම්සේ අපාය ගාවී වූයේද; එමෙන් සිව්පසය ලැබීමෙහි ලොල් වූ දුස්සිල පක්ෂය විසින් කියන ලෙස පින් සලකා දුස්සිල උපසාරානය කරණ දායකවරු අපාය ගාවී වෙත් මය. (23) රුකොස් සත්හට පින් සලකා මජ්ඣදානය දීමෙන් දායක ප්‍රතිශ්‍රාහකයෝ යම්සේ අපාය ගාවී වෙත්ද; එමෙන් ශ්‍රමණ දුස්සිලයා හට අනු

* “පක්ඛදානාහි අපුක්ඛදානි පුක්ඛදානි සම්මතාහි ලොකස්මිං, මජ්ඣදානං සමජ්ඣදානං ඉස්ථිදානං උපසාදානං විතතකම්මදානාහි පරිවාලිතං” යි කීමෙන්ද; අයුරු හට පුරව දුර්ලභයයි හිමිත් සාගත ස්වර්ගයන් වහන්සේට පින් සලකා කාපෝතිකා නම් පුරව දන්දුන් ගෙයින්ද එය කුසල සම්මත බැව් පැහැදිලිය.

දැන නොවැළැවූද, පරිභෝග කිරීමෙන් ඔහුට අපායදුක් ගෙණ දෙන්නාවූද, සිව්පසයෙන් පින්සලකා සංග්‍රහකරණ එය ලබණ දායක ප්‍රතිග්‍රාහකයෝ අපාය භාවිත බැව් දනවූහ.

(24) දෑවානු ගතියට නොබැඳි සෙවනාදිය කරමින් දුශ්ශීල උපසාරානය කිරීමෙන් කිසිපාපයක් නැතැයිද දුශ්ශීල පක්‍ෂය කියති. පින්සලකා දුශ්ශීල සේවනාදිය කටයුතුයයි සවිශ්‍යෙන් වගන් සේ විසින් නොවැළැරණුලදගෙයින් එයද ඔවුන්ගේ දුට්ඨලෝභිමානුෂ්කි. දුශ්ශීල අලජ්ජිත්ගේ සේවන පප්පනාදියෙන් දෑවානුගතියට පැමිණෙන බව මෙසේ වදාළ ශ්‍රේෂ්ඨ. නිකඛතුතර සමණ වර්ගයෙහි. “නච්චරුපස්සාහං කස්සප! ථෙරස්ස භික්ඛුනො වණ්ණං භනාමි තංකියස්සගෙතු සභානියස්සවණ්ණං. භණ්හිති අඤ්ඤ නං භික්ඛුං භජෙය්‍යං යෙනා භුජෙය්‍යං තක්ස්ස දිට්ඨානුගතීං අපජ්ජෙය්‍යං යත්තස්සදිට්ඨානුගතීං අපජෙය්‍යං තෙසං නං අස්ස දිසර නතං අභිනාය දුක්ඛාය, තස්මාහං කස්සප! ච්චරුපස්ස ථෙරස්ස භික්ඛුනො නවණ්ණං භනාමි. ”යනුවෙන් “එබ්බා කාශ්‍යපය! මෙබ්බ දුට්ඨ (ශික්ෂාවන් නොකැමැතිවන අනුන් ශික්ෂාවන්හි නොපිහිටුවන ශික්ෂාසුරණයකරන්නාවූන්ගේ ගුණුනොකියන) අවිච්චි භික්ෂුගේ ගුණ මම නොකියමි, සචර ගෙනුවකින්ද? ශාසනානෙම වනාශී ඒ අලජ්ජියාගේ ගුණකියායයි අනික් භික්ෂුහුද ඒ අලජ්ජි භික්ෂුව සෙවන භජන කරන්නාවූයෝ යම්කෙණක් ඒ අලජ්ජි භික්ෂු සෙවන භජන කරද්ද, ඔව්හු ඒ අලජ්ජියාගේ දෑවානු ගතියට පැමිණෙන්නෝය. යම්කෙණක් ඒ අලජ්ජියාගේ දෑවානු ගතියට පැමිණෙද්ද, ඔවුන්ට එය බොහෝ දිසිකාලයක් මුළුලෙහි අභිතපිණිය සතර අපාය දුක්පිණිය වන්නේය; එබ්බා කාශ්‍යපය! එහෙයින් මම මෙබ්බ අලජ්ජියාගේ ගුණ නොකියමි වදාළ ශ්‍රේෂ්ඨ.

(25) මෙසේ දුශ්ශීලයන් වෙත පැමිණීමෙහි දෙපයක් ද නවදළා වූ තථාගත ගෙමේ සිහසෙනාපති උපාලි ගාහපති අදිත්භව “සිගාගෙඳුරට පිටිණි දුශ්ශීලයන්ට හිතමන්දියසුතුය” යි වදාළේය. එසේම බමුණුවණ්ණාචාර්ය බුබ් මනඤ්ඤු අභිකථාචාර්යගේ දන්ත නාම නක්ඝ්ඤානිවාසිනා” යනාදීන් සාමාන්‍යයෙන් දන්දීම කිසිවෙකුට තහනම් නොකළ හෙයින්ද (දන්දීමට දුශ්ශීලයන් සොයායාම තහනම් කළ හෙයින්ද) යාවක වශයෙන් පැමිණි දුශ්ශීලයාට හිතමන් දියසුතුයයි නියමකරමින් මේ දුශ්ශීලවාදයෙහි තිසුව ඝාරණ්ඨප්පකාසිනි සංඝනතනිකායා අභිකථායෙහි ලියා තැබුව ආත්මාභි කාමිසකල බොධන් විසින් සිත තබාගත යුතුයි. මෙසේ දුශ්ශීලාදිනවයෝ තුමුපයවිය යුතුහ.

(26) භික්ෂුකීලය මනාව රක්ෂාකරන්නාවූ සිල්වන් භික්ෂු චිනාති තමන්ට සහ දෙවියන් සහිත ලෝකයාට දැනුවත්වැඩිපිණිය පිළි

පත්තාවු උත්තමයෝ වෙති. සබ්බමසරුත්තව හා ශිෂ්‍ය උපස්ථායකාදීන් හට වැඩකැමති භික්‍ෂූන් විසින් “සීලයෙහිම සමනතකාරී වියයුතු” බැව් වදාළසේක. සියලු ආකාංශෙසා සූත්‍රය මෙහිවිසාර වශයෙන් දනවුතු. නදනිකපායෙහිවූ:-නතං හෙතං භතවතා “සෙතො හිත්තමෙ හිත්තා සීල සමපනතා සමාධි-පඤ්ඤ-විමුත්ති-විමුත්ති ඤාණ දසකත් සමපනතා” දසකතං පහං භික්‍ෂවෙ තෙසං භික්‍ෂූනා බහුකාරං වදාමි. සවනං-අනුසයනං-අනුපබ්බජනං-උපසංකමණං-පටිඤ්ඤා පාසනං පහං භික්‍ෂවෙ තෙසං භික්‍ෂූනා බහුකාරං වදාමි”යි යනුවෙන් “සීල්වතුන්ගේ දෑතිමද, වචන ඇසීමද, ගුණානුසාරණයද, අනුව පැවිදිවීමද, සමපයවි-උළුමද, උත්තමත්සේලාගේ ක්‍රියාවලට ඇලුම් කිරීමද, (සවිහිතමෝසස සමපනතිය පිණිස පවත්නා හෙයින්) බොහෝ උපකාරයයි වදාළසේක. පුග්ගල ප්‍රකරණ නිකායේ නාහි “තෙසන්තං භොතිති තෙසං සමමා සමුද්ධා දයො සෙවනතා නාමිය තං සෙවනං දිසරතනං හිතාය සුඛාය හොති” යනුවෙන් සීල්වතුන් සේවනය කරන්නාවූ උපස්ථායක ඤාතිමිත්‍රාදීන් හට සමාස සබ්බමසරුත්තව වහන්සේගේ අනසම්මන් වහන්සේලාද’ ඇසීම්මහා ශ්‍රාවකාදීන්ද’ සේවනය කළාවූ දයකාදීන්ටමෙන් ඒ සීල්වතුන්ගේ සේවනය බොහෝකලක් මුළුල්ලෙහි හිතසැප පිණිස පවතියයි වදාළසේක. මෙසේ සීල්වතුන්ගේ අනුසස් සතුටු වියයුතුහු මෙතෙකින් ආබුතික හුදිජනයාගේ ප්‍රමොදය පිණිස කරණලද භික්‍ෂුසීලයෙහි දුස්සීලාදීනව නිද්දෙස නම්වූ නව වෙති පරිවෙශ්දය නිමවනලදී.

සොති ඉමං දුස්සීලාදීනව නිද්දෙසං සන්තං සසංඝති’සො දුස්සීල’සසංඝ හස දස්සි ගුරාදිං’ව ජිගුච්ඡති’සීලෙ.

- (අ-5) භික්‍ෂුසීලයා පබ්බජ්‍ය සීල’මාදි භවෙ යථා නථා ඉදාති සමපනත ඔකාසනතානාදිරතං.
- (අ-6) සබ්බමසරුත්තං සමුද්ධං චජ්ඣාන ඉතොපරං, සමනුදෙස සීලංතං පවකම්මසං සභාසයා.

- (මා-3) පබ්බජ්‍ය කාව කො තස්සා දයකො කොච ගාහකො ද, නා’කාරොච කො නියසා තස්සීලඤ්ච කථාඉති ඉදං පඤ්චවිධං පඤ්ඤා ඤාතබ්බං ඉධ විඤ්ඤානා.

භාවය: මෙම සාමුප්පාදි සීලනිද්දෙසයෙහි, පුළුල්තොම කව

දීද? එයදෙනා නැතහොත් කවරේද? එයගත්තහොත් කවරේද? ඒ ප්‍රච්ඡාදන ආකාරය කවරේද? ඒ ප්‍රච්ඡාදනවිධයක සිලය කවරේද? යන මේ පව්‍යුක්තාර ප්‍රශ්නය ප්‍රාග්ධනය විසින් දනවුන්තෝය. සාමණේර සිලයෙහි වනාහි කොළලය පිණිස, ඒ කියනලද ප්‍රශ්න පසුවකයාගේ ප්‍රඥාප්තිය (විකාරය) මෙහි එළවනු ලැබේ.

(1) එහි ප්‍රච්ඡාදනාම කවරේද?—“අනුජානාම භික්ඛවෙ භික්ඛස ණා ගමණෙහි සාමණේර පබ්බජ්ජං” යනුවෙන් “මහණෙනි ත්‍රිවිධ සරණාගමණයෙන් සාමණේරප්‍රච්ඡාදන අනුදනම්” වැළඳගෙයින් ඒ සරණාගමණ සමාදානයෙහි උපදනා කාමාවචර කුසලවිතත සම්ප්‍රසූතන ශ්‍රවාචේතනානාමෝ ප්‍රච්ඡාදනම්වේ. එහෙයින් “පබ්බජ්ජාහි සරණාගමණෙනෙව සිද්ධා” යනාදියෙන් “ප්‍රච්ඡාදනාම වනාහි සරණාගමණයෙන්ම හෙවත් විධිපරිද්දෙන් සරණය සමාදන්වීමෙන්ම සිද්ධය” දීද; (මතු කියනු ලබණ) ශික්ෂාපදයෝ වනාහි දූතවශයෙන් ශික්ෂාපුරණය පිණිස දනවුන්තාණයයි ද; පෙළෙහි ආපරිද්දෙන් ඉගෙනීමට නොහැකිවුවහොත් යම්කිසි භාෂාවකින් අධ්‍යයනයෙන්ද කියාලත්ව වටින්” යයිදීදක්වනලදී.

(2) එය දෙනා නැතහොත් කවරේද?—“අනුජානාම භික්ඛවෙ චූළත්තෙහි භික්ඛුනා පටිබලෙන දසවසෙසනවා අතිරෙක දස වසෙසනවා උපසම්පාදෙතං භික්ඛසංදතං” යනුවෙන් පරිසූප වෘත්ත ප්‍රතිබල සංවර්ධනස්ථානවල උපාධිකයන්ගෙන්ද උපසම්පද කරවත්ව සහ නිසදෙන්වත් අවසරදී වැළඳගෙයින්තා, ප්‍රච්ඡාදන වද ඒ උපාධිකය ග්‍රහණයහා නිශ්පාදග්‍රහණය පිළිබඳ ගෙයින්තුන් සංවර්ධනස්ථානවල ප්‍රච්ඡාදන දෙන්නෙවේ. ඉදින් සංවර්ධනව වනාහි උදෙසා පරිසූපවර්තයෙහි ව්‍යවහරයේ අවකාශනාලයක් නේ, නවකභික්ඛුවක්හට “ඇවුත්ති මොහු පැවිදිකරව”යි නියමකරයිද; සංවර්ධනයෙන් ආශ්‍රිත නවකභික්ඛුවෙද, ප්‍රච්ඡාදන දෙන්නෙවේ? සංවර්ධනය විසින් නොකියනලද්දවුද ලදරුහි ක්ෂණම තමන් උපාධිකයන් උදෙසා පැවිදි කරයිද, වටි. ඉදින් ලදරුහි ක්ෂණවක් නැත්තන්ද “මොහු බණ්ඩුමාවට ගෙනගොස් පැවිදිකරවයි හෙවත් හිසැරවුල් හරවා සිවුර දෙව”යි සාමණේර තෙමේද කියවුනුවේ. සරණදානය වනාහි ආරාමයෙහි විසින්ම කටයුතුයි, එසේ ඇතිකල්හි භික්ඛව විසින්ම පැවිදිකරණලදී දේවේ. මෙසේ වනාහි සරණදානය භික්ඛවක් විසින්ම කටයුතුය, සිවුරුදීම භික්ඛවක් විසින් හෝ ආශ්‍රිත සාමණේරකෙණේ කුන් විසින් හෝ කටයුතුය; කර කල්හි නොහොත් හිසැරවුල් හැරවීම යම්කිසිවෙකු විසින් කටයුතුය.

(3) එහි ප්‍රච්ඡාදන ලබන්නහු කවරේද?—“න භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගි ආබාධෙහි පුට්ඨො පබ්බාජෙතබ්බො” යනාදින් “පැවිදි

නොකව්‍යුතුය"යි වදාළ කුට්ඨිකාදී * තෙපණස් පුත්තලයන් හැර ඒ ප්‍රවේශයෙන් රහිතවූ මව්පියන් විසින් අනුදන්තාලය යම්කිසි කුලපුත්‍රයෙක් වේ. හෙතෙම අනම්ම පරිච්ඡේදයෙන් "අනුපාතාම භික්ඛවෙ උපත පණ්ණරස වස්සං දුරකං කාකුඛ්ඛපකං පබ්බා පෙතුං" යනු වදාළ හෙයින් ආහරණාත්‍රයෙහි කවුඩන් ඵලවත්ව ශක්ති ඇති වූ පසළොස් ඇමිරිදි වයස් ඇති ලදරු පවා පැවිදි නොකව්‍යුතුයයි දන්වනු. "පණ්ඩනො භික්ඛවෙ අනුපසම්පනො න උපසම්පාදෙන බොධො උපසම්පන්නො නාසෙන බොධො"යි යනාදීන් මෙහි ප්‍රථම පරිච්ඡේදයෙහි කියන ලද පණ්ඩකාදී ඵකලොස් දෙන උපසම්පදා නොකව්‍යුතුයයිද; පෙර උපසම්පද වූවුන් දූතගත්තල්හි ලිඛනාසන්නයෙන් නැසිය යුතුයයිද; උත්තරීයත්වය, අනම්මත්තර්කාපන්න, (පාරාජිකාවූවුන්) යන දෙදෙන උපසම්පදා නොකව්‍යුතුයයිද; "පැවිදි නොකළ යුතු යයි" වදාළ කුට්ඨිකාදී දෙසාළිය්දෙනෙක් උපසම්පදා කරුණ මනාකොට ඇතුළත්වනු ලබන හෙයින් සුවෝසාරිතයයිද; ඒ පණ්ඩකාදී ඵකලොස් දෙන සුවෝසාරිතයයිද; වදාළේය. එහෙයින් "සමෙසබ්බො උපසම්පාදෙහි සුපසම්පන්නො" යනුවෙන් "ඉදින් සමසතෙම ඒ සුවෝසාරිතයා උපසම්පදා කරවාද, ශුභ පත් උපසම්පදා සිලය ඇත්තෙක් වෙයි" දක්වන ලදී. †

* මෙහි අදිශබ්දයෙන් ගණ්ඨක, කිලාසික, සොසික, අපමාර ක, රුප්පවක, කාරහෙදක, ලිඛිතක, කසාහනක, ලකුණිගතක, ඉතාසික, දාස, අනනුකූලක, යටකිපණ්ඩකාදී ඵකලොස් අභවාපුත්තලයෝ. ගත්ථජිනනක, පාදච්ජිනනක, ගත්ථ පාදච්ජිනනක, කණ්ණච්ජිනනක, නාසච්ජිනනක, කණ්ණනාසච්ජිනනක, අඛලලිච්ජිනනක, අලලිච්ජිනනක, කණ්ඛරච්ජිනනක, ඵනගත්තක, බුරුක, වාමනක, ගලගණ්ඨක, සිපදික, පාපරොගික, (89) අසුනව්දෙකෙණෙක් පමණ වූ පරිසුසක, කාණ්, කුණී, බජක, පතභතක, ජිනිරියාපථක, ජරුදබ්බල, අනඛ, මුග, බබිර, අනඛමුග, අනඛබබිර, මුගබබිර, අනඛමුගබබිර, යන දෙපනස ගත්තාලදහු.

† පැවිදි නොකව්‍යුතු පුත්තලතෙම කෙසේ උපසම්පදා කළ යුතුද? :- නොදැනීමෙන් හෝ, අනුක්‍රම ඇවතව පැමිණීමෙන් ක්‍රම ඇවතව නොපැමිණීම ගරුකරණ ශාසනපාලක විනයධරයන් විසින් මහත් අතීය දැකීමෙන්ද ඒ සුවෝසාරිතයෝ පැවිදි උපසම්පදා කරවනු ලබති. එහෙයින් මහා විහාර පරමපරායාත හි ක්‍රම අතර ලඞ්කාරාමකෘති දෙරටෙහි, හිර සඳමෙන් ප්‍රකටව ගුණිකානිකෙණෙත්ව විසූ පය මාපව ඇඟිල්ල නැති ජස්සටනම් මහාසථිරිකෙණෙක් සිටිය බව ශාසනවාශාදී පොත්වල පෙනේ.

(4) එහි ප්‍රව්‍ර්තාව දෙන ආකාරය කවරේද?—“එකොඩි කල සුන්හො සාසනෙ පබ්බතො සකලං සාසනං සොභෙසසති” යනුවෙන් “එකම කුලසුත්‍රයෙකුදු ශාසනයෙහි පැවිදිව (වතුච්ඡි සංඝයාලැබ ගණ්‍යාවබා) සියලු සච්ඡෙසාසනය අභස්සන පුණ්‍යවතු යාමෙන් බබලවන්නේය”යි කිහිපයින්හා; “සොබෙයා පබ්බා ජෙනබෙයා සොබෙයා උපසම්පාදෙනබෙයා” යනුවෙන් “සුඛ කොට පැවිදිකළසුත්‍රය සුඛකොට උපසම්පද කළසුත්‍රය”යි වදා ලබෙයින් ප්‍රව්‍ර්තරොප විරහිත අනුක්‍රමක කුලදරුවෙකු ලැබ ප්‍රථමකොට “අනුජානාමි හික්කමෙ සබ්බං අපලොකෙනං භණ්ඩ කමමාය” යනුවෙන් “හිස්මුඩුකිරීමට එහි සීමාවක සබ්බයාවිචාරත් ව අවසරදෙමි”යි වදාල ගෙයින් පැවිදිකරවන හික්කුහිසින් එම පණ්ඩුපලාසයාකැට්ට සීමායෙහි උත් හික්කුත්වෙනපැමිණ උත්තු ඛුකාශනයෙන්හිදි ඇදිලිබැඳගෙණ “සබ්බං භනොන ඉමංසං දුරක සං භණ්ඩකමා ආපුච්ඡාමි”යි තුන්යලක් ජිවාරා ඉත්තිති හිසරු වුල්හරවා හිසිගද හරවනපිණිස කසාගතව වුණාදි යම්කිසිව කීත් “හිසද ශරීරයද උලාසෝද සනාතකොට එවයි” උදක හි සිට යැවිය යුතුයි. ඉත්තිති උදකනිතියට ගොස් සනාතකොට ආවාඩු ඒ පණ්ඩුපලාසයාලා “සබ්බදුකං නික්කරණ නිබ්බාණ සවජ්ජකරණනාය ඉමං කාසාවං ගභෙනා පබ්බාපෙථමං භනොන අනුකම්පං උපාදාය” යනුවෙන් “සවාමීනවනන්ස! සියලු දුකට පි හිට නැත්තාවු තොගොත් සියලු දුකින් නික්ම ගියාඩු නිවාණය සිඳිකරගැනීම පිණිස මේ කසාවසත්‍රය ගෙණ අනුකම්පා පිණිස මාපැවිදිකළ මැනවි” කියාද; නැවත “සබ්බදුකං-පෙ-එතංකාසාවංදනා පබ්බාපෙථමංභනොන අනුකම්පං උපාදාය” යනුවෙන්-පේ-“මයකසාය වසත්‍රයදි අනුකම්පා පිණිස මාපැවිදිකළ මැනවි” කියාද; කරණසාඥව සුවිකොට ඇති විවරප්‍රති ග්‍රහණයහා විවරදනය තෙවරක් හෝ දෙවරක් හෝ වරක් හෝ කරවා පසුව ඔහු අත සිවුරදි නමා විසින් සිවුර හැදවිය යුතුයි. සිවුර හැදපෙරවි* ආඉක්කිති රැස්වසිවි හික්කුත්ගේ පාවත් දවා සරණදීමපිණිස උත්තුඛුකාශනයෙන්දුවා ඇදිලිබදවා “සම භං වදුමි නං වදෙහි” කිය යුතුයි. ඔහු විසින් “ආමභනොන” යි කී ඉත්තිති “බුබංසරණංගවජාමි” යනාදි සරණාගමණ පාඨය සිවිල බිනිතාදි * දසවිබව්‍යජනසමප තනිගො ස්වානකරණ සමපතනිය

* දිස, රසය, ගුරුක, ලහුක, නිගහනිත, සමබ්බත, වචනිත, විමු ත්ත, යන ව්‍යක්ෂණ අව ආදි ශබ්දයෙන් ගන්නාලදහ. එහි ස්වර්ණ කරණදිය ලිහිල්කොට කිය යුතු, ක, ග, යනාදිය සිවිලනම්වේ. ඒ ස්වානාදියම බරකොටකිය යුතු බ, ස, යනාදිය බනිනනම්වේ.

* නොපිරිගෙලා “බුද්ධාසරණංගවජ්ජාමි” යනාදීන් ඵකසමිනිඛකොට අනුනාසිකානතකොටගොත් “බුද්ධමි-සරණමි-ගවජ්ජාමි” යි විවෙච්ඡකොට මකාරානතකොට ගොත් ආබ්බාසයන් විසින් කියා ඉක්බිති අනෙතවාසිකයාලවාද එසේම කියවිය යුතුයි. මෙසේ උපතොසු දුට්ඨයෙන් නිසරණ සමාදාන වීමෙන් † ඵපණ්ණාපරාස තෙමේ සාමණේර භූමියෙහි පිහිටියේවේ. “සික්ඛාපදානිපත සරණාගමණෙනෙව ඉද්ධන්ති” යනුවෙන් (මතුකියනුලබන) ශ්‍රී ඤාපදයෝ වනාහි සරණාගමණයෙන්ම සමුඛිවෙත්ය” යි දක්වනලදී. මෙසේ උක්තප්‍රකාරයෙන් හිසරුළුලහැරවීම, සිවුරුදීම, සරණසමාදම්කරවීම, යන තුන්ආකාරය කරන්නේ පැවිදි කරන්නේ නම්වේ. මෙයින් එකක් කිරීමෙහිද පැවිදි කිරීම යනු ව්‍යවහාරවනු ලැබේ. තවද, මෙහි දැනුණු අඩු වූ හිසකේ ඇති නවමුණකාදීන්ගේ හිසකේ කැපීම කෘත්‍යයක් නැත්තේය. එහෙයින් එබඳු වහු භණ්ඩකම්පයින් ස්වල්පකණ්ණොකොටද පැවිදිකළයුතුයි. භණ්ඩකම්පයකොටද සම්පූර්ණ පා සිව්දි ඇත්තනුම පැවිදිකළයුතු. ඉදින් නැතිනම් ඉල්වාගත්තාවූහොත් විසවා

දිඝිකාලයෙන් කියයුතු “ආ” යනාදිය දිඝිනම්වේ. එයින් අභිකාලයෙන් කියයුතු “අ” යනාදිය ත්‍රස්ථනම්වේ. දිඝිනා සංයෝග පරකොටඇති අක්‍ෂරයෝ ගරුකනම්වෙත්. ත්‍රස්ථයහා සංයෝග පරකොටඇති අක්‍ෂරයෝ ලඝුකනම්වෙත්. යමක් අක්‍ෂරෙන්පත්තියට උපකාරවන කරණය පෙළා අවිච්ඡන්ධියෙන් අනුනාසිකකොට කියනුලැබේද; එය නිග්ගහිත නම්වේ. යමක් පරපදය හා සමිනිඛකොට කියනුලැබේද, එය සමිනිඛනම්වේ. යමක් පරපදයහා සමිනිඛනොකොට (සන්ධිනැතිකොට) කියනුලැබේද, එය වචනිතනම්වේ. යමක් කරණස්ථානය නොපෙළා විච්ඡන්ධියෙන් අනුනාසිකනොකොට කියනු ලැබේද එය විච්ඡන්ධිනම්වේ. එහෙයින් කිහිප පරිවාරපාඨ අට්ඨකථායොනි:—සිච්ච ධනිනස්ස ධිසරස්සං, ගරුකලඝු කණ්ඩනිග්ගහිතං, සමිනිඛං වචනිතං විමුත්තං, දසධාබ්‍යස්සන වූඤ්ඤාපභොදො. මෙයින් සිව්ල ධනිත, නිග්ගහිත, විමුත්ත, යන වතුන්ට අක්‍ෂරයෝ සරණගමණ හා උපසම්පදයෙහි කම්මාකාරය දූෂ්‍යකරත්.

* ස්ථාන නම් අක්‍ෂරෙන්පත්තියට බොධුව, තල්ල, මුදුන, දත්, නොඵපට, නාසිකාව, යනසතෑනයි. කරණනම් අක්‍ෂරෙන්පත්තියට උපකාරවනනෑනුයි. හේදිවමැද, දිවඅගසම්ප, ආදියවේ. —

† මෙහි බුදුන් සරණයත්තේ අසාධාරණ ගුණයන් සරණයයි. ධර්මය සරණයත්තේ නිව්‍ර්තය සරණයයි. සංඝයා සරණයත්තේ ශ්‍රේෂ්ඨ අශ්‍රේෂ්ඨ ධර්මයන් සරණයයි. නොඑසේනම් සරණ භංගකරවේ.

සග්‍රහණයෙන් ගත්තාවූහෝ පා සිව්වරින් සුක්තවූවුන්ද පැවිදි කරත්වවි. පාත්‍ර විවර සම්පාදන කරමින් පැවිදිවීමට වෙහෙර සිටින ඒ පණ්ඩිතලාසයාහට අනාමට්ඨපිණ්ඩය දෙත්වද; නලු නැවියෙහි අනුභව කරත්වදවි. පෙරබතෙහි අතීක් සාමණේ රයන්හට ලැබෙන කොටස් සමාන ආහාරකොටසද, පසුබතෙහි තෙල් මිටැති අඳිලොප්පය කොටසද; දෙත්වවි. පැවිදි වනු කැමති කුලසුත්‍රයන්ගේ ප්‍රථමකොට මහත්උත්සාහය ඇත්තේවේ. පසුව කසායවස්ත්‍රයන්ද, හිසරැවුල්හරණ යසත්‍රයද; දූත බයවෙන්; එපමණකින්ද පැනයන්. එහෙයින් අවායීනෙමේම නහනතොටට ඔහු කැඳවා ගෙණගොස් ඉදින් ඉතාලදරුවෙක් නොවේනම් “සත්‍යානසකරවයි” කිය යුතුයි. ඔහුගේනිසවනාහි තෙමේම මැටිඅඳිකල්කයගෙන් උලාසේදියයුතුයි. ලදරුකුමාර තෙම වනාහි තෙමේම දියවබැස ගොම මැටියෙන් ගව්නැහැවිය යුතුයි. ඉදින්කැසිප්‍රි පිලකාදිනුවෙද්ද; යම්සේ මැනිතොම සුත්‍රයාහට පිළිතුල්නොකරයිද; එමෙන් පිළිතුල් නොකරත්නහු විසින් මනාකොට අනපය හිසපවත් ගව්නැහැවියයුතුයි. කවරගෙයකින්ද? එපමණ උපකාරයෙන් කුලසුත්‍රයෝ අවායී උපාධිකයන් කෙරෙහිද බලවූන්සෙයාහය ඇත්තානු ගොරවස හිතවූවානු සිවුරුනාරින ස්වභාව ඇත්තානුවෙන්. උපත් උකව ප්‍රිස්ථාවත් දුරලා අමර්බවට (දසවස් ඇතිබවට) පැමිණෙති. කෙලෙහිගුණ දත්තානු ප්‍රකටකොට කෙලෙහිගුණ දත්තානුවෙහි. මෙසේ සත්‍යාන කරවනකල්හිහෝ හිසරැවුල්හරවන කල්හි හෝ “තෝ! ප්‍රසිඛකීර්ති පරිවාරදිය ඇත්තෙක දත්තොපනිසා අපිප්‍රත්‍යයෙන් කලානතනොවත්තෙමු” යනාදි කිසියම් අනෙකෙහි නික කථාවක්නොකට යුතුයි. වැලිදු මිහට “ඇවන මනාකොට කල්පනාකරවැසිහි ය ඵලඹවා තබයි” කෙසා, ලොමා, නබා, දනනා, නවො, යනමේ සමපස්වෙතිකොටඇති කම්මසථානය කියා දිය යුතුයි. යටකිලෙස සිවුරුදුත් අවායීනෙමේ “ඇවැත්ති මේ කසායවස්ත්‍රයන්ගෙන් මෝහට අඤ්චවයි” අත්කිසිලදරු හි ක්‍ෂුචිත් හටහෝ සාමණේරුදි කෙණේකුටහෝ අනකරයිද; පණ්ඩිතලාසයා හටමහෝ “මේසිවුරු රැගෙණ හැඳගනුව”යි අඤ් කරයිද; ඒසියල්ලවි. අවසර නුදුන්කල්හි යම්හඳනායක් හෝ පොරවනායක් හෝ හඳිද; පෙරවයිද; එයඉවත්කරවා නැවත දිය යුතුයි. සරණදානයෙහිද, ඉදින් අවායීනෙම ව්‍යඤ්ඤාදි සමපතනිය නොපිරිගෙලා කියත්වහැකිවේද; අතවැසිතෙම නොහැකිවේද; අතවැසිතෙම හැකිවේද; අවායීනෙම හෝ නොහැකිවේද; දෙදෙනම හෝ නොහැකිවේද; ඒසියල්ල නොවි. ඉ

දින වනාහි දෙදෙනාම හැකිවෙද්දී; එයවිට. එක් අක්‍ෂරයකුදු පිරි
හිමෙන් පවුරක්ව නොපිහිටන බැවින් උපසම්පද, ගෙයහි කම්මවා
සායමෙන් ප්‍රවුරක්ගෙයහි මේසරණිගමණ දිනායුතු.

(5) එහි ඒ ප්‍රවුරක්වසමකිනිසිලයකවරේදී:—“අනුජානාමි හික්ක
වෙ සාමණේරානං දසසික්කා පදානි භික්‍ෂුව සාමණේරෙහි සිත්ති
තුං, පාඤ්ඤාපානාචරමණී, අදිනනාද, නා චරමණී, අබ්ගමවරයා
චරමණී, මුසාවාද, චරමණී, සුරමෙරය මජ්ඣමා දට්ඨානා චෙ
රමණී, විකාලභොජනා චරමණී, නවුගිත වාදිත විසුකදසස
නා චරමණී, මලාගනධ විලෙපන ධාරණ මණිකත විභුසනට්ඨා
නා චරමණී, උච්චාසයන මහාසයනා චරමණී, ජනරුපරජන
පටිගහනනා චරමණී” යනුවෙන් “මහණෙනි සාමණේරයන්හ
ට මේ දසසික්කාපදයන්ද; සාමණේරයන් විසින් ඒ දසසික්කාවන්හි
හික්මෙන්වද; අනුදකිම්” යි යනාදිය වදාලුගෙයින් මේදසසිලය ප්‍ර
වුරක්ව සමකිනිසිලයවේ. නොහොත් හෙරණපැවිදි තැන්ගේ
සිලයවේ. එහි “දසසික්කාපදානි” යිද “නෙසුව සාමණේරෙහි සිත්ති
තුං” යිද වදාලුගෙයින් “දසසිලය දසසිඛය” යි දසකදෙකක්වෙන්.
“අනුජානාමි හික්කවෙ දසස” යෙහි සමනනාගනං සාමණේරං නා
සෙතුං” යනුවෙන් දූතදූතසතුන් මැරීම; නුදුන්නදෙය නුල්පටකුදු
සොරසිහින් ගැණීම; තිරිසන්ගණමාගමක්හාද මෙමුනි නම්ම
සෙවනය; සිනාසෙන වචනයෙන්ද බොරුකීම; පිණිබ්බක්
පමණද රහමෙර පානයකිරීම; බුදුන්ගේ නුගුණකීම; බමුණෙහි
නුගුණකීම; සංඝයාගේ නුගුණකීම; මිත්‍රයදූෂිතවීම; අභවාචිකඋ
පසම්පද, වලන් භික්‍ෂුණියක් දූෂයකිරීම; යනමේ දසාඛගයන්
යුත් සාමණේරයන් නසන්ට අවසරයුත්සේක. එහි: “දසස” යෙහි
“කියාසහ” නාසෙතුං” කියාත් වදාලුගෙයින් දසපාරාධිකා දසනා
සනායයි දසක දෙකක්වෙන්. “අනුජානාමි හික්කවෙ පඤ්චහසෙහ
හි සමනනාගනසං සාමණේරසං දණ්ඩකමමං කාතුං” යනුවෙන්
භික්‍ෂුන්ට අලාබ්පිණිස උත්සාහකිරීම, අනාභිපිණිස උත්සාහකිරී
ම, ලුභිනාආවාසයෙන් නෙරපීමට උත්සාහකිරීම, ආක්‍රොශපරහව
කිරීම, භික්‍ෂු භික්‍ෂුන්කෙරෙහි බිඳවීම, යනකාරණ පසෙන්යුත්
සාමණේරයන්හට ආවරණදණ්ඩකමිය කරණට අවසරයුත්සේ
කි. එහිද: කියනලද පවාඛගයන්යුත් සාමණේරයන්හට වදාලු
ආවරණ දණ්ඩකමියහා සික්කාපදයන්ගේ අනතිමට වදාලු විකාල
භොජනාදි පඤ්චාඛගයන්යුත් සාමණේරයන්හට බමුණෙහිනුහ
ක මහා සඨවිරයන් වහන්සේලාවිසින් අපරාධානුරූප වසයෙන්
වැළි, දිය, දර, දඬුවම් නියමකලු ගෙයින්, දසදඬුයමක්ද ලැබෙත්.
මේසේ පවදසකයන්ගේ වශයෙන් මෙම සාමණේරසිලය සම
පණ්ස් ප්‍රගෙදවේ. එහෙයින්කිහි සාමණේර සික්කාගෙයහි:—

දසසීලා දසසිකතා දස පාරාජිකාපිච්ඡ

නාසනා දසවන්චුච පඤ්ඤාසා ගොනනි හෙදනො.

මෙහි, අඤ්ඤාසා¹ “පානානි පානා චෙරමණ්ඤ්ඤා” යනාදි භික්ෂූපද දසය සමාදරයෙන් ගැණීමෙහි උපදනා කාමාවචර භසලවිතත සම්ප්‍රසන්න විරතීවෙනනා² සහ තත් සම්ප්‍රසන්න ඵසාදි බණ්ණියෝ, දසසීලනම්වෙන්; හික්මියුතු බණ්ණියන් බැවින් එමදසසීලය ම දසසිඛනම්වේ. නාසනාඛන දසයකිරීමෙහි උපදනා වෙනනා වෝ සාමණේරනාවයෙන් පරදවනනෙයින් පාරාජිකාවෝ නම් වෙති. එයින් ප්‍රාණසාතකිරීමාදි ප්‍රථමඅඛනපස ලිඛනය (මහණවේ සය) නසානැවත වේසයගත්වන හෙයින් ලිඛන නාසනා වෝ යයිද; බුදුන්ගේ නුගුණකිමාදි දෙවෙනි අඛනපස මහණවේසය නසා එයින් බැහැරකරවන හෙයින් සබ්බනාසනා වෝ යයිද කියනු ලැබෙත්. භික්ෂූන්ට අලාබපිණ්ණි උත්සාහ කිරීමාදි යටිකිඤ්ච රනාඛනපස තමන් නිතරලගිනාසෙනාසනයනා ආවායසී උපාඛ්‍යයයන්හට මෙහෙවරපිණ්ණියාම ආවරණකරණ (වලකණ) හෙයින් ආවරණාඛන වෙන්, නොහොත් ඒදෙනැතින් බැහැරකරවන හෙයින් සතරමත් නෙරනාවත් යයි කියනු ලැබෙත්. විකාලභොජ්‍යකය, නැටීම, ගීතීම, බෙරගැසීම, විසුලුකීම, මල්දැරීම, වාසවූණ්ඩගතබයෙන් උතුනැත් චරිම්වසයෙන් සැරසීම, ඇඟනානා සුවදින් අලංකාරකිරීම, උච්චාසයන මහාසයනයෙහි ගිඳීම, රත් රදි, මසු, කහවඩා, පිළිනැණීම, යනමේ පඤ්චාඛනය වැලිආදිය ගෙන්වා වෛතක්‍යඛනනාදියෙහි දමවන හෙයින් වැලිදඬුවම්නම්වෙන්. නැටීමාදියෙහි විස්තර ගෙවෙනි පරිච්ඡෙදයේ 23 වෙනි භික්ෂූයෙකු කී නයින්දන සූතු.

(5-2) මෙහිවනාහි යම්භූරණ පැවිදි කෙණෙක් ප්‍රාණසානාදි දස නාසනාඛනයන් අතුරෙන් එකකුදු කරයිද; ඒ සාමණේරතෙම ලිඛනනාසන යෙන් නැසියයුතුයි. “සාමණේරොති අනාමසො කුඤ්චිකිපිලලිකමපි මාරොචා මංකුනාමකමපි හි ඤාචා නාසෙනබ්බතං යෙම පාපුණාති, නාවදෙවසා සරණගමණාතිව උපරිකාය ගහණස්ස සෙනාසනයාගොව පරිප්පසාමානති, සබ්බලාභමපි නලහති, ලිඛනමනනමෙව එකං අවසිට්ඨං ගොති” යනුවෙන් “ගෙරණනෙමවනාහි යටත්පිරියෙයින් කුරුකුඹ්බියෙ කුදමරා; මකුණුබිජුවටකුදුබිද; ලිඛනනාසනයෙන් නැසියයුතුවට වම්පැමණෙයි. එකණෙහිම ඔහුගේ සරණගමණයෝද; (මහණ කමද) උපාඛ්‍යය ග්‍රහණයද; (වස්කාලයෙහිනම්) වස්ඵලඹිමද * සංසිදෙයි හෙවත් බිඳෙයි. ඒ සාමණේරතෙම සංඝික ලාභ්‍යද

* මෙයින් සාමණේර තැත්වියින්ද වස්ඵලඹිය සූතුබවටෙණේ

නොලබයි; එකම ලිඛනය (මහණ වෙසය) පමණක් ඉතිරි වෙයි" දන් වනලදී. * ඒ සාමණේරයෙකු වනාහි ඉදින් ආකිණ්ණදෙය ඇත්තෙක්ම වෙයිද; මතුසංවරයෙහි නොපිහිටයිද; බැහැරකළයුතුයි. යළිත්ගෙනෙම "මාවිසින් සුභසුභ වරදවා නපුරකොට කරණලද"යි නැවතසංවරයෙහි පිහිටිනු කැමතිවෙයිද; එහි ලිඛනයාසන කාර්යයක් නැත්තේය. හඳිනලද හදනය පොරොන්දු ඇති ඒ සාමණේරයන්ගටම සරණ දියයුතුයි. උපාධියග්‍රහණ දිය යුතුයි. ශික්‍ෂාපදයෝ වනාහි සරණගමණයෙන්ම සිබ වෙති. හික්‍ෂාවිසින් උපසම්පදා මාලකයෙහිදී වතුපාරසුඛි ශීලය මෙන් සාමණේරයන් විසින්ද මේ දසසීලය සරණ සමාදානයෙන් සමාදම්වනලදම වෙයි. එසේ ඇතිකල්හිද දළභිකරණ පිණිස හා මතු සංවරයෙහි පිහිටුවනු පිණිසත් නැවත දසසීලය දියයුත්තාණය. ඉදින් පෙරවසෙහි නැවත සරණයෝ සමාදන්වන ලද්දකුද පසුවසෙහි වසා වාසිකය ලබයි. පසුවසෙහි සමාදම් වන ලද්දකුද සංඝයාවිසින් අපලොකන කමිණියෙන් (ඔවුනොවුන්ගේ කැමැත්තෙන්) ලාබය දිය යුතුයි.

(5-3) නුදුර්දේය ගැණීමෙහි නණකොලයක් පමණක් සතු වෙත්, අඛණ්ඩයකිනි මාහිතුණ අතුරෙන් යම්කිසි මාහියක වරදවා පිළිපැදීමෙන්, මුසාවාදයෙහි සිතාසෙන අදහස ඇති බැවිනිසා හෝ බොරුකීමෙන්, දියඹිදක් පමණද රහමෙරපානයෙන්, අශ්‍රමණවෙයි ලිඛනයාසනයෙන් නූඤ්ඤතාවට පැමිණෙයි. චක්‍රාලෝචනාදී ඉතිරි පවතින පදයන් අතුරෙන් යමක් බිදුනුකල්හි ලිඛනයාසනයෙන් නොනැසිය යුතුයි. අපරාධානුරූපවූ යටකි දණ්ඩකමිණියකින් පෙළවා මතුසංවරය පිණිස ශික්‍ෂාපද දියයුත්තාණය.

(5-4) නුගුණ කීමෙහි වනාහි, අරහාදී නව ගුණයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂව බුදුන්ගේ හෝ, සවාකබන්ධනාදී සබ්බගුණයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂව බමිණියාගේ හෝ, සුප්‍රතිපත්තනාදී නව ගුණයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂව සබ්බයාගේ හෝ, නුගුණ කියන්නේ රත්තනුයට නිනද.

* "උපසම්පන්නා නමිති පාරාජික සමාපන්නිසා සරණගමණ දිසාමණේර භාවස්සාපි විනා සනතො සෙනාසන ගාභො පටිපත්තස්මිති සංඝලාභමිති තෙන ලභනන්ති වෙදිතබ්බං" යනු වෙත් "උපසම්පදාවූවන්ගේද පාරාජිකා ඇවතට පැමිණීමෙන් සරණගමණ දිසාමණේර භාවයද විනාස වනහෙයින් වස්ථලම්භිද පටිපත්තස්මිති නවේ. ඵදුඤ්ඤාශ්‍රමණයෝ සභසතුලාබයද නොලබති දනසුතු" යයි පරමන්ථ මජ්ඣිමනිකායෙහි ආදී විකාශනිකි. මෙහි විස්තර දැනගනු කැමති සභික විසින් ශ්‍රමණ දිශාමණේර සරණගමණ විභාගනම්වූ පොත බැලිය යුතුයි.

කරන්නේ හනිකරන්නේ ආවායයි උපාධිකර්මයින් විසින් “එසේ නොකියව” යි රත්නානුය නුගුණකීමෙහි දෙපදක්වා වැළැක්විය යුතුයි. ඉදින් තුන්මුවකිවර දක්වා අවවාද කරණු ලබන්නේ ඒ ලබ්භිය හරිද; දඩ්බල කම්කරවා සහමුද්ව ගෙණ “අවබෝධය නොවන අවබෝධය” යනාදීන් වරද දෙසවියයුතුයි. ඉදින් නොවල කීද; ලිඛිත නාසනයෙන් නැසියයුතුයි, ගෙවත් සිවුරු කඩකාශයන් යෙන් නොරපියයුතුයි. ශාස්තූන් උචෙද දෘෂ්ටික සාමණේරයන් කෙරෙහිද මෙමනුමයමයි. මෙහි ක්ෂණික දෘෂ්ටික නොව වනාහි, ති යමයෙන් අබ්බවාරී ගුහණයෙන් ගත්තාලද්දේද; “මතුසාරය ගෙහිපිහිටනුකැමති අබ්බවාරික ගෙරණනෙමවනාහි සරණස මාදන්කරවා උපසම්පදාකරත්වවි. භික්ෂුණීදූෂක ගෙරණනෙම මතුසාරයෙහි පිහිටනු කැමැත්තේද; ප්‍රව්‍ර්තවද නොලබයි; උ පසම්පදාව කියනුකිම,, යනමේ අර්ථය දක්වනපිණිස “ගිත්ඛුනිදූෂ කො” යනමේ දසවෙනි අඩකය ආවේනිකව වදරණලද්දී දත යුතු. දැන් මිත්‍රක සබ්බුතය කියනුලැබේ. විමතිවිනෝදය යෙහි. (5-6) “ආත්මසමාපාදිකෙ සුච්චිනෙතබ්බොති ඉමිනා” යෙබ්බ වතන බතක වතනසු අකොසුසුච සුකකම්පට්ඨිභදි ලොකවජ්ජසිකබ්බා උදෙසුච සාමණේරෙහි වතතිතබ්බා” යනුවෙන් ක්ෂුද්‍රානුක්ෂුද්‍රවත් හිද හික්මවියයුතුයි, යනමේ ශ්‍රමන්තසාසාදිකා අවුචාවචනයෙන් “සෙබ්බාවත් කදුවත්හිද අතිකුදු සුකකම්පට්ඨිකාදි ලොකවද්‍ර ඝිෂ්ඨාවත්හිද සාමණේරයන් විසින් හික්මවියයුතුයි” කිහිටිත් මෙ ම ප්‍රකරණයේ ප්‍රථමපරවෙජ්ජයෙහි දූෂකා තාපනතිසානධය සවිධි නව උදෙද්සාගතනයිත් කියනලද ලොකවද්‍ර පත්සැත්තැසෙ බ්බ ඝිෂ්ඨාවෝද-දෙවෙනි පරවෙජ්ජවසානයෙහි කියනලද්දී අග නතුකවතආදිතුද්‍රස් කදුවත්ද-ප්‍රථම පරවෙජ්ජයෙහිම ආපනතිදක් විමවසයෙන් කියනලද සුකකම්පට්ඨිකා, කායසංසග්ග, දුට්ඨිලල වාචා, අතනකාමපාරවරය, අමුලිකවොදනා, කිඤ්චිදෙසලෙස, සංසග්ගෙද, නෙද, නුවතනක, දුබ්බව, කුලද්‍රසන, යනසග්ගවෙසස් නවයද; අවජ්ජනා, අතනපරිනාමන, නිසබ්බෙදකද, මුසාවාද * ඕමසවාද, උපකාපනක බ්බයනක, අනුප බජ්ජනිසජ්ජ, නිකකබ්බ නක, ආමිසගෙතු, අභිගට්ඨිංපවාරණ, උයෙකපන, සගොපනකු ල, රගොතිසජ්ජ, දුතියරගොතිසජ්ජ, උයෙකතදසන, උයෙක බ්බ, සුරුපාන- † අඩකුලිපනොදක උදකෙහසසබ්බම, අනාදර, හිංසාපන, අපතිබාන, පානජ්චිතා වොරොපන, † උකෙකාවන, දුට්ඨිලල පරිච්ඡාදන, දිට්ඨිඅප්පටි නිසසජ්ජන, උපලාලන, සිකබ්බ

* † † මේඝිෂ්ඨාවෝ දසසිලයෙන්ම ප්‍රතිසෛපනමුදු ලෙක වද්‍රගෙයිත් කියනලදහ.

පද්ධතිවර්ණනා, මොහනක, පහාරදන, තලසනනික, අඹුලක, කුකුළුපොදන, උපසස්සන, කළුපට්ටානන, ජනපදන, බියනක, ලාභපරිච්ඡාදන, යනාදියෙන් සුඛපට්ටානන, භික්ෂුවෝදන, මෙකී සමපණස් ලෝකවද්ද භික්ෂුවෝදන, සාමණේර තැන්පිසිත් හික්මියයුත්තාහුය. මෙහිසුනනවිභවනා ගුණනයිත් අපවිසිත් විසාරකොට දක්වනලද සමසනලිය දුටුමින භික්ෂුවෝදන මමසවාද භික්ෂුවෝදන ඇතුලත්ගෙයින් සාමණේරතැන් පිසිත් ඵසියල්ලද රක්ෂාකරවුනුය. “නන්දන අවන්තමානො අලජ්ජිදණ්ණ කමමා රනොව ගොතීති දසෙසති” යනුවෙන් “එහිවනාහි නොපවත්නාගෙරණනෙම අලජ්ජියෙක්වෙයි, දඩ්බලකමයට සුදුස්සෙක්ම වෙයි දක්වයි” කිහෙයින් එසේකියනලද (179) එකසියනව සැත්තැ භික්ෂුවන් ‡ නොරකින සාමණේරනෙමේද වැලි, දිය, දර, දඩ්බල කව්සුනුවේ.

(6) ආදිබ්‍රහ්මචරිය, ආනිසමාචරික, යසිකියාද; වාරිත්‍ර, වාරිත්‍රයසිකියාද; මෙම සාමණේරසීලයනෙම දුප්බවේ. සමපණස් පුභෙද දස සීලයනෙම ම භික්ෂුවර්ගයට ආදි හෙයින් ආදි බ්‍රහ්මචරිය සීලය වේ. ඉතිරිවූසීල භික්ෂුවකොටස ආනිසමාචාරික සීලයවේ. “මෙය කට්ඨනුය”යි වදාලදෙයකිරීම වාරිත්‍රසීලනම්වේ. “මෙය නොකට්ඨනුය”යි වදාලදෙයින් වැලකීම වාරිත්‍රසීලයවේ. ඒ නොකිරීමද, නොවැලකීමද, වහනහෙදකදෙයින් වේ. භික්ෂුවෙකු යෙන් (182) එකසිය නවඅසු පුභෙදයට ගියා වූ මෙසේකියනලද මෙම සීලය සාමණේර ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරසීලනම්වේ. ඒ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරයාගෙන්ම විරසීතිය පිණිස වදාලා වූ ඉන්ද්‍රියසංවර, ආජීවපාරිසුඛි, ප්‍රත්‍යයසනනිසිත, යනසීලතුනෙහි පිහිටියා වූ ගෙරණ පැවිද්දත්ගෙන්ම ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරය විරසීතිකවේ. ඵහිවිසාර 4-5-6-වෙනි පරවෙජ්ජයන්හි කී කුසින්දනුයුතු. සඵඤ්ඤායන යෙහි ප්‍රවුර්තපෙක්ෂක කුලදරුවෙක්ලද සඵවිරයන් වහන්සේවිසින් මෙසේකියනලද පරිද්දෙන් පැවිදිකරවා උපාධිකය ගුණය දී සඵකිය සුත්‍රයෙක් කෙරෙහි මැනිකෙණක්මෙන් ශාසනාලයෙන් තමන් සමිපයෙහි නැසිරෙන්නෙක් කොටගික්මවියයුතුයි. යම්තාක්කල්වනාහි සාමණේරනෙම තමාපිසිත් හික්මියයුතුදෙය

‡ මෙසේ ගණන්වශයෙන් කියනලදනම් දු මෙයින් ඉතිරිවූද උපසමපනන භික්ෂුන්ට තුලසිය දුකුලායයි පණවා වදාල භික්ෂුවන් අතුරෙන් ලෝකවද්ද සියලු භික්ෂුවන්හි ගෙරණ පැවිදිතැන් විසිත් හික්මියයුතුව දනුයුතු. එහෙයින්ම සාමණේර, භික්ෂුණී, භික්ෂමානා, සාමණේරී, යනසහ බාමිනිකයන්විසින් හික්මියයුතුවා වින් භික්ෂුන් අරභයා පණවා වදාල සියලු විනයපුඤ්ඤා භික්ෂුවෝ “සහබලික” යයි කියනුලබත්.

නොදනිද; සහලිපිවුරු පාත්‍රධාරණ ස්ථානනිසද්ධි යෙහිද, අද
 සෑවෙද; ඒතාක් තල් හොපන ශාලාවකටහෝ සලාකබෙදන
 තැනකටහෝ අතික්ෂුද්‍රිතෝ ඵබ්දතැනකට නොයැවිය යුතුයි.
 සම්පයෙහි හැසිරෙන්නොත්ම කළයුතුයි. ඒසාමණේරයන්හට ප
 රුමාස අපරුමාසාදි සියලුකැප අතැපදෙය කියාදියයුතුයි. හැදිම
 පෙරවීම අදි ස්වද්‍රාතුස්විත්හි හික්මවියයුතුයි. සත්වෙහි පරි
 වෙස්දයෙහි කියනලද සියලු මිත්‍රකසලිග්‍රහයද මෙහි දැනියුතු.
 මෙතෙක් සාමණේර සීලයනා ඒ සීලවිපතති දක්වනලදහ. දැන්
 විපතතිදෙය්‍යෝ කියනුලැබෙත්. **භෙරණගික විනිශ්චයෙහි:-**
 (5-5) “මෙසේ දක්වනලද මේදසපරිප්පේත් එකකුදුවන්නේ දු
 ස්විලව්‍යාහට සැදුහැයෙන්දුන් පසවලදකුච්චුරු ගිනිගෙණ දිලි
 යෙන ලොභොග්‍රාහවලදකු මැනවැයිද; සැදුහැයෙන්දුන් සිවුරු
 හදනාපොරොණ වර ගිනිගෙණ දිලියෙන යවනදනේ මැන
 වැයිද; සැදුහැයෙන් කරවාදුන් සෙනස්තෙහි ලකො වර ගිනි
 ගෙණ දිලියෙන ලොභොග්‍රාහ ලග්ගේ මැනවැයිද; සැදුහැ
 යෙන්දුන් හැදුපුආදිය හෝනා හිදිනාවර ගිනිගෙණ දිලියෙන
 ඇදුපුආදිය හෝතෙහිදුනේ මැනවැයිද; සැදුහැයෙන් වදන
 වුත්ගේ වැදුම්බවසනු වර ගිනිසදල වරක්ඵව පොලුලා අඹරණු
 මැනවැයිද; හිසුනුසැහිත් උරෙහිවිදුනේ මැනවැයිද; වැළඳ
 විත්, පරිප්පේත්නට නිසි විකුම්කොට බුත්සිල්ඇත්තකු විසින් ගි
 ස ගිනිඇවිලියාක්කුආහි ගිනිතිව්ත්තට වනවෙලේ පියක්සෙයින් ව
 හාසංවරයෙහි පිහිටිය යුත්තෙය. නොඑසේ වුවානුපිසිත් සතුන්
 වලදඵවන සතරපසයෙහි විධානනොකොට යුත්තෙය, නොදපි
 රියස යුත්තෙය, නොද සිය අතින් සැපවිය යුත්තෙය, යටත්පිරියෙ
 සිත් වලද්වනසහනට අවුලවනිසි කොලත්තකුදු කැපකොට
 නොදිය යුත්තෙය. සතුන් ඔහුලවා කැපකරවා නොනතයුත්තෙ
 ය. මේඅනිය අවුලවයෙහි අබැව්නුදු “**ඵකොපි අලප්ප් අලප්ප් සහම්**
පි අලප්ප් සහසම්පි කරොති” යු බැව්නුදු; මේ මෙසේ වනබැ
 විත් තමහටඋපත් සතරපසය සහනට දියවිනු විසිනුදු; සහනට
 වලදඵවන සතරපසියෙහි විධානකරණු කැමැත්තනු විසිනුදු, ආ
 යතිසංවරයෙහි නොපිහිටිතහොත් මනණවෙස්නැර ගිනිභාවයට
 යායුත්තෙය.....මේ දස පරිප්පේත් එකකුදු අවත්නකු සැදුහැ
 යෙන්දුන් සතරපසය පරිභොගකරන්නට නොනිසිවන බැව්නු
 දු; මෙයින් සිඛවන අදිනවනොදුනද පරිභොගකළ අපායසිද්ධි
 පනබැව්නුදු; (මිහට) මනණලිඟුන්නා පැවිදිනැති බැව්නුදු සතුන්
 හා සමෝහායට නොනිසිවන බැව්නුදු; ලිහනාසනාවිසින්
 සබ්බනාසනාවිසින් නයනකැඟි මේදසපරිප් අවත්නම් මුනාසිය
 යුතු බැව්ත් ද දසනායනානම් වෙයි යිනු” යනු කියනලදි.
 දැන් සීලානිසංසයෝ කියනු ලැබෙත්, උතුම්කොට රක්ෂාකරණ
 ලද මෙම සීලය වනාහි මෙලොව පරලොව ඇතිතාක් උතුම්

ආනිසංසයන් ගෙණදි පසුව කෙළවර තැනැත්තාගේ නිව්මයයි කියනලද නිව්මයෙහි පවතින පවුණුවත්තෙය. එහෙයින් කි. සඳුමොහොත්තෙය:-

ඉමමනි සීල රතනං ඉබ්බෙව්ව පරස්ව.

ආනිසංස වරෙ දැනුම පවතින පාපෙහි නිබ්බුතිය. සත්වෙහි පරිවේදනයෙහි කියනලද සීලානිසංසයෝද මෙහිදුන් පුත්තෙය. තවද, සුදුසු කුසලයන් (සිංහලයන්) නොපුරත්තේ සීලය නොපුරයි; අපිරිසිදු සිල්පැති පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි. නානාලබ්ධියෙහි ලැබුණුයින් ඇත්තාවූ විෂයා විනය ඇති පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි (ප්‍රතිපත්තිය) නොදකී; බමිය නොදක්නාවූ පුද්ගලයෙකු දුකින් නොමිඳෙයි. එහෙයින් වදාළහ: මහාමාත්‍යයෙහි:-

වතනං අපරිපුරෙතො න සීලං පරිපුරති

අසුද්ධසීලො සප්පකෙසෙසු විතො කතො න විඤ්ඤා

චිත්තානිවිතො චිත්තො චිත්තො සමමාබ්මමං චිත්තසාති

අපසාමානො සඳ්ධමං දුක්ඛා න පරිමුච්චති.

යම්හෙයෙකින් වත්පුරත්තේ සීලය පුරණ කරයිද, විශේෂයෙන් පිරිසිදු සිල්පැති පුද්ගලයෙකු ඒ පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි. කම්පානාවූ එක අරමුණෙහි පිහිටි සිත් ඇත්තාවූ අවිෂයා විනය ඇති පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි; ප්‍රතිපත්තිය බමිය දක්නාවූ ඒ පුද්ගලයෙකු දුකින් මිඳෙයි; එහෙයින් වදාළහ:- මහාමාත්‍යයෙහි:-

යා වතනං පරිපුරෙතො න සීලමිති පරිපුරති

අසුද්ධසීලො සප්පකෙසෙසු විතො කතො චිත්තො න විඤ්ඤා

චිත්තානිවිතො චිත්තො චිත්තො සමමාබ්මමං චිත්තසාති

අපසාමානො සඳ්ධමං දුක්ඛා න පරිමුච්චති.

එහෙයින් පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි; විශේෂයෙන් පිරිසිදු සිල්පැති පුද්ගලයෙකු ඒ පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි. කම්පානාවූ එක අරමුණෙහි පිහිටි සිත් ඇත්තාවූ අවිෂයා විනය ඇති පුද්ගලයෙකු මිත්‍රයාගේ නොලබයි; ප්‍රතිපත්තිය බමිය දක්නාවූ ඒ පුද්ගලයෙකු දුකින් මිඳෙයි; එහෙයින් වදාළහ:- මහාමාත්‍යයෙහි:-

තසමාහි වතනං පුරෙතො ජිත්තං නො විචක්ඛණො

චිත්තං බුද්ධසෙසසං තතො නිබ්බාණමෙති.

සීලයෙහි නොලබ ඇති සාමන්තරායෙහි මෙසේ සීලය දුන් බිඳුරුකින කිසිප්‍රියක්සෙසින් වාලුබ්ධිකින සෙමරදෙනක්මෙන් ප්‍රියප්‍රියයෙකු රකින මවක්මෙන් එක ඇසරකින පුරුෂයෙක්මෙන් මෙමිති පුරුෂයෙක්මෙන්. එහෙයින් කි. සඳුමොහොත්තෙය:-

ආනිසංසයා වත්තං වාලුබ්ධි පියා වත්තං තයනං ව එකකං, තථා වත්තං අනුරුත්තං මානකා පුරුෂයො හොථ සද්ධාරණං.

බෙහෙතින් ආයුර්වික හුදිජනයාගේ ප්‍රමොදයපිණිස කරණල
දි හික්කුසිලයෙහි සාමණේර සිලනිද්දස නම්වූ දසවෙති පරවෙජ
දය තිමටනලදි.

(ප. අ. 10) පරිවෙජදි'ම. පඤ්ඤා කම්ම ජපපඤ්ඤා.
විජානාති නිව්වා. විභාවෙති සොසො
පමුත්තං පසාති ස'පඤ්ඤා දසා දු
ට්ඨං සාමණේරාන 'සිලමිති සොසො

විනය සම ඤාණේ 'නිපපඤ්ඤාති සුඤ්ඤාං
ඤ්ඤාස අමනු ඤ්ඤාං බමිමිකානං මනු ඤ්ඤාං
ඉතිති දස පරිවෙජදා ඉමං හික්කුසිලං.
සතල සුරතරානං අනුසිද්ධං කරුණං.

- 1 බුද්ධාස බමිමරාජයා සාසනාසා මිරිසිති.
සුචණ්ණේසොනා සහෙන ඉවජනෙතන ධුටං මධු.
- 2 ආයුර්විකානං සබ්බිතං හිතජාය කතංඉදා
හික්කුසිලං විභාවිතං කිංසාබෙති මහෝදයං.
- 3 තෙනන'වෙ'දං බුද්ධක'නාති කොඩිමා අවමඤ්ඤාති
බිත් පා මොජ්ජමනසා හෝතතු එත්තරකතමෙ.
- 4 සුතෙන උප්පත්තබ්බසසුතානංතිනාපසංසාවපමාණ'මෙති
සුතෙන ඤාප්පාන බ්බසසුතානංතිනාපසංසාතිතිරසාකාචි.
- 5 විජ්ජනාති එත්තදෙසා පමාදජ'වෙ'ව භමිජව
ගණනතු තත්තබ්බ සමාහිතා සුතන'මෙව'සං.
- 1 ඉමිනා'සං පුඤ්ඤාන උප්පත්තු'ප්පත්තා භාගෙසු
සනෙතා'පසාසලාහි බුජ්ඣං චරිම භවෙ බොධිං.
- 2 සබ්බාසි සිද්ධිනෙතා භද්දත මෙබ්බකරාසහො ථෙරෙ
මයහං ආවෙරවරෙ අනාගයානං සකපණි'ධානසා.
- 3 ඉන්ද්‍රියවරපුණ්ණියො යොවරථෙරෙ'සි සබ්බ පිතුනුතො
සොමසත්තු'පජ්ඣායො අනාගයානං සක පණි'ධානසා.
- 4 මයහං මානාපිතරෙ මං වරෙබ්බසා මහා'නුකම්පා යෙ
සො ජනකොව ජනෙත්ති අනාග යානං සකපණි'ධානානං.
- 5 යො මානාපිය මයහං උපකාරෙ'හොහි සබ්බතිස්සො සො
මයහං මානුලථෙරො අනාග යානං සකපණි'ධානසා.
- 6 විජ්ජාදයපරිවෙච්ඡෙ මුකෙබ්බයො සිද්ධිමුඛොලොථෙරො
සො මම ආවර්යවරෙ අනාග යානං සකපණි'ධානසා.
- 7 තසමිං දුතියා'වරයො ථෙරෙ දෙවා'දිමිනින නාමො යො
සොපි මම ආවර්යො අනාග යානං සකපණි'ධානසා.

- 8 යෙ මෑහා සැඟිටිනා සැමනනා වෙච මරකිනනා
සබ්බෙ තෙ නරදෙවා අනනා යනනා සක පණ්ඩිතනානං.
9 යෙ මෑහා අමනාපා ඊසුනො විහරන්ති භූතෙසු
සබ්බෙ තෙ භූතාච අනනා යනනා සක පණ්ඩිතනානං.

හි සුඤ්ඤිතියනිමි.

ශ්‍රී සි ප ප්‍ර ස.

පිට.	පෙළ.	අශුඬි.	ශුඬි.
1	5	,	,
1	6	,	,
1	15	සමෙපනොනා.	සමපනොනා.
2	3	තමෙ.	තෙමෙ.
4	10	පාරිවරිය.	පාරිවරියා.
4	15	නොදෙසා	{ නොදෙසා උපද්‍රව සහිත කොට උපවාද උභිතකොට.
4	18	"	"
9	21	ආරණ්‍ය.	ආරණ්‍ය.
12	13	යා	යමි
14	7	භික්ඛුණිනියක්.	භික්ඛුණියක්.
14	30	චතුච්චිධ.	චතුච්චි.
16	13	කුලයන්ති.	කුලයන්ති.
16	21	දුඛුත්.	දුඛුමි.
17	34	අභි.	අභි.
17	35	ප්‍රචේසත්.	ප්‍රචේසමි.
19	4	පච්ඡන්තනාසුය.	පච්ඡන්තනාසුය.
19	5	විච්ඡන්තක.	විච්ඡන්තක.
20	3	භික්ඛුච.	භික්ඛුචඅනිත්.
20	22	සාථික.	සාථිකා.
21	3	ආරණ්‍ය.	ආරණ්‍ය.
21	11	දෙදණ්ණමබ්බු.	දෙදණ්ණමබ්බු.
21	24	ත්‍රියව.	ත්‍රියව.
22	3	පලලන්තිකායෙත්.	පලලන්තිකායෙත්.
23	1	විසිරපසිරවා.	විසුරවිසුරවා.
23	4	වසුවසුකාර.	වසුවසුකාරක.
23	5	සුරසුරකාර.	සුරසුරකාරක.
23	15	බමමදෙසන.	බමමදෙසනා.
23	16	පාදුක.	පාදුකා.
24	27	රුජරුජ.	රුජරුජ.

පිට. පෙළ.	අලුති.	අලු.
25 9	විනයදුන්නාන නම්වේ *	
30 26	වේදනාත්‍රික.	වේදනාත්‍රික.
31 25	පරුජිකා.	පරුජිකා.
32 15	උපණය.	උපණය.
33 19	මුඛපුප්පන.	මුඛපුප්පන.
34 26	කභිග.	බභිග.
37 13	{ කප්පියානිවේදි නබ්බානි.	{ කප්පියානප්පියානං අනු ලොමානි වෙදිතබ්බාන.
37 36	කට්ඨි.	කතීටි.
41 20	සුනකාදිත්ථේ.	සුනබාදිත්ථේ.
41 21	මම්මුලාපිම්.	මංමුලාපිම්.
42 16	කුබ්බා.	කුබ්බා.
43 21	සාංඝික.	සාංඝික.
45 30	ආයසමා.	ආයසමා මකාසං.
46 33	උපසමපාදෙනබ්බා.	නඋපසමපාදෙනබ්බා.
47 21	ආජනනෙතො.	අජනනෙතො.
48 21	අදිපනසබ්බං.	අදිපනසබ්බං.
49 1	සාසද්ධිං.	නාසද්ධිං.
" 8	ද්දිහි.	මනුකෙරෙහි.
" 10	කියනු ලැබෙත්.	කියනු ලැබේ.
" 16	අභිසමාවාරික.	ආභිසමාවාරික.
50 23	ආජීවනය.	ආජීවයන.
56 21	සද්දංඝුට්ඨා.	සද්දංඝුට්ඨා.
58 12	සුත්තල.	සුද්දනල.
59 32	පරිවේෂදිය.	පරිවේෂදිය.
63 5	ලෙමානු.	ලෙසමානු.
" 17	මාතුච්ඡා.	පිතුච්ඡා.
" 23	ඉනුත්.	දුනුම්.
" 33	ආනාය.	සාරිසුතු.

* මෙතනට "අසවල් සිසු" නෙම යනාදි සූතදුන්නාන විසූත රය දතසුතු.

25 පිට 12 පෙළ පටිසංච දුන්නාන නම්වේ.
යන තත්ති-එහෙයින් කිහි:-

දුක්කචං සුඛියොගඤ්ච සහයොග'නාමාසකං

දුරු'පටිණ්ණ විනය සූත සූතති පටිසංචා

ඉති අට්ඨමිධං චුතතා දුක්කචං විනයඤ්ඤනා.

යනුයොදා දතසුතු.

80.	පෙල.	අඟුඩ.	භූ ඩි.
65	35	උස්වූ.	බැහැවූ.
63	16	නුවනින්.	නුවණින්.
67	4	විදුලේබොනමැස්සෝ.	විදුලේබොන මදුරුවෝ.
72	38	පහතවෙව	පහතහාවෙව.
74	36	පිළිගත.	පිළිගත.
75	35	වාද.	වද.
"	37	මන.	මාන.
78	16	සවි.	සඩි.
80	13	මහී.	මාහී.
"	23	අහසිද්.	අහිද්.
"	24	ප්‍රහාන.	ප්‍රහාණ.
"	26	අහසින්.	අහින්.
81	19	වංචා.	වඤ්චා.
83	26	කුනන්.	කුනම්.
85	31	අදිය.	ආදිය.
"	33	කොකුන්.	කොකුම්.
92	26	අඟ්වැඩි වත්තෙය.	අඟ්වැඩි වත්තිය.
91	11	වන්.	වම්.
95	10	දුස්සීලයායයි.	දුස්සීලයා යයි.
97	23	තමන්.	තමන් දැවී අඟිවිත.
99	7	ගෙත්වා.	හිකුත් කරවා.
"	11	සකලාම.	සලකාම.
101	13	පඤ්ඤෙය්‍යා.	පඤ්ඤා.
"	34	නිකායා.	නිකාය.
102	4	වු:-නතං.	වුනතං:-
"	26	භික්‍ෂු.	භික්‍ෂු.
104	25	අලව්ඡින්නක.	අලව්ඡින්නක.
"	27	දෙකෙණේස්.	දෙකෙස්.
105	22	කසාවස්සුය.	කසාව් වස්සුය.
"	25	කසාය.	කසාව.
106	19	{ හුස්සිය හා සංයොගපරි සංයොග පරකොව කොවනැතිඅඤ්ඤායෝ. { නැති හුස්සියාඤ්ඤායෝ.	
107	13	තෙමේම.	තමා විසිත්ම.
108	9	මලා.	මාලා.
109	36	තෙවන්.	නොහොත්.
111	1	ගහී.	ගහී.
"	27	පාර්වරිය.	පාර්වරියා.
112	14	වරික.	වාරික.

මෙහි මතුදක්වනලද වගනම් තුන් 42 පිටේ 41 වෙනි අංකය දරණ වගන්තියේ අගට යොදා දෙනු යුතු.

(41-2) බුලත් පුවත් හුණු දුම්කොළ යනාදි තාමුල භාණ්ඩය (බුලත්විට) වැලඳීම වර්තමාන කාලික භික්ෂුන් අතර විනයට අනුලෝම නොවනසේ දක්නාලැබේ.

සබ්බකාලිකසමේවාහො කාලෙ සබ්බස්ස කපුති
සතිපට්ඨයෙ විකාලෙ කපුතො කාලිකතතයං.

භාවය: “කාලයෙහි (පෙරවරු) හිලන් නොහිලන් සියලු දෙනා ව යාවකාලික, යාමකාලික, සත්තාහකාලික, යාවජ්වික, යන සම්කාලික පරිභොගය කැපවේ. විකාලයෙහි හිලන්බැව් අදි ප්‍රත්‍යයක් ඇතිකල්හි යාමකාලිකාදි කාලිකතුන් කැපවේය” යි වදාලුහෙයින් හිලන්බැව් අදි ප්‍රත්‍යයක් ඇතිකල්හි යාවජ්වික වූ තාමුලභාණ්ඩය අනිත්කාලිකයන්හා මිශ්‍රනොවන පරිද්දෙන් විකාලයෙහි වැලඳීමෙන් ඇවැත් සිදු නොවෙත්.

යාමකාලිකමාදිති සංසඨානී සහතතනා

ගාගාපයනති සබ්බාවං තස්මා එවමුදිරතං.

භාවය: (යාව) යාමකාලිකාදි සතර කාලිකයෝ තමන් සමඟ මිශ්‍රවූවාහු තමන් (හින) කාලික භාවය ගත්වත්. එහෙයින් (එක කාලිකයක් හා මිශ්‍රවූ අනිත්කාලිකය ඒ හිනකාලිකයාගේ කාලය තුළම අනුභවකට යුතුයයි) මෙසේ කියනලදි.

අමිස සංසඨං පටිත්තගොටා ධර්මාගොති යථා වත්තුකං පා විතරියමෙව. “අමිසයෙන් මිශ්‍රවනලද (යාවජ්විකය) පිළිගෙන තබනලද්දේවෙද (එය වැලඳීමෙන්) යථා වත්තුකපවිතිවේ” යි. වදාලු හෙයින් පෙරවරු කැඳ බත් අවිලු අදිය සමඟ තාමුල භාණ්ඩය පිළිගෙන අමිස සහිත මුඛයෙන් වැලදු භික්ෂුතෙම එයින් ඉරිර බුලත් භාණ්ඩය විකාලයෙහි ප්‍රත්‍යයක් ඇතිකල්හිද වැලඳීමෙන් විකාලහෝස්න පවිති ඇවැත් සාපත්තිකවේ.

පස්වරු බුලත්විට වැලදු භික්ෂුතෙම බුලත් කසට්ත්සුත් මුඛයෙන් අඹපැත් අදි යාමකාලිකය වලඳූ, ඒ අඹපැත් අදියහා මුඛගත තාමුලකාලට මිශ්‍රවීමෙන් වලඳු ඉතුරුව තිබුණු බුලත් භාණ්ඩය යාමකාලික ගතියට පැමිණේ. එය දෙවෙනි දින අරුණෙන් පසු වලඳන ඒ භික්ෂුතෙම සන්තිධිකාර පවිතියෙන් සාපත්තිකවේ.

හිතෙල් වෙඩරු අදි සත්තාහකාලිකය සමගද යටකිලෙස මිශ්‍රවූ බුලත් භාණ්ඩය සත්දින ඉක්මවා වලඳන භික්ෂුතෙම හෙස ජිවිතයන පවිතියෙන් සාපත්තිකවේ.

එබඳු හිලන් බවක් නැතිකල්හි රසතාණ්ඩුවෙන් මැඩි අඹපැත් අදිය සහ බුලත් භාණ්ඩය විකාලයෙහි පිළිගන්නාවූද, වලදුත් නාවූද, භික්ෂුතෙම දුෂලා ඇවැත් සාපත්තිකවේ.

(41-3) මෙකල සමහර භික්ෂුන් අතරෙහි කෝපි ගෙවතුර බීම

ද එනගම අනුලෝම නොවනසේ දක්නාලැබේ. වෛද්‍යවි-
ශ්වයන් පිළිගත් කෝපි, තේකොල බෙහෙත්සහ අනුනොදන්
නා ලද්දකුය. අපගේ ස්වාමිවු බුදුන් විසින්ද “අනුජනාමි භික්ඛ-
වෙ ඵලානිභෙසජුත්ති ඛිලංගං-පෙ-පණ්ණාති භෙසජුත්ති නි
ඉබ්පණ්ණා-පෙ-තෙවබාදනියෙ බාදනියනං ඵරනති න භොජ-
නියෙ භොජනියනං ඵරනති-පෙ-නානිපට්ඨග්ගෙතො යාවජ්වං-
පරිහරතුං-පෙ-යනාදියෙන් බාද්‍යභොජනදි අභාර පිණිස නො
පවත්නාවූ චලගසහල් අදි ඵල චගිහා ඇවට්ඨිද, එසේම ව්‍යජ
න පිණිසද, නොපවත්නාවූ කොසබ පත්‍ර අදි පත්‍ර චගිද, පිළිගෙ
ණ දිවිහිමිකොට නබා ප්‍රත්‍යයක් ඇතිකල්හි පරිභොග කටයුතු
යයි වදාරණලදී. මෙකල මනුෂ්‍යයෝ වනාහි පිපාසය නසන පි-
ණිස නොව ක්‍ෂුඛාග්නිවේදනාව නසන පිණිස (අභාර පිණිස)
කෝපි තේවතුර බොණ බවදක්නා ලැබේ. එහෙයින් කෝපි
තේකොල යාවජ්විකයට ඇතුලත් නොවෙත්. සත්‍යාභකාලි-
කයට ඇතුලත්ද නැද්ද යන කාරණය ගැණ සියයුත්තක්ම
නැත්තේය. අනුලෝම සහිතවූ යාමකාලිකය වනාහි අවිවෙත්
රත්කොට ගැණීම විනා ගින්නෙන් රත්කොටගැණීමක් නැත්
තේය. කෝපි තේකොල දෙවර්ගයම ගින්නෙන් රත්කොට (දු-
නුකර) ගන්නාලද ගෙයින් යාමකාලිකයද නොවත්තේය.
තේකොල වනාහි වාජන පිණිස ගන්නාලද පත්‍ර කොටසක්
ද වත්තේය, එහෙයින්ද තේකොල යාමකාලික නොවත්තේය.

මෙසේ සිසනලද කාරණයන්ගෙන් කෝපි සහ තේකොල
යාමකාලිකාදි කාලිකත්‍වයට අනුලෝම නොවන බවගා යාව
කාලිකයට අනුලෝමවන බව පැහැදිලිව පෙනේ. එහෙයින්
ප්‍රත්‍යයක්ඇති කැහිදි විකාලයෙහි කෝපි තේවතුර බොණ හි
ක්‍ෂුතෙම විකාලභොජන පවිතිගෙත් සාපතතිකවේ.

(41-4) අපගේ ස්වාමිවු භාග්‍යවත්තෙමේ හිසර්දයෙන් පෙච්ච
නාවූ පිළිකුළුවන් ස්වර්ගත්වහන්සේද ශිතවනායෙහි කමවහන්
වැඩු පත්ඝ්‍රයක් ජික්‍ෂුන්ද අරබයා “අනුජනාමි භික්ඛවෙ ධුමං
පාතුං” යනුවෙන් හිලන්හික්‍ෂුන්ව වැට්ටෙහි බෙහෙත් දවවා
ගෝ කෝවෙහි දමාගෝ දුම් බොන්ට අවසරදී වදාලසේක. ඒ
ලෙසයෙන් මෙකල නොහිලන් ජික්‍ෂුන් විසින් ගිහිත්සේ දුම්
කොල වැට්ටොට් ගෝ කෝවෙහිලා ගෝ දුම් බීම ශාසන වාර-
තුයට එකගනොවේ. දුම් බීමෙන් සුවවෙන ආබාධයන්නැතිව
එහි තෘෂ්ණාවෙන් මධ්‍යාලසුව දුම් බොණ හික්‍ෂුතෙම දුකලා
ඇවැත්ත සාපතතිකවේ.

මෙසේ බුලත්චිට් සැපිම, කෝපිබීම, තේවතුරබීම, දුම්බීම,
යන යනර කාරණයගැණ දෙයනා අභි කථාදිය අනුවගියාවූ
ආමතය මෙසේ දැක්විමු තමහට වැඩකැමති සික්‍ෂාකාමී බුඩ්-
ධුගෝ වීමයා මේරි සුත්තාභිය ගනිතො.

දැනවීමයි.

1 ශ්‍රමණදුශ්ශීල උපසාරානය හා ඔහුගෙන් බණඇසීමාදිය වැරදි බැව් දක්වා කරගම්පිරියේ වාදය අරමුණුකොට මුද්‍රණකරවනලද්දු දුශ්ශීල සභිත්‍රග හෙදය.

2 ශ්‍රමණදුශ්ශීලයානව තිසරණය පමණවත් ගුණයක් නැති බැව් දක්වා බටපොතෙන් වාදය අරමුණුකොට මුද්‍රණකරවනලද්දු ශ්‍රමණදුශ්ශීල සරණාගමණ විභාගය.

3 චිත්තපටිකය අනුපසම්පන්නායත්ව කියාදිම නඟනම් නොව නබව දක්වා අතුරුවැල්ලේ වාදය අරමුණුකොට මුද්‍රණකරවනලද්දු චිත්ත අපටිච්ඡන්න භාවමිතිවරය.

4 දුශ්ශීල උපසාරානාදී කරුණු සයක් අරමුණුකොට පානදුරේ උපන්මහාවාදය අරමුණුකොට මුද්‍රණකරවනලද්දු පානදුරේ අභිනව විව්‍රාදය.

5 මෙම භික්ෂුශීලය යන මෙකී පොත් පිළිවෙළින් ශත 20-15-13-36-62-යන ගනන් වලට මෙහි නම් පෙණෙන අපවෙන මුදල් එවීමෙන් හෝ ඒ ගනන් වලට සැඟෙන ශත 5-2 නැපැල් මුද්දර එවීමෙන් හෝ ලබාගතහැකි බැව් සියල්ලත් විසින් දරාගනු. භික්ෂුශීල මුද්‍රාකරණ සමාගමේ සියලු සමාජික මහත්මයානන්ද භික්ෂුශීලය ලබාගත හැකිවේ. නැපැල්ගාස්තුව අයකරණු නොලැබේ.

මේවනව,

1-5-සී. සී. පෙරේරා භුතුවල්ලේ
කෝල්ලේ මහත්මයා.

මිත්‍රවත්තොඩ නැපැල්පල.

2-5-ගල්කිස්සේ සී. සී. ප්‍රණන්දු.

ගල්කිස්සේ නැපැල්පල.

2-3-4-5-පානදුරේ පී. ඒ. පිරිස්.

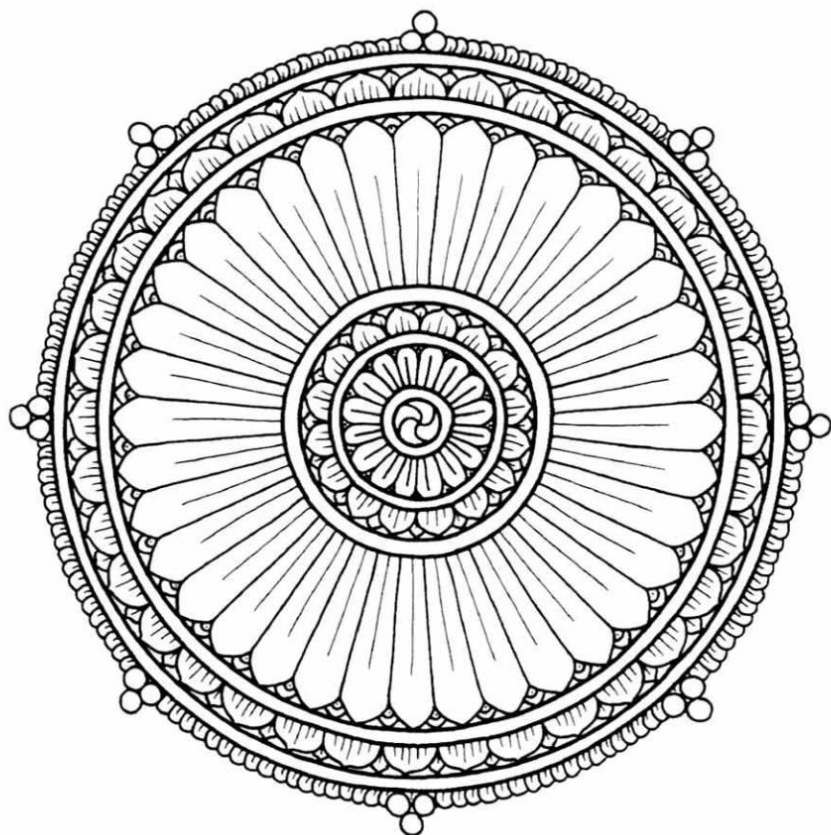
පානදුරේ නැපැල්පල.

1-2-3-4-5-උඩුගම්පල වෙලුන් ප්‍රේරු
අමරසිංහ ගුරුත්තාත්තේ.

නොණරත්තොඩ නැපැල්පල.

නොමිලිපිළිවෙළින් පොත් ඇති මහත්ත ගැඳිනගන සුතු.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු